

د میوند د تاریخي بري د
یوسلو شلمې کالیزې په ویاړ

د افغانستان د طبیعي سرچینو

پېژندنه

لیکوال

پوهنوال محمد بشیر دودیال

۵۲

د افغانستان د طبيعې سرچينو پېژندنه

ليکوال

پوهنوال محمد بشير دوديال

۱۳۷۹ ل کال

Download From: Aghalibrary.com

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

3 ACKU 00009140 4

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Download From: Aghalibrary.com

د کتاب پېژندنه

- ☐ د کتاب نوم : د افغانستان د طبيعي سرچينو پېژندنه
- ☐ ليکوال : پوهنوال محمد بشير دوديال
- ☐ کمپوز : بابري کمپوزنگ سټير - محمدنادر هاشمي
- ☐ خپرندوی : د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه - جرمني
- ☐ دخپرونو لړ : (۱۹)
- ☐ چاپ شمېر : (۱۰۰۰) ټوکه
- ☐ چاپ نېټه : ۱۳۷۹ ل / ۲۰۰۰ م کال

د کتاب د چاپ حقوق له خپرندويي ټولنې سره خوندي دي

نيولىك

مخ	سرلىك
۱	دخپرنديېې ټولنې يادښت
۳	تقريظ
۵	تقريظ
۷	سريزه
۱۱	دطبيعي منابعو د اقتصاد پېژندنه
۱۴	دطبيعي منابعو د اقتصاد ځانگړې رېرې
۱۷	له نورو پوهنيزو څانگو سره د پنځيزو سرچينو
۲۱	د پنځيزو سرچينو وټپوهنې د کتنې اډانې
۲۶	دطبيعي سرچينو ځانگړتياوې
۲۹	د چاپېريال د شتمنيو او زېرمو وېش
۳۵	ځمکه
۴۱	د ځمکې د اقتصاد پولې او منځپانگې
۴۹	له ځمکې څخه ډېره او ښه گټه اخيستنې
۵۴	د بېلابېلو اقتصادي گټو اخيستولپاره
۶۱	هغه لاملونه چې د ځمکې د منبع پر اقتصادي
۷۳	د افغانستان د ځمکو لنډه کتنه او
۸۵	ځنگلونه
۹۹	د افغانستان مهم ځنگلونه او د هغو
۱۰۹	خرې ځايونه
۱۱۵	د خړ ځايونو اقتصادي ارزښت

۱۱۸	د افغانستان څرخايونه
۱۲۷	اوبه
۱۳۱	په نړۍ کې داوبوزېرمې
۱۳۵	د افغانستان مهم سيندونه
۱۴۰	د افغانستان داوبولگولو حوزې
۱۴۴	کانونه
۱۵۰	د کانونو وېش
۱۵۲	په اوسنۍ پېړۍ کې د کانونو
۱۶۳	د افغانستان د کانونو ډولونه
۱۶۵	نفت او ګاز
۱۸۰	په اقتصادي وده کې د پنځيزو
۱۸۴	د افغانستان د ځانګړي جغرافيايي
۱۹۶	اخځونه

دخپړندويې ټولنې يادښت

د يوې ژبې او ملت د پرمختگ او ترقي لپاره بېلابېل لاملونه دي. په دې کې يو لامل هم په يوه ټولنه کې د هغې دوگړو په خپله ژبه د گڼ شمېر علمي، ټولنيزو، ادبي او نورو اثار ليکل او خپرول دي. که په يوه ژبه زيات اثار وليکل شي نو هم به يې خپل خلک او هم نور وگړي د پوهنيزې اړتيا له کبله هغه اثار ولولي، او په نتيجه کې به د علم د حاصلولو ترڅنگ هغه ژبه هم زده کړي. خپله دمحصلينو او زده کوونکو لپاره هم په خپله مورنۍ ژبه د کتاب چاپول او هغو ته يې رسول ځکه ډېر ضروري دي، چې زده کوونکي د زده کړې په بهير کې يوازې د زده کړې لړۍ تعقيبوي نه د ژبې. که درسي کتاب په بله ژبه وي نو زده کوونکي مجبور دي چې په يوه وخت کې هم د درس لړۍ تعقيب کړي او هم د ژبې د زده کړې. دا دوه بازه په يوه وخت کې د يوزده کوونکي فشار زياتوي او د زده کړې بهير يې ټکنی کېږي.

زموږ پر ټولنه يو لوی ناتاړ شوی او هرڅه له هغې جملې نه دهېواد فرهنگي شتمنۍ يې ترستوني تېره کړې، نو دنورو فرهنگي کارونو ترڅنگ د علمي اثارو خپراوي ته سخته اړتيا ليدل کېږي.

دافغانستان کلتوري ودې ټولنې دخپلو علمي او کلتوري خدمتونو په لړ کې دادی دهېواد د يو نامتو ليکوال او دنکرهار پوهنتون داستاد

ښاغلي پوهنوال محمد بشير دوديال په زړه پورې علمي اثر (دافغانستان
دطبيعي سرچينو پېژندنه) درنو لوستونکو او قدرمنو محصلينو ته وړاندې
کوي.

دا کتاب چې په عام ډول طبيعي سرچينې او په خاص ډول
دافغانستان طبيعي سرچينې او شتمنۍ راپېژني نه يوازې دپوهنتونونو
دمحصلينو لپاره يې لوستل خورا ضروري دي، بلکې له خپل هېواد اوپه
تېره بيا دهغه له طبيعي سرچينو او شتمنيو سره داسنایۍ لپاره يې مطالعه
عامو لوستونکو ته هم خورا ضروري ده.

موږ په داسې حال کې چې دقدرمن استاد پوهنوال محمد بشير
دوديال دا علمي کار او زيار ستايو، دلوی خدای (ج) له درباره ورته په
دې کار او چار کې دلازياتو بريو هيله کوو، له ښاغلي ډاکټر عبدالرسول
رسول څخه دزړه له کومې مننه کوو چې ددې کتاب دچاپ لگښت يې
پرغاړه واخيست. موږ له نورو درنو قلموالو او دپوهنتونونو له استادانو
څخه هم په ډېردرنښت هيله کوو چې په خپله تخصصي څانگه کې په
زړه پورې علمي اثار وليکي اوچاپ ته يې تيار کړي. موږ له قدرمنو
استادانو سره ژمنه کوو چې ترخپله وسه به يې دا اثارو دچاپ په برخه کې
هلې ځلې وکړو او په دې ډول به ټول په گډه ددې جوگه شو چې په
هېواد کې دمعنوي فقر مخه ونيسو.

دهمداسې يوې هيلې دپوره کېدو په هيله

دافغانستان دکلتوري ودې ټولنه - جرمني

تقریظ

دهره‌بواد پنځيزې سرچينې، ټولې طبيعي شتمنۍ او منابع دهغه هېواد د وگړو لپاره بډايه زېرمه بلل کېږي، نو ځکه د هغو پېژندنه او دهغو په هکله پوهه هومره ارزښت لري، چې نن ورځ د علومو او پوهنو يوه ځانگړې برخه ورته جلا کړی شوی. د يو هېواد د خلکو لپاره د دغه هېواد د پنځيزو زېرمو پېژندنه لکه د دغه هېواد د تاريخ او جغرافيه د پېژندنې په اندازه ارزښت لري او دخپلو طبيعي منابعو په هکله احساس او شعور دملي شعور يو جز دی.

په ۱۹۷۶ ز (۱۳۵۵ لمريز) کې دکابل پوهنتون د کرنې په پوهنځي کې د ځنگلونو او طبيعي منابعو څانگه را منځ ته شوه. ددغې څانگې په درسي پروگرامونو کې دځنگلونو، څړځايونو، ژويو، بوټو، ملي پارکونو او طبيعي منابعو (ځمکې، کانونو، اوبو او نورو) د تنظيم مسایل ځای شوي وو. له دې کبله چې طبيعي منابع د هېواد په ملي اقتصاد کې ډېر ارزښت لري، په تېره بيا دا چې کرنه زموږ داقتصاد غوره برخه جوړوي؛ نو د ۱۳۶۳ لمريز کال راهيسې دپنځيزو سرچينو وټپوهنه (د طبيعي منابعو اقتصاد) هم د يو مضمون په توگه دکرنې په پوهنځي کې لوستل کېده.

له نېکه مرغه، دادی پوهندوی محمد بشیر دوديال په دې برخه کې ارزښتمن اثر ليکلی. دغه اثر هم د ځانگيزو څيړونکو لپاره او هم هرافغان ته چې په هر ځای کې اوسي خورا ارزښت لري، چې د گران هېواد افغانستان له زېرمو، شتمنيو، دهغو د اندازې، د موندل کېدو له سيمو او نورو ځانگړتياوو څخه خبر شي. په دغه کتاب کې د دغو شتمنيو په کارونه په تېره بيا د ټولنيز اکر د بڼه کېدو لپاره ښوونه شوې ده.

ما دغه کتاب وکوت، په کتاب کې زموږ د گران هېواد شتمني را پېژندل شوی. په نورو هېوادو کې په دې برخه کې لازيات کار شوی او نورې هڅې هم روانې دي او ډېر په مينه په دې برخه کې زيار گالي. دادی زموږ له بيداره، بخته افغانانو هم دې خواته پام واړاوه. زه د دې کتاب خپراوي ستايم او هر هېوادوال ته يې د خپريدو مبارکي وایم.

په هېوادنۍ مينه

پوهاند غلام نقشبند ناصري د کابل پوهنتون دکړنې د پوهنځي استاد

تقریظ

محترم پوهندوی محمد بشیر دوديال د پنځيزو سرچينو د وټپوهنې په هکله غوره کتاب ليکلی . ما دغه کتاب ولوست او ډېر خوښ شوم چې د نړيوالو پوهنيزو آرونو په کچه داسې غوره اثر په پښتو ژبه هم وکښل شو . اوس هم لا وخت شته چې د گران هېواد زيرمې او شتمني ، دهغو اندازه ، د هغو د ښه کارولو لارې چارې ، د دغو زېرمو او شتمنيو ساتنه او په دې اړه نورې ارزښتمنې خبرې وپېژندل شي . دغه کتاب د شتمنيو او زېرمو په هکله پوهنيزې تيوري گانې او دنورو هېوادو تجربې هم بيانوي چې موږ ته ډېر ارزښت لري . په کتاب کې له غوره علمي اخځونو څخه گټه اخيستل شوې . که چيرې په راتلونکې کې د گران هېواد د بيارغاونې ، په ټولنو تيزو چارو ، د بيا رغاونې پلانونو ، په الواکي پاليسيو غوره کولو او نورو کې د دغه کتاب ارزښتمنه منځپانگه پام کې وساتل شي . نو په ډاډ سره ويلای شم چې همداسې چاره او پلان به ډېره بريالۍ او هېوادنۍ وي . د گران هېواد مادي او معنوي شتمني او طبيعي منابع ، ښکلی چاپيريال ، ځنگلونه ، خاوره ، اوبه او هوا هر افغان ته گران دي ، خو دهغو ښه ساتنه ، ښه کارونه او له بې غايه لاسوهنې ډډه کولو لپاره پوهنيزه زده کړه په کار ده . دادی دا ډول پوهنيز کتاب هم بشپړ شو او ستاسو په واک کې دی . تاسو پوهيږئ او

گران افغانستان او دهغه بڼایسته چاپیریال سره مو وطني مینه چې په دې
کتاب کې خپې وې او هیله ده دا مینه د هر افغان په وینه کې لا توده شي او
وده وکړي.

په درنښت

پوهاند محمد ظاهر

Download From: Aghalibrary.com

سريزه

پنځيزې سرچينې چې په اقتصادي وده او ټولنيزه هوساينه کې ستر ارزښت لري، هغه شتمني او زيرمې دي، چې دوگړو په واک کې دي. په دې کې کرنيزې ځمکې، ځنگلونه، څرخايونه، سيندونه، دښتې، ترځمکې لاندې منابع لکه وسپنيزې او ناسپنيزې ډبرې، دلمروړانگې او نور راځي. دا ټولې هغه شتمنۍ دي، چې دوگړو له خوانه دي رامنځ ته شوي. بلکه له نغدي پانگې (گانو، اسبابونو، نغدو پيسو) څخه پرته، دازموږ په چاپيريال کې موجودې شتمنۍ رااخلي. آن دا چې له تاريخ څخه مخکې پېر کې لومړني انسان هڅه کوله خپل چاپيريال وپېژني، دهغه گټورې سرچينې په خپله گټه په کار واچوي او زېرمه يې کړي. ورو ورو انسان دخپلې پوهې په مرسته د پټو او پوښل شويو سرچينو په پلټنه پيل وکړ، آن دا چې دا هڅې يې پيل کړې چې دخپل چاپيريال بيولوژيکي سيستم (د ژوند پېچلې زنځير) وپېژني او وده ورکړي. په دې لړ کې، دسرچينو په هکله پلټنو په پوهنيزو څېړنو (Scientific Researchs) او اقتصادي ليکنو کې ځای وموند، آن دا چې کلاسيک او لرغوني پوهان يې په دې برخه کې څه ليکلو ته اړ کړل. کلونه کلونه وړاندې نامتو پوه (Ricardo ریکاردو) دځمکې د په کارولو په هکله ليکنې کړې وې، چې هغو کې يې د پنځيزو (طبيعي) سرچينو ځينې اړخونه جوت کړي و. نامتو فيلسوف

دورینگ داسې سرچینو (منابعو) په هکله یو قانون را منځ ته کړی و، چې دهغه لومړۍ برخه کې یې لیکلي: «د تولیدي وسایلو، طبیعي منابعو او بشري ځواک په کار ورل له نویو موندنو سره لا پراخېږي» (۹) وروسته بیا په نولسمې پېړۍ کې یو شمېر نورو پوهانو لکه (Libig لیبیگ) د چاپیریال له شتمنیو څخه د ښې گټې اخیستنې په هکله څېړنې وکړې. (Mayer مایر) پر ۱۸۶۹ زیږدي، په دغه برخه کې نورې خبرې هم رابرسېره کړې. ورو ورو انسانانو ته دا پوهه ورپه برخه شوه، چې ګواکې دوی کولای شي چې د یو شمېر کرو وړو او هڅو په مرسته د ژوندي پاتې کېدو لپاره د یو شمېر نابینولوژیکي عواملو (لکه کار) په ترسره کولو بیولوژیکي سیستم او د چاپیریال سرچینې ځان ته گټورې وگرځوي. همدا وخت لومړنۍ کرنه پیل شوه. په دې توګه د چاپیریال د زیرمو گټور توب دوی ته زیات شو. د یویدریکار دو (۱۷۷۳-۱۸۲۳ ز) دځمکې او له ځمکې څخه د گټې اخیستنې (Rent) په هکله پوره او کره څېړنه وکړه، دغه څېړنه د نورو پوهانو له خوا نوره هم بشپړه شوه او دکانونو په هکله هم وغږېدل، خو دا چې دغه پوهنیزه څانګه څه وخت د یو دسپلین په توګه په پوهنتونونو او اکاډمیکو کې رامنځ ته شوه؟ نو ویلای شو چې هغه ۱۸۹۲ ز کال و. دغه کال کې دویسکانس په پوهنتون کې کله چې (Rechard.T ریچارډ تی) خپل سیمینار د پنځیزو سرچینو او دځمکې د جایداد په هکله وړاندې کړ، د ځانګړې پوهنیزې څانګې په توګه وپېژندل شو. وروسته یې په ۱۹۱۹ ز کال کې نوره هم وده ومونده او د امریکا د متحده ایالاتو د کرنې په وزارت کې یوه ځانګړې څانګه (دځمکې د اقتصاد The Land Economic) په نامه رامنځ ته شوه چې دنده یې دځمکې له سرچینو څخه گټه اخیستنه، دهغو ساتنه او څارنه او دهغو

په هکله د پالیسیو ټاکل و. نن ورځ د نړۍ ډېرو زیاتو هېوادونو د پنځیزو سرچینو پېژندلو او په پوهنیزو څانگو کې د هغو څېړنو ته پام اړولی اویوه غوره نن مهالې پوهنه ده. دا پوهنه له دغو زېرمو او شتمنیو څخه غوره ګټه اخیستنه هم را ښيي په تېره بیا چې زیات شمېر داسې شتمنۍ لکه سیندونه او دلمر وړانګې تیرېدونکې او بهیدونکې Flow Resources دی چې دا له یوه ټاکلې وخت څخه وروسته هرو مرو له لاسه وتونکې دی او د زېرمه کېدوننه دی، تردې هم د پاموړ خبره داده چې له دې شتمنیو څخه یو شمېر یې بیرته نه شي نوې کېدای دا سرچینې یا Non- Reproducible resources دی، ځکه که یو ځل له لاسه ووتې بیرته یې د را ګرځولو کېدون نه شته لکه کاني توکي. په تېره بیا په ځینو پورې یې دو ګړو ژوند تړلی لکه ونې، بوټې، ژوي، کرنیزې ځمکې او څرخایونه.

* * *

د ملګرو ملتونو له یوه رپوټ سره سم: لوړه او د خورو کمښت په تېره وروسته پاتې او پرمختیايي هېوادو کې د روانې پېړۍ ستره ستونزه ده. همدا اوس څه له پاسه ۵۰۰ میلیونه وګړي له لوړې سره مخامخ دي! د F.A.O د رپوټونو له مخې په پرتلیزه توګه ویلاي شو چې په منځنۍ توګه په پرمختللو هېوادو کې هر وګړي ته د ورځې ۳۰۰۰-۳۵۰۰ واحده کالوري چمتو ده، خولېو پرمختللو هېوادو کې یوازې هر وګړي ته ۱۷۰۰ واحده کالوري رسېدای شي، چې دا ډېره لږه انرژي ده. همداسې: د نړۍ په سلو کې ۱۷ تنو ته د ورځې هغومره پروتین چې ورته اړتیا ده (۳۰ ګرامه) رسېږي، په سلو کې ۲۵ تنو ته ۱۵-۳۰ ګرامه او نورو پاتې سلو کې ۵۸ خلکو ته ډېر لږ پروتین چې ایله ۱۵ ګرامه کیري رسېږي.

پېنځه کاله مخکې د نړۍ ټول وگړي ۸, ۲ بېلیونه وو، اوس (په ۲۰۰۰ کال کې) ۸, ۵ بېلیونو ته رسیدلي. هر کال په نړۍ د ۸۰ میلیونو په شاوخوا کې وگړي زیاتېږي چې په دې توگه به په ۲۰۲۵ کال کې د نړۍ ټول نفوس ۸ بېلیونو ته ورسېږي (یو بېلیون ۱۰۰۰ میلیونه دی). زموږ په هېواد کې د وگړو کلنی زیاتوالی په منځنۍ توگه په سلو کې ۶, ۲ ښوول شوی، نو که د غوړیا تیدونکو وگړو ته پوره خواږه (چې ټول له کرنې څخه تر لاسه کړي) برابر نه شي، د هېواد د سرچینو او زېرمو په هکله پوهنیزې هڅې پر مخ لاړې نه شي، د خوراکي توکیو په هکله اړینې کړنې تر سره نه شي او د هېواد له شتمنیو څخه ښه گټه پورته نه شي، نو خدای مه کړه لویې ستونزې به پېښې شي. همدا لامل دی چې په نورو هېوادو کې هڅې کېږي چې د پوهې او ټکنالوژۍ او ډېرو غوره تدابیرو سره د طبیعي منابعو تولیدي کچه لوړه بوځي. د نولسمې پېړۍ په پرتله په شلمه پېړۍ کې د کرنیزو توکیو گټه وټه خوځو ځله اوچته شوې وه. وگړي دخپل هېواد او چاپیریال شتمنیو، ځمکو، ځنگلونو، اوبو او نورو سرچینو ته دخوړو د تر لاسه کولو، اوسیدو، ځای د بندونو جوړولو، د خپلو ښارونو او کلیو پراختیا، دخپلو څارویو مړولو، د هوساینې د ځایونو برابرولو، ښکلو، شنو او ښایسته سیمو لیدلو او نورو ته اړتیا لري. نو ویل کېږي چې: سرچینې لږ او د ټاکلو پولو لرونکې دی، خواړتیاوې پراخه او تل تر تله ده چې همدغه رېږه د پنځیزو سرچینو د وپوهنې (د اقتصاد د علم) بنسټیزه سکالو جوړوي.

لومړۍ څپرکي

د طبيعي منابعو د اقتصاد پېژندنه

اقتصاد داسې پېژندلای شو: اقتصاد په پراخه مانا هغه ټولنيزه پوهه ده، چې په لږو او تنګو پولو کې ايسارې سرچينې او شتمني د وګړو د زيات شمير غوښتنو او پراخو اړتياوو لپاره بيلوي او د ټولنې د پروژياتو پراخو اړتياوو او غوښتنو ته د دغو لږ شمېر شتمنيو په کار ورکول رابښي؛ همداسې د وګړي دخپلو ګټو، وټو لپاره لږ شته لري. د شتودغه لږ والی انسان تل ګټې وټې ته هوښيار او چمتو ساتلی. که چيرې سرچينې لږ او محدودې نه وای، نو د اقتصاد رېره به هېڅکله نه وه را پورته شوې.

اقتصاد دوه برخې لري:

۱- ملي بالوی اقتصاد (National economics (Macro economics

۲- کوچنۍ يا د تصدي اقتصاد (Micro economics

په عامه ژبه ملي اقتصاد د ټول هېواد په کچه د ګټې وټې رېرې څيرې اوښې لارې يې ښيي. که لږ په ژور ډول يې د اقتصاد د علم له پلوه وڅېړو نو ملي اقتصاد د اقتصاد ټول سکتورونه (برخې) او دهغو اړونده ښکارندې لکه ملي توليد، ملي عايد، استخدام (په کار ګومارل)، بشري ځواکونه، بېي، انفلاسيون، د يفلاسيون، لګښتونه، څښتنواله (مالکيت)، ماليه،

ټكسونه او دې ته ورته نورې خبرې ښيي.

د تصديو اقتصاد (كوچنى اقتصاد) له ټول اقتصاد څخه يوازې يوه برخه را اخلي، لكه د يوه څاروي روزلو دفارم يا د غلودانو د كروندې، د سمپ جوړولو د يوې فابريكې، د سپكو صنعتونو يا يوازې په يوه هېواد كې د درنو صنايعو او داسې نورو كوچنې كوچنې برخې ښيي.

د طبيعي منابعو اقتصاد (Natural Resources Econom-ic)

د اقتصاد هغه برخه ده چې د پنځيزو سرچينو او شتمنيو ارزښت، دهغو ښه په كارول، ساتنه، دهغو وده، د دغو شتمنيو پلانونه او په دې هكله تيوري په اقتصاد كې څرگندوي. دا راښيي چې په هېواد كې ملي شتمني لكه ځنگلونه، سيندونه، ځمكې، كانونه او نور څنگه و كاروو، چې هم ښه گټه ترې تر لاسه شي او هم راتلونكو ته پاتې شي.

پنځيزې شتمنۍ ټول هغه وټيز توکي را اخلي چې زموږ په شاوخوا چاپيريال كې پرته زموږ له هستوونكې كار او هڅو څخه شته. طبيعي منابع ټول هغه طبيعي شرايط، امكانات، ارزښتونه او شتمني ده چې د ټولنې د ژوندې پاتې كېدو او ودې لپاره ورته اړ يو. دا دانسان له كار او هڅو پرته د ځمكې په منځ (كرنيزې ځمكې، اوبه، بوټې، ژوی...) تر ځمكې لاندې (كانونه)، پر ځمكه پاس (د لمروړانگې، باد او نور) دي چې دې ته طبيعي ثروت، نه ليريدونكې شتمني (Real property) او طبيعي دارائي هم ويل كېږي. دا د مانا له پلوه ټول په يوه لړ كې راځي خو په ځينو ځانگيزو څېړنو كې يو له بل سره توپير مومي: د بېلگې په توگه كه چيرې وغوښتل شي سرچينه يا منبع د چاپيريال او ټول طبيعت د يوې برخې (جزء) په توگه وپېژنو، نو «طبيعي منبع» ورته كاروو، خو كه دهغې قانوني، حقوقي، اقتصادي اړخ جوټوو، بيا نو «نه ليريدونكې شتمني»

ورته غوره بریښي ، که دنورو توکیو په پرتله یې لا جوتول غواړو نو « قدرتي یا طبیعي ثروت » یې هم بللای شو چې دا له نغدي پانگې سره توپیر کړي.

د پنځیزو سرچینو د تېروني سکالو (موضوع):

دغه څانگیزه پوهنه د ځمکې پرمخ ، تر ځمکې لاندې او له ځمکې څخه پورته سرچینو د اندازې ، د موندل کېدو د ځایونو ، ظرفیت ، د هغو د فزیکي اډانې او موسساتي اډانې او دې ته ورته ستونزو باندې خبرې کوي. لکه چې وویل شول دا د ټولنیز علم (اقتصاد) یوه برخه ده چې له ټولو هغو ستونزو او رېږو (Probleme) سره سرو کار لري ، چې په هغو کې ټولنیز خوی او عادات ، د طبیعي زېرمو د ځینو ارزښتونو لکه موقعیت ، جایداد ، ځانگړو فزیکي واحدونو د ملکیت په اړه او د ټول اقتصاد په شان د دغولې موندل کېدونکو شتمنیو د ویش په هکله پوښتنو لکه څومره ؟ چیرته ؟ د چالپاره ؟ ولې ؟ څرنگه ؟ ته ځواب وايي ، چې یو جوت اړخ یې دهغه عملي والی او تطبیقي والی یا د تطبیق کېدو وړتیا (Applicability) ده . بشر ځکه پنځیزو شتمنیو ته پراختیا ورکوي چې هغه په کاروي او دخوښې وړ گټې ، وټې ترې تر لاسه کوي.

د طبیعي منابعو د اقتصاد ځانګړې رېږې

د اقتصاد هره بېلابېله برخه ځانته ځانګړې رېږې (Problems) لري یا ورسره مخامخ کېږي. رېږه او ستونزه د څېړنې Research په ترسره کولو، د تولید په پروسه کې یا دهست کېدو (Output) لپاره د عامل (Input) د په کار اچولو په لړ کې چې دهغه موخه د ګټې هماغه لورې بولې پورې رسېدل وي، داسې اکر دی چې په هغه کې هرو مرو شک (نا څرګندوالی)، پیچلتیا، یو په بل اوښتونکی وړیا تېونه او داسې نور کړاوونه لیدل کېږي. دلته کېدای شي پیل شوې لړۍ یا له واکه ووځي، یا ځنډ او ځنډ په کې پېښ شي، یا هم د په کار اچول شوي عامل (پانګې، منجمنت، کار) لګښت پوره نه شي او داسې نور. که داسې پیښې را منځ ته شي نو هغه ګټه، وټه چې په تمه یې یا ستونزمنه شي تر لاسه کېدای. دلته به د هغو ځانګړو ستونزو (پرایلمونو) نوم واخلو چې د طبیعي منابعو په اقتصاد برخه کې پېښېدای شي:

۱- **Risk**: طبیعي منابع دانسان له واک څخه وتلو پیښو سره تړلې دي. د بېلګې په توګه: له هر پسل (پسرلی، اوږې، ژمې) سره تړلتیا او د ناڅاپي پیښو (وچکالي، تویان، ډېراورښت) له امله دهغه زیانمنېدل.

۲- نا څرگندوالی Uncertainty: د ساینس او ټکنالوژۍ په ډیره پرمختیا سره سره بیا هم ځینو برخو کې بشریت نه دی بریالی شوی، چې ټول هغه رازونه او مکنونات څرگند کړي چې دده له واکه وتلي، نوڅکه د طبیعي منابعو په پلټنه کې به شمېره خنډونه پېښیدای شي، چې د اقتصادي کړنو (فعالیت) پایله د پروسې تر وروستۍ پړاو پورې په شک کې اچوي.

۳- د طبیعي منبع د کارولو د ډېرېښه وخت پېژندنه Opportunity:

دغه پرابلم په تیره بیا هغه وخت پېښیدای شي، چې منبع د کرنې لپاره کارول کېږي. ځکه کرنه بیولوژیکي سیستم دی، دا د زرغونیدو (ځینې وخت د زیرېږدو)، ودې، پخیدو (ځوانۍ) او د عمر د پای ته رسېدو بېلابېل پړاوونه لري، چې باید وپېژندل شي. د بېلګې په توګه: دا چې له ځنګل څخه څه وخت ګټه اخیستل پیل شي، یا ځمکه څه وخت بوې شي، کرونده څه وخت اوبه کړای شي او څه وخت ورېبل شي او داسې نور، د دغو پوښتنو ځواب یوازې او یوازې په یوه لنډ ټاکلي وخت کې موندل کېدای شي له دغه وخت څخه مخکې یا وروسته څه کول زیان پېښوي.

۴- زغم Forbearance: د طبیعي پړاوونو په چټکولو، درولو

او ځنډ راوستو کې موږ هېڅ واک نه لرو او نه هم هغه له خپل وخت مخکې بشپړوالي ته رسولای شو. د بېلګې په توګه د یوې میوې پخیدل ځانته خپل وخت غواړي چې د دغه وخت رسیدو ته زغم په کار دی یا د بادونو د درېدلو او د پخې پای ته رسیدو ته هم زغم په کار دی.

۵- پالیسي او تیوري ګانې Policy and Theory: د طبیعي

منابعو په اړه پالیسي ګانې د اړونده ادارو، ارګانونو، څانګیزو الوپوهانو یا د کار د یوې ټاکلې ډلې گروهې او الواکونه (عقاید او نظریات) دی چې

په پام کې نیول شوي ستونزې هوارولو ته ځانگړې شوی او دا د پروگرام د پلي کولو لپاره جوړېږي. دا ستونزه (Problem of theory) له پورته یادو شویو ستونزو سره ډېر توپیر لري، ځکه دا ټولنیزه او موسساتي بڼه لري. ځینې وخت کله چې جوړه شوې پالیسي پلې کېږي، کېدای شي دا د ټولنې له دود، دستور او رواج سره پوره سمون ونه لري. کېدای شي د ټاکلې شتمني او طبیعي منبع په اړه یې د پلي کولو اغیزمنتوب ډېر ټیټ وي او داسې نور. نو ځکه ځینې وختونه د ټولنې له خوا ډېر کلک غبرگون او ناخوښې سره مخامخ کېږي، آن دا چې ځینې وخت آره موخه هم نه شي ترلاسه کېدای، خو علمي سنجول شوي پالیسي او تیوري دا نیمگړتیا نه لري او هېڅ ستونزه په کې نه وي.

ځینې وخت پورته شمېرل شوي ستونزې په یو وخت کې را برسېره شي، ځینې وخت د یوې منبع د خوږوله کارونې (د خوڅو موخو لپاره) ستونزه هم را پېښه شي، ددغو ستونزو هوارولو ته پوره پوهه په کار ده.

له نورو پوهنيزو خانگو سره د پنځيزو سرچينو د

وتپوهنې اړيکي

پوهنيزې خانگې خامخا يوله بل سره اړيکي او گډې پولې لري په تيره بيا ټولنيزې پوهنې (Social Sciences) هېڅکله په غوڅه توگه يوله بل څخه جلا نه دي. دا خانگې زياتره وخت يو بل سره مرستندويې هم وي او ځينې وخت تجربې پوهنې (له طبيعي پوهنيزو خانگو) سره هم گډه پوله لري. دلته به له نورو خانگو سره د پنځيزو سرچينو د وتپوهنې اړيکي وکتل شي:

۱- له وتپوهنې سره د پنځيزو سرچينو د وتپوهنې اړيکي:

اقتصاد د گټې وټې بنسټونه کوي. گټه مانيز اړخ لري چې له مادي توکيو (وټې) سره تړل او ددې سرچپه اړيکي رابښيي. دا چې عمومي اقتصاد دوگړو پراخو اړتياوو ته د لږو سرچينو او شتمنيو د بېلولو او ویشلو بڼې لارې بښي، نو د طبيعي منابعو د اقتصاد څانگه د عمومي اقتصاد د تطبيقي اړخ لرونکې برخه ده چې له دغو شتمنيو او زېرمو سره د ټولنې کړه وړه، له هغو څخه غوره کار اخيستنې، د هغو بڼه ساتنه او څارنه او دې ته ورته خبرې څيړي، نو د طبيعي منابعو اقتصاد له عمومي اقتصاد سره سيده اړيکي لري او هغه په لاندې ډول بنسټولای شو:

طبيعي - هستوونکې هڅې - دوټيزو توکيو جوړيدل - د اړتياوو پوره کېدل

۲- له شمېر پوهنې سره د پنځيزو سرچينو د وټپوهنې اړيکي:

شمېر پوهنه (Statistic) هغه لارې چارې، روشونه او میتودونه دي چې د شمېرنو (Data)، معلوماتو او اطلاعاتو راټولولو، شننې، خپرې، لنډيز او وېشنې لپاره په کارېږي. په بله وينا؛ شمېر پوهنه د ارقامو هرې هغې ټولگې ته ويل کېږي، چې د چاپيريال ښکارندو او ځانگړتياوو يا هم د وگړو ټولنو ټيزو هڅو پورې اړه لري. په تيره بيا او سمېال چې د ساينس او ټکنالوژۍ په پرمختگ سره زموږ د چاپيريال په هکله د هغه د شتمنيو او زېرمو په هکله او د پراخوالي د اندازه کولو په هکله يې په ډېر لوړ کچې مقيا سونه او ناغې رامنځ ته شوې او د دغو ټولو ښکارندو څومره والی او څرنگوالی ټول په شمېر سره نښوول کېږي او دا تر لکونو او کروړونو رسېږي نو ځکه شمېر پوهنه د پنځيزو سرچينو لپاره پوره په کارېږي. د بېلگې په توگه د يو ځنگل د ونو شمېر، څېړځايونو د پراختيا څومره والی او داسې نور ټول د شمېر پوهنې په اړونو تلل کېږي.

۳- له کرنيزو پوهنو سره د پنځيزو سرچينو د وټپوهنې اړيکي:

د پنځيزو سرچينو وټپوهنه د کرنې د بېلابېلو څانگېزو پوهنو لکه ايکالوژي ځنگلپوهنې، بوټپوهنې، کرنيز اقتصاد او نورو سره نږدې اړيکي لري، دا ځکه چې کرنه په خپله يو لړ هغو انساني فعاليتونو ته ويل کېږي چې په هغو سره د ناييولوژيکي شرايطو، سرچينو او عواملو (کار، منجمنه، پانگې) په اړه د چاپيريال بيولوژيکي سيستم (په ځمکه ټول حياتي سيستم، له مايکروژوند يونيولي بياترلويو ونو بوټو څارويو او نورو) رااخلي، چې د وگړو د ژوندي پاتې کېدو لپاره تر کار لاندې نيول کېږي په بله وينا: د بوټو او څارويو د روزنې، د ځمکې، اوبو، ځنگلونو او څېړځايونو په ښه توگه په کار اچول او له هغو خوراکي او نور د توکيو برابرول

کړنه ده. نو دغه توکي ټول له پنځ (طبیعت) څخه سرچینه اخلي.

۴- له حقوقو سره د پنځیزو سرچینو دو تېروهنې اړیکې:

سره له دې چې د پنځیزو شتمنیو پر ځینو برخو باندې دوگړو د ځانگړې ملکیت کومه حقوقي ادعا نه شي کېدای، لکه د لمړ په وړانگو، په آزاده فضا، باد او نورو باندې، ځکه له دې څخه د ځمکې پر غونډارې ټول اوسیدونکي وگړي ورڅخه گټه اخلي، خو ځینې نورې شتمنۍ لکه سیندونه، ځنگلونه، څړځایونه او داسې نورو ځانگړو هېوادو د سیاسي پولو او جغرافیایي حدودو دننه د هغوی ملي شتمنې شمیرل کېږي او دلته نړیوال حقوق د هغو په هکله ځانگړي احکام او نور مونه لري. د بېلگې په توگه د ۱۹۹۹م کال د دویلین کنفرانس چې د اوبو د اقتصاد په هکله جوړ شوی و، د اوبو د حقوقو په اړه یې خبرې او پریکړې وکړې. ځینې شتمنۍ او نا لیدوونکې ثروتونه په ځانگړو وگړو پورې اړه لري لکه کرنیزې ځمکې، ځینې د حقوقي شخصیت لرونکو ادارو او تصدیو ملکیت کې دی لکه د تصدیو پورې، د ښاروالۍ اړوند پارکونه او باغونه، د کوپراتیفونو ځمکې او جایداد. په دې بېلگو کې حقوق د ټولنیز سازمان (اساسي حقوق) او اقتصادي هڅو او فعالیتونو (د ځانگړو وگړو و جایب) ټاکي. په دې ډول حقوق د پنځیزو سرچینو پلورل، پیرودل، اجاره، کرایه، په هغو د قراردادونو تر سره کول د هغو لیردول او نه لیردول او داسې نور ټاکي. په دې کې تر ټولو درنه وجیبه د ملي شتمنیو په وړاندې د هروگړي پازه ده. دا هماغه د ټول هېواد او دهغه د طبیعي منابعو، شتمنیو، ثروتونو او زېرمو په هکله وطني، ملي احساس پوهه او دملي شعور تر سطحې عظیمه دنده ده چې د ټولنې د وگړو له ټول شعور سره تړلی. په دې برخه کې په ټیټه کچه ولس نرخونه، دودونه او پریکړې هم شته چې درسمي حقوقي وجیبه

حيثيت لري، لکه د ځنگلونو د پرې کوونکيو ناغه کول.

۵- له جغرافيه سره د پنځيزو سرچينو د تپوهنې اړيکي:

د جغرافيه په مرسته د بېلابېلو سيمو د شتمنيو، کانونو، کرنيزو، ځمکو، ځنگلونو، سيندونو او نورو ځای پېژندل کيږي.

پر پورته يادو شويو پوهنيزو څانگو برسیره، د پنځيزو سرچينو و تپوهنه له نړيوالې سوداگرۍ سره هم اړيکي لري ځکه چې نړيواله سوداگرۍ هغه ده؛ کله چې د وټيزو توکو هستونه د خپلو اړتياو لپاره نه ترسره کوي، هغه په نورو هېوادو د پلورلو لپاره جوړ او وړاندې کوي. نو هغه هېوادونه چې ځينې سرچينې نه لري. د دغو سرچينو توکي په قانوني لاره او اجازه د قانوني سندونو له مخې تر لاسه کوي چې دا قوانين په نړيواله سوداگرۍ کې جوت او منل شوي نو دلته د هېوادونو ملي گټې ډېر ارزښت پيدا کوي. له نورو پوهنو سره د اړيکيو په برخه کې اروا پوهنه هم د يادولو وړ ده، ځکه د دغې پوهنې په مرسته کېدای شي د عامه ذهنيتونو شننه او پېژندنه وشي او خلک د اروا پوهنې له مخې په وړلارو د ملي شتمنيو ساتنې ته ځير کړای شي.

د پنځيزو سرچينو وټپوهنې د کتنې اډانې

د پنځيزو سرچينو او شتمنيو د وټپوهنې پراخه وړبوي چې له نورو پوهنيزو څانگو سره هم اړيکي لري ، په دريو اډانو کې کتل کېدای شي . چې د دغو شتمنيو پلانونکي او دگټه پورته کولو چارواکي له همدغو اډانو د وگړو يا ټولنې چلند له دغو زېرمو او سرچينو سره پلټي او هغسې وړلارې چارې ورته لټوي . کله چې مورد هېواد سرچينې څېړنو له دغو دريو اړو اډانو به يو يو ځل ورته څير کېږي ، سره له دې چې په کار اچولو کې دريو اړو اډانې يو ځای کېږي . خود څيرنې او شننې پړوخت بيا پړاو په پړاو پرمخ تلل په کار دی . دلته به هره اډانه وپېژنو :

۱- فزیکي اډانه Physical Framework

دلته هر وگړی ځان په هغه چاپيريال کې مومي ، چې دده په شاوخوا کې شته او د ډول ډول شتمنيو څومره والي ته څير کېږي . وټپوهنه او پلانونه هم بايد په دغه څومره والي ځان پوه او خبر کېږي پرته له هغې يې اند او هاند نيمگړی دی . ځکه بشپړ او بريالی پلان هغه دی چې د موندل کېدونکيو توکيو ، سرچينو او شتمنيو له څومره والي څخه خبر وي او هغه په کې ځای شوی وي . په دغه اډانه کې د طبيعي منبع فزیکي ځانگړنې لکه د ځمکو ، ځنگلونو او اوبو اندازه ، د خاورې جوړښت Structure of soil ، اقليم ، Clirnet تودوخه ، باران ، توپوگرافي ، د کانونو ژور تيا او ظرفيت او داسې نور مطالعه او شرحه کېږي . دا د منبع په عرضه فوق العاده تاثير لري .

۲- اقتصادي اډانه Economic Framework :

دلته د طبيعي منبع اقتصادي اړخونه مطالعه کېږي او زیاته علاقه له دې سره وي چې په څه ډول سره دغه محدود او لږ منابع د مختلفو اهدافو لپاره ځانگړی شي؟ په څه ډول د تولید عملیه پرې اجرا شي؟ ایا ددې نسبي سهم په ملي اقتصاد کې څومره دی؟ یا دا چې مثلاً که یو جریب ځمکه ولرو آیا باید کرنې ته پرېښودل شي؟ کور پکې جوړ شي؟ د فابریکې لپاره یې پریږدو او که که کوم بل استعمال ته کار ترې واخلو په بل عبارت دلته د نرخ د سیستم له عملیاتو خبرې کېږي چې دلته هر څوک دا هڅه کوي چې له ټاکلې منبع څخه ښه گټه واخلي. په دې کې د اقتصاد عمده مفاهیم لکه ارزښت، لگښتونه، عواید او نور مطرح وي چې د اړوندې منبع کارونه یې د تولیدي او استهلاکي هدفونو په خاطر لري.

۳- موسساتي اډانه Institutional Framework :

دوگړو او ټولې ټولنې، د کولتوري چاپیریال او د ټولنیزو گډو عملونو د فشار له ونډې سره چې د وگړو د خاصیت په ټاکلو کې مهم دی، سروکار لري. دلته دخلکو عنعنات، دیني ارشادات، د طبيعي منبع د برداشت په هکله د هغوی عقاید، رواجونه، دولتي قوانین او پالیسي، ولسي نرخونه او پریکړې کتل کېږي. یعنې آیا خلک د طبيعي منابعو په اهمیت پوه دی که نه؟ آیا د طبيعي منابعو د ځینې برخو له گټې اخیستنې سره د هغوی عقاید برابر دی که نه؟ آیا خلک د طبيعي منبع مطلوبه ساتنه کې هڅې کوي که نه؟

په بله ژبه انسان د ټولنې یو غړی دی، دده فردي سلوک، کړه وړه او عمل د ټولنې له جمعي برخو سره تړاو لري نو څنگه چې اجتماعي ذهنیت حکم کوي فرد هم ځان ورسره برابروي. په تېره بیا کار، دوتیزو توکیو هستول

او داسې نورو ژوره ټولنيزه ځانگړتيا لري، نو د وگړي هر ډول کار، اندواند فرهنگي کړنلارې، د ټولنې هڅوب، دود، نرخ، سوچونو، انگېرنو، قانوني ترتيباتو او نورو تراغيز لاندې وي چې الواکي، چارواکي، پلانونکي، پاليسي جوړوونکي او نور بايد له همدې اډانې د ټولنې د شتمنيو په وړاندې دوگړو کړه وړه وڅيړي. دلته ځينې وخت د ډېرې پانگې، پرمخ تللي ټکنالوژۍ او دنورو په پرتله همدغه فکتور غوره بلل شوی د بېلگې په توگه کېدای شي په يوه سيمه کې شتمن کان وي، خو داسيمه به هديرې ته نژدې وي نو موږ په ډېره پرمخ تللي ټکنالوژۍ او پانگې هم هېڅ نه شو کولای.

وسايط:

او سمهالې پوهنيزې څانگې هره يوه يې ځانته ځانگړي وسايط لري چې دهغو په مرسته خپلو موخو ته رسېدلای شي. د پنځيزو شتمنيو اندوال هم بايد خپله څانگه کې خپل وسايط وپېژني، هغه دادی:

لومړی: اند پره Theory: يعنې د ټولنې د ټولو شتمنيو، زېرمو او د چاپيريال د گټورو توکيو په هکله خبرتيا، فهم، پوهه او درک. بايد ووايو چې د وگړو د شمېر ورځ په ورځ زياتوالې دخلکو د گټو ورځ په ورځ لوړتيا، د ځينو ځانگړيو نويو اړتياوو را منځ ته کېدل او دنويو ټکنالوژيو اغېزې دغو شتمنيو ته اړتياوې لاندې او پراخه کړي.

دويم: د پوره معلوماتو لپاره د شمېر نو (Data) شتهالې: داچې د چاپيريال شتمني په ريښتيني توگه زموږ تر شا و خراشه، نو په ډاډ سره ويلای شو چې هغه په شمير نوبښودلای شو او آن دا چې په دې «واسطې» سره دهغو تر منځ اړيکي روښانه کېدای شي دهغو ارزښتونه پرتله کېدای شي، د

گټې، وټې وخت يې ښودل کېدای شي او نورې خبرې. دلته پلان جوړوونکې، الواکي او چارواکي، وټپوهان د شتمنيو اندازې او دهغو تر منځ بايد د بېلابېلو خصوصياتو اړيکي تشرېح کړي لکه دهغو موقعيت، په هغو د لاسبري لارې، ظرفيت، د توليد پروسه په هغې کې د توليدي عواملو په کار اچول او نور. دا چې د طبيعي منابعو زياته برخه نظر جغرافيوې موقعيتونو، اقليم، د موسم بدلون او نورو فکتورونو په اثر بدلون موندلای شي نو په معلوماتو کې بايد تغير تحليلونه او پېشگويې هم شاملې وي. دغه ډول معلومات لرل د طبيعي منابعو اقتصاد پوه ته ډېره مرسته رسولای شي.

درېم: احصائيوي محاسبې: ځينې وخت داسې اشتباه را منځ ته کېږي چې له دې څخه موخه يوازې د ارقامو شتون دی يعنې د طبيعي منابعو د څومره والي ثبتول موخه پوره کوي، حال دا چې واقعيت دادی چې ارقام Data يوازې د خامو موادو حيثيت لري مهمه خبره داده چې اعداد او ارقام پروسس شوی وي. يعنې نه يوازې د منبع کميت اړانته کړی بلکې د دغې منبع څخه توليد د عملي يا د اړتيا وړ محصولاتو تر لاسه کولو لگښت، د عامل په کار تلل، د محصول تمام شد قيمت، د هغو خرڅلاو او داسې نور په محاسبه شوې بڼه موجود اوسي.

څلورم- ليد (مشاهده): مشاهده د هر علمي تحقيق او څېړنې بنسټ دی کله چې د طبيعي منابعو اقتصاد پوه د طبيعي منبع په هکله څېړنه کوي بايد خپل کار له مشاهدې څخه پيل کړي لکه چې پوهيږو د طبيعي منابعو څېړنه تطبيقي اړخ لري يعنې يو Applied Research وي، نو دلته نږدې کتنه او Survey اساسي شرط دی. کله چې د طبيعي منابعو وسايل بشپړ شول د طبيعي منابعو اقتصاد پوه اساسي وظيفه هم بايد په گوته شي. په دې هکله د اقتصاد پوه بنسټيزې دندې دادې:

۱- څېړنه Research: د طبيعي منابعو اقتصاد پوه د توليد لاملونه

يا عوامل (ځمکه، کار، پانگه او منجمنټ) تشخيصوي، احصائيوي محاسبې اجرا کوي او بيا دغو ټولنو ته له تخنیکي اړخونو سره ارتباط ورکوي يعنې د طبيعي منبع په ارتباط ژوره او عالمانه څېړنه سرته رسوي تر هغو چې د في واحد مولدیت او چټ شي.

۲- اداره منجمنټ او تصميم نيول: د طبيعي منابعو اقتصاد پوه وظيفه

لري چې له طبيعي منابعو څخه د استفادې، دهغو د ساتنې او پر له پسې څارنې لارې، چارې و ارزوي او وړ سپارښتنې وکړي د بېلگې په توگه آيا دغه طبيعي منبع بايد د عامه سکتور په واسطه اداره شي او که د خصوصي سکتور په واسطه؟ آيا د يوې ټاکلې منبع د اندازې، وخت او نور وسايلو په هکله بايد څه تصميم ونيسي او داسې نور.

۳- د سياست او پاليسيو تطبيق: د طبيعي منابعو د اقتصاد پوه

وړوستې دنده د منابعو په ارتباط د پاليسيو او سياستونو سالم او معقول تطبيق دی. ښکاره خبره ده چې د اقتصادي پلانونو او پاليسيو لپاره دولتونه او ياهم مربوطه ادارې او ارگانونه ټاکلې پاليسي لري. آن زياتره وخت دولتونه يا د پلان ټاکلو اړوندې ادارې (د پلان وزارت يا د پلان جوړولو دولتي کمېټه) د ملي اقتصاد د ودې لپاره د طبيعي منابعو په اړه مېرمنيتونه ټاکي او موخې ښکاره کوي. ځينې وخت دولتي پاليسي هسې حکم کوي چې ممکن يوازې د هغوی له خوا په مجموع کې وړبلل شوي وي، نو دلته ضرور ده د طبيعي منابعو اقتصاد پوه په تطبيقي ډگر کې په دې پوه وي چې آيا بايد د يوې مشخصې منبع څخه په څه طرز استفاده وشي؟ په څه طرز تصميم ورته ونيسي؟ د طرح شوې پاليسۍ هر توکی څرنگه تطبيق کړي؟ منبع بايد د کوم هدف لپاره تخصیص شي. او داسې

نور یعنی نوموړی په دې برخه کې دنده لري چې د گټې اخیستنې او ساتنې لارې چارې واندوي وروسته ځانگړې او تولیدي موخې او دهغو په هکله د پالیسيو تطبیق وښيي، ډېر ځله ور بریښي چې په پرمختیا یې هېوادو کې طبیعي منابع د عامه سکتور له خوا اداره شي بهتره به وي.

د طبیعي سرچینو ځانگړتیاوې:

ددې لپاره چې د طبیعي سرچینو د ځانگړتیاوو په هکله څرگندونې تر لاسه کړو باید دهغوی بېلابېل ډولونه دهغو د خصوصیاتو له مخې وپېژنو. دغه تقسیم بندي هېڅ کله د منابعو کارونې، دهغو د استفادې د طرز او نورو له لحاظه نه دي بلکې دهغو د ترکیب او دوام له پلوه دي کېدای شي په دې تقسیم بندي کې د هر استعمال منبع شامله وي. دلته به د منابعو له ویش څخه مخکې دهغو تقسیم بندي د خصوصیاتو له مخې ذکر شي:

- ۱- زېرمه کېدونکې سرچینې Land Resources or Stock
- ۲- تیرېدونکې (بېدونکې) Flow Resources
- ۳- ترکیبي (گډ خصلت لرونکې) Composite group

۱) زېرمه کېدونکې شتمني Stock:

دا هغه منابع دي، چې د ذخیره کېدو وړتیا لري او یوازې د کارولو او گټې اخیستلو له امله استهلاک کېږي پرته له هغه په مودو مودو د زیرمو په توگه موجودې وي لکه کاني توکي، چونه او ډبرو د سکرو کان او داسې نور چې دغه منابع بیا په خپل وار په دوو نورو برخو ویشل کېږي:

الف: هغه منابع چې د یو ځل استعمال په اثر استهلاک کېږي او دهغو کیمیاوي (دایمي) بدلونونو له کبله چې د استعمال له امله په هغو کې

پېښېري د دويم ځل لپاره د کار اخيستنې له وړتيا څخه وځي لکه نفتي مواد، د ډبرو سکاره او نور.

ب- هغه منابع چې سم له استعمال سره وار له واره نه استهلاك کېږي بلکې په تدريج سره استهلاك کېږي يعنې د زياتې مودې لپاره کار ورکوي، ځينې وخت وروسته تر لنډ بدلون دغه شتمني د بيا گټې اخيستلو وړ هم وي لکه وسپنې چې د پرزو، لوبښو يا نور وسايلو په استهلاك کېدو سره د بيا ويلې کېدو او قالب کيدلو استعداد لري.

٢) بهنۍ سرچينې (جرياني منابع):

هغه منابع دي چې د هغو جريان دوامداره وي يعنې که دا منابع استعمال شي يا نه شي، له هغو څخه استفاده وشي يا ونه شي هرو مرو له لاسه وتونکې دي لکه سيندونه، د لمر وړانگې، باران د څرخې پوره بېلگه رسيدلي نباتات چې زياتره د همدغې ځانگړتيا لرونکې منابع کرنيز استعمال لري.

٣) ترکيبی منابع:

هغه منابع دي چې هم جرياني خواص لري او هم ذخيريوي. يعنې د هغو له جملې څخه ځينې په عين وخت کې هم جرياني دي او هم بيا د ذخيره کېدو وړ وي او ځينې يې بيا په يوه ټاکلي وخت کې جرياني خاصيت لري مگر يو بل وخت کې بيا ذخيريوي خاصيت پيدا کولای شي. منابع د خپل دغه خصوصيت له مخې په دريو گروپونو ويشل کېدای شي:

١- بيولوژيکي منابع : Biological Resources

٢- د خاورې منابع : Soil Resources

٣- د انسان په لاس جوړې شوي منابع : Man made improvement Resources.

دلته به په لنډه توگه له هر يو څخه يو يو مثال ذکر کوو:

پورته ياد شوي گروپونه ځينې هغه منابع را اخلي چې ژوندي وي لکه نباتات ، ځنگلونه طبيعي او مصنوعي (د انسان په لاس جوړ شوی ځنگلونه ، د اوبو بندونه چې په دې کې بيا بيولوژيکي منابع لکه کبان روزل کېږي) څرځایونه (طبيعي او د انسان په لاس جوړ شوی) ، ماهيان او داسې نور . په دغو ټولو کې ځينې خصوصيات جرياني دي ، په دې مانا چې دوخت او مودې په تېرېدو سره دهغو يو شمېر د بدلېدو وړ دي لکه ځنگل په هر ډول ځنگل ، ځنگل دی په دې کې دوخت په تېرېدو سره زيات شمېر بوټي او ونې د استفادې لپاره پرې کېږي مگر په مجموع کې له آره ځنگل د ځنگل په توگه شته . يا د يو شمېر ونو او بوټو د تخمونو په ساتلو سره کېدای شي د راتلونکيو نسلونو لپاره وساتل (ذخيره) شي چې همدغه ډول منابع په ټاکلي وخت کې د ذخيري منابعو په توگه حسابېدای شي . هغه فکتورونو او محدوديتونه چې په پورتنیو ځانگړنو اغېز لري بېلابېل دي همدارنگه د مختلفو ساحو منابع د خپلو ځانگړنو او ظرفيت له مخې يو له بل سره توپير لري دغه توپيرونه له لاندنيو لاملونو څخه سرچينه اخلي:

(۱) د لمر رڼا او تودوخې درجه

(۲) رطوبت او د اوبو په ذخايرو لاسبری

(۳) توپوگرافي او زېم ايستنه

(۴) د خاورې شرايط ، د ځانگړتياوې طبقه بندي او د کاني موادو شتون

(۵) د بازار او ترانسپورت د آسانتياوو موقعيت .

کله د دغو لاملونو شتون ، د منبع مولدیت ، دوام او ظرفيت وچتوي پرته له هغو څخه چې د منبع د مولدیت پر خاصیت ناوړه اغېز پرېږي .

دویم خپرکی

د چاپیریال د شتمنیو اوزهرمو وېش

د پنځیزو سرچینو وټپوهانو د چاپیریال شتمني اوزهرمي په بېلابېلو برخو وېشلي. دغه وېشنه د کان پېژندونکو له لید لوري، د کرنې د ماهر له لیدلوري، د پلان جوړونکې له لید لوري او د نورو له پلوه توپیر مومي. ددغې وېشنې پېژندنه د هغو د پلانونو او کارولوپه برخه کې ډېره مرسته کولای شي. ځینو دغه شتمنی په ملي اقتصاد کې د هغو د کارونې له مخې په انرژیکي، کاني، لرگیو، ځمکې، اوبو او اقلیمي سرچینو وېشلي، بیا یې د ځمکې او اوبو بیولوژیکي منابع په بېله ډله کې شمیرلي. په دغه وېشنه کې د هغو کارونه د خامو توکیو په توګه په پام کې نیول شوي ده. ځینو پوهانو د صنایعو، کانونو او د کرنیزې کارونې له مخې په لاندې برخو وېشلي:

- انرژیکي منابع : energy resources

- لرګي، کانونه او خامو موادو منابع : mineral and raw material

- اګرو بیولوژیکي منابع : Agrobiological Resources

د طبیعي منابعو پورتنۍ وېشنه ډېره جامع او کلي ده، نوځکه هغه په څو نورو برخو هم وېشل شوې: د بېلګې په توګه انرژیکي منابع په بلیدونکو Fuel او نه بلیدونکو non-fuel یا غیر محروقاتي، بیرته نوی

کیدونکیو اونه نوی کیدونکیو ، لومړنیو (Primary) او دویمو (Secondary) برخو ویشل شوی. بلیدونکي منابع لرگي ، سکاره ، تیل ، د سون گاز ، لږ پرو سکارو او یو شمیر نورې دي. نه بلیدونکي منابع له اوبو څخه را منځ ته کېدونکي برېښنا ، اتومي انرژي ، د باد قوه Wind power لمر Solar energy او د اوبو د ځپو (مدو جذري tidal energy) انرژي گانې را اخلي.

نوی کیدونکي منابع Reproducible resources (یا قابل تجدید) لکه د سمندرونو ټول منابع ، باد ، د لمر وړانگې ، څپې tide او لرگي دي. نه نوی کیدونکي منابع Non-reproducible resources (غیر قابل تجدید) هغه منابع دي چې له یو ځل کارولو سره له منځه ځي لکه د سون گاز ، سکاره ، تیل او نور .

بلیدونکي اونه بلیدونکي منابع په دوو دوو نورو برخو ویشل کېږي: که خپله د سون گاز لومړنی انرژي وېولو ، نو د هغه له سوځیدو څخه را منځ ته شوي تودوخه دویمه انرژي Secondary energy بلل کېدای شي یا د سرولو په وخت کې د تودو اوبو د انرژي خوشې کېدل دویمه انرژي ده. د خامو موادو منابع هغه دي چې د پروسس تر پړاوونو وروسته په ځینو صنعتي توکیو بدلیږي لکه د ربړ جوړولو لپاره د ربړ د ونې څوښا یا د بورې ، گوري او غوړیو د جوړولو لپاره جغندر ، گني ، شیشم ، لمر گلی او نور داویشني د کانونو او صنایعو د سکتورونو له پلوه وي ، خو بیولوژیکي منابع بیا د کرنې د سکتور منابع دي لکه څنگلونه ، بوټي او ژوي .

ځینو پوهانو د چاپیریال شتمني د هغو د پیدا کېدو د ځایونو له مخې داسې ویشلي:

- تر څمکې لاندې منابع (لکه کانونه ، کاني تودې اوبه ، گاز او نور)

- ترځمکې باندې منابع (لکه خاوره Soil، بوټي Plant ونې trees ژوي Animal او نور)

- له ځمکې څخه پاس منابع (لکه لمر وړانگې ، باد ، د هوا مايکرو ژوندي ژوي او نور)

ځينو پوهانو په لنډه توگه ټولې سرچينې په دريو برخو وېشلي :

۱- نه نوې کيدونکې منابع non-reproducible resources

۲- له نوې کيدونکې منابع Reprpducible resources

۳- نه تماميدونکې منابع Inexhaustible

د منابعو دغه ډولونه او وېشنه هم د ځمکې د ټول غونډاري پرمخ او هم په کوچنيم جغرافياوي پولو او سيمو کې (لکه هېوادونو ، ښارونو ، کليو ، وچو) او آن اتموسفير کې دي. خو تر ټولو بشپړه ، کره او منل شوي وېشنه داده :

۱- نه نوې کيدونکې سرچينې :

دا هغه سرچينې دي چې تل تر تله په ټاکلې پيمانه شته او په هغو کې د نوې کول او زيوون ناشونی دی او نه هم وده ، لوييدل او پراختيا لري لکه ځمکه Land resources او کانونه mineral دا ټول ثابت دی. د بېلگې په توگه که چيرې د ډبرو د سکرو يو کان چې ټول ظرفيت يې ۱۰۰۰ مکعب متره دی راوايستل شي ، بيا نو په همدغه کان کې د سکرو ايستنه ناشونې خبره ده نو ځکه دا نه نوې کيدونکې سرچينه ده ، خو د ځمکې په اړه ويلای شو سره له دې چې د بېلگې په توگه کرنيزه ځمکه هم ثابته ده ، خو په ځينو لارو چارو سره کېدای شي دهغې په حاصل کې زياتوالی راوستل شي. خو دا د ځمکې د بيا نوې کېدو مانا نه لري او نه هم هغه ځمکه چې د

اوسیدلو لپاره غوره شوي دهغي (دځای مفهوم Space) نوی کیدای شي، نوپه کرڼه کې ځمکه ذاتاً ثابتۀ ده خو دهغي د هرواحد حاصل په پرتلیزه توگه بدلون موندلای شي. کانونه په خپل وار په بېلابېلو برخو ویشل کېږي:

- فوسيلي دسون توکي (Fossil fuel) دا تر ځمکنیو پورنو لاندې د عضوي موادو او د ډېرو پخوانیو ژوندیو ژویو، بوټو، ونو ځانگړی کیمیاوي بدلون دی چې بیا وروسته تر کاني پلټنو او ایستلو دسون لپاره پکارېږي.

- وسپنيزې ډبرې (Metalic ores) دا د ځمکې مخ ته لږ را نږدې او یوڅه برسیرن یا په لږه ژورتیا کې د تیرو په بېلابېلو ډولونو پورې اړه لري. چې دا ځینې وسپنیز عناصر او دهغو مرکبات دی لکه اوسپنه، منگنیز، کرومین، مس، سرپ، جست، المونیم، بسموت، ارسنیک، سیماب، سره زر، سپین زر او نور.

- غیر فلزي ډبرې non-metalic ores: دا سلفر (گوگړو)، بازیت، فلوریات، سلسین، گرافیت، ابرک، فاسفوریت، مالگی، د سرمینځلو ژبرې خاورې، بنوري او نور داسې کاني توکي را اخلی. په دې کې قیمتي ډبرې لکه زمرد، لال، یاقوت او لاجورد هم راځي.

۲) بیانوی کیدونکې طبیعي منابع Reproducible resources
دغه ډول سرچینې د نه نوی کیدونکو سرچینو په شان د څومره والي له پلوه ثابتې او په یوه اندازه نه دي بلکې د بیا ځلي ژوندې کیدو وړتیا لري یو شمېر یې له یونسلم څخه بل نسل تکثیر کوي، یعنې دهغو د شمېر او کمیت زیاتوالی د چاپیریال مساعدو شرایطو او دانسان په واسطه دهغو په زیاتوالي پورې اړه لري. ددغو منابعو په زیاتولو او کمولو کې دانسان

مداخله ، اقلیم ، پیښې او حوادث رول لري. دا ډول منابع هم په بېلابېلو برخو وېشل کېدای شي:

الف- لرگي: Timber په اقتصاد کې دې منبع ته بې اهمیت، Significance اقتصادي طبیعي منبع ویل شوی چې عمدتاً تعمیراتو ، د سون لپاره او پاتې یې (خصوصاً د افغانستان په شان په پرمختیايي هېوادو کې) د کار د اسبابو (زغ ، سپارې او نورو) لپاره په کارېږي او د صنعتي استعمال زیات موارد هم لري.

ب - کبان: Fish: دا د اوبو ژوي دی ، بېلابېل ډولونه لري د خوړلو لپاره استفاده ورڅخه کېږي.

ج- دځمکې پرمخ د سېو ، بوټو او ژویو منابع هم د محدود وړ طبیعي منابعو کې راځي.

د- سمندرونه پرته له کبانو نور شمېر بیولوژیکي منابع هم لري لکه اسفنجونه ، بحري ستوري ، صدف او نور .

۳- نه تمامېدونکي (Inexhaustible) منابع:

دا هغه منابع دی چې زموږ په چاپیریال کې تل تر تله شته ، د دغو منابعو پرمخني او تل والی هېڅکله ددې لامل نه دې شوی چې د بشریت اړیکي ورسره پرې شي یا د هغو اهمیت کم کړي دا په بېلابېلو برخو ویشلای شو:

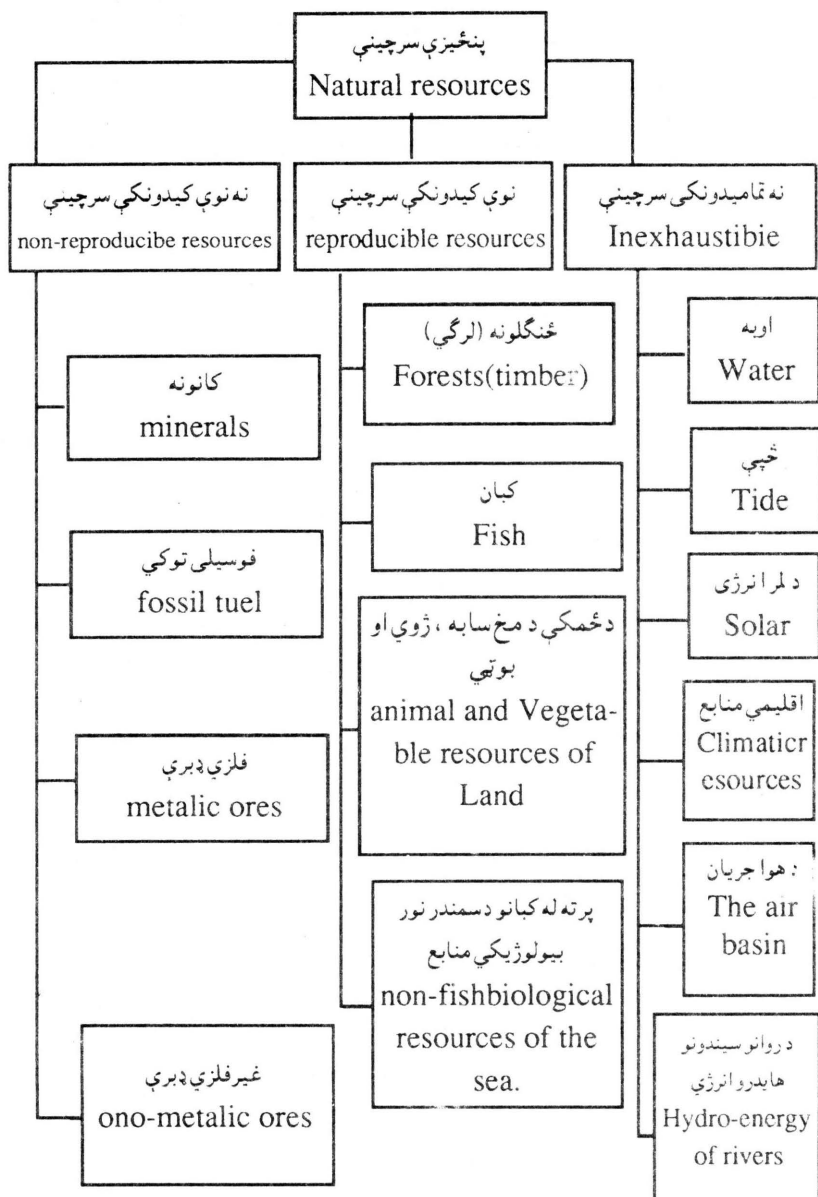
الف: داوبو منابع : Water resources

ب: د لمر انرژي Solar energy

ج: داوبو د غاړو څپې یا د مدو جزرونو انرژي Tidal energy
(له دغې منبع څخه مثبتنه استفاده په معاصر وخت کې زیات رواج

موندلې اما بدوی انسان مهلک او وژونکی آفت بللی و)

دغه وروستی وېشنه ډېره منل شوې ده، چې کیدای شي هغه په لاندې توګه وېشي:

درېم خپرکی

ځمکه (Land)

ځمکه د نه نوی کېدونکو منابعو له ډلې څخه ده چې د کرنې په سکتور کې د تولید مهم عامل بلل کېږي. څرنگه چې د ځمکې عرضه ثابتې ده او د نړۍ نفوس د زیاتیدو په حال کې دی، نو دا ډېره ضروري گڼل کېږي چې د ځمکې له ثابتې عرضې څخه او همدارنگه له هغو نورو طبیعي منابعو څخه چې په ځمکه یا د ځمکې پر مخ شته په اغېزمن ډول سره گټه واخیستل شي او ځمکه بې گټې پاتې نه شي د ځمکې له اقتصاد، د ځمکې له مفهومونو او دهغې له ډول ډول استعمالو لوستره آشنا کېدل ضرور دی:

د ځمکې اقتصاد Land Economic

په معاصره نړۍ کې د ځمکې د اقتصادي اهمیت په هکله ډېرې خبرې کېږي: ځمکه د انسانانو لپاره د هغوی ډېر ضروري احتیاجات لکه خام مواد، غذايي محصولات، نسج یا فایبر، د عامه خدمتونو ځایونه او نور برابروي. تاریخ زیات کړې چې انسانانو له ډېرو پخوا زمانو راهیسې ځمکې ته د قدر په سترگه کتلې چې لامل یې د ځمکې په منبع پورې د دوی د ژوند بشپړه اړوندتیا او تړلتیا ده. مثلاً د مدیترانې پخوانیو خلکو او یونانیانو ځمکه لمانځله. د ځمکو د لرلو غریزې تل وجود درلود او په

زرگونو خلکو له اروپا څخه د امریکې د حاصلخیزو ځمکو د ترلاسه کولو لپاره ځانونه ورسول. د امریکا په متحده ایالاتو کې د حکومت ډېر عاید د ځمکو له مالیاتو څخه دی. حکومت فعال تحقیقي او تریبوي پروگرامونه د ځمکو د ستونزو په هکله پرمخ بیایي او د متحده ایالاتو ۳۸٪ د ځمکو ساحه د حکومت له خوا د اقتصادي گټې اخیستنې په منظور اداره کېږي چې متحده ایالاتو د ټول ثروت ۲/۳ برخه په ځمکه او د ځمکو په اصلاحاتو لگېږي. د ملکیت او کرایو د خصوصي عواید ۱/۴ برخه ځمکې جوړوي. د ځمکې لپاره چې انسانانو د تاریخ په اوږدو کې مبارزه کړې له هغې سره یې تل اړیکې ساتلي او د ځمکې لرلو حقوقو تل د اقتصادي، اجتماعي، اوسپاسي عامل په توګه د انسانانو دریغ ټاکلی. اوس لویه ستونزه دا ده چې له ځمکې څخه په څه ډول ښه او په لویه کچه ګټه واخیستل شي چې وګړو ته له خوړلو څخه پرته درفاهیت او آسودګی زمینه برابره شي چې د اقتصادي کړنو وروستی موخه ده.

د ځمکې اقتصادي مفهوم Economic Concept of Land

د ځمکې ویي یا ګرڼه بېلابېلو خلکو ته د هر چا له اند دود سره سم نظر او مانا ورکوي چې دا د هغوی په اند واکړ او مینې پورې اړه لري. د ځمکې په ډېر پراخه منل شوې کارونه کې دغه اصطلاح د ځمکې د مخ له یوې جامدې برخې څخه استازیتوب کوي، مګر ځینې وخت په یو ملت، خلکو او د ځمکې د مخ پر سیاسي ویش باندې هم دلالت کوي. زیاتره وخت د ځمکې مخ (ground)، خاوره (Soil) ټوله کره (earth) هم زموږ په کولتور کې ځمکه بلل شوې. د ځمکې په هکله داسې فکر کېږي چې دوی ورباندې ګرځیدلی شي، کور ورباندې جوړولای شي، باغ، کرونده څرخای او نور پرې کړلای شي. د ځمکې دغه قبول شوی رواجي مفاهیم باید دهغې

له تخنیکي تعریفونو څخه چې اقتصادي ، حقوقي او قانوني ماناوې احتوا کوي تعریف شي چې له هغه سره توپیر دادی:

ځمکه دکار ، پانګې او منجمنت ترڅنګ د تولید یو لامل دی ، دا یوه نالېږنده شتمني ده چې دهغې په پراخه ساحه کې چې په هغې د مالکیت حقونه موجودوي د وګړي یا قانوني حقوقي شخصیت ملکیت ګڼل کېدای شي.

پورتني تعریف څه ناڅه هغه منل شوی تعریف دی چې اقتصادي ، حقوقي او قانوني درې واړه جنبي لري خو د ځمکې ټول پراخوالی نه شي خپرلی نو ځکه یو بل تعریف هم ورته شته :

ځمکه د ټولو طبیعي Natural او دانسان په لاس جوړ شویو منابعو Man maderes ources مجموعه ده چې پرهغو د ځمکې سطحه کنټرول ولري.

په دغه دویم تعریف کې د ځمکې ټول پراخوالی (بعدونه) لکه اوبه ، کنگل ، وچه برخه ، تعمیرونه ، کروندې ، وده کوونکی ځنګلونه ، کان ، د لمر رڼا ، باران ، باد ، گرمي او ټول پکې راغلي دغه ټول په یوه بڼه نه په یوه بڼه له ځمکې سره تړل او په آسانی ترې جدا کېدای شي چې هر یو یې د ځمکې اقتصادي ارزښت لوړولای یا ټیټولای شي . نو کله چې موږ یوازې له منل شویو دودیزو تعریفونو څخه علمي تعریف غوره کړو نو مجبور یو د ځمکې دودیزو مفاهیم هم پرېږدو او پرځای یې علمي مفاهیم چې پراخه او هراړخیز دی وپېژنو چې هغه په لاندې توګه دی:

۱- ځای (Space) : دلته ځمکه د ځای په مفهوم د یو کور یا یوې ساحې په توګه مطرح ده چې انسان ورباندې ژوند کوي. له دغه مانا سره ځمکه په ثابته اندازه موجوده ده او د تخریب وړ نه ده. ځمکه د ځای په مانا

یوازې کورونه ، سمندرونه ، غرونه او دښتې نه نوموي بلکې دلته ځمکه درې اړخیز جايداد دی چې د یو مکعب شکل یا موقعیت لري یعنې هغه ځای هم په برکي نیسي چې د ځمکې تر سطحې لاندې دي چې هلته کانونه پیدا کېږي.

۲- طبیعت (Nature) : ځمکه د انسان له ارادې بهر د بېلابېلو عواملو څخه اغیزمنونکې ده ، د لمر رڼايي بارانونه ، باد ، ترمیموونکې اقلیمي شرایط ، تبخیرات په هغې په سیده توگه اغیزه لري. طبیعتاً ځمکه د گټورو او ناگټورو خواوو ، ځنگلونو ، څرخایونو او نورو منابعو لرونکې ده.

۳- د تولید عامل (a factor of production) : اقتصاد پوهان له درې نورو تولیدي عواملو (کار ، پانگې او منجمنت) سره یو ځای هغې ته د تولید د عامل په توگه گوري.

۴- استهلاکي نړۍ یا (جنس) a consumption good : ځینې وخت ځمکې ددې لپاره استعمالېږي چې د انسانانو لپاره محصولات تولیدوي مگر ځینې وخت د استهلاکي نړۍ په توگه ارزښت پیدا کوي لکه تعمیرات ، د پارکینګ ساحه ، دهغې انرژیکي منابع او کانونه او نور ، ځینې وخت دهغې داومو موادو له مخې استهلاکي بلل کېږي او بل دا چې د خرڅلاو وړ ده.

۵- موقعیت (Situation) : په ننني پېر کې ځمکه د موقعیت په توگه زیات اهمیت لري په دې مانا ځمکه د بازار موقعیت ، جغرافیایي ځانگړنو او د هېوادونو د پولو له پلوه د نظرونو وي. دغه مانا د ځمکې د کارونې او ارزش له پلوه مهمه نه ده بلکې په عصري دنیا کې د ځمکې موقعیت له سیاسي پلوه لا ډېر مهم دی.

۶- **جایداد (Property):** دملکیت په توگه د ځمکې مانا او مفهوم قانوني جنبه لري، دغه مفهوم له هغې سطحې سره سروکار لري، چې په (جایداد) کې وگړي یا مستقل قدرتونه او نور حقوقي وگړي هستوگنه لري یا یې د تولید لپاره غوره کړی. په دې برخه کې ځمکه دخپل حقوقي ماهیت له مخې خپل مالک ته مسئولیتونه هم ورپېښوي. په دغه مفهوم کې د ځمکې اهمیت تر ټولو زیات دی ځکه د انسانانو په کړنو ژوره اغېزه لري.

۷- **سرمایه، (پانگه) (Capital):** د کلاسیکو اقتصاد پوهانو پراند پانگه د انسان په لاس جوړه شوی وي. د تېرو سپماوو او ذخیره شوي تولید څخه استازیتوب کوي او د لگښت (مصرف) وړ وي. هغه وخت کلاسیک اقتصاد پوهان د ځمکې سرمایوي ځانگړتیا ته نه و متوجه، خو په معاصر ژوند کې په تیر بیا د نفوسو په زیاتیدو او د ښارونو په ډکیدو او گڼ میشته کېدو او په هغو کې د ښاري پر ډېرگټو تشبثونو په رامنځ ته کېدو سره د ځمکې ډېر خاصیتونه له پانگې سره ورته شول مثلاً دهغې آبادول د سپما په مانا او دهغې موجوده منابع د زېرمې په مانا تعبیر شول. د پیرودنې وړ ده او د پانگې په شان کرایه Rent تولیدولای شي. یعنې په اوسمهالي ژوند کې د پانگې مانا او د ځمکو بېلابېلو مفاهیمو چې پخوا ورڅخه یادونه وشوه یو بل سره گډیدلی شي. په کرنیز اقتصاد او د طبیعي منابعو په اقتصاد کې ځمکه له دې پرته چې د تولید عامل دی په صنعتي، تجارتي او میشتیزو ځایونو کې د ځمکې ارزښت له سرمایې سره نژدې اړیکې او ورته والی لري. نو د کلاسیکو اقتصاد پوهانو په شان نه شو ویلای چې ځمکه د طبیعت مفتحه او رایگانه تحفه ده حال دا چې سرمایه د انسان د کار او زیار نتیجه. د ځمکې او سرمایې تفاوت په پراخه، مانا دسره توپیرولو

وړدی، خو په تطبیقي ساحه کې یو له بل سره ګډیږي لکه یوه ګټوره ځمکه چې په هغې کې د انسان کار او زحمت مصرف شوی وي یعنی قلبه، خړوب، دواپاشي او د تخمونو شیندل پکې سرته رسېدلی وي مطلقاً د سرمایې حیثیت پیدا کوي. خو یوه شاړه ځمکه چې انسان په کې کار نه دي کړې هېڅکله سرمایه نه شمېرل کېږي. نو پایله اخیستل کېږي چې ځمکه د هغې له نورو مفاهیمو سره سرمایه هم ده حال دا چې ځای او طبیعت د ځمکې ځینې ځانګړنې دي چې د هغې د سرمایې په مانا باید د ناسم جاج اغیز ونه کړي. ځمکه شاید په ځینو حالاتو کې (د کلاسیکانو له نظر سره سم) مفتې او ارزانه او پریمانه وي همدارنګه ممکن په طبیعت کې په دایمي توګه موجوده وي خو په اقتصادي چوکاټ کې د یوه سرمایه گذار له نظره باید واخیستل شي، ځینې وخت ویلورل شي، ممکن په کرایه ورکړل شي ممکن په اجاره ورکړل شي. دغه کرایه ټوله په خپله یوه سرمایه ده. که چیرې د اقتصادي چوکاټ له مطالعې تیر شو هره ټولنه په خپل نظر ممکن بل ډول معامله وکړي. دا هم باید وویل شي چې آیا ځمکه او سرمایه په هر بهلابېل اقتصادي سکتور کې څه فرق لري د انو نظر سکتورونو ته فرق کوي. خو وروستی پایله داده. چې ځمکه د سرمایې له ځانګړنو سره ورته والی لري.

د ځمکې د اقتصاد پولې او منځپانگې :

دلته په دې باندې غور کيږي چې آیا د عمومي اقتصاد په چوکاټ کې او په ځانگړي ډول د ځمکې اقتصاد د کومو پولو لرونکی دی یا په بله وينا دهغه د بحث منځپانگه څه ده ؟ مثلاً عرضه او تقاضا ، توليد ، د مولدیت د سطحې او چټول او داسې نور مفاهيم عام اقتصادي مفاهيم دي ، چې د نړيوال اقتصاد له نظره ، د هر هېواد د ملي اقتصاد له نظره او بيا په هر سکتور کې دهغو حدود ، او محتوا فرق کوي . موږ دلته يوازې د طبيعي منابعو د اقتصاد پوه له نظره د ځمکې د اقتصاد حدود او محتوا مطالعه کوو :

د ځمکې د اقتصاد حدود د ځمکې د سطحې په هکله او د انسانانو په واسطه دهغې د اقتصادي کارونې او په هغې باندې اقتصادي ، بيولوژيکي ، فزيکي او موسساتي اغېزمن فکتورونه څيږي .

د Leonard A. Salter له څېړنې سره سم د ځمکې اقتصاد لکه د طبيعي منابعو د اقتصاد په شان ، يوه ټولنيزه پوهه ده چې له هغو ستونزو سره سرو کار لري چې د ځمکې د سطحې په هکله ټولنيزې ځانگړنې ، دودونه ، د دغې سطحې اندازه ، جوړښت ، اقتصادي ارزښت او مولدیت ، موقعيت ، جايداد او نور دهغو تر اغېز لاندې دي ، په پای کې د ځمکې اقتصاد هم لکه د عمومي اقتصاد په شان د محدودې منبع (په خپله د ځمکې سطح) له ویش او ځانگړتيا سره سروکار لري .

د ځمکې د اقتصاد ټولې پولې او منځپانگې په دوو ډولو ځمکنیو پېرونو پورې تړلي:

الف: د ښاري ځمکو حدود او محتویات

ب: د کلیوالي ځمکو حدود او محتویات

د ښاري ځمکو پرابلمونه چې د ځمکې اقتصاد بحث پرې کوي: کور جوړول، د ښاري ځمکو پراختیا، د صنعتي او تجارتي موقعیتونو ټاکل او داسې نور دی. د کلیوالي ځمکو پرابلمونه د ځمکې د کرنې لپاره له اوبو څخه گټه اخیستنه، په نویو ځمکو کې چې کرنې ته برابرې شوی میشته کېدل او دهغوی پراختیا د ځمکې تخنیکي رغونه (زیم ایستنه، د خاورې اصلاح او نور)، د ځمکې د استعمال پلان د هر کال او هر فصل لپاره، د ځمکې د استعمال کنټرول او داسې نور شامل دی. د ځمکې د اقتصاد د حدودو او محتویاتو په هکله د لازياتې څرگندونې لپاره باید له ځمکې څخه د گټې اخیستنې ډولونه له نظره تیر شي:

د ځمکې د استعمال اساسي او بنسټیز ډولونه:

(۱) د اوسیدو (مسکوني) ځمکې (Residential Land)

(۲) تجارتي او صنعتي ځایونه (Commercial and industrial sites)

دغه دوه ډوله استعمال د ښاري سیمو ډېره برخه جوړوي مگر په مجموع کې د ځمکې ډېره کوچنې سطحه احتوا کوي. دا دوه ډله کره نيزه کارونه نه ده. د ځمکې دارنگه استعمال په عصري دنیا کې زیات اهمیت لري ځکه چې دغه ځمکې له هغو ځایونو څخه استازیتوب کوي چې هلته ډېر خلک کار او ژوند کوي، او په پای کې کرنیز محصولات هم همدې ځایونو ته یا د مصرف یا په پخو موادو دارولو د پروسې لپاره راوړل کېږي.

غو ځايونو فعاليت ډېر موثر اورنگارنگ دی په دې مانا چې دغه
 ځمکې په بشپړه توګه له تشديدې استعمال سره مخامخ دي او د لوړ ارزښت
 لرونکې دي.

(۳) نباتي ځمکې (Cropland)

(۴) د څرخای ځمکې (Pos ture and grazing land)

(۵) د ځنگل ځمکه (Forest land)

دغه درې ډوله ځمکې چې کرنيز استعمال لري، هغه ډېره زیاته ساحه ده
 چې اقتصادي ارزښت لري دغه درې ګروپونه تر ډېره د خوړلو محصولات او
 د صنعت لپاره خام مواد لکه فايبرونه، رېر، د طبي صنعت لپاره طبيعي
 بوټي او نور تولیدوي.

(۶) کاني ځمکې (Minral land)

دا هغه ځمکې دي چې په هغو کې د ډبرو سکاره، اوسپنې، د تیلو څاګانې
 او نور هغه کانونه لري چې تر ځمکې لاندې وي.

(۷) تفریحي ځمکې (recreation land)

دغه ډول استعمال د پارکونو، سواحل، د لوبو او ورزش میدانونه، ازاد
 چاپیریال، لامبو ډنډونه او نور پراخ ځایونه را اخلې.

(۸) د ترانسپورتشن ځمکې (Transportation land)

په دې استعمال کې هوايي ډګرونه، دریل سټیشنونه، بندرونه،
 سړکونه او حتی کوچې شاملې دي.

(۹) خدماتي ځمکې (Service areas)

سره ددې چې کېدای شي ځینې وخت د ځمکې دغه استعمال د پورتنیو
 استعمالونو سره ګډ شي خو بیا هم د هغوی ځانګړې بڼه، پوځي میشت
 ځایونه، هدیرې، جیلخانې، د بریښنا بندونه داوبو زیرمټونونه او داسې

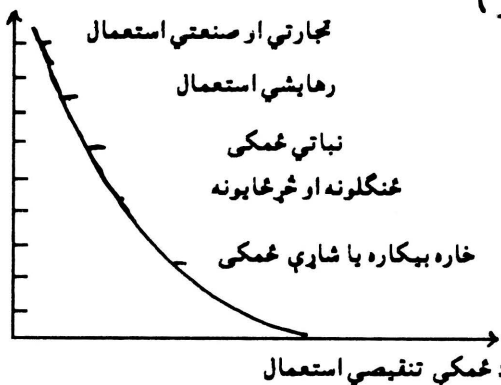
نور را اخلي . په پورتنیو ویشونو کې د ځمکې سطح (وچه) په نظر کې نیول شوې . خو که دبهری چلولو او کب نیولو په اړه وکتل شي بیا نو نورې ویشنې ته اړتیا لري.

۱۰. شلې او خاره ځمکې (Barren and waste):

هغه ځمکې دی چې لامزروع وي او کرڼه پکې نه شي کېدای او یا د کرلو وړ نه وي (له مړي انځور د دغو ټولو استعمالونو اقتصادي گراف ښکاره کوي)

د ځمکې ارزښت یا د تولید او عاید څرنګوالی

(۱- انځور)

له ځمکې څخه د کار اخیستنې ظرفیت (Land use Capacity)

دادنې کې د منبع د یو ټاکلي یون (واحد) پر تللیز ځواک او جوک ښیي چې د هغې په ګټې اخیستنې او لګښتونو سر بهر ، د ګټو مازاد رضایتونه تولید کړي . دا د ځمکو د ټاکلیو ټوټو پر ګټورتیا او مولدیت باندې دلالت کوي . کله چې یو ټاکلې ټوټه ځمکه په یوه ټاکلې وخت کې (مثلاً یوه نوښت فصل کې) د ټکنالوژۍ او تولیدي عواملو په کارولو سره د یوه ځانګړي استعمال لپاره (مثلاً د سبو تولید، د غله جاتو یا د باغ احداث)

تراستفادي لاندې ونيول شي. کوم مازاده گټه (رضایت) ياد حاصل
خومره والی چې په لاس راځي دهغې د ظرفیت ښودنه کوي. کېدای شي
دیوې سیمې عین اندازه ځمکه په عین ټکنالوژۍ او تولیدي گټو سره نظر
د بلې سیمې ځمکې ته په عین ټکنالوژۍ او تولیدي عواملو لوړ ظرفیت
ولري چې دا ممکن د خاورې د جوړښت د ښه والي د اقلیم د مساعد والي
یانورو له کبله وي، دلته ویل کېدای شي چې د لومړۍ سیمې د ځمکې
تولیدي ظرفیت نظر دویمې ته ښه دی، همدا ښه والی د ظرفیت لپاره یو
شاخص Index تهیه کوي چې وروسته دغه شاخصونه د بېلابېلو ځمکو د
خاصیتونو د مقایسې لپاره په کارېدای شي.

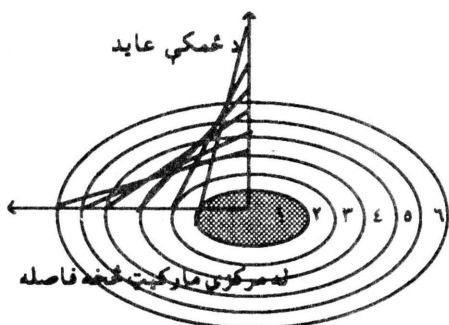
که چېرې موږ C, B, A درې ټوټې ځمکې ولرو او د عین مقصد لپاره
استعمال شي A ساحه پر عین ټکنالوژۍ او تولیدي عواملو باندې ټاکلې
موده کې 5000 AFG ، B ساحه 10000 AFG او C ساحه 15000
 AFG نگر گټه تولید کړې نو ښکاره خبره ده: C ساحه د اقتصادي
استعمال لوړ ظرفیت لري، خو هیره دی نه وي چې د استعمال په ظرفیت دوه
توکی مهم رول لري:

الف) په منبع لاسبری: د ځمکې په موقعیت او د هغې په منبع د
استعمال په خاطر د لازمو معلوماتو او په فزیکي توګه په هغو لاس بري یا
د گټې اخیستو توان او امکان ښکاره کوي. پر لاسبري سربېره له
مارکیت څخه لرې والی او نږدې والی او ترانسپورتي اسانتیاوې هم دغه
امکان قوي کوي.

ب) د منبع څرنګوالی (کیفیت): دا د ځمکې هغه جوګ ښيي چې
د خوښې وړ محصولات، عواید یا رضایتونه ولرلای شي. دا په کلیوالی
کرنیزه کارونه (زراعتي استعمال) ځمکو او د ښاري استعمال (تجارتی،

صنعتي او ميشتنيز يا مسكوني استعمال) ځمکو کې فرق کوي. په کرنيز استعمال (نباتي ځمکې، ځنگل، څړځای) کې کیفیت ددوی آره گټورتيا له کيمياوي سرو سره ددوی عکس العمل او نور شامل دی پر کرنيزو ځمکو ځينې لاملونه او شرايط لکه د لمر وړانگې، تودوخه، اوربنت اقليمي بڼه والی لکه د باد شدت، داوبو شتون او نور بڼه او بد اغيز کولای شي.

د ښاري ځمکو په استعمال (تجارتي صنعتي مسکوني) کې کیفیت ددې موقعيت، همسايگي، جذابيت، د تعميراتو شکل، عامه خدماتو ته نژدېوالی او نور مثبت تاثير کولای شي. دا هم بايد په ياد ولرو چې ځينې لاملونه لکه داوبو شتون، بڼه اقليم، ښايسته منظرې او د ونو شته والی هغه لاملونه دي چې د ځمکو په هر استعمال کې لکه تفريحي استعمال، زراعتي استعمال او د ښاري ځمکو استعمال کې متداخل او غوره عوامل دي. د ځمکو په هر راز استعمال کې د منبع په څرنگوالي کې د ټکنالوژۍ استعمال او دانسان مهارت، او کار بدلون راوستی شي. له ځمکو څخه موخه گټه له مرکزي مارکيټ څخه د هغې په لرې والی او نژدېوالی پورې هم تړلی چې د پورتنیو يادو شويو لاملونو تر څنګ يو اغيزمن لامل دی څومره چې مرکزي مارکيټ ته ځمکې نژدې وي هغومره له هغې څخه تر لاسه شوی رضايت لوړ وي.

(۲) انځور

Distance from the
Central Market

د موقعیت او مرکزي مارکیټ یا بازار څخه دواتن پر بنسټ پورتنی موډل Vonthunen شرحه کوی. «دوان تونن» موډل نور ټول عوامل او شرایط ثابت فرض کړی خو د ځمکې د استعمال توپيرونه مستقیماً د ترانسپورټ لگښتونو، د محصول د رسیدو قابلیت، دوام نه فاسد یدو، مقاومت دروندوالی او نورو پورې تړلی بلل شوی بیا وروسته د ځایونو تقسیم بندي له پورتنی شکل سره سم قیاس شوی ده.

(۱) **ساحه:** دغه ساحه باید د هغو نباتي او حیواني محصولاتو د تولید لپاره چې ژر خرابیدونکی خاصیت لري، درانده او پلن وي استعمال شي.

(۲) **ساحه:** «دوان تونن» له دلیل سره سم بله سیمه چې ښار او مرکزي لویو مارکیټونو ته نژدې ده، کېدای شي هلته هگۍ اچوونکي چرگان، تسیدی ورکوونکې غواوې او حتی د ځنگل لپاره استعمال شي. لومړنۍ دوه محصوله ژر خرابیدونکې دي او تقاضا ورته همیشه موجوده وي د هغو تازه گي د هغوپه بیه او ارزښت کې ونډه لري او ځنگل چې د سون او تعمیراتو مواد چمتو کوي دغه محصولات ډېر درانه وي نو ځکه یې نړیوالې اقتصادي بریښي.

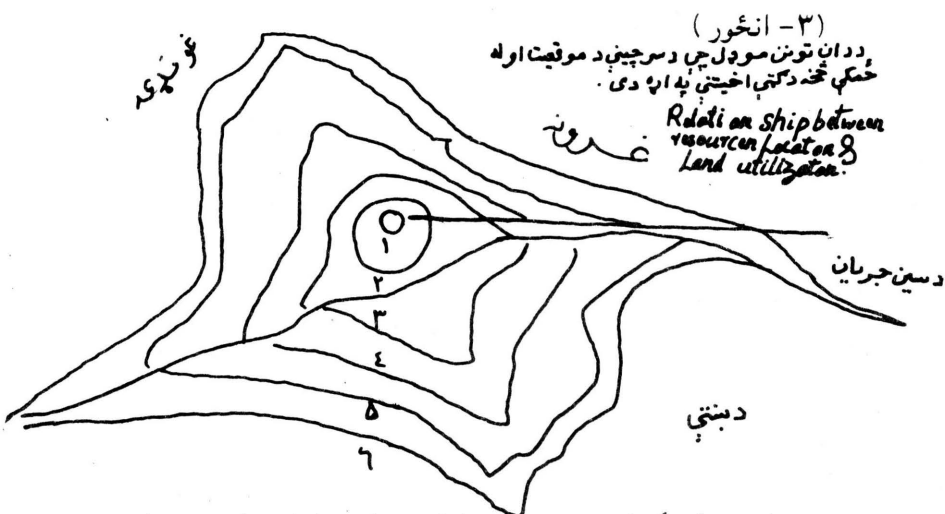
(۳) **ساحه:** په دې ساحه کې هغه نباتات او کرنیز محصولات چې حجم یې زیات وي لکه کچالو ریښې لرونکې نباتات (ملی، تیپر) او نور د غلو سره په متناوبه بڼه وکرل شي چې په تشدیدي توگه استعمالیدای شي.

(۴) **ساحه:** دا ساحه هم د شیدو ورکوونکو څارویو د روزنې او غله جوړولو لپاره ځانگړې کېدای شي.

(۵) **ساحه:** د پسونو، وزو او هغو څارویو د روزلو لپاره چې مارکیټ ته د خرڅولو لپاره تلای شي.

(۶) **ساحه:** شاوخوا وحشي سیمه د ښکار کولو لپاره. دغه سیمه هرو

مرو منظمې دایرې نه تشکیلوي بلکې د لویو لارو، د سیندونو په امتداد، د غونډیو یا غرونو د شتون له کبله نا منظمه بڼه هم غوره کولای شي لکه لاندې انځورونه .

د ځمکې د څرنگوالي مفهوم ډېر ځله کرنیز اقتصاد او د طبیعي منابعو په اقتصاد کې د دې لپاره استعمالیږي چې دهغې د بېلابېلو یوونونو (واحدونو) پرتلیز جوکونه وټاکي او دهغو تر منځ توپیر وشي چې دا د ځمکو د ظرفیت په بحثونو کې مهم ځای لري.

له ځمکې څخه ډېره او ښه گټه اخیستنه

(The highest and best use of land)

د کرنې په سکتور کې له بېلابېلو تولیدي واحدونو (یوټوټه باغ یوې ټاکلې کروندې، د فارم د یوې چرگې یوه څاروي او نورو) څخه ډېره گټه تر لاسه کول چې د عواملو د ښه ترکیب، ښې ادارې، د کروندې د لگښتونو راټیټول لږ حد ته، د تولیدي منابعو موخه ځانگړنه، د نسبي مزیت ټاکلو او نورو په واسطه غوره موخه ده چې دا محسوسي گټې بلل کېږي. د کرنیز اقتصاد او د کروندې د تنظیم او د محصولاتو د تولید اقتصاد هڅې همدي ته اړم دی. ځینو کرنیزو پرکتیسونو ته انکشاف ورکول او دهغو اصلاح لکه خیشاوه، کرنیز تناوب، د کروندې د تجارېو عملیات Practice of Field Experiment د لابراتوارونو څیړنې، لکه Potcu Iture یا گرین هاوس او آن ډېرې نورې سیمې ټولې د آرو یا لومړنیو گټو (Primary Benefits) او محسوسو گټو لوړولو ته متوجه دي حال دا چې د منبع (ځمکې) ښه او اعظمي استعمال د اصلي او محسوسو گټو سر بېره نا محسوسي گټې Intangible Benefits هم نه هېروي. ددې مثال د حجیمو محصولاتو (وریجو، کچالو او نورو) پر ځای د مغذی محصولاتو (لوبیا، لنبیاتو او نورو) تولید چې گټه یې هم لوړه وي او د وگړو پر روغتیا هم ښه اغیزه لري یا د یوې ټوټه ځمکې استعمال د ځانگړې محصول د تولید لپاره چې ورسره یو ځای د ښکلې منظرې، شنې سیمې یا د تفریح ځای هم وي. موږ مخکې د بېلابېلو موخو لپاره د ځمکو ویش یاد کړل چې په دې توگه د ځمکو بېلابېلې سیمې د بېلابېلو موخو لپاره وړ

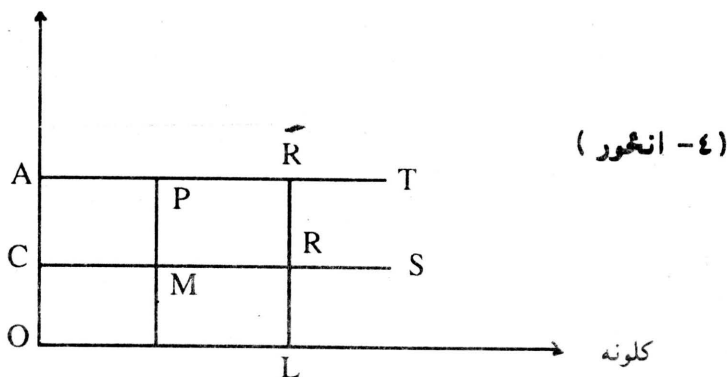
دی. هغه سیمې چې د مرکزي شغلونو په برخه کې ځای لري لوړ ارزښت لري. د یو اقتصادي قانون په توګه د ځمکو خاوندان هڅه کوي چې خپلې ځمکې دهغه استعمال لپاره ځانګړې کړي چې دهغوی لپاره ښه او ډېره ګټه ولري.

د ځمکې منبع هغه وخت د خپل استعمال اعظمي او لوړ حد کې وي چې هغه د استعمال په برخه کې خپلر خاوندانو او ټولنې ته مطلوب عاید ورپه برخه کړي.

دغه دعايد اورضايت مطلوبيت د پيسو ارقامو او ټولنيزو نامحسوسو ارزښتونو پر اساس اندازه کېدای شي. ځمکه هغه وخت د استعمال لوړ پوړ کې وي چې د مقایسوي لوړ مفاد او نسبي ټیټ لګښت لرونکې وي. د ځمکې ښه او لوړ استعمال تل بدلېږي. د ځمکې د ظرفیت د مفهوم په شان د ځمکې اعظمي استعمال هم د ټکنالوژۍ او غوښتنې شتون پر اساس بدلېږي ځینې وختونه دغه مفهوم د عامه پالیسیو، د ښار والیو او ناحیو تر فرمانونو او دولتي پلانونو لاندې راتلای شي، په ځینو حالاتو کې د خاوندانو درقابت په نتیجه کې بدلونونه پېښېدای شي. معمولاً په ښاري استعمال کې صنعتي او سوداګري استعمال او د ځمکو کرنیز استعمال کې د سبواو میوو تولیدونکې ځمکې او د څارویو او چرګانو نوي فارمونه لوړ کارونه لري. د ځمکې د استعمال په بدلون کې ښایي په نظر کې نیول شي چې د ځمکې هر یوون (واحد)، پانګه، کار او اداره په داسې ډول په کار واچول شي چې ټولنیزه ګټه ډېره زیاته کړي او که چیرې دغه لاملونه په کوم بل استعمال یا د متبادل محصول په تولید کې په نظر کې نیول کېږي نو باید دومره اضافي تولیدي ارزښت را منځ ته کړي چې لږ تر لږه له هغو سره مساوي وي چې له دې لومړني ډېر ښه استعمال څخه یې په لاس

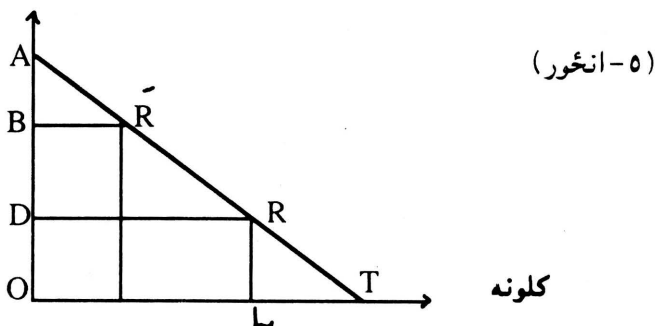
راوړي. همدا لامل دی چې کال په کال شاري او خاره ځمکې په څرخايونو ، څرخايونه په کرنيزو ځمکو ، کرنيزې ځمکې داوسيدو په سيمو بدلېږي ، يو شمېر کورونه د صنعتي سيمو د ايجاد لپاره تخرېږي ، پخوانۍ ودانۍ د سوداگرۍ لپاره تخرېب او په خو پوريز شکل جوړېږي دا بدلونونه ښه او اعظمي استعمال ته د رسيدو په خاطر ترسره کېږي . هغه رضايتمنه چې له اعظمي او ښه استعمال څخه ترلاسه کېږي کېدای شي يا محسوس وي يعنې په پولي ارقامو سنجش شي او کېدای شي غير محسوس يا غير مقداري وي لکه د ښکلا لپاره . دلته هغه کوښښونه چې د اعظمي او ښه استعمال لپاره کېږي په درې انځورونو کې توضيح کوو . په دغه هر يو انځور کې د يوې اوږدې مودې لپاره د ځمکې ښه او اعظمي استعمال په نظر کې نيول شوی . عمودي محور لگښتونه او عوايد او افقي محور وخت (کلونه) ښکاره کوي (۴- انځور) د کرنې لپاره د ځمکې کارول ښکاره کوي . په کرڼه کې د بېلگې په توگه CR د څرخاي گټه اخيستنه ښکاره کوي . خو AR د سبوياميوو دکرلو او روزلو لپاره د ځمکې کارول ښيي چې گټه يې زياته ده . CS او AT په بېلابېلو کارولو کې ټوله گټه وټه ښکاره کوي .

لگښتونه او عوايد

په يوه ودانی کې پانگه اچونه او لگښت ښکاره کوي ، چې په پیل کې کلنی لوړې گټې ورڅخه ترلاسه کېږي. دلته هم افقي محور د تعمیر (ځمکې) گټې او OL کرښه داوړدې مودې په ترڅ کې کارول ښکاره کوي. د گټو اندازه ورو ورو د وخت په تېرېدو سره چې ودانی زړېږي مخ په کمېدو ده دلته د DROL څلور کونجه سیمه د ځمکې گټه ښیي چې د APCM څخه لوی دی ، یعنې گټه یې زیاته ده.

لگښتونه او گټې

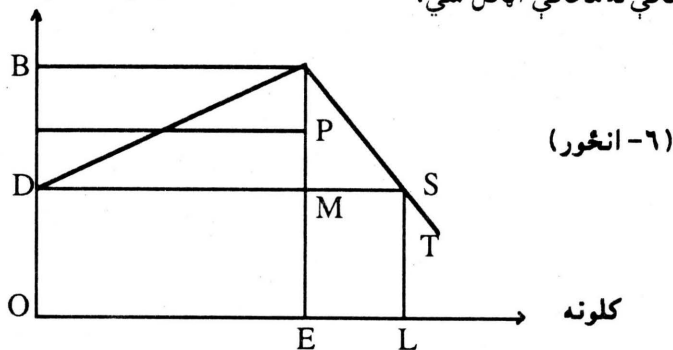

له پورتنیو دوه انځورونو سره توپیر لري. دلته داسې گڼو چې ځمکه د بېلگې په توگه د سوداګرۍ چارو لپاره کارول شوی عمومي محور عواید او لگښتونه او افقي محور وخت ښکاره کوي. نوموړي کارول او گټه اخیستنې یوازې د لنډې مودې لپاره ډېر عواید لري. خو دلته غوره خبره داده چې سوداګرۍ تر گټې اخیستنې لاندې ځمکې یوازې تر E کال پورې لوړه گټه ترلاسه کولای شي. وروسته تر هغه چې دغه پلورنځي ، هټی او سرايونه زړېږي او نورو سیمو کې نوي پلورنځي او مارکیټونه

جوړېږي نو ددې گټې ورو ورو مخ په کمیدو وي چې د ځمکو په کارولو کې

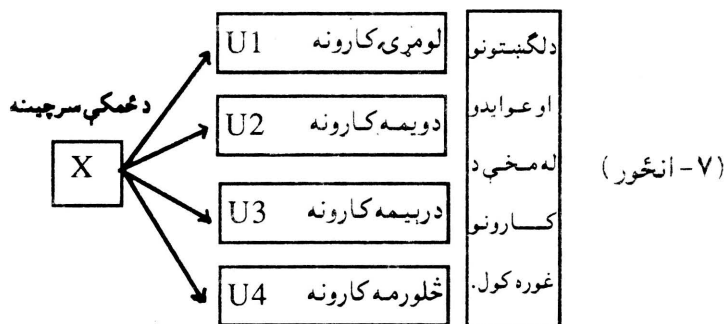
لگښتونه او عواید

باید مخکې له مخکې اټکل شي.

په دغو پورتنیو دریو اړو بېلگو کې ښایي اټکل شوی کلنی لگښت په پام کې وساتل شي. کېدای شي دغه لگښتونه په یو منځني حد کې اټکل شي لکه د (S) کرښه چې په هر یوه شکل کې ښوول شوې او دا هم باید وسنجول شي چې: کېدای شي دغه لگښتونه د وخت په تېرېدو یا زیات یا کم شي، همدارنګه دهغو ثابتو لگښتونو (Fixed Cost) اندازه چې د کروندو (۴- انځور) یا ودانیو (۵- انځور) یا د سوداګرۍ په استعمال (۶- انځور) کې د پراختیا له امله ترسره کېږي. په پام کې ونیول شي، د ساتنې، څارنې، ماليې، بیمې او نورو عملیاتي لگښتونو په هکله اټکلونه ترسره شي. ددغو اټکلونو زیاته موده شل کلونه وي. ددغو کلونو په موده کې هر ورو اټکل شوي ټول عواید باید له لگښتونو څخه زیات وي. د Move of operators لپاره د کارولو بدلونونه زموږ شاوخوا ډېر زیات دي او هر وخت د ځمکې په کارولو کې بدلونونه وینو. د بېلګې په توګه هغه ځمکې چې یو وخت کرنه پکې کېده اوس کورونه پکې جوړ شوي، کېدای شي څو کاله وروسته دا په پلورنځیو او وېرې

هغه ځمکې چې یو وخت د امریکا ډېرې لویې ساراگانې وې بل وخت للمې کرنې Dry forming ته په کار کېدې. بیا په څرخای بدلې شوې، اوس د سوداګرۍ صنعت او اوسیدو لپاره په کار پېږي. د لویو ښارونو یا ګڼ کرل کېدونکیو ځمکو را منځ ته کېدل هم ددې یوه بېلګه ده، چې یو وخت لوی بیا بانونه وو، نو د ښه کارولو بدلونونه یوه خوځنده او فعاله پروسه ده.

د بېلابېلو اقتصادي ګټو اخیستو لپاره د ځمکې عرضه

انسان د تاریخ په اوږدو کې د ژوند ډېرې بنسټیزې او لومړنۍ اړتیاوې له ځمکې څخه پوره کړې دي، د همدغو پراخو ډېرو بنسټیزو اړتیاوو او د ځمکې د کموالي له امله ځینې اقتصادي مفاهیم لکه د ځمکې د کارونې ظرفیت، د ځمکې ډېرښه اولور کارول او نور را منځ ته شوي. پوښتنه را منځ ته کېږي چې آیا د انسانانو (ټولنې) د غوښې شمېره اړتیاوو ته د ځمکې عرضه په څه ډول ده؟ ددې ځواب د موندلو لپاره ښايي د ځمکې عرضه او هغې ته اړتیا وپېژنو.

د عرضې او تقاضا نومونې زیاتې ماناګانې لري؛ په اقتصادي بحثونو کې یې داسې را پېژني:

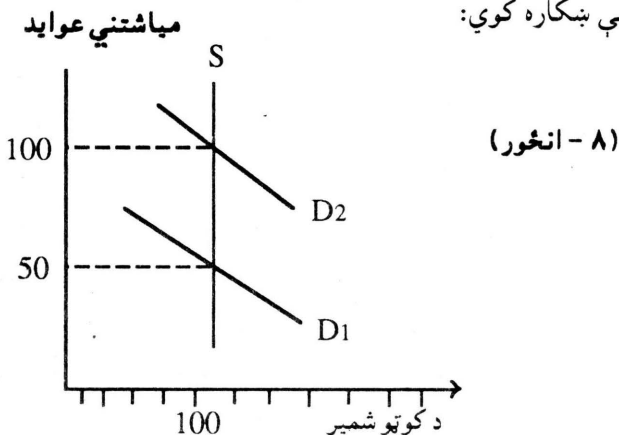
عرضه بازار ته دهغو اجناسو خدماتو ټاکلې اندازه ده، چې په یوه ټاکلې وخت کې وړاندې کېږي او تقاضا د اجناسو خدماتو او د گټې وټې توکي دي، چې پیریدونکي او اړه لرونکي په یوه ټاکلې وخت کې دهغو پیرودلو ته چمتو وي.

پورتنې پېژندنه د پنځیزو سرچینو د (وړاندې کونې او غوښتنې) عرضې او تقاضا لپاره بشپړه نه بریښي. دا هم باید ووايو چې د دغو نومونو لپاره په اقتصاد کې ځینې نورې پېژندنې هم شته.

د ځمکې عرضه کېدونکيو توکيو ته په هر وخت او هر ځای کې د هر کولتور لرونکي خلک یو ډول اړتیا لري، خوله دې کبله یې د دغو توکيو هستول د چاپیریال، هوا، تودوخې، وچکالۍ، ناروغۍ او ډېرو نورو اغېزمنو فکتورونو پورې تړلي، نو د عرضې اټکل یې ستونزمن کار دی، خو په صنعت کې د عرضې او تقاضا پېژندل او اټکل کول ډېر آسانه کار دی. په دې پوهیدل آسانه دي چې ژمی وړینو جامو ته اړتیا ډېره وي، اوږی کولراو ایرکینډشن ته. صنعتي توکيو ته د اړتیا په برخه کې د بېلابېلو سیمو کولتور هم اغېزه لري او د خلکو د گټې زیاتوالی او کمښت هم اغېزه پرې لري. خو د ځمکې عرضه چې د ژوند بنسټیزې اړتیاوې دي، د ذوق، گټې، فرهنگ، ژبې ژمي او اوږی او نورو پورې نه دي تړلي، خو د ځمکو د کارونې په اړه ویلای شو چې ځمکې ته د ځای، جایداد او نورو په اړه ځینې وخت تقاضا بدلون موندلای شي. که چیرې د کابل ښار شاوخوا سیمې وگورو سل کاله پخوا دومره آبادي پکې نه وه او نه هم خلکو دهغو د پیرلو هڅې کولې، د بېلگې په توگه اوسنی خوشال مېنه کې سل کاله پخوا د یوه کور جوړولو ته هیڅا دومره پیسې نه ورکولې لکه چې نن یې ورکوي، نو ځکه ویلای شو کېدای شي چې حتی ځمکې ته هم ځینې وختونه تقاضا نظر ځینو لاملونو ته بدلون مومي، چې دا به وروسته تر بحث لاندې ونیول شي.

(Robert A. Lynn) د اقتصاد اساسي پرنسپلونو په نوم په خپل اثر کې

ځمکو ته تقاضا داسې تعريفوي: ځمکو ته تقاضا دځمکې دچمتو کونکي گټې لپاره له اړتيا څخه اغيزمنه وي، چې دا د هغې په راتلونکې گټه ورکولو پورې تړلی، مگر دهغې عرضه تل ثابتې بولي دی مثال ورکوي: که چيرې پر يوه ټوټه ځمکه يو تعمير چې (۱۰۰) کوټې لري موجود وي نو دهغې د کرایې اندازه د مياشتې \$ ۵۰ وي، که چيرې وارله واره يوه پوځي قشله ښار ته راشي او دغو ټولو کوټو ته ډېره اړتيا ولري نو دځمکې عرضه هماغه پخوانۍ ده مگر تقاضا ورته ناڅاپه زياته شوه نو دهغې د يوې مياشتې عايد اندازه \$ ۱۰۰ ته لوړېږي دغه موضوع په يو انځور کې داسې ښکاره کوي:

Lynn دځمکې عرضه ثابتې رسم کړې، چې په (s) کرښه ښوول شوې مگر تقاضا پوځي قشلي له راتلو څخه مخکې په (D1) اوله عسکري قشلي څخه وروسته په D2 ښکاره کوي.

دلته په حقيقت کې ده دځمکې يوازې فزیکي عرضه په نظر کې نيولې او هغه هم د يوه تعمير د موقعيت په توگه، حال دا چې دده دا نظر يوازې په همداسې يوه مورد کې سم دی خو عموماً دځمکې استعمال، دهغې بدلون

له یو استعمال څخه او دهغې مفاهیم چې ځینې وخت حتی د سرمایې ارزښت پیدا کوي، فرق کوي؛ نوښه به وي پر دې سکالو له پراخه چوکاټ څخه نظر واچوو ځکه د طبیعي منابعو په هکله خصوصاً د ځمکې په هکله پخوا هم د یو شمېر کلاسیکانو نظرونه رد شوي او په اوسمهالي اقتصاد کې هم بېلابېل نظرونه ورکول شوي. ښه ده د ځمکې د عرضې او تقاضا په هکله د (رالی بارلو) بشپړ تعریف غوره شي، چې په هغه کې د ځمکې په عرضه (S) د ځینو عواملو اغېزې هم منعکس شوي:

د ځمکې د منابعو ټولیزه عرضه دهغو منابعو مجموعي پورې چې د ځمکې په واسطه چمتو کېږي محدودېږي. هغه ځمکې چې د وگړو په واسطه استعمال او گټه اخیستو ته چمتو شوي بدلون منونکو شرایطو په تغیر سره فرق کوي.

دا تعریف دا نظر رامنځ ته کوي، چې باید د عرضې اقتصادي او فزیکي او نورو مفاهیمو ترمنځ توپیر وشي! دلته موږ د ځمکې د عرضې او تقاضا دقیقو تعریفونو ته ور نږدې کېږو.

د ځمکې فزیکي عرضه: دا د ځمکې په یو فزیکي واحد یا دیوې ټوټې ځمکې پر فزیکي شتمنۍ باندې دلالت کوي لکه دیو ځنگل یا یو معدن فزیکي عرضه په متر مکعب یا دیو هېواد د ځمکې اندازه په مجموع کې په فزیکي توگه.

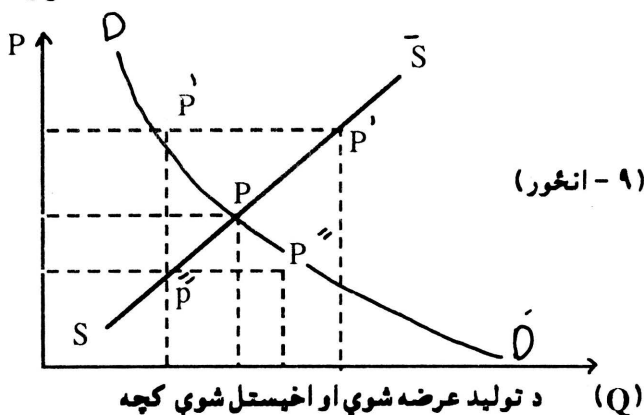
د ځمکې اقتصادي عرضه: دا د مجموعي فزیکي عرضې صرف هغه برخه راخليکوم چې انسان له هغې برخې څخه اقتصادي استفاده کوي. یعنې د مجموعي فزیکي عرضې دغه برخه هغه وخت اقتصادي اهمیت مومي چې انسان له هغې سره علاقه ونیسي. هغې ته په ارزښت قایل شي، وده ورکړي او هغه استعمال کړي، چې همدا اقتصادي عرضه د

قیمت او تقاضا د لاملونو په وړاندې حساسیت ښيي. کېدای شي اقتصادي عرضه وخت په وخت پراختیا ومومي چې په پایله کې د فزیکي عرضې په واسطه محدود پري. ددې په وړاندې تقاضا دانسان دایمي او حتی زیاتیدونکې غوښتنه ده، د ځمکو د محصولاتو د عرضې لپاره. موز له ځمکو څخه د ښو غذایی محصولاتو، ډېرو کورونو ښولویو لارو، تم ځای، خرڅای او نورو رضایتونو د ترلاسه کولو تقاضا لرو یعنې ځمکې زموږ د غوښتو د ترلاسه کولو وسیلې گڼل کېږي.

د عرضې او تقاضا انډول:

که څه هم موږ د ځمکې لپاره تقاضا په بېله توگه او عرضه په بېله توگه تعریف کړه مگر دغه دواړه یوله بل سره نږدې اړیکې لري له همدغو اړیکو څخه د ځمکې نرخ ټاکل کېږي په دې کې د ځمکې د عرضې منځني SS د محصول د هغو زیاتیدونکو مقدارونو جدول ښيي چې خرڅوونکې یې په مختلفو زیاتیدونکو نرخونو سره په یوه ټاکلي وخت کې بازار ته وړاندې کوي.

د تولید نرخ

د تقاضا منځني DD په خپل وار سره د محصول د زیاتیدونکو مقدارونو له جدول څخه استازیتوب کوي، چې اخیستونکي به یې له عین بازار څخه په عین وخت کې په کمیدونکیو نرخونو سره واخلي. د عرضې او تقاضا په دغو جدولو کې کېدای شي معادل نرخ د (P) په ټکي کې واقع شي. د SS او DD د تقاطع ټکي په دې نرخ کې هغه اندازه چې بازار ته عرضه کېږي له هغې اندازې سره چې تقاضا کېږي مساوي ده که چیرې نرخ پر لور ټکي لکه P باندې راشي خرڅونکی به دې ته راضي شي چې د محصول زیات مقدار بازار ته عرضه کړي دا وخت کېدای شي اخیستونکي ډېر لږ شي. او ددې سرچینه که نرخ (P) ټکي ته راشي سرچینه وضع به وي د زیاتره ځمکو عرضه د نرخ د بدلونونو په مقابل کې حساسه وي کله چې نرخونه د لگښت په پرتله لوړ وي او د بازار شرایط هم برابر وي نو د څرغای ځمکې ډېر ځله د غنمو د تولید لپاره قلمه کېږي زیاتره یو منزله زاړه تعمیرونه د نویو تجارتي مارکیټونو او سړایونو لپاره نرېږي. زیات شمیر ونې له ځنگلونو پرې کېږي، د نویو کانونو استخراج ته ملا تړل کېږي. د ځمکو په استعمال کې ځانگیز (فرعي) ویش را منځ ته کېږي او داسې نور. خو که نرخونه ټیټ وي د ځمکې استعمال پریښوول کېږي، ساحې د ټیټ استعمال په لور درومي، خو دا وړدې مودې په ترڅ کې د خوړو او د اوسیدو ځای لپاره تقاضا تل موجوده وي دا ځکه چې د لنډې مودې د لوړ عاید په موجوده دغه اړتیاوې حیاتي او دایمي وي. دا چې ځمکه دخپلو بېلابېلو مفاهیمو له مخې (موقعیت، د تولید عامل، سرمایه او نور چې پخوا ولوستل شول)، د استعمال د بدلیدو، په بېلابېله توگه د فزیکي او اقتصادي عرضې او نورو خصوصیاتو له مخې فرق کوي نو د هغې عرضه او تقاضا داسې بیانیدای شي.

- د ځمکې وړاندې کول د هغې د بېلابېلو ډولونو د وټيزې وړاندې کونې
ټولگې ته وايي.

- ځمکې ته تقاضا د ټولنې له خوا د ځمکې د بېلابېلو سرچينو د ډولونو
غوښتنه ده.

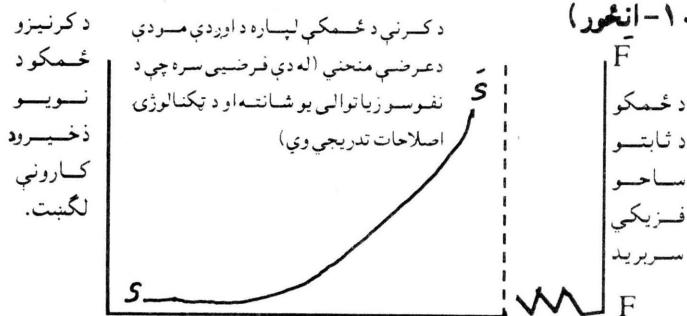
د ځمکې د بېلابېلو منابعو ډولونه توپير لري لکه د ځنگل لپاره
تقاضا، د تفریحي ساحو لپاره تقاضا د کانونو لپاره تقاضا او نور
همدارنگه د ځمکې نباتي عرضه، د ځمکې عرضه د ودانۍ لپاره د ځای
په توگه د ځمکې عرضه د خدماتي استعمال لپاره او نور.

د ځمکې د منابعو عرضه د ځمکې د استعمال د بېلابېلو ډولونو لپاره
لاندنيو عواملو پورې تړلي:

- (۱) نسبي تقاضا د ځمکې د ځانگړي استعمال د ډول لپاره
 - (۲) هغه ټوله سيمه چې د غه استعمال ته ځانگړې شوې
 - (۳) هغه فزیکي محدوديت چې د غه استعمال ته موجود دی
 - (۴) د سيالۍ کوونکو استعمالو اغېز د ځمکو پر موجوديت باندې
- د غه استعمال لپاره.

(۵) هغه لگښتونه چې د نوې ځمکې له پراختيا سره تړلي دي.

(۱۰- انځور)

د ځمکې هغه کچ چې د کرنې د تولید لپاره د وخت یوه موده
کې استعمال شوی.

لکه چې په (۱۰- انځور) کې لیدل کېږي د منحني په لومړۍ برخه کې عرضه زیاته حساسه ده، دا ځکه چې د ټولۍ ځمکې یوازې یوه کوچنۍ ساحه د کرنې تر استعمال لاندې ده. په نسبي توګه د ځمکې یوه زیاته ساحه د عرضي لپاره په طبیعي توګه مساعده ده. د پراختیا یې لګښت په لږ زیاتوالي سره به ټوله اقتصادي عرضه ډېره زیاته شي ورو ورو به دغه عرضه غیر حساسه شي او بالاخره به دغه عرضه د فزیکي محدودیت له امله توقف وکړي لکه د FF کرښې په واسطه چې ښوول شوې. هغه عوامل چې ځمکې ته د اوږدې مودې په تقاضا کې ونډه لري هغه د نفوسو ورځ په ورځ زیاتوالی، د نفوسو د عاید د سطحې لوړوالی، د ځانګړو ذوقونو او انتخابونو زیاتوالی او داسې نور دي.

هغه لاملونه چې د ځمکې د منبع پر اقتصادي استعمال

باندې اغېزه لري

بشرو ورځ پر ورځ د ځمکې پر منابعو خپل اقتصادي استعمال ته پراختیا ورکوي، کال په کال په دغو منابعو پانګه اچونه، له هغو څخه ګټه اخیستل او پر هغو باندې د لاسبري موندل زیاتوالی مومي. ددې خبرې ځینې څرګند لاملونه شته چې دلته به بحث وړ باندې وشي.

(۱) د نفوسو زیاتوالی او نویو ځمکو ته د هغواړتیا:

د نفوسو فشار (Population pressure) نن ورځ د ځمکې د منبع په اړه د پوهنیزو څیړنو زیاته برخه جوړوي. خلک د ځمکې د منابعو

لپاره چې خوراکي مواد ، ځای ځنګل او نور برابر وي ډېره دلچسپې ټیټې .
 مېګر د نفوسو د زیاتوالي له امله د دغو منابعو استعمال په ځینو ځایونو
 کې تشدیدي سرحد ته نږدې شوی . د نړۍ نفوس په سرسام آواره توګه مخ
 په زیاتیدو دی . خو پېړۍ مخکې دوچکالیو ، یو شمېر ناروغیو او نورو
 لاملونو له کبله د نفوسو د ودې اندازه کمه وه مثلاً په اروپا کې وروسته تر
 ۱۸ پېړۍ ۶۰۰ ځلې وچکالي پېښه شوي . چین کې تر دې هم زیاته پېښه
 شوې . په څوارلسمه پېړۍ کې د طاعون ناروغۍ د ځینو هېوادو د نفوس
 ۲/۳ برخه له منځه وړې ، جګړو هم د نفوسو په کموالي کې رول لوبولی مثلاً
 د دېرشمو کلونو جګړو د بوهیما ۱/۲ نفوس له منځه یووړ . خود ۱۷۰۰ م
 کال را په دې خوا په لویدیزه اروپا کې د کرنې په برخه کې د مثبت بدلون له
 امله زیات نفوس په کار ولويد او محصولات هم لوړ شول او د خوړو
 زیاتوالی د نفوسو لپاره د بسنې لامل شو او د نفوسو د زیاتوالي
 زمینه یې برابرې کړه ، ورو ورو روغتيايي شرایطو د صنعتي
 روغتيا پالنې او واکسینونو د تطبیق له امله د نفوسو ګړندی
 زیاتوالی ولیدل شو . د طب او صنعت تر قوې د نفوسو په
 زیاتوالي کې ډېره مرسته وکړه . لاندې جدول د نړۍ د نفوسو د زیاتوالي
 ښوونکی دی :

(۱) لښتليک: ديونسکود کلني راپورله مخې د بېلابېلو وچو د

نفوسو زياتوالی (په زرو تنو)

وچه / کلونم	۱۹۷۵ - ۱۹۸۰ - ۱۹۸۵ - ۱۹۹۰ - ۲۰۰۰
افريقا	۸۵۲۸۸۵ - ۶۳۵۳۵۰ - ۵۴۶۱۶۶ - ۴۶۹۹۸۲ - ۴۰۶۵۸۱
امريکا	۸۹۴۵۵۲ - ۷۳۳.۷۷ - ۶۷۰.۷۶۹ - ۶۱۱۵۳۹ - ۵۵۸۲۳۳
آسيا	۲۵۴۹۴۵۸ - ۳۰۵۷۸۳۳ - ۲۸۱۴۷۵۶ - ۲۵۷۸۶۱۰ - ۲۳۵۲۷۴۲
اروپا	۸۲۲۲۵۳ - ۷۸۹۴.۶ - ۷۷.۱۱۷ - ۷۴۹۱۹۷ - ۷۲۷۵۶۴
استراليا	۲۹۷.۱ - ۲۶۲۴۶ - ۲۴۵۲۱ - ۲۲۸۲۰ - ۲۱۲۰۰
ټوله نړی	۶۱۱۸۸۵۰ - ۵۲۴۱۹۱۱ - ۴۸۲۶۳۲۸ - ۴۴۳۲۱۴۷ - ۴۰۶۶۳۲۰

Ref: 1-2 Unesco year book.

لکه چې ليدل کيږي په ۲۰۰۰ کال کې د نړۍ نفوس ۶۱۱۸۸۵۰ زرو تنو ته رسېږي دغه شمير به په ۲۰۲۵ کال کې ۸ بيليونونو ته ورسېږي که دغه ارقام له ۱۶۵۰ کال سره پرتله کړو نو ډېر لوی توپير تر سترگو کيږي.

(۲) لښتليک: په ۱۶۵۰ کال کې د بېلابېلو وچو نفوس (په بيليون تنو)

سيمه	نفوس (په بيليون تنو)
افريقا	۱۰۰
امريکا	۱۳
آسيا	۳۳۰
اروپا	۱۰۰
استراليا	۲
ټوله نړی	۵۴۵

ريښتيا چې ډېر لوی توپير دی. دغه توپير ښکاره ده، چې دځمکې د منابعو پر تقاضا باندې لوی فشار منعکسوي. په دغه موده کې بشریت

دځمکو منابعو ته ډېر زیاته پراختیا ورکړې. د علمي نور ماتیف له مخې یو انسان په یوه ورځ کې د ۲۰۰۰-۳۰۰۰ کالوري، هر تن ته د ورځې د ۷۰ گرامو شاوخوا پروتین. د هر تن لپاره د ۶۰۰۰ کیلو گرامو ډډېرود سکر و معادل د انرژي منابع ضرور دی. همدارنګه معاصر نور ماتیف د انسان د تغذیې لپاره په یو کال کې د ۲۶۰ لیټرو په شاوخوا کې شیدو، د ۲۶۰ شاوخوا هګیو، څه نا څه ۸۰ کیلو گرامه غوښې، ۱۸۰ کیلو گرامه سبزو، ۲۰۰ کیلو گرامه میوې، ۳۲ کیلو گرامه بورې او ۳۵ کیلو گرامه کچالو ته اړتیا لري. یو تن د یوه کال په اوږدو کې په وچ وزن سره د ۵۰۰-۶۰۰ پونډو غذا ته اړتیا لري. دغه شمیرې او اړتیاوې باید د ځمکې له منابعو څخه لاس ته راځي نو د دې لپاره د نفوسو فشار د ځمکې د منبع په اقتصادي استعمال لوی عامل دی.

۲- ټکنالوژیکي پرمختیا:

په تېره بیا په اروپا کې درنسانس له پیر څخه وروسته پوهنو زیاته پرمختیا وکړه د پوهنو له پرمختګ سره بشریت د ټکنالوژۍ په برخه کې ستر بریالیتوبونه تر لاسه کړي. په تیره بیا شلمه پېړۍ د ساینس او ټکنالوژۍ عصر وبلل شو. بشریت د ټکنالوژۍ په واسطه د طبیعي منابعو اقتصادي استعمال ته ډېره پراختیا ورکړه آن هغه منابع چې پخوا نا څرګندې بلل کېدې د ټکنالوژۍ په مرسته پیدا او تر لاسبرې لاندې راوستل شوی.

۳- د ګټې (عاید) لوړوالی:

عصري ژوند ته د انسان داخلیدل د هغه په مادي او معنوي غوښتنو کې توپیر راوست څومره چې د انسانانو عواید لوړ شول هغومره یې غوښتنې ډېرې شو او دهغو د کمیت او کیفیت به ښه والي کې تقاضا زیاته

ولیدل شوه . د گټې لوړوالي د ځمکې منابع تر اغېزمنې استفادې لاندې راوستلې .

۴- خوبونه او ټاکنه (ذوق او انتخاب):

په دې وروستيو کې انسان د ځمکې منابع خپلو هغو ذوقي غوښتنو ته هم ځانگړې کړې لکه چې پخوا موجود نه ولکه د تفریحي سیمو تقاضا .

۵- نور ټولنیز لاملونه:

ډله ییزې کړنې ، کولتور ، فرهنگ ، حکومتي قوانینو او پالیسیو هم د طبیعي منابعو په تېره بیا د ځمکې په استعمال ژوره اغېزه کړې مثلاً حکومت په یوه نوی سیمه کې دخلکو د میشته کولو فرمان صادر وي چې دا په خپله د ځمکو پراختیا را منځ ته کوي او داسې نور لاملونه .

۶- د ژوند نويو غوښتنو را منځته کېدل:

انسانانو د نورو اړتیاو او تاسیساتو تر څنګ ځمکې د ژوند نويو ډگرونو او چاپیریالونو ته هم ځانگړې کړې مثلاً د څېړنیزو چارو لپاره ، د کیهاني منځیو (مراکزو) د تاسیس لپاره او چاپیریالونو داسې نورو اړتیاوو لپاره چې پراخې سیمې ورته ضروري دي .

د ځمکې د منبع تشدیدي استعمال

Intensity of Land use

ځمکې مو وویل چې له طبیعي منابعو څخه یو شمېر یې په ډېره پراخه کچه موجودې دي له هغې جملې څمکې هم د طبیعي منبع په توګه په پراخه اندازه موجودې دي ، خو هغه اندازه چې تر استعمال لاندې راغلې ، په هغو باندې پانګه لګیدلې ، کار پرې شوی د تولیدي لا په توګه د پانګې ، کار او منجمنت تر څنګ ورته علاقه ښوول شوې ، کېدای شي د ټول فزیکي مقدار څخه کمه وي ، په دې توګه موږ دې ته غیر شو چې

دځمکې د فزیکي چوکاټ په پرتله دهغې اقتصادي چوکاټ محدود و، خو دغه اقتصادي کارونه ورو ورو د بېلابېلو فکتورونو مثلاً د نفوسو زیاتوالي، ټکنالوژیکي پرمختیا، د گټې لوړوالی، ذوق، ځینې ټولنیزو عواملو او نورو له امله مخ په پراخېدو دي چې د استعمال دغه زیاتوالي ته منبسط استعمال Extensive وایي یعنې توسعه موندونکې یا پراختیايي استعمال، خو دغه استعمال یو وخت کله چې د اقتصادي استعمال سرحد فزیکي سرحد ته ورسېږي درېږي یعنې فزیکي اډانه د اقتصادي اډانې د پراختیا مخه نیسي، دا په دې مانا چې له فزیکي پلوه نوره ځمکه نه لرو چې گټې وټې ته کار ورڅخه واخلو، خو سره له دې هم ځمکې ته اړتیا وي. لنډه دا چې هر هغه وخت چې د ځمکې یوه په ټاکلې توپه کې زیاته اندازه کار او پانگه ولگړي نو دې ته تشدیدی کارول وایي. ښارونو ته نږدې ځمکې ددې بڼې بېلگې دي. له همدې امله یوه توپه ځمکه د خو موخو لپاره کارول کېدای شي. د بېلگې په توګه یو باغ چې هم میوه لرونکې ونې لري تر دغو ونو لاندې غلی، دانې او دڅارویو لپاره واېشه هم کرل کېږي. دا د هوساینځای په توګه هم کارول کېږي. په دې کې پوهنیزه څېړنه هم ترسره کېدای شي چې همدغه د تشدیدی کارولو بېلگه ده. دلته سیده او ناسیده گټې وټې یوځای راغلی. خو فصله کرنیزې ځمکې د یو فصله په پرتله تشدیدی استعمال لري. نو د ځمکو تشدیدی او پراخېدونکې کارونه پرتلیزه اړخ لري د بېلگې په توګه کابل ښار ته نژدې د شیوکیو او بگرامیو ځمکې د مهترلام د ښار د ځمکو په پرتله ډېر ژر پراخېدونکې کار ونې لاندې راغلي او دور د کو د ځمکو په پرتله تشدیدی کارولو لاندې دی. همدغه پرتلیزو والی د ځمکو پرتلیزېښه والی هم ښکاره کوي، دلته ویلای شو چې: ښه به وي که کورونه د کرنیزو ځمکو پر ځای د غونډیو اړخونو،

د غرونو لمنو او د بنسو کې جوړ کړو، ځکه د غرو د لمنو په پرتله د کرنیزو
 ځمکو ارزښت لوړ دی، نو باید کلي په کې جوړ نه کړو. کلي د غرونو کې
 هم جوړیدای شي خو کړنده د غره لمنه کې نه شي روزل کېدای. دلته یوازې د
 ځمکې کارونه ارزښت نه لري. له دې سره پرتلیزه ښیځي (د وریجو د کرلو
 پر ځای د سپورونه)، د مؤلدينو رقابت، او نورې خبرې هم ارزښت لري. که
 چیرې د هېواد د بیارغاوونې په پلانونو کې د ځمکې پرتلیز ارزښت په پام
 کې ونه نیول شي، یو نا انډوله پراخیدونکې کارونه رامنځ ته کېږي، چې دا
 په راتلونکې کې لویې ستونزې پېښوي، نو ځکه په هره توپه ځمکه که
 ودانۍ کېږي، خو لومړۍ یې باید وړتیا او په پرتلیز ګټور توپ چاڼ شي.
 د کرنیزو ځمکو بدلون په کلیو ناوړه کار دي ځکه کلیو ته باید هغه ځای
 غوره شي کوم چې د بل کار لپاره وړتیا ونه لري. دارنگه د ځنګل لوڅول د
 کومې موخې لپاره هم مناسب نه ده، دلته په لنډ ډول دا چې د تشدیدي
 کارونې نومونه د پانګې کار او نور تولیدي عواملو نسبي مقدارونو ته
 ورکول کېږي، چې د ځمکې له واحدونو سره یو ځای په اغیزمنه پروسه کې
 استعمالیږي (بارلو) په دې توګه تشدیدي استعمال هم لکه په خپله د
 طبیعي منابعو د استعمال په شان په دوو برخو وویشو: یو یې (د لومړني
 تولید تشدید) او بل یې (د ثانوي تولید تشدید) دی. په لومړني تشدید کې
 پانګه او کار، په ځمکه باندې په مخامخ توګه یا مستقیماً د ځمکې
 د محصولاتو د تولید په خاطر لکه د نباتاتو روزل، د کانونو، ودانیو او
 نورو په هکله تطبیقيږي، ثانوي تشدید د پانګې او کار تطبیق قول د ځمکې
 د محصولاتو په پروسس کولو کې په تیره بیا هغه چې د کرنې له سیمې
 څخه لانه وي وتلې په ځینو ځانګړو ځایونو کې عملي کېږي، په برکي
 نیسي، دا مفهوم د څارویو روزنې، کاني ډبرو، ځنګلونو، صنعتي او

تجارتی استعمال او ټولو موادو کې استعمال شي. دلته به د ځنگل په برخه کې مثال راوړو: د ځنگلو د ونو د لرگیو، د ځنگلي میوو، په هغو کې د وحشي ژویو (Wildlife)، د ځنگله څخه د تفریح ځای، په هغه پوهنیزه خپرنه، د ځنگل اغیز پر اقلیم او داسې نور د ځنگله لومړنۍ تشدیدي استعمال دی، مگر کله چې دهغه ونې قطع شي د ثابتو لرگیو څخه آر پروسس (میز، څوکیو، دروازو... تولید) بیا دهغه اضافي موادو لکه تراشل شویو برخو څخه د پروسس (فشار) په ذریعه د تختو جوړولو، له نورو اضافاتو د کاغذ جوړولو کې استفاده او بالاخره د لرگیو بورې اړې څخه نور صنعتي پروسسونو کې کار اخیستل ټول د ثانوي تشدید مثالونه دي چې په مجموع کې د ځنگل تشدیدي استعمال احتوا کوي. ښه به وي دا مفهوم داسې واضح او بیا یې له منبسط استعمال سره پرتله کړو:

د پانګې، کار سازمان ورکولو او ادارې د عواملو لوړ نسبتونه د ځمکې د هر واحد لپاره تشدیدي استعمال Intensive use دی. خو هغه تصدي، فارمونه یا متشبثین چې د ځمکې پراخې او لویې ساحې ورځ په ورځ په نوې توګه تر کار لاندې راولي، خو د کار، پانګې او ادارې اندول یې ټیټ دی، منبسط استعمال Extensive use دی. ځکه نو ښاري ځمکې په تیره بیا هغه چې په مرکزي بوختیاوو (تجارت او صنعت) کې استعمالیږي له ډېر تشدیدي استعمال سره مخامخ دي. د اطرافونو د ځمکو په پرتله په یوه کوچنۍ ټوټه ځمکه کې څو پوړیزه ودانۍ او حتی تر هغه لاندې زیرزمیني ګانې جوړوي، لومړۍ پوړ یې ډېره ځله پلورنځي، دویم یې رسمي دفترونه، د سوداګریو استاز ځایونه د چارو لارښود، دبیمو دفترونه درېیم څلورم او پنځم پوړونو کې د استوګنځای، شپږم یا اووم پوړ هوټل، کتابتون یو شمېر خدماتي ځایونه او آن د تعمیر د سر دانتونو،

مخابروي وسايلو، د لمر د انرژۍ د زيرمې د آزادې فضا او نور لپاره تر استفادې لاندې نيول کيږي، خو د دې په تناسب د کروندو ځمکې تر ډېره دلته تشديدې استعمال سره مخامخ دي. د دې په انډول څرخای او د ځنگل لا ډېر کم تشديدې استعمال لري. په منبسط استعمال کې لږ تر لږه د لاندې اړيکې شته:

$$TR = TC$$

منطقاً پورتنی فورمول هم ډېر د منلو وړ نه دی، خو دلته مقداري گټې لږ تر لږه د مقداري مصارفو سره برابري وي، خو غير مقداري يا غير محسوسې گټورتياوې هم شته مثلاً کله چې متشبهين او کروندگري لومړي ځل لپاره يوه نوی دښتي ځمکه يا لامر زروع چمن زار په کرنيزه ځمکه بدلوي (منبسط استعمال لاندې يې راولي) نو طبعاً د خاورې آماده کول هوارول ويايي کينډل او نور زيات لگښت غواړي، حال دا چې ورو ورو د نورو کلونو د فصلونو لپاره پورتنی معادله په دې انځور بدلېږي: $TR > TC$ ، مگر په تشديدې استعمال کې NR د ننگه گټې لوړې پولې ته رسيدل موخه ده. دغه د تشديدې استعمال پراخه حد په زياته توگه د توليد د عامل او توليد د عکس العملونو له هغو بدلونونو او توپيرونو څخه سرچينه اخلي چې د ځمکې د استعمال له مختلفو ډولونو او د ځمکو له هغو ساحو سره چې د ټاکلو استعمال لپاره وقف شوی دی، تړلي.

د ځمکې د تشديدې او منبسط استعمال پولې:

کله چې د ځمکې د استعمال شدت يا فشار تر غور لاندې نيسو دا مهمه ده چې د تشديدې استعمال او منبسط استعمال د سرحدونو تر منځ توپير وشي:

د منبسط استعمال حالت کې ځمکه د مطلوبو شرايطو په لرلو سره يوازې

دومره تولید کوي، چې د تولید لگښت پوره کړي دا یوازې هغه تولیدونکي دي چې هغوی د اناشونې گڼي چې په خپلو عملیاتو کې عواید له لگښتونو ډېر زیات اوچت کړي اما په تشدیدي استعمال کې نه یوازې هغه کار او پانگه چې استعمال شوې، خپل لگښت پورې کوي، بلکې اضافي گټه هم راکوي موږ خپل ماحول او د هېواد په شرایطو کې هم گورو چې زیاتره کروندگر هغه لگښتونه چې په سره، تخم، تراکتور او درمند کولو لگوي، پوره کوي یې خو د کروندې له کرلو نه بیا تر درمند اخیستلو د ټول تر سره شوي کار، ادارې او څارنې مزد که ورسره یوځای شي نو یوازې دا معادله ریښتیا کوي:

$$TR = TC$$

او زموږ کروندگر همدا کافي گڼي، مگر پر خلاف مرکزي مارکیتونو ته نږدې کروندې په تیره بیا هغه چې سابه، د میوو تولید او د نورو خورو تر کښت لاندې دي، هغه چې د تشدیدي استعمال بېلگې کېدای شي، خود او د ټولو تر کښت لاندې ځمکو ډېره کمه سالواله جوړوي، لکه د کابل ډېگرامیو، شیوکیو، هود خیلو یا دننگرهار د سره رود، خوشگنبد، بهسودو او نورو سیستمونو د تولیدو کړوندي یا د پروان او کندهار د انګورو د تولیدونکو باغونو مثالونه چې له مطلق نسبي مزیت څخه برخمن دي. ځمکې د تشدیدي استعمال حد ته هغه وخت رسېږي چې آخري پرله پسې بدلون منونکي واحد مخکې له دې چې اضافي لگښتونه له اضافي عوایدو څخه زیات شي په کار واچول شي. دا مثال په (جدول) کې څرګند شوی.

(۳) لښتليک:

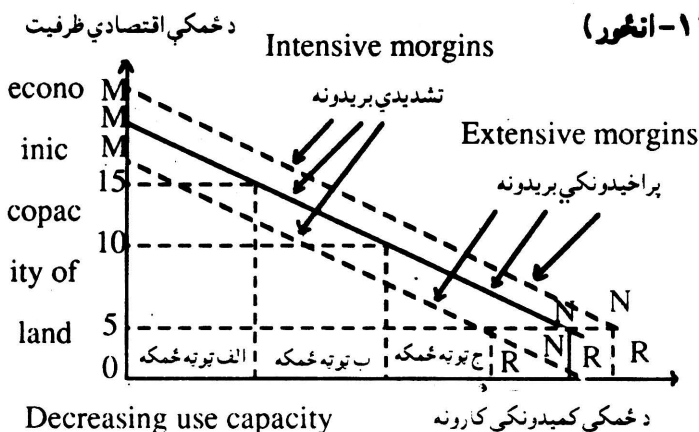
د اضافي توليد ارزښت Value of margin product at		ثابت واحدونه (ځمکه)	بدلون منونکي عوامل	مجموعي فزیکي توليد	منځنۍ فزیکي توليد	اضافي فزیکي توليد M.P.P	د هر واحد لگښت ۵۰ ډالره
		۱	۱	۲	۲	۲	۱,۵۰
		۱	۲	۶	۳	۴	۲,۰۰
		۱	۳	۱۳	۴.۳۲	۷	۳,۵۰
		۱	۴	۲۳	۵,۷۵	۱۰	۵,۰۰
		۱	۵	۳۵	۷	۱۲	۶,۰۰
		۱	۶	۴۹	۸,۱۶۷	۱۴	۷,۰۰
		۱	۷	۶۴	۹,۱۴۳	۱۵	۷,۵۰
		۱	۸	۷۸	۹,۷۵	۱۴	۱۱,۲۰
		۱	۹	۹۱	۱۰,۱۱	۱۳	۶,۵۰
		۱	۱۰	۱۰۲	۱۰,۲	۱۱	۵,۵۰
		۱	۱۱	۱۱۱	۱۰,۹۱	۹	۴,۵۰
		۱	۱۲	۱۱۸	۹,۸۳۲	۷	۳,۵۰
		۱	۱۳	۱۲۲	۹,۳۸۵	۴	۳,۵۰
		۱	۱۴	۱۲۳	۸,۷۸۶	۱	۰,۵۰
		۱	۱۵	۱۲۱	۸,۰۷	۱	۰,۱۵۰

دلته په ترتيب سره د (۶) بدلون منونکو واحدونو استعمال د فزیکي مجموعي

توليد په ۴۹ واحدونو تماميږي. حال دا چې داووم واحد اضافه کول ټول ۶۴

واحدونو ته رسوي د دغو دواړو مجموعو تر منځ توپير. $۶۴ - ۴۹ = ۱۵$ دی.

دا دهغه اضافي تولید یا اضافي فزیکي تولید ښکارندوی ده، چې د اووم بدلون منونکي واحد د په کارولو له امله منځ ته راځي. د یو عمومي موډل په توګه د تشدیدي او پراخیدونکي کارونې بریدونه په لاندې انځور کې ښودل شوي.

له پورتنۍ انځور څخه یوڅیړونکي او پلانونوونکي دا اټکل کولای شي، چې باید د یوې شتمنۍ او سرچینې کارونه کوم ځای کې ودروي، ځکه چې نور نودده لګښتونه هم نه پوره کوي او د احم اټکل کولای شي، چې چیرې باید تشدیدي کارونه ودروي. ځکه پرته له هغه دده د لوړې ګټې منځني بیرته مخ کته رانه شي. لنډه دا چې تشدیدي کارولو کې د ډېرو ځای څخه ورهاخوا د ځمکې اقتصادي ظرفیت نه شته او پراخیدونکي استعمال کې کېدای شي نوره ځمکه هم وي مګر زموږ لګښتونه به زیات شي او تاوان سره به مخامخ شو. د بېلګې په توګه موږ به د ښته لرو، خو هغې ته به داوبو رسولو لګښتونه یې کچه لوړ لوېږي. نو کېدای شي دغه دښته څرخای ته پرېږدو. داسې ځمکو ته هغه وخت اړتیا پېښېږي چې کله ترکار لاندې ځمکې خپل لوړ تشدیدي برید ته ورسېږي، بیا نو پراخیدونکي

کارونه پیل کېږي چې هغه درومېني برید کارونه دنوی برید لگښتونه پوره کولای شي په دې توگه پراخیدونکی برید هرڅو کاله وروسته له خپل ځایه خوځېږي د سوداگرۍ سیمې پراخېږي او دا د اوسیدلو سیمو ته خوځښت ورکوي. د اوسیدلو سیمې کرنیزې کارونې ته خوځښت ورکوي. نړیوال تجارب ښيي چې د اوسنیو لویو ښارونو پراختیا همدا پړاوونه تیر کړي.

د افغانستان د غمکو لنډه کتنه او د کرنې

لپاره دهغو کارونه

افغانستان د آسیا په لویه وچه کې پروت هېواد دی چې سمندر ته لار نه لري، د شمال عرض البلد د ۲۹ درجو، ۳۰ دقیقو او ۳۸ درجو ۳ دقیقو او ختیز طول البلد ۶۰ درجو او ۳۰ دقیقو او ۷۵ درجو او ۵ دقیقو ترمنځ راغلی. د هېواد د مرکزي سیمو د غرونو لړۍ په واورو پوښلې، خوختیځ، سویل او سویل لویدیځ کې اورښت د باران په ښه دی، واوره نه پکې کېږي. په هېواد کې د کلني اورښت اندازه له ۱۲۰-۴۰۰ م.م. رسېږي. د هېواد ځینې سیمې لکه دهندوکش د غرو لمنې، بامیان، غزني او میدان چې له سمندر څخه ۲۴۰۰ متره لوړوالی لري، اوږد ژمی (۶-۷ میاشتو پورې) لري. د دغو سیمو کلنی منځنی اورښت ۳۰۰-۴۰۰ م.م. پورې دی. په ځینو نورو سیمو کې لکه په چخانسر کې د اورښت منځنی اندازه ۵۵ م.م. هم ثبت شوی په دې ډول د کال په بېلابېلو وختونو کې د هېواد بېلابېلې سیمې راز راز هوا او اقلیم لري. د تودوڅي اندازه په مرکزي لوړو سیمو کې د اوږي له خوا په منځني ډول ۳۰-۳۴ سانتي گریډ او په همدغو سیمو کې ژمی تر ټکي لاندې ۲۰ درجو یخني ته رسېږي. په

ختیځ کې بیا ژمي ډېر سور نه دی، خواوړي په کې ډېر تود دی چې د چنگاښ او زمري په میاشتو کې یې تودوخه تر ۴۵ سانتي گریډو رسېږي. په ختیځ کې د ژمي یخني یوازې او یوازې د مرغومي په میاشت له ټکي څخه پورته تر دوو راتیتېږي، آن دا چې ختیځې سیمې د مدیترانه یې ځانگړتیاوو لرونکې دی، د جنوب پراخه دښتې وچې او باد لرونکې دی، په دې توگه لیدل کېږي چې زموږ هېواد دراز راز اقلیم په لرلو د بېلابېلو کرنیزو توکیو، بوټیو او ونو، راز راز څارویو د روزلو لپاره غوره دی، له همدې امله گڼ شمېر کرنیز بوټي پکې روزل کېږي چې بېلگې یې دادی:

۱- غلي، داني او حبوبات:

غنم، وریجې، جوار، وربشې، مۍ، بردن، مستک، جودر، لوبیا، نخود، سپینه لوبیا، یولاف (دغه بوټي د هېواد له اقلیم سره ښه برابر والی لري، خو ډېر دودنه دی)، باجره (غټه او وره دواړه ډېره ښه وده کوي، خو ډېره دودنه ده، یوازې د څارویو د خوراکي لپاره کرل کېږي). دال او یو شمېر نور.

۲- سابه او صنعتي نباتات:

پتیایي، پیاز، پالک، گندنه، مرچک، دنیا، هوره، گازرې، سپینې مولى، سرې مولى، گلپي، کرم، کدو، ترائی، بنډۍ، مټور، شنه لوبیا، شلغم، نانا، رومي بانجان، تور بانجان، بادرنګ، شرشم، لمرګلی، گني، جعفر، پومبه، کوکنار، تنباکو، بنگ، زیره، کاهو، کونځلې، خړول، په دې کې داسې بوټي هم شته چې ډېره ښه وده کوي، خو ډېر دودنه دی لکه پارسلې شبد، دغه راز په غرونو کې ځینې بوټي چې خوراکي ارزښت لري لکه ښیځی (سیج) اوسپنی (رواش) غرنۍ ژاولی، ترخه او نور ددې تر څنګ په هېواد کې کبلي (علوفه) هم کرل کېږي لکه شوتله، رشقه او موت

چې دڅارويو په خوراکه او روزلو کې ارزښت لري. پردې سربېره په غرونو او دښتو کې ګڼ شمېر طبي، صنعتي بوټي لکه ارهڼده، شرین بویه او نور هم موندل کېږي چې په زیات شمېر داسې بوټو علمي څېړنې نه دي شوي.

۳- میوې:

مڼې، ناک، انار، شفتالو، بهی، شلیل، آلو، زردالو، خټکې، هندوانې، له ۲۶ ډوله څخه زیات انگور، بادام، پسته، جنغوزې، توت، انځر، زیتون (ښوون) او دستروس د کورنۍ ټولۍ میوې، گیلاس، املوک، عناب، سونځلې او نورې میوې. د یو شمېر سیمو وړو د لویو غرونو تر منځ په ښیرازو درو، جلگو او شنو وادیو کې د کرنې تر څنګ څارويو روزنې ته هم پام ساتلی. په افغانستان کې روزل کېدونکې کورني څاروي دادې:

پسونه (عادي او قردقل د ډېر عالي جنسیت لرونکې)، وزې، غواوې، اوښان، آس، کچرې، مښې، خرد او یو شمېر کورني الوتونکې لکه چرګان، بتکې، کیکر او پیل مرغ. له نیکه مرغه ګران هېواد د پورته یادو شویو شتمنیو په لرلو د پریمانه خوراکي توکیو د هستونې لپاره ډېر ورځې. له همدې امله سره له ډېرو چاپیریالي، ټولنیزو ستونزو بیا هم هېواد کې بشپړه لوړه یا دلورې ښکارندوي (hunger, Under-nutrition, Malnutrition) یوهم نه لیدل کېږي، آن دا چې هېوادوال د ډېرو نورو هېوادونو د وګړو په پرتله روغ، رمت د پوره جسمي او روحي روغتیا او ښه استعداد لرونکي دي.

سره له دې چې په کرڼه کې وړتکنالوژي نه ده دود، پوره پوهنیزې څېړنې نه دي بشپړې، داویو رسولو چارې نیمګړې دي، خو د غوره هوا، خاورې، رازراز اقلیم د لرلو له کبله د ډېر ښه څرنګوالی لرونکي توکي موندل

کيږي. تر اوسه پورې زموږ او خلکو په خپلو لومړنيو اسبابونو او ډگر کيلي په کليوالی دود هغو سیمو کې چې سیندونو ته لنډې دي، خپلې کرکيلې ته ښه وده ورکړي. د بېلگې په توگه کندز، ننگرهار، کابل، لوگر، میدان، د سهيل زيات شمېر ولايتونه د غلو، دانو په کرلو، کندهار، کاپيسا، پروان دراز راز میوو په لرلو ډېر نامتودې پر هوارو سیمو سربېره زموږ خلک په ناهوارو سیمو کې هم کرنه تر سره کوي لکه ډکونړ غرنیو درو کې، د بامیانو، غور او کاپيسا سیمو کې په ځینې سیمو کې غرنی او غونډې ډوله شگلنې لمنې د زینه ډوله کروندو په ښه کرل کېږي، دغه ذکر شوي سیمې د پوره تشدیدي کارونې ظرفیت لري، پر دې سربېره د هېواد په سویل کې پراخې دښتې د پراخیدونکې کارونې ښه پوره وړتیا لري، چې کرنیز توکي یې خوڅو ځله زیاتېږي پرته له غرونو، د هېواد هوارې سیمې تر خاورې لاندې دا ځانگړتیاوې لري:

۱- Lithosole یا تیږې لرونکې ځمکې: دا هغه خاورې دي چې جگوالی یې ډېر لږ دی زیاته برخه یې شگه او کوچنۍ برخه یې تیږې دي. لویې تیږې هم لري. دا د لویو غرونو لمنې او ډاگونه دي چې له هغو څخه په پسرلي کې د خاړو ډرمو د پولو لپاره ډېره ښه گټه اخیستل کېږي او یو شمېر بوټي او اغزي یې پر طبي او صنعتي ارزښت سربېره د سون لپاره هم کارول کېږي. په دغو سیمو کې کله کله للمي کرنه (Dry forming) هم تر سره کېږي، یا هم داوبو د برابریدو په وخت کې خلک د هغو لویې او غټې تیږې ټولوي او کوچنۍ کوچنۍ کروندې پکې جوړوي چې د پراخیدونکو کارولو لپاره وړ دي. دغه غرنۍ لمنې یوازې دللمي غنمو د کرنې لپاره وړ نه دي، بلکې په ځینو سیمو کې ځینې نور کرنیز توکي لکه هندوانې هم پکې کرل کېږي چې غوره حاصل ورکوي په دې خاورو کې د توت، زردالو،

بادام او ارغوان بوتي ډېره ښه وده کوي.

۲- Alluvil يا هغه سيمي او ځمکې چې يووخت د سيندونو بهير او تگلاره وده او يوې اندازې خاورې په کې رسوب يا احتکال کړی، دا ډېر ځله غوره او حاصل خيزې خاورې دي په تيره بيا په ځينو سيمو کې لکه د لوگر په ولايت کې د لوگر سيند دوو خواو ته، او د پروان په ځينو سيمو کې ښه حاصلات ترې لاسته راوړل کېدای شي. په دغو خاورو کې د توليدي عواملو د مناسب ترکيب او د ښه پرکټس له امله کېدای شي دغه ځمکې د لوړ او ښه استعمال لاندې راشي.

۳- Regosols دا هغه ځمکې او سيمي دي چې خاوره يې د بادونو په مرسته منځته راغلې لکه مثلاً د شمال ولاياتو خاورې چې د اقليم، داوبو د شتون او نورو له پلوه يوبل سره ډېر توپيرونه لري.

۴- Desertic يا ساريي سيمي لکه د هېواد سويل بديخ سيمو ځمکې.

۵- Salin Alkali دا د ښوره لرونکو القلي خاورو لرونکې ځمکې دي لکه د هلمند وادي د نادر د ښته او نور.

ځمکه په کرنيز اقتصاد کې د مهمې طبيعي منبع په توگه چې کرنه ور باندې کېږي د يوې سطحې په توگه مطرح ده چې دهغې مولدیت دهغې د خاورې د جوړښت، د عضوي موادو، اړين توکي او نورو له مخې ټاکل کېدای شي چې له دې پلوه د خاورې پوهنې د علمي پوهنيزو څېړنو له مخې زموږ د هېواد ځمکې لاندې ځانگړتياوې لري:

۱- د هېواد د مساحت زياته برخه غرونه دي خو کومې سيمي چې هواړي دي او کرنيزې کرنې پکې کېدای شي هلته يو کمزوری او نا ټاکلي پر- وفايل انکشاف موندلی.

- ۲- خاوره خړرنگه، ايره رنگه او ځينې ځای نسواري ډوله وی.
- ۳- په پورتنی ډول پروفایل کې زیاته اندازه کلسیم او کاربونیت لیدل کېږي.

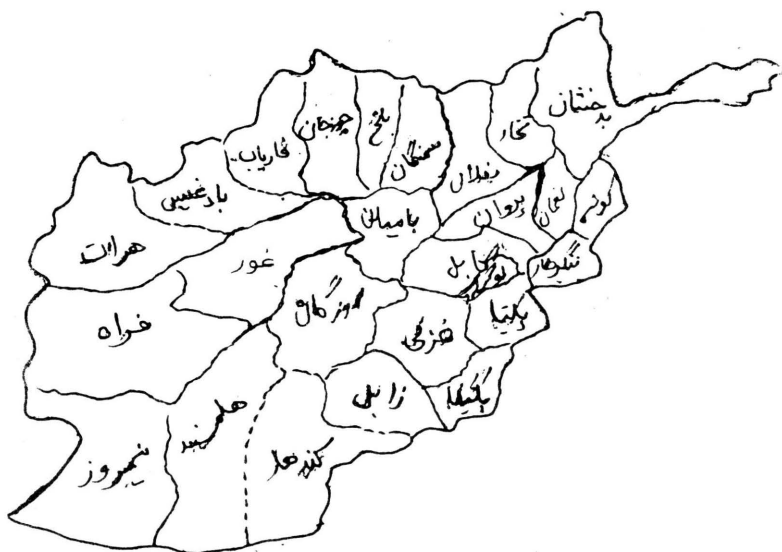
۴- د (۸) څخه لوړ PH.

۵- ډېر لږ عضوي مواد (تر ۱-۲ فیصدو پورې)

- ۶- نوله همدې کبله کله چې وروسته تر خړوبولو خاوره وچېږي، ډېره کډکېږي (۱) مگر سره له دې هم هېواد د خپل ټول مساحت په مقایسه کافي اندازه کرنیزې ځمکې Agricultural Area لري.

۱- نقشه:

د افغانستان د ملکي وېش نقشه

اندازه يې د افغانستان له ټول پراخوالی څخه چې ۶۵۲۲۲,۵ مربع
 كيلومتره دی ۳۹۶۱۰ مربع كيلو مترو يا ۶۰,۷٪ ته رسېږي. خو عملاً
 تر کښت لاندې Arable land ساحه يې ۱۲,۱٪ ده. دهغي وروستی
 رسمي احصايې له مخې چې خپره شوی دهېواد ټول پراخوالی او د ځمکې
 څرنگوالی داسې ښکاره کوي:

(۴) لښليک (جدول): په ۱۳۶۸ کال کې په هېواد کې د ځمکو ډول او مساحت

د ځمکو ډول	پراخوالی	سلواله (د ټول هېواد زره هکتاره)
د ځمکو ډول	پراخوالی	سلواله (د ټول هېواد زره هکتاره)
د هېواد ټول جغرافياوي پراخوالی	۶۵۲۲۲۵	۱۰۰,۰
۱- کرنيزې ځمکې	۳۹۶۱۰	۶۰,۷
الف- د کرنې وړ ځمکې	۷۹۱۰	۱۲,۱
تر کښت لاندې ځمکې	۳۲۴۰,۲۵	۵,۰
له دهغي ډلې : د موقتي نباتاتو کرلو سيمه	۳۱۴۰,۲۵	۴,۸
د دايمي نباتاتو د کرلو سيمه	۱۰۰	۰,۱
د آبي کرنې سيمه	۲۱۴۹,۲۵	۳,۳
د للمي کرنې سيمه	۱۰۹۱	۱,۷
هغه ځمکې چې هېڅ نه کرل کېږي	۴۶۶۹,۷۵	۷,۱
ب- څړ ځايونه	۳۰۰۰۰	۴۶
ج- څنگلونه	۱۷۰۰	۲,۶
۲- ناکرنيزې ځمکې (په دې کې غرونه او غونډۍ هم راځي)	۲۵۶۱۲,۰	۳۹,۳

اخځ: د افغانستان احصايوي کالنی، ۱۳۶۷ کال، ۱۰۳ مخ

په دې توگه د ځمکې هغه منبع چې د تجدید وړ استعمال یا تر کرنيزې
استفادې لاندې ده په دې ډول پیدا کېږي:

$$ج + ب + الف = د کرنيزې کارونې سیمه$$

$$۱۷۰۰ + ۳۰۰۰۰ + ۷۹۱۰ = ۳۹۶۱۰ \text{ زره هکتاره}$$

$$۱ + ۲ = د هېواد ټوله پراختیا$$

د طبیعي منابعو د اقتصاد د تیوري له مخې د ځمکې د منبع د فزیکي
چوکاټ مطالعه ثابتوي، چې په هېواد کې کافي اندازه د ځمکې ساحه د
کرنيز استعمال (نباتي ځمکې Crop land، د څرخای ځمکې Posture
land او ځنگلونه Forest land) لپاره موجوده ده، خو پردې ټولې
(منبع) لاسبري نه شته. لکه چې لیدل کېږي د هېواد د ټول پراخوالی
۶۰،۷ په سلو کې سیمه هغه ځمکې دي، چې له منبسط استعمال سره
بې تر کرني لاندې راوستل شوني دي اما له دغې ساحې څخه تراوسه د
هېواد ټول مساحت ۱،۱۲ فیصده د کرني وړ بلل شوی، چې له هغې څخه
۲۵، ۳۲۴۰ زره هکتاره تر کرني لاندې ده، چې دا د ټول هېواد صرف ۵
فیصده مساحت جوړوي. په دې توگه لیدل کېږي چې د اقتصادي چوکاټ
د مطالعې له مخې ډېره کمه سیمه تر استفادې لاندې نیول شوې، یعنې د یو
راڅه فزیکي چوکاټ له جملې څخه په کمه اندازه کې کار، پانگې او
منجمنې ترکیب موندل شوې او علاقه ورته بنودل شوې ده هېواد د ټول
مساحت پورتنی ۵ فیصده مساحه هم د بڼه او اعظمي استعمال The best
and highest use لاندې نه ده راغلې لامل یې، داوېو درسلو د سیستم
نیمګرتیا، د ټکنالوژۍ وروسته پاتې والی، د کرنيزو غوره میتودونو
(تناوب د هرزه گیاه کنترول... اونور) د ترانسپورټ ستونزې اونور دی.

د طبیعي منابعو د اقتصاد له تیوري سره سم په افغانستان کې ځمکه دهغې په هر مفهوم سره تر گټې اخیستنې لاندې نیول کیږي، لکه د ځای په توګه، د طبیعت په توګه د تولید د لامل په توګه، د استهیلګي جنس په توګه (په تیره بیا بڼه یي سیمو)، د موقعیت، جایدا د او حتی د پانګې په مفهوم سره. دغه راز د کار اخیستلو له پلوه موږ په خپل هېواد کې ځمکې په مسکوني ځمکو (Residential Land) تجارتي او صنعتي ځایونو (Commercial and industrial Sites) کرنیزو ځمکو، کاني او تولیدي خدماتو په ځمکو ویشلای شو. خو په افغانستان کې تفریحي سیمې پرته له ځینو سیمو لکه کابل او کندهار نورو سیمو کې ډېرې نه دي مشخصې. دا چې هېواد زیات او پراخه هوايي ډګرونه، د بیړۍ چلولو لپاره بندرونه ریل پټلۍ او دریل سټیشنونه نه لري نو ترانسپورتي ځمکې یوازې د موټرو په لویو لارو پورې محدودې دي.

په ځمکو باندې د لاس بري له پلوه د F.A.O یوه ترسره شوې څېړنه د افغانستان کرنیزې سیمې د اقلیمي شرایطو پر بنسټ پر شپږو زونونو په لاندې ډول ویشلې:

۱- شمالي زون: په دې زون کې بلخ فاریاب، جوزجان او سمنګان شامل دي. دا زون ۲۳۸۲۶۲۱ هکتاره زراعتي ځمکه لري چې اوس یې ۲۱۴۶۴۹ هکتاره شاړه ده او نوره یې تر لاس لاندې ده.

۲- شمال ختیځ زون: د بغلان، کندز، تخار او بدخشان ځمکې دي چې ټولې ۱۱۷۰۰۱۷ هکتاره ساحه ده او اوس یې ۴۶۸۹ هکتاره شاړه ده. دغه ځمکې په وروستیو ۴۰-۵۰ کلونو کې تر منبسط استعمال لاندې راغلې آن دا چې یوه برخه یې د ډېر لوړ او اعظمي استعمال بېلګو کې

راتلای شي په تیره بیا هغه ځمکې چې صنعتي نباتات (پنبه او سبو) یاد نسبي مزیت لرونکې نباتات (وریجې او خټکې) پکې کرل کېږي خپلو خټتانه ته لوړ عاید تولیدوي.

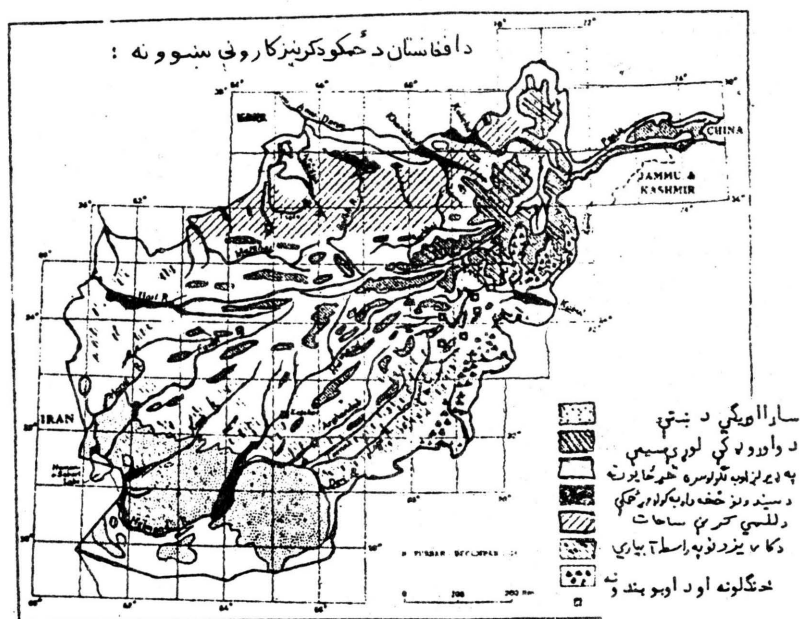
۳- خټیز زون: په دې زون کې لغمان، کونړ، ننگرهار، او پکتیا شامل دی چې ټوله ۲۶۶۵۰ هکتاره آبي، للمي کښت ته مساعده ځمکه لري خو له دې جملې ۱۴۶۷۴ هکتاره شاړه ده.

۴- خټیز مرکزي زون: د کابل، کاپیسا، پروان، میدان وردگ، غزني، لوگر او پکتیکا. ولایتونه دي ټوله ۵۹۶۰۳۵ هکتاره کرنې ته مساعده ځمکه لري خوله هغې څخه ۵۵۱۳۲۸ هکتاره په اوبخور او للمي توگه کرل کېږي خو ۴۴۷۰۷ هکتاره یې شاړه ده.

۵- لویډیز زون: چې کندهار، سمنگان، زابل، هلمند او نیمروز ولایتونه په کې راځي د ټولې ۵۷۵۶۶۶ هکتاره کرنې ته مساعده ځمکې څخه یې ۱۰۰۰۷۲۶ په للمي او اوبخور توگه کرل کېږي، نوره یې شاړه ده.

۶- شمال لویډیز زون: په دې کې هرات، فراه، غور او بادغیس شامل دي او د ۱۳۶۵۴۸۷ هکتاره د کښت وړ ځمکو له جملې یې ۶۴۱۹۰۰ هکتاره اوبخور ۶۵۰۹۹۶ هکتاره یې للمي او ۷۲۵۹۱ هکتاره یې شاړه ده (...) په دې توگه گورو چې د ځمکو اقتصادي اډانه دهغو فزیکي اډانې ته نه ده نژدې، نو په دې توگه هم د منبسط استعمال سرحداتو - Ex-tensive margins او هم د تشدیدي استعمال سرحداتو Intensive margins پورې کافي پوتانسیل شته.

د افغانستان د ځمکو د کرنيزې کارونې بڼوونه :

لکه چې ليدل کېږي د اوبو لگولو د سيستم د بشپړې رغاونې لپاره
ډېره اړتيا ليدل کېږي، ځکه زيات شمېر د کرنې وړ ځمکې بې اوبو پاتې
دي. د اوبو د بندونو شمېر چې په (□) نښې سره ښودل شوی ډېر لږ دی.
د نښې د هېواد په زياته برخه کې بې کرنې پرتې دي.

يادونه:

د ولايتونو د موندلو لپاره دې (۲ نقشه) د کتاب درېيم څپرکي
(۱- نقشې) سره په پرتليزه توگه وکتل شي.

د دې تر څنگ دا خبره د يادولو وړ ده چې زموږ په هېواد کې د ځمکو د بڼه
کارولو او د کرنې د پراختيا لپاره موسساتي اډانه ډېره مرسته کولای شي. دا

څکه چې دغه اډانه د پنځیزو سرچینو، د چاپیریال له شتمنیو او زېرمو څخه ښې گټې وټې او ودې ورکولو ته هڅوونکې ده. په دې کې د خلکو دود، دستور، د تیرکول تجربې، عقاید، حکومتی قوانین، عادتونه، پوهنه، د کرنې د سکتور څېړنیزې او روزنیزې موسسې، ادارې او داسې نور راځي. زموږ د خلکو په اند کرڼه ښیرازي او خیر و برکت دی؛ شاړه پاتې شوی ځمکه بده انگیري. زموږ نیکونو (نجیبو آریاتیانو) لا ډېر پخوا کرنې ته وده ورکړې وه او له دې لارې یې سوکاله، باغزته او هوسا ژوند درلود. زموږ د خلکو فرهنگ په کې په ځمکه کار کول او د کرکيلې دنده خورا ارزښت لري، په دې هکله بې شمېره متلونه لندۍ، روایات او ولسي انګېرنې شته. زموږ په هېواد کې کرڼه نه یوازې دا چې یوه بوختیا ده، بلکې د ژوند یوه ښه ده. په هېواد کې دولتي پالیسیو، د ښاروالیو قوانینو او فرامینو تر ډېره بریده له ځمکې څخه ښه گټه اخیستنه هڅولې. د هېواد په رسمي اسنادو کې د پنځیزو سرچینو په هکله رسمي موادو ته ځای ورکړی شوی په دې برخه کې د افغانستان اساسي قانون د دویم څپرکي ۳۲ ماده حکم لري چې: دولت د چاپیریال ساتنې، د پنځیزو شتمنیو، سرچینو او زېرمو څخه د ډېرې ښې کار اخیستنې لپاره وړ پریکړې کوي او عملي کوي یې (۲۵) دا اوسنۍ فزیکي پولې د اقتصادي بریدونو له پراختیا سره مرسته کوي. له دې سره یو ځای د ځمکو د آبادولو، د اوسېدلو سیمو د ټاکلو او د سوداګرۍ او صنعتي سیمو د په ښه کولو لپاره د ښاروالیو د ماستر پلان ځانګیز کار کوي. د کرنې د وزارت هغه بېلابېل ریاستونه چې د ځمکو په هکله د پلان جوړولو، د هغو په هکله د څېړنو په ترسره کولو بوخت دي، ماهر کدرونه لري. په هېواد کې یو شمېر د زده کړو ښوونځي او پوهنځي د لایتکو کدرونو په روزنه بوخت دي نو ځکه ویلای شو چې د فزیکي او اقتصادي اډانې تر څنګ موسساتي اډانه هم سمه ده، خو دا برخه لازيات زیار او پاملرنې ته اړتیا لري باید زیات شمېر ځمکې خپل ښه او د لوړو کارولو برید ته ورسېږي.

خلورم خپرکی

ځنگلونه

ځنگلونه د بشریت لپاره یوه لویه شتمني ده. ځنگلونه نه یوازې د وگړو لپاره، آن دا چې د ډېر شمېر ژویو لپاره هم د ژوند د بنسټیزې اړتیا په توګه شمېرل کېږي، دغه ژوي بیا د انسان لپاره یوه بېله شتمني بلل کېږي. په دې توګه ځنگلونه د ایکولوژي بنسټیزه برخه ده.

ایکولوژي Ecology څه ته وايي؟

ایکولوژي له شاوخوا چاپیریال سره د یو ژوندي موجود (انسان، ژوي، بوټي او آن کوچنیو مایکرو ژوندیو ژویو) اړیکي دي (۶). هېڅ ژوندی داستوګنې د یو چاپیریال له درلودلو پرته ژوند او پایښت نه شي لرلای. په پنځ کې ژوندي شیان یا په نا ژوندي چاپیریال (لکه خاوره، تیږې، هوا، اوبه او نورو) کې وي او یا هم ژوندی چاپیریال (لکه ونې، بوټي، خرڅای، ځنګل او نورو) کې وي. په دې توګه ځنګل د ژوندي چاپیریال په توګه ارزښت لري.

ځنګل پېژندنه:

په بېلابېلو اڅخونو کې ځنګل په بېلابېله توګه پېژندل شوی، خو ډېره منلې پېژندنه یې داده:

ځنګل (forest) د ونو (trees) بوټو، پېچګونو (lianas) او

د کړچنیو ونه ډوله بوټو (Shurbs) یوه نباتي ټولنه ده چې په یو ټاکلي وخت کې ټاکلی وریوی کې وي (۵).

باید وویل شي چې د ځنگل ونې او بوټې باید پوره اندازه گڼې او سره نږدې وي، که چیرې کم له کمه د یوې سیمې له ټولې برخې څخه په سلو کې لس یې هم ونو، بوټو نیولې وي ځنگل ورته ویل کېږي خو که له دې څخه د ونو گڼوالی لږ وي بیا نو ځنگل نه دی. څومره چې دغه سلواله لوړه وي ځنگل بډای بلل کېږي. او په ونو، بوټو دغه پوښل شوې سیمه لږ تر لږه دوه جریبه یا یو ایکړ وي، له دې څخه کمه سیمه ځنگل نه دی، بلکې یوازې یو څو ونې به وي. که چیرې ځنگل د لارو، واټونو، سیندونو پر غاړه د پټیاړې په بڼه وي نو دهغې سورا باید لږ تر لږه ۲۰ متره وي او اوږدوالی یې باید ښه پوره زیات وي نو ځنگل بلل کېدای شي. ځنگل د پنځیزو شتمنیو د وټپوهنې له ویشنې سره سم یوه نوې کیدونکې سرچینه ده، سره له دې چې ددغې پوهنیزې څانګې له مخې هغه د کارولو د کمیدونکې ظرفیت له مخې د سوداګرۍ، اوسیدلو سیمو صنعتي سیمو او نباتي سیمو څخه په وروستی ډله کې راځي، مګر له ایکالوژیکي پلوه ډېر ارزښت لري، آن دا چې تر دې ټولو اوچت دی. ځنگلونه په پرله پسې ډول د ښه، اعظمي او تشدیدي کارولو وړتیا لري، مګر پراخیدونکې وړتیا یې د خاورې جوړښت، اقلیم، د ځمکې نشیب (میلان یا ځوړ)، اورښت او یو شمېر نورو فکتورونو پورې تړلې. له همدې امله په مصنوعي توګه د ځنگلونو کینول د یو شمېر فني لارو، چارو غوښتنه کوي. ځنگلونه په یو هېواد کې د یوې بډایې شتمنې او پانګې په توګه د ټولو نسلونو میراث دی چې ګټې وټې (میوې او لږګې) یې د هر نسل، خو په خپله پانګه (ځنگل او دهغه ژوي) د ټولو نسلونو شتمنۍ ده. که کوم نسل ځنگل سره بې غوري کوي او هغه ښه

ونه ساتي اوراتلونکو نسلونو ته روغ پرې نه ښودل شي نو راتلونکو ته پر دی. ځنگل مورت ته لاندې گټې لري:

۱- لرگي:

مور لرگي دهرې ونې هرې برخې ته وايو، پرته له دې چې هغه د وټيز توکي په توگه وپېژنو، د لرگي عام مفهوم د wood سره برابر ټول لرگي را اخلي. دا له ځنگلونو څخه تر لاسه شويو او آن دا چې کارول شويو لرگيو ته هم وايي چې پخوا له ځنگله څخه پرې او پروسس شوي لکه جوړې شوې څوکی، میزونه، دروازې، کرکی، تیر، زغ، غاښوره په یوه ودانۍ کې کارول شوي لرگي، یوه زېرمه کې پراته (کوټه شوي کورۍ) او نور، خو هغه لرگي چې له ځنگل څخه د کارولو په موخه د ځنگل وربوي کې د وټيز توکي او شتمنۍ په توگه پېژندل کېږي. ښه به دا وي چې هغو ته د timber مانا په خپلو ژبو کې ولټوو، خو په پښتو کې ټول همدا یونوم (لرگي) لري. لنډه دا چې timber یعنې د ځنگلونو هغه د لرگيو محصول چې وروسته پرې د پروسس پېلابېل پړاوونه تر سره کېدای شي او پرته له لرگي (Wood) نور فرعي محصولات او اجزا هم درلودای شي لکه د لرگيو بوره، شاخچې، او دسپون وړخس، ډروکې، پانې، تراشل شوي ټوټې چې د سوځولو لپاره د کاغذ جوړولو لپاره، په پرس (فشار) سره د تختو جوړولو او نورو موخو لپاره کارول کېږي. له همدغو اضافي برخو څخه الکول، مصنوعي پلاستیک او راز راز دگټې وټې توکي جوړېږي، نو په پنځيزه وټپوهنه کې د لرگي (Wood) پر ځای د timber نومونه غوره او کره مانا لري او دا په وټپوهنه کې ډېر ارزښتمن محصول دی. په اقتصاد کې هغې ته timber resource هم ویل کېږي. چې دا هغه څو Multipurpose

سرچینه او شتمني ده چې د ودانیو جوړولو، اسبابونو او نورو موخو لپاره کارول کېږي. دا دگتې وتې پوره سرچینه ده. په دې توگه لرگی یو له هغو لومړنیو او مو موادو څخه دی چې لومړنیو انسانانو ورڅخه گټه اخیستې او له دې دومره لرغونتوب او په اوسنۍ پېړۍ کې له دې دومره تکنالوژیکي پرمختیا سره سره بیا هم په حیرانوونکې توگه لرگیو خپل ارزښت نه دی بايللی. آن په پنسل جوړولو، روکش جوړولو، کاغذ جوړولو، دموټرو د بادپوه جوړولو، نوبو صنایعو لکه فایبر جوړولو، مصنوعي پلاستیک جوړولو کې یې اړتیا زیاته شوې، نن ورځ د لرگیو په کیمیاوي تجزیې سره له هغو څخه مصنوعي وریښم، د سینما فلم، قند او نور جوړېږي. په گران هېواد کې د لرگیو د کارولو ارزښت د کورونو په جوړولو کې دی چې په سلو کې د اتیا کورونو چټونه د لرگیو تیرانو او تختو څخه جوړېږي (پاتې یا گاډر او سمنټ یا لکه کندهار، هرات او بلخ کې گنبدي دي) په سلو کې ۹۹ دروازې، کرکی، کتیارې او الماری له لرگیو څخه جوړېږي (وسپنیزې کرکې او دروازې ډېرې لږ دي چې په دې وروستیو کې دود شوي). د لرگیو د ځنګلونو پراخوالی په هکتارو یا جریبو ښوول کېږي. حال دا چې د ترلاسه شویو لرگیو د حجم واحد متر مکعب (m^3) دی. له یو هکتار څخه د ترلاسه شویو لرگیو حجم او اندازې په واحد په پراخوالي کې د ځنګل د مولدیت پورې ښکاره کوي، خو دا به سمه نه وي چې ووايو گواکې د ځنګل د لرگیو یا د ځنګله محصول له هغو ټولو ونو څخه عبارت دی، چې په ځنګل کې شته، ځکه ثابتې (روغې)، ځوانې، دودې په حال کې ونې پرې کول مجاز نه دی، د ځنګل محصول په یوه کال کې هغه ونې دي، چې د فني ماهرینو له خوا د پرې کېدو وړ بلل کېږي چې هغه ډېر ژر دنویو نیالگیو په کینولو سره جبران کېږي. د ځنګل یا دهغه د لرگیو محصول د یوې کروندې

د بوتو په خیر نه شي قیاس کېدای ، خو د میوه لرونکو ځنگلونو د ونو د میوو د حاصل اټکل د هغه ټول مقدار له محصول څخه عبارت دی ، چې دیوه کال په ترڅ کې پخېږي او ټولولو ته چمتو وي . د ځنگل په مجموعي حجم کې زیاتوالي ، د هرې ونې په ښاخونو کې د اوږدوالي او د هغې په پریږوالي کې د زیاتوالي مجموعه ده ، په دې توګه د ټول ځنگل په لرګیو کې بدلون د هغو دکلني منځوالي د زیاتوالي شاخص دی ، چې دا په یوه کال کې د ځنگل په ټول پراخوالي کې د یوه هکتار یا یو جریب لرګیو په اندازه کې زیاتوالی دی . په ځنگلونو کې د لرګیو څرنګوالی او څومره والی په ځنگل کې په شنو ونو پورې اړه لري (ځکه ځنگل د بېلابېلو بوتو ، ونو ټولنه ده) په دې مانا چې په ځنگل کې کوم ډول (Species) شته ، نو د دغو ونو د سنجش او شننې له مخې د ځنگل په یوه ورېوې کې یې شمېرل ترسره کېږي . د دغه معیار له مخې د افغانستان سویل او د کونړ ځنگلونه په ډېر عالي کیفیت کې راځي . دلته له اقتصادي پلوه د ځنگله ترکیب د ونو د بېلابېلو انواعو او جنسونو (Genes) له مخې ښوول کېږي ، ځکه هر لرګی (اړچه ، شیشم ، ښون ، توت) د خپل ارزښت له مخې توپیر لري . داقتصاد له نظره د یوه ځنگله د لرګیو تولید او محصول د لاندنۍ معادلې له مخې ترلاسه کېږي .

$$Fo - Xf - Xf - Lf + qf = F1$$

پورتنۍ معادله کې:

Fo - دکال په پیل کې د لرګیو زیرمه ،

Xf - دکال په ترڅ کې د پرې شویو او بشپړ کارول شویو لرګیو اندازه ،

Xf - دکال په ترڅ کې د پرې شویو لرګیو د کارول کېدو منځنۍ اندازه ،

Lf - د ناروغیو ، چنجیو ، اور لګیدو او نور له امله له لاسه وتلي لرګي .

qf - دکال په ترڅ کې د لرګیو په زېرمو کې خالص زیاتوالی ،

F1- در اتلونکي کال په پيل کې د لرگيو زېرمې .

له بده مرغه زموږ په هېواد کې د لرگيو او ځنگلونو پرې کول په غير فني ډول ترسره کېږي چې ډېر زيات يې له لاسه وځي او په هېڅ کار نه لگيږي. آن دا چې ځينې ځنگلونه د دلا لاندوله خوا په ډېره لږه بيه، پرته د فني کسانو او حکومتي څانگو له خبرولو يې اجازې په وروسته پاتې سيمه ييزو بڼو، غير معياري اوزانو (مقياسونو) پلورل او پېرودل کېږي. د بېلگې په توگه دوی د تيرانو (دستک) لرگيو لپاره کورۍ واحد او مقياسي کاروي چې ۲۰ دانې لرگي کېږي او د چار تراشو لپاره د بار واحد په کار وړي چې په منځنۍ توگه دوه د ۴ مترو په اوږدولي ۶۰-۷۰ س.م سور لرونکي دي. اوس خو دغه مقياسونه هم نه شته، يو د لرگيو سوداگر خو تنه په مزدوري نيسي د ځنگل يوه برخه کې په خپله خوښه ټوله ورځ لرگي ورباندې پرې کړي بيا د دغو مزدورانو اجوره ورکړي، وروسته دا لرگي د پيسواو کرايې په ورکولو هر ځای ته يې چې زړه وي وړي، دغه سوداگر د لرگي اصلي بيه هېڅ نه پرې کوي. دغه لرگي اصلي مارکيټ ته په خپله افغانان نه رسوي، بلکې په دې سوداگري کې يو دريم لاس عمل کوي له اقتصادي نظره په دې ډول معاملاتو کې اصلي اوزياته گډه د ميانجي Middleman جيب ته لويږي. دغه روانه لړۍ د دې لامل کېږي چې دگران هېواد د ځنگلونو ډېر ارزښت لرونکي محصول له افغانانو څخه مفتحه له لاسه وځي او دا چې چاپيريال ته خومره زيان رسېږي دا بيله څېړنه غواړي.

۲) د هوا پاکوالی:

په نړۍ کې ورځ په ورځ د سون توکيو د سوځولو اندازه زياتېږي. د فابريکو او صنعتي تاسيساتو د شمېر زياتوالی، د سگرتو، تېکو،

ترانسپورتي وسايلو اونور شمېر ډېر شوی او د صنعت په بېلابېلو پړاوونو کې د عضوي تیلو د غیر منظم سون له کبله هر کال په منځني ډول ۲۰۰ میلیونه تنه کاربن دای اکساید، ۵۰ میلیونه تنه نور ډول ډول کاربن لرونکي غازونه، ۱۴۶ میلیون تنه سلفر دای اکساید او ۵۳ میلیون تنه نایتريک اکساید په اتوموسفیر کې ورزیاتېږي! یوازې په تیرو پنځوسو کلونو کې د کاربن دای اکساید اندازه په اتوموسفیر کې په سلو کې له لسو تر دولسو زیاته شوې. په تیرو پنځلسو کلونو کې د جامدو ذراتو Aerosols اندازه هم په هوا کې په سلو کې ۱۲ لوره شوې چې دا په خپله هغه هوا ککړوي، چې موږ یې سړو ته راکارو، پردې سربېره د هوا دغه ناپاکي ځمکې ته د لمر د وړانگو درسېدو مخنیوی هم کوي او ورو ورو د اوزون په پور کې ماتولی راولي. په دې توګه په اتوموسفیر کې داسې ناوړه بدلون اقلیمي ناوړه بدلون را منځ ته کولای شي، ددې پایله به د اشي چې دلته دودو سیمو ژمی لاند او اوږی به یې ډېر تود او اوږد شي چې دا به زیات براس را منځ ته کړي او پایله به یې ډېرو اوربستونو کېدل وي، د ډېرو اوربست له امله لږ تودې سیمې په ډېرو لمدېل لرونکو سیمو اوږي او لږ څه وچې سیمې به په پوره وچو سیمو بدلې شي دویجاړتیا Erosion لری به چټکه شي، قطبي کنگلونه به ویلې شي سمندرونه به لا پراخ او اوبه به یې زیاتې شي او ډېرې ځمکې به لاندې کړي دا ټکل له مخې په سلو کې لس اوسنی وچه اوبه لاندې کولای شي. سړو ته د ککړې هوا د ننه کول د سړو د سرطان ناروغۍ پېښوي، خو له نیکه مرغه ځنگلونه د یو چمتو فلتر په توګه کار ورکوي او د هوا په پاکولو کې خورا ښه اغېزه لري. ځنگلونه په ډېره ښه توګه گرد او د خاورو ذرې او نورې ناپاکي له هوا څخه لرې کوي د بېلګې په توګه یو جریب ځنګل د یو کال په ترڅ کې ۳۰ تنه دا ډول ناپاکي له هوا څخه کښته کینوي. ځنګل دورانوونکو

بادونو مخه هم نيسي او ډېر تند بادونه ورو کوي ځنگلونه او دهغو ريښې داوبو اوسيلوونو چټک بهير کموي او د خاورو ډولرو او وړانې مخنيوی کوي په خپله دونو ريښې هوا ته د خاورو پورته کېدلو او د گردونو مخنيوی کوي له همدې امله ځنگلونه (طبيعي فلتر) او (د ښارونو شين شريان) بلل کېږي چې دا يې يو غير محسوس ارزښت دی چې په هېڅ ډول يې په مقداري توگه نه شو ښودلای، خو زښت ډېر ارزښتمن دی. د فوتو سنتز عمليه دونو په پانو کې ترسره کېږي، چې دهغې له امله زيات شمېر آکسيجن هوا ته خوشې کوي او په همدومره اندازه کاربن ډای اکسايډ له هوا څخه اخلي.

له نیکه مرغه ځنگلونه يوه نوې کېدونکې شتمني ده چې دنويو نيا لگيو په کينولو ځنگلونه نور هم پر خيدای شي.

(۳) د سيلاوونو، توندو بادونو او بارانونو د ويجاړونکي ځواک کمول:

د ځنگل درېيمه گټه داده، چې هغه سيمې چې ډېر ځوړ (ميلان) لري يا د غرو په لمنو کې پرته دي يا هغه خاورې چې د غرنیو درو، خوړونو او ناوونو غاړې ته پرته دي، تل د بارانونو په وخت کې شريږي او نورو خواوو ته وړل کېږي يعنې د خاورو پراخه شريدنه erosion پېښېږي.

همدارنگه هغه شمېر سيمې چې پر خاورې برسېر نه برخه کمه وي او دخپل جوړښت له مخې ځوانې دي يا يې د تيرو په سر طبقه کمه ده يعنې د خاورين پور ضخامت کم وي، نو دا ډول خاورې د سيلاونو له امله وړل کېږي او بالاخره ځمکه لوڅېږي (برينډېږي) په ځينو سيمو کې له همدې امله په سلهاوو تنه خاورو بيخايه او تخریب کېږي او بالاخره پراخې سيمې له خاورې لوڅې شي او له هر ډول استعمال څخه وځي. حال دا چې د ځنگلونو ريښې له يوې خوا ځمکه ټينگه ساتي او له بلې خوا د باران شدت کموي.

دارنگه د ځنگلونو موجودیت هغه بادونه چې ۷، ۸-۱۴ متره په یو ساعت کې چټکتیا لري یعنې له پنځمې درجې باد څخه اوومې درجې بادونو پورې ډېر ښه کنټرولوي او ددې ډول بادونو په ذریعه د خاورې درغړولو او ليريدولو مخنیوی کوي. حتی ځنگلونه د خاورو د حاصل خیزۍ تخریب Fertility erosion مخنیوی کوي، په دې مانا چې ځینې وخت خاوره نه تخریبیږي یعنې د خاورې فزیکي کتله نه وړل کېږي، خو له خاورې څخه هغې غذايي مواد ضایع کېږي حال دا چې د ځنگلو ریښې ددې ډول تخریب مخه نیسي او حتی د ځنگل دونو د پانیو توئیدل او په ځنگلي سیمو کې د ژوندیو اوسایکروې ژوندیو جسمونو ژوند ددې ډول عضوي موادو د زیاتوالي لامل هم گرځي هغه سیمې چې د ۱۵-۳۰٪ زیات میلان لري او خاوره یې هم شگلنه وي صرف د ځنگل په واسطه یې د تخریب د مخنیوي امکان شته اوبس. دلته د ځنگلي ونو درېښو له موجودیت څخه بهر علاوه دا هم مهمه ده چې د ځنگلي سیمو خاورې د اوبو د جذب لوړ ځواک لري، نو ځکه سیلاب نه رامنځ ته کېږي. د شدیدو وړانوونکیو بادونو د مخنیوي په برخه کې ځنگل ته د Wind break نوم هم ورکړل شوی. له بده مرغه د افغانستان جیولوژیکي جوړښت له لوړو غرنیو درو، ډبرینو او غوړو ناونو (اکثر تر ۳۰٪) څخه جوړوي چې په داسې سیمو کې د سیلاب خطر ډېر زیات دی او ددې سیمو د خاورې د تخریب حساسیت ډېر زیات دی لکه د هېواد په سویلي اوختیزو سیمو کې، نو که د دغو سیمو ځنگل له منځه لاړ شي دغه خاورې په کمه موده کې له تخریب سره مخامخ کېږي مثلاً د یو آلماني متخصص (Pers.Comm) له راپور سره سم په کال کې ۳۰ زره تنه خاوره یوازې په خوست کې ضایع او انتقالیږي چې ددې مخنیوي د ځنگلونو په واسطه کېدای شي.

(۴) دوحشي ژويو پناځای :

وحشي ژوي په خپله لويه شتمني ده . له دې کبله چې زيات شمېر ژوي او ونې بايوم طرز (Biome) ژوند لري نو ځکه دغه لويه قدرتي شتمني له ځنگلونو سره نژدې اړيکي لري. نن ورځ وحشي ژوي او په مجموع کې حيات وحش Wildlife په اقتصادي کې مهم ځای لري او دا ټول هغه ژوي، بونې و کوچني ژوندي موجودات دي، چې په ځنگلونو کې پيدا کېږي. همدغه ژوي بيا دخپلو غوښو، پوټکو اونورو له لحاظه انسانانو ته اقتصادي ارزښت لري. الوتونکي مرغان د ځنگلونو په ونو کې ځالي جوړوي او هلته نور نسلونه توليدوي، ځينې ژوي لکه پرانگان او زمريان په ځنگلونو کې ژوند تېروي او ځنگل د هغوی هياتات تشکېلوي. نو د ځنگلونو په نشتوالي کې دغه ژوي چې په خپله مهم ثروت دی له منځه ځي .

(۵) دخړو توليد:

بشریت له ځنگلونو څخه تر لاسه کېدونکو غذايي محصولاتو ته حياتي اړتيا لري، په تيره بيا په وروسته پاتې هېوادو او په هغو شمېر سيمو کې چې د ځنگل د سر ميوه لرونکي ځنگلي ونې (لکه چارمغز، جلفوزې، بادام، پسته، غرني گيلاس اونور) اري دغه طبيعي منبع هغوی ته اقتصادي ارزښت لري، سربېره پردې په ځنگلو کې ښکاري حيوانات، مرخري اونور هم پيدا کېږي. دا چې ځنگل دايکوسيستم مهم ټوک دی، د طبيعي منابعو د تيوري له اړخه غوره بريښي. په دې توگه ځنگلونه يا نېغ په نېغه او يا په غير مستقيمه توگه د غذايي موادو د توليد منبع ده. زموږ په هېواد کې د ځنگلي ميوو بيه ډېره اوچته ده او په بهرني تجارت کې مهم صادراتي

٧٠٦ شمېرل کېږي مثلاً په ١٣٦٨ کال کې د پستې يو کيلو بيه ٦٠٧ ډالره، يو کيلو بادام ٤٠٤ ډالره يو کيلو چارمغز ٦٠٢ ډالره ښوول شوي او په همدې کال کې يوازې ٦٣٠٠٠ تنه دغه محصولات بهرته صادر شوي (٢٥) په ريښتيا چې همدومره دننه په هېواد کې هم مصرف شوي چې دا ټول د ځنگلونو محصولات گڼل کېږي چې په ملي اقتصاد کې يې ارزښت ډېر لوړ دی دغه راز ځنگلونه د رېږتوليد کې هم خورا ارزښت لري.

٦) د چاپېريال د موازنې ساتل:

په تيره بيا د شلمې پېړۍ له پنځوسمو کلونو راهيسې په نړۍ کې د چاپېريال ستونزې مخ په زياتيدو شوې او بشریت د Green house effect زيان ته متوجه شوي. د زيات شمېر علمي څېړنو په پايله کې زيات شوه چې د هوا ککړتيا (Pollution) د انسان ژوند له خطر سره مخامخ کولای شي.

له نېکه مرغه پوهنيزو څېړنو دا هم زيات کړې، چې ځنگلونه دغه ستونزه ډېره ښه حل کولای شي يووخت چين او لويديزه افريقا (گاتا، گابون، لايبريا، نيرا يون د عاج سمندر غاړې)، ختيځه آسيا (فلپاين، ماليزيا، اندونيزيا، ويتنام، کمبوديا، تایلينډ) د ټول مساحت ٩٠ فيصده برخه ځنگلونو پوښلې وه چې د دې سيمو اقليم، د Wild life، د چاپېريال پاکي او نورو مسايلو ډېر ښه حالت درلود، خو څه نا څه له اوه نيم سوو کالو راهيسې انسانانو يا په بيرحمې دغو ځنگلونو ته اور اچولی يا يې تخريب کړی چې په نتيجه کې په طبيعت کې نا انډولی پيل او چاپېريالي ستونزې رامنځ ته شوې. ډېر ځله درې ډوله ککړتيا د بشریت لپاره زياتې ستونزې پيدا کړي.

۱- گرد اوغبار ، ۲- گازونه ، ۳- کیمیاوي مرکبات لکه حشره وژونکي او نور.

د کیمیاوي مرکباتو په مرسته پښن شوی خطر ددغو مرکباتو په تېره بیا د DDT مرکباتو او د pb توکیو لرونکیو مرکباتو داستعمال دکمولو په مرسته رفع کېدای شي مگر د ککړ تیاوو نورو ډولونو مخنیوی یعنې له گرد ، غبار او گازونو څخه هوا پاکول د ځنګله په واسطه کېدای شي او په دې توګه دهوا د اجزاوو توازن بیرته رامنځته کېدای شي. همدارنګه ځنګلونه د باران د وریډو په اندازه د اوبو او هوا د تودوخې د درجې په بدلون کې ښه اغیزه لري مثلاً د ځنګلي چاپیریال او د ځنګل شاوخوا سیمو د تودوخې درجه د نا ځنګلي چاپیریال په پرتله د سانتي ګیرید لس درجې سره وي او د ځنګلونو د چاپیریال دنسبتي لمد بل درجه د نا ځنګلي چاپیریال په پرتله په سلو کې لس زیاته وي نو ځکه د ځمکې پرمخ د وچکالۍ د نه پېښېدو او د تودوخې د برابر تیا او توازن په برخه کې ډېر اغېزمن دی . ځنګلونه په چاپیریال کې یو بل دا تاثیر هم لري چې له لوړو ارتفاعاتو څخه دواوړې د ښویډو او حتی په خپله د ځمکې د ښویډو مخنیوی کوي او په طبیعت کې د لمدبل د توازن په برخه کې دخپلو رېښو له کبله تر ځمکې لاندې داوبو سطحه لوړه ساتي.

۷- دسون مواد:

موږ پخوا له ځنګلونو څخه لرګي د مهم محصول په توګه یاد کړل . باید ووايو چې لرګي د ځنګلونو هغه محصولات وو چې د صنعتي پروسس یاد ودانیو او وسایلو (میز ، څوکی ...) لپاره په کارېږي ، حال دا چې د ځنګلونو د سون مواد هغه محروقاتي توکي دي چې په تېره بیا زموږ

دهېواد په کليوالي سيمو کې ورڅخه گټه اخيستل کېږي لکه د سون وړ پانې ، خس ، خاشاک کوچنۍ خانگې او نور. لکه چې پوهېږو د طبيعي په منابعو اقتصاد کې د انرژۍ منابع (Energy Resources) په دوو برخو ويشل کېږي: د سون Fuel او نه سون non-Fuel منابع د سون منابع بيا په خپله په نورو برخو لکه Fossil Fuel ، تيل Oil ، گاز gas او خس (هيزم يا Timber fuel) باندې ويشل کېږي. لکه زموږ په کليوالي سيمو کې يو پنډ د ځنگلونو تويې شوي پانې د پخلي او کوټو تودولو ته بس دي. دغه راز سکاره د ځنگل هغه محصولات دي چې پرته له سون بل څه نه په کارېږي. د افغانستان د خلکو په سلو کې ۸۰ د سون مواد له ځنگلي منابعو څخه او نباتي منابعو تر لاسه کېږي. حتی ځينې داسې بوتي چې بشپړې ونې نه دي لکه ساکسون د سون لپاره استعمالېږي. غوره خبره او مهم شرط دادی چې د سون لپاره بايد بېکاره ، وچ ، مات شوې او لويديلي شاخونه ، تويې شوي پانې ، آفت وهلي بڼاخونه او داسې نور اضافي د سون مواد کورونو ته يووړل شي د ثابتو او سالمو ونو پرې کول د سون لپاره سم کار نه دی.

په اوسني وخت کې د ځنگلونو ارزښت :

په اوس مهالي پېر کې انسان په تخنيکي او کيمياوي کړنو د چاپيريال په زيرمو او طبيعي منابعو داسې هجوم وروړی ، چې دنوې کېدونکيو منابعو حاصلات يې خپلو سرحدونو ته نژدې کېږي. هغه سيمې چې پخوا ۹۰ فيصده په ځنگلونو پوښل شوې وې زيات استعمال له امله ۵ په سلو کې ته راټيټې شوي. انسان د ساينس او پرمختللي ټکنالوژۍ په مرسته زيات شمېر توکي او دهغو مرکبات د بېلابېلو موخو لپاره تر کار لاندې را

وستې هغه وسایل به چې پخواله لرګي wood څخه جوړېدل لکه څوکی میزونه، د تجارتې مالونو صندوقونه، الماری، کوټ بندونه حتی کتارې کړکې او دروازې اوس ډېر له وسپنواو آن له پلاستیک څخه جوړېږي. د کیمیا او استخراج د پوهنو په مرسته آن د توکیو بدلون شونی دی لکه د موټرو په جوړولو کې د اوسپنې پر ځای په زیاته اندازه پلاستیک کارول کېږي اوله بلې خوا بڼې مواد لکه ورینیم، سفنج، رېر او یو شمېر نور په مصنوعي توګه جوړېږي. خوله دې سره سره ځنګلونو او دهغو محصولاتو (رېر، لرګیو، غذايي موادو، ډینګریو او نورو) خپل ارزښت نه یوازې بایللی نه دی بلکې زیات شوي هم دي. دا چې د معاصر وخت یو لویه ستونزه د چاپیریال ککړتیا ده نو د ځنګله لوی اهمیت د ذراتو او گرد جذبول، د هوا تصفیه او د ډېر آکسیجن آزادول دی. همدارنګه د ځنګلونو یو مهم محصول لرګي دي چې هغه لاندې خواص لري:

(الف) کم کثافت اوسپکوالی،

(ب) په آسانی تراشل کېدل او رنگول یعنې د صنعتي پروسس د مراحلو آسانتیا،

(ج) زنگ نه وهل، د زهریت او نورو منفي جانبي عوارضو نه درلودل،

(د) په اوبو کې نه ډوبېدل،

(ه) په هغه کې دنورو عناصرو لکه فلزاتو د پړزو کلکول او ځای پر ځای کول،

(و) د لمر په وړاندې کلکوالی،

(ز) ښکلا او طبیعي والی،

(ح) له پلاستیک سره نه بدلیدل،

(ط) د نرموالي زیات دوام او داسې نورو ځانګړنو له مخې په صنعت

کې خپل ارزښت لري په تیره بیا په ټینکلیو جوړونو (مستظرفه صنایع) کې نن د لرگي استعمال زیات دی.

د یو اقتصادي قانون له مخې هر جنس چې کمیاب دی ارزښت یې زیات وي ، نو دا چې ځنگلونه په کم پراخوالي موجود دي نو محصولات یې لوړ ارزښت لري. ځنگل او د هغه محصولات نور فرعي توکي لري چې دهغو ارزښت هم لوړ دی مثلاً د ارې بوره ، د ونو کنډ (صمغ) ربړ ، د ځنگل یو اهمیت دا هم دی چې د بیارغیدونکي او نوی کیدونکي دی ، حال دا چې کانونه او له هغوی څخه تر لاسه کېدونکي توکي دا ځانگړنه نه لري. له همدې امله او سمبال د ځنگل اهمیت خورا لوړ ارزول کېږي چې د یوه چارت په واسطه ښوول کېږي.

د افغانستان مهم ځنگلونه او دهغو زون بندي:

د ځنگلونو دویش او زون بندي لپاره بېلابېلې لارې شته مثلاً ستن پانې او پلن پانې ځنگلونه ، غرنی او د هواریو سیمو ځنگلونه او داسې نور. زموږ په هېواد کې د پستي د ونو ، د چنارو ونو ، د بادام ، جلفوزې ، زیتونو ، خپري ، بلوطو ، لمنځو او یوشمېر نورو ونو ځنگلونه شته (نقشي دې وکتل شي). دارنگه زیات شمېر ځنگلونه شته چې د ونو د ډولونو له مخې

ويشېل کيږي. دافغانستان د ځنگلونو دصنعتي
لرگيو اندازه نهه ويشت ميليون مکعب متره
اتکل شوې.

ځای ، پراخوالی (موقعيت مساحت) ، ډولونه اوساتنه:

د ځنگلونو د ساتنې د طرحې له برابرولو له مخې د ځنگلونو موقعيت
بايد په نښه شي، په دې هکله يې مهم موقعيتونه دادي:

۱) د کونړ ځنگلونه:

د کونړ ځنگلونه چې په ځينو څيړنو کې دنورستان د ځنگلونو په نوم هم
ياد شوي دافغانستان خورا مهم تجارتي اواقتصادي ځنگلونه گڼل کيږي
ددغو ځنگلونو توليز پراخوالی ۳۳۲۵۰۰ جريو ته رسیده او دصنعتي
لرگيو اندازه يې له ۱۹۷۹ کال څخه مخکې ۲۵ ميليون مکعب متره و. د
۱۹۷۳ کال د څيړنې له مخې ددغو ځنگلونو د لرگيو توليدي قدرت نږدې
۸۶۰۰۰ مکعب متره تجارتي لرگي وو. د کونړ ځنگلونه د ترکيب له پلوه د
ډول ډول ونو درلودونکي دي چې خورا مهم يې دادي:

الف) پانړيژي ونې: لکه غوزان (چارمغز) ريمه ، پخه چنار او دقندق
ونې.

ب) پلن پانې تل شني ونې لکه دڅيړيو ونې.

ج) ستن پانې تل شني ونې لکه لمنځه ، بيجور ، سرپ ،

نښتر، ارچه او نور.

د) یو شمېر دوحشي زيتون ونې.

ه) د Eucalyptus یو کالپنیو سي ونې په تېره بیا چې د کونړ د سیند پر غاړه د ۱۶۵ هکتاره سیمه کې کینول شوي او مصنوعي ځنګل یې جوړ کړی.

و) ونه ډوله بوتې او پیچکونه چې په هر بېلابېل ځنګل کې د دغو نباتي جامعو جز دی. په کونړ کې هغه سیمې چې نامتو ځنګلونه لري دادي: مروړه، دانګام دره، شاړ خور، غزباغ، ساو خور، کاڅکل، اناټی، شیر گل خور، دناړې خور، کلاگل، شین کورک، څوکی، مریت دره، هیلګل دره، څرنګ، نانګل، چنیاړ خور، کامدیش، پیچ دره، اسمار، سینګل، اډب خور، برگمتال او داسې نورې سیمې («۳» انځور نقشه دي وکتل شي).

۲- د ننگرهار ځنګلونه:

د ننگرهار په ولایت کې نږدې پنځلس زره جریبه (۳۰۰۰ هکتاره) ځمکه د ځنګل په واسطه پوښل شوې د لته هم د کونړ په شان یوه برخه طبیعي ځنګلونه او یوه برخه مصنوعي ځنګلونه دي. د دغو ځنګلونو د تولید ظرفیت ۱۷۰۰۰۰ مکعب متره لرګي دي. د طبیعي ځنګلو مهمې ونې یې لنځې، نښتر او جنګوزي، بادام، او د مصنوعي ځنګلونو مهمې ونې اکلیتوس او زيتون دي.

(۵) لبتلیک : د ننگرهار ولایت د ځنگلونو موقعیت او ساحه

د ځنگلونو ډول	موقعیت	ساحه (هکتار)	په جریب
طبیعی ځنگلونه	دنورن	۱۳۰۰۰	۶۵۰۰۰
نازیان		۳۰۲۸	۱۵۴۱
د خوگیانو ځنگلونه		۲۵۰۰۰	۱۲۵۰۰۰
حصارک		۲۰۰۰	۱۰۰۰۰
شیززاد		۴۹۰۰۰	۲۴۵۰۰۰
هسکه مېنه		۲۰۰۰	۱۰۰۰۰

۵۰	۱۰	مېنوعی ځنگلونه جمهوریت بڼې
۲۱, ۱۷	۴, ۲۳	غلام حیدر خان بڼې
۷۰, ۷۴	۱۴, ۱۵	د علي بڼې
۶	۱, ۲۰	د ماما خېلو بڼې
		د غلام حیدر خان د بڼې شمال
۱۳۸	۲۷, ۶	لوري ته مصنوعي ځنگل
۱۲۱۰	۲۴۲	په گمبېري کې مصنوعي ځنگل
۳۵	۷	د سرخاب د پله ځنگل
۹	۱, ۸	د درونټې د غونډۍ بڼې

(۳) بادغیس:

د بادغیس ځنگلونه چې د هندوکش په شمالي لمنو کې پراته دي د یوه اوږده کمربند په توګه له بدخشانانه تر بادغیس پورې پراته دي. د هېواد په

اقتصاد کې د هغو ارزښت خورا زیات دی. دغو ځنگلونو یو میلیون او پنځه سوه زره جریبه سیمه نیولې او هر کال تقریباً ۲۸۶۰۰۰ منه د پستی حاصل ورکوي چې همدغه اندازه پسته نړیوالو بازارونو کې دوه میلیون ډالره بیه لري.

۴) د پکتیا او سويلي سيمو ځنگلونه :

د دغو ځنگلونو مساحت ۷۴۵۰۰ جریبه ځمکې ته رسېږي چې دلرگيو د توليد ظرفيت يې تقريباً دوه ميلیونه مکعب متره اټکل شوې. د دغو ځنگلونو مهمې ونې لمنځه ، نښتر ، بیجور ، سرپ ، خېړی او یوشمېر وحشي زيتون (ځاغي ميدان کې) دی.

۵) د هېواد د مرکزي سيمو ځنگلونه :

دغه ځنگلونه زیاتره پانړیزې ونې لکه چنار ، ولې ، توت او نور دي د هغو مساحت نه دي اټکل شوی اونه يې ظرفيت ثابت دی. په تیره بیا د چنار ځنگلونه په منځني ډول هر درې کاله وروسته د تیرانو له پاره وهل کېږي بیا په منځني ډول د ۴ مترو په اوږدوالي او ۱۵-۳۰ سانتي مترو په قطر پلورل کېږي. دغه ځنگلونه په میدان ، وردگ ، لوگر ، غزني ، بامیان ، کابل او پروان کې موقعیت لري (« د انځور نقشه دي وکتل شي)

۶) د هېواد د سويل او لوېديزو سيمو ځنگلي بوټي او اغزي :

د هېواد سويل او سويل لويديځ (نیمروز ، هرات ، فراه او هلمند) په دښتي سيمو کې زیات شمېر اغزي ډوله بوټي لکه گزوني ، د ساکسول بېلابېل ډولونه ، اسکمیل ، سوادا ، ستاکسیا ، عناب ، انیوش ، زایگويلم ،

دودنيا، گون، مونج، غوزبه اونورې داډول ټيټ قدي بوټي گڼ ځنگلونه جوړوي چې د wook lands په نوم يادېږي، چې د سون موادو، طبي دانه بابو دخوړولو توکي (عنا ب) د وحشي ژويو ژوند، پراقليم مېشتې اغېزې او د خاورې ساتنې له پلوه پراهميت لري () « انځور نقشه دې وکتل شي)

د طبيعي منابعو داقتصاد تيوري دطبيعي منابعو دهرې برخې اوله هغې جملې دځنگلونو دساتنې پاليسي ښيي. ځنگلونه د بشريت لپاره د بارزبنسته او غني شتمني ده چې بايد راتلونکو نسلونو ته وساتل شي. له ځنگلونو څخه غير علمي استفاده او دهغو لوڅيدل اوله منځه تلل ستر زيانونو لکه دهغو د غذايي موادو کموالی، د يوشمېر وحشي ژويو له منځه تلل چې په ځنگل کې ژوند کوي د طبيعت په موازنه ناوړو اغيزو، د خاورو تخريب، د چاپيريال د ککړتيا زياتيدلو او داسې نورو ستونزو لامل کېدای شي. دځنگلونو دساتنې په هکله سپارښتنه کېږي چې: د ځنگلونو اداره او منجمنت او په هغو کې دځنگل بانانو گومارل، دپرې شويو ځنگلونو بيرته احيا Restoration دځنگلونو په برخه کې د فني کړندو روزل، د ځنگلونو دونو د آفاتو او ناروغيو په کلکه مخنيوي، ځنگلي سيمو ته په نږدې سيمو کې د داسې قوريو جوړول چې زيات شمېر نيالگيو د توليد جوک ولري په ځنگلونو کې د پسونو په تېره بيا د وزو د رموله پوولو ځکه چې دوی معمولاً دنويو نيالگيو او دودې په حال کې نورو بوټو څوکې خوري په پايله کې د زيات شمېرونود ودې مخه نيسي. همدارنگه ښه به وي په هغو سيمو کې چې محلي خلک د ځنگل له لرگيو څخه د سون موادو په توگه استفاده کوي. دنورو انرژي منابعو لکه برېښنا، گاز اونورو اسانتياوې برابرې شي.

دا چې بشريت خامخا اړوي دځنگلونو له محصولاتو څخه استفاده

وکړي نو لازمه ده له ځنگلونو څخه په علمي او فني توگه گټه واخيستل شي. د ځنگلونو د محصولاتو د له منځه تلليو کلک مخنيوي وشي مثلاً ۷۰ په سلو کې لرگي د پرې کېدو له وخته بیا د اړه کښی تر وخته ضایع کېږي. په ځنگلونو کې د اور له بلولو څخه باید په کلکه ډډه وشي.

له ځنگل څخه گټه اخیستنې باید د ایکوسیستم د متقابلو اړیکو په نظر کې نیولو سره ترسره شي، یعنې زموږ مداخله د ځنگل په برخه کې باید د ځنگل پېژندنې او علمي میتودونو پر بنسټ ولاړه وي. ښه به وي. له ځنگلونو څخه د څو ډوله گټې اخیستنې پر نسیب Multiple use Concept رعایت شي یعنې له ځنگلونو څخه یوازې د لرگیو د پرې کولو پر ځای باید له هغو څخه د وحشي ژویو دروزلو، د هوا خورۍ او ساتیرۍ، د توریزم ځایونه، د څارویو څرځای، د خاورې د تخریب مخه نیونکي اونورو موخو لپاره گټه واخیستل شي وروستی پر نسیب د یو ډول استفادې پر نسیب په پرتله ډېر اقتصادي او حیاتي دی. تردې هم مهم آر د ځنگله په ساتلو کې دادی: له دې کبله چې یوزیات شمېر خلک د بې وزلۍ له امله د ځنگلونو لرگي پرې کوي او هغه پلوري نو دا هم مهمه ده چې هغو خلکو ته دنورو کارونو خصوصاً کلیوالي تشبثو نکه مچۍ روزلو، چرگانو روزلو، للمي کرنې او داسې نور مدرکونه برابر شي. د ځنگل په ساتنه کې د ثابت دایمي محصول د پر نسیب Sustained yield Concept په پام کې ساتل، بله د ساتلو لاره ده په دې مانا چې: د ځنگل له محصولاتو څخه باید داسې گټه واخیستل شي چې استفاده شوی

ظرفيت بيرته دنيا لگيو د کينولو او احداث له امله پوره شي او دغه انډول د اوږدې مودې لپاره سم شي تر هغو چې د ځنگل توليدات تلواله بڼه و مو مي. ددې موخې لپاره بايد پوهنيز بنسټونه او مقرري وټاکل شي. له ځنگلونو څخه د استفادې ناور وسايل او د غير فني کسانو په لاس د ځنگلود محصولاتو تر لاسه کول ددې سبب کېږي چې د ضايعاتو فيصدي لوړه شي نو بڼه به وي چې د سامان او ابزارو بڼه والی او د کار کونکو مهارت ته هم توجه وشي ددغو ټولو ټکو په نظر کې نيولو سره د ځنگلونو ساتنه تضمين کېدای شي. په افغانستان کې ځنگلونو د ټول هېواد د پراخوالي ۱۷۰۰۰۰ هکتاره ځمکه نيولي چې د ټول هېواد د مساحت ۲,۶

فيصده جوړوي (۲۶)

۳) نقشه: د هېواد د غوره ځنگلونو زون بندي

(۶- لښتليک) : د هېواد په بېلابېلو سيمو او ولايتونو کې د څنگلونو

اندازه (په هکتارو)

د ولايت نوم	د څنگله پراخوالی په هکتارو	سلواله يې
کابل	۳۰	۰.۱
کاپيسا	۴۱۶۰	۰.۲
پروان	۴۸۰	۰.۱
وردگ	۴۰	۵ پرلي
لوگر	۳۱۴۰	۰.۱
غزني	۲۹۰۰۰	۱.۵
پکتيا	۵۳۷۲۶۰	۲۷
ننګرهار	۱۳۴۸۶۰	۶.۸
لغمان	۵۷۶۸۰	۳.۰
کونړ	۲۰۸۴۰۰	۱۵.۵
بدخشان	۹۰۰۰۰	۴.۵
تخار	۴۹۷۰۰	۲.۵
بغلان	۸۷۵۴۰	۴.۴
کنډز	۳۴۹۴۰	۱.۸
سمنگان	۱۳۷۷۰۰	۷.۰
بلخ	۷۰۹۰۰	۳.۶
جوزجان	۲۸۷۰۰	۳.۴
فارياب	۷۶۶۸۰	۴.۰
بادغيس	۱۴۹۵۶۰	۷.۵
هرات	۴۱۶۴۰	۲.۱

۱,۰	۲۰۰۶۰	فراه
۰,۵	۹۷۲۰	نیمروز
۰,۳	۵۵۸۰	هلمند
۰,۳	۵۶۰۰	کندهار
۰,۱	۲۰۰	زابل
۴,۰	۷۸۰۴۰	ارزگان
۱,۱	۲۲۴۴۰	غور
۰,۱	۳۲۰۰	بامیان
۱۰۰	۱۹۸۷۵۲۰	تول

هغه ونې او اغزي ډوله ټيټ قدي بوټي چې د هېواد ځنگلونه يې رامنځ ته کړي:

بلوط، صبر، سرو، صنوبر، سدر، بنوون، بکيانه، اکليپتوس
غوراسکي، توت، وله، چنار، بييجوز، سرپ، لمنځه، او بخت، گز، نښتر
سکميل، ساکسون، پسته، بادام، غوزان، ارچه، شيشم او يوشمېر نورې
ونې.

پنځم څپرکی

څرځایونه

څرځایونه (range یا pasture مراتع) په تیره بیا په هغو هېوادونو کې چې د څارویو روزنه یې په ملي اقتصاد کې ډېره ونډه ولري، د دوی د ملي اقتصاد د خپلواکۍ ستنه جوړوي. څرځایونه هغه ستره او با ارزښته شتمني ده چې له خوڅو اړخونو د پام وړ بریښي.

د څرځای پېژندنه :

څرځای د ځمکې هغه شنه پراخه برخه ده چې د علوفه یې او خشبي (واښه او لرگین کوچني بوټي) یوکلنو یا څوکلنو بوټو (annual and pernual plants) لرونکې وي چې څاروي د خوړلو لپاره ورڅخه گټه اخلي. د پنځیزو شتمنیو د وټپوهنې د ویشنې له مخې دغه ځمکې د سوداګرۍ، د اوسیدلو د ځایو او کرنې له ځمکو څخه وروسته راځي یعنې د کمیدونکې کارونې په وروستې برخه کې ده. د «وان تونن» د مودل له مخې دا ډول سیمې د منځنۍ بوختیا څلورمه او پنځمه درجه په اطرافونو کې پرتې وي چې د څارویو دروزنې لپاره ورڅخه گټه اخیستل کېږي. په

څرخايونو کې څاروي بوټي (علوفه يې بوټي) خوري او هغه په ډېرو ارزښتمنو خوراكي محصولاتو (غوښې ، شيدو ، پوشې ، مستې ...) بدلوي چې محسوسې گټې يې د ارزونې وړ دي. د څرخايونو واښه (herbs) او بوټي (photoauto torphs) دي ، په دې مانا چې د لمر له انرژي څخه گټه اخلي او د فوتو سنتز پړاو تر سره کوي ، اکسيجن هوا ته آزادوي کاربن دای اکسايډ اخلي او بوټي وده مومي د بوټو وده د توليدي پور producer level په نوم يادېږي او همدغه بوټي وښو خورونکو ژويو او څارويو herbivora ته خواړه يا دانرژي سرچينه بلل کېږي. دا کيدای شي يا لگيوم وي ، يا واښه (grasses) وي لکه کبلې يا هم فلوري بوټي (فرشي) وي لکه سرخس او نور. د طبيعي منابعو په اقتصاد کې د څرخايونو لپاره هم لکه د ځنگلونو د محصولاتو په شان د اندازه کولو مقياس شته. د بېلگې په توگه يو څرخای په هکتار يا جريو ښوول کېږي او هغه محصول چې توليدوي په کال کې په يو مربع متر کې په گرام يا کيلو گرام ($g/m^2/yr$ يا $kg/m^2/yr$) سره ښوول کېږي ، چې دا په څرخای کې د څارويو خړولو ، د څرخای اوبه کولو ، د نباتاتو ډول او د څارويو د گرځيدو په وړاندې په ټينگوالي پورې اړه لري. هغه نباتي انرژي چې وروسته د وښو خورونکو څارويو لپاره لگول کېږي يا په کار ځي د څرخای آر محصول Net production په نوم يادېږي ، چې د دې محصول څومره والی او څرنگوالی د څرخای ښيرازي ، ظرفيت ، اقليم ، داوبو شته والی ، برابرې تودوخې او نورو پورې اړه لري. څرخايونه د بېلابېلو لاندنيو ځانگړتياووله مخې مونږ ته ډېر ارزښت لري:

۱) څرخايونه څاروي ته ډېر ښه خوراكي توکي برابروي .

۲) څاروي په څرخای کې روغ رمت وي.

(۳) هغه برخه ځمکې چې کرنې ته وړتیا نه لري، له هغو څخه د څړځای په توګه کار اخیستلای شو، په دې توګه یوه پراخه اندازه ځمکه (شتمني) تر کار لاندې نیول کېږي.

(۴) د څړځای بوټي (هم کبلې Herbs هم خشبي بوټي او وابښه) د ځاورې د شریډو او د باد، باران له وړلو څخه ساتل کېږي او د erosion په وړاندې کلکوالی مومي.

(۵) هغه وابښه چې کېدای شي تر پخیدو مخکې څاروي له هغو څخه په څړځای کې ګټه واخلي ډېره لوړه اندازه خوراکي ارزښت (پروتین، ویتامینونه، منرالونه او نور) لري.

(۶) څړځای په خپله شنه ځمکه ده او بوټي لري چې د هوا په پاکوالي کې غوره ونډه لري.

(۷) څړځای هغه وابښه لري چې د څارویو تر خورلو وروسته بیا بیرته شنه کېږي او لویږي چې د ابې هم یوه ښه اقتصادي ځانګړتیا ده.

(۸) په څړځای کې هر راز څاروي (وزې، پسونه، غواوې....) د هر راز خوراکي توکي، کبلې، ګټورو اغزنو بوټو او نورو د غوره کولو واک لري. په دې مانا چې څاروي په خپله خوښه چې هر څه ته یې زړه وشي هغه راټولوي او خوري یې. څړځایونه تر ډېره ځایه له ځنګلونو سره ګډې ځانګړتیاوې او ګټې لري، لکه: دواړه طبیعي شتمني د اقتصادي ارزښت د تولید او سم استعمال له مخې وروسته تر نباتي ځمکو راځي. دواړه د خاورو د تخریب مخنیوی کوي. دواړه شین پوښ جوړوي او په اقلیم ښه اغېزه لري، دواړه د یو شمېر ژویو او څارویو په ژوند کې مخامخ اغېزه لري او داسې نور. همدارنګه د ځمکې پر مخ د بېلابېلو زونونو د ویش له مخې ګڼ شمېر ځنګلونه او څړځایونه په نږدې موقعیتونو کې پراته دي ددې

لپاره به په ټوليزه توگه د ځمکې د کرې د مخ د مجموعي مساحت زون بندي وگورو:

(۷) لښتليک: د ځمکې د کرې پر مخ د ژوند او اوسيدو وړ ځمکو ساحه (په ميلون کيلومتر مربع)

د ژوند او اوسيدو لپاره د ځمکو کټگوري	ټوله	زونونه			
		ټوله په قطبي او نیمه قطبي سيمو کې	معتدله سيمو	نیمه گرم سيمو يا مادې سيمو	گرم سيمه، استوايي او په نیمه استوايي سيمو کې:
۱	۶۴، ۴	-	۲۱، ۲	۹، ۲	۳۴، ۰
۲	۳۷، ۵	-	۸، ۳	۸، ۰	۲۱، ۲
۳	۶، ۴	۱، ۴	۳، ۳	-	۱، ۷
۴	۴۰، ۷	۲۶، ۷	۵، ۵	۲، ۰	۶، ۵
ټوله	۱۴۹، ۰	۲۸، ۱	۳۸، ۳	۱۹، ۲	۶۳، ۴

Ref: the theory of population p.247

(۱) گروپ هغه سيمې دي چې له کوسو ځانگړو انجنيري او تخنيکي کارونو او ستونزو پرته د ژوند لپاره برابري وي او پرته له دې چې کوم ځانگړی زيار پرې وگالل شي د نويو پراختياوو او منبسط استعمال لپاره مساعدې دي. يعنې دا په خپله په طبيعي توگه د نفوس امکان لپاره مساعدې دي.

(۲) کټگوري هغه ځمکې دي چې د ژوند او استوگنې لپاره مساعدې دي مگر د ځينو انجنيري کارونو غوښتنه کوي. خو بيا هم د پړو خاصو تدابيرونه اړتيا نه لري.

(۳) هغه ځمکې چې د ځير ځانگړنو له مخې آن په پړو خاصو انجنيري کارونو او زيارونو لږ څه د اوسيدو او استفادې وړ گرځيدلای شي.

۰ (۴) هغه ځمکې اوسیمې چې د ژوند لپاره هېڅ برابرې نه دي. په دې توگه اوله کټگوري ۴۳ فیصده د اوسني استعمال ځمکه تشکیلوي، خو وروستی کټگوري چې دهېڅ استفادې وړنه ده ۲۷ فیصده ده منځنۍ ځمکې ۱ او ۲ کټگوري ۳۰ فیصده ده چې په دې کې هم ۳ کټگوري د ۴ فیصده څخه لږ احتوا کوي.

په پورتنیو ټولو کټگوریو کې دانسان لاسوهنه، زیار او هڅې اوله راز راز شتمنیو او زېرمو څخه گټه اخیستنه پیل شوې او اوس په دې ټولو برخو کې پوره څېړنې شوي، خولومړنۍ (نډرتال) انسان دنن ورځې په شان ځواک او پوهه نه درلوده اونه یې په دغو شتمنیو دومره پام ساتلی شو. دارقاموله مخې په نړۍ کې اوسنۍ کرنیزې ځمکې په سلو کې اویا د ټکنالوژۍ او زیار او هڅوله امله کرنې او گټې اخیستو ته چمتو شوي، زیاترو ځمکو ته د اوبو ویالې کنیدل شوي، په یوشمیر نورو کې زېم ایستنه شوې، آن دا چې مصنوعي باران ورته برابر کړل شوی چې په دې ډول د ټولې نړۍ پر مخ ۱۵۰۰ میلیون هکتاره ځمکه یا د ځمکې دغونډارې د ټول مخ په سلو کې ۱۰-۱۱ پورې نر کرنې لاندې راوستل شوي او که له دی سره ځنگل او څرخای هم وشمېرو نو د ځمکې د مخ په سلو کې ۲۳-۳۰ برخه تر گټې اخیستنې لاندې راغلې، نوره پاتې ځمکه یا ډېره سره هوالرې یا ډېره وچه ده او یا هم د باد، توپان او نورو اقلیمي اغیزو له کبله ناوړه ده. له بده مرغه د بادونو او اوبو له امله هر کال د ۶-۷ میلیونه هکتاره ډېره ښه کرنیزه خاوره له لاسه وځي، د دې له لاسه وتې خاورې بیرته تر لاسه کول ناشونې ده، ځکه دیوسانتي متر مکعب (Icm3) خاورې جوړیدو ته څه ناڅه ۵۰۰ کلونه په کار دي! د ځمکې پر مخ اوسنۍ خاوره د څو څو پیړیو په اوږدو کې، هغه هم د ډېرو شرایطو د گډ عمل لاندې جوړه شوې، بده خو یې

داده چې تر ټوله مخکې ډېرې حاصل ورکونکې خاورې له لاسه وځي ،
دغه خاورې له تور کمربند سیمو و دلتاگانو او سیلابي خاورو څخه عبارت
دی ، دلته موږ د ځنګل او څرخای په ګډه ګټوره دنده او ونډه پوهیدای شو .
په دې توګه ځنګلونه او څرخایونه په نړۍ کې د بیوسفیر فوتو سنتیک پور
جوړوي چې خواړه خیزه ګټور تیاوې لري . د بې تدبیره او بې پلانه کروړو له
کبله ځینې وخت د میشت کېدو ، کور جوړولو ، د فابریکو آبادولو ، د
سوداګرۍ د سیمو جوړولو لپاره تل په ځنګله او څرخای تیری کړی او هغه
بې لاندې کړی . نامتوه پوه او څیړنکې (I.Laptev) وايي: اوسنیو خلکو
له تاریخ څخه د مخکې پېر له ځنګلونو څخه په سلو کې ۶۰-۶۵ له منځه
وړې! دا په دې مانا چې دوی له ځنګل سره ظالمانه چلند کړی او خپل
چاپیریال بې وېجاړ کړی . د نباتاتو د دغه شنه پوښ (ځنګل او څرخای) د
کمښت له کبله د باران د توندې ، د سیلاونو راوتلو او د لوړو پانونو شریدللو
له امله زیات شمېر خاورې له لاسه وتې دي او لا وځي . دی همدې ټکي ته په
نغوټې سره وايي: که چیرې انسان ژوند او د ځمکې او خاورې د جوړیدو
لومړي سر ته مراجعه وکړي ، نو هله به د خاورې د له منځه تلو او بیا جوړېدو
او د هغې د ساتلو په ارزښت او اهمیت پوه شي! (۲۹)

د څرخايونو اقتصادي ارزښت د کرنې د يوې

برخې په توگه

د څارويو د روزنې محصولات (پوټکي، کولې، وړی، غوښه او نور) د کرنې د سکتور محصولات بلل کېږي. دغه توکي په زیاترو هېوادو کې نه یوازې دهغو په خپلو کورنیو بازارو کې پلورل کېږي. آن دا چې بهر ته هم لیږل کېږي. په دې توگه دغه توکي د دوی د بهرنۍ سوداګرۍ قیمتي صادراتي څیزونه بلل کېږي. سربېره پر دې دغه توکي هغه صنعتي خام توکي دي چې صنعت پرې چلېږي. زیات شمېر نورې اړتیاوې لکه څرمن جوړول، بکسونه، بوتان، وړین، پتوګان، غالی، ټغرونه او نور د څارويو روزنې له محصولاتو څخه جوړېږي چې دا ټول د گټې وټې غوره سرچینې دي چې په څرخايونو پورې تړلي. له دې پرته څرخايونه د یو شمېر نورو کرنیزو توکیو، غلو، دانو او نورو پر زیاتوالي هم اغېزه لري ځکه چې په غرنیو او یو شمېر خوړلرونکیو لمنو اوسیمو کې د ښو پریمانه وښو او بوټو لرونکو څرخايونو شته والی د ځمکې داوبو ساتنې وړتیا لوړوي او تل لمدبل لري، خوږې وښو ځمکه تل وچه وي. واښه او بوټي په دښتو کې تر ځمکې لاندې د اوبو زېرمو (څاګانو، چینو او کاریزونو) د ښې تغذیې لامل ګرځي، له بلې خوا د سیلاونو ویجاړونکي ځواک کموي، چې دا هم پر کرنیزو ځمکو او کرنیزو حاصلاتو غوره اغېزه لري. په یو شمېر وروسته پاتې هېوادو کې زياتې کرنیزې هلې ځلې لکه کولبه، ماله، د ځمکې هوارول، درمند میده کول، د بارونو وړل، او نورې چارې په څارويو ترسره کېږي. آن

دا چې د کروندوسره (ډيران) له څارويو څخه بودېږي، نو د څړځايونو په
 شتواني سره او د پوره څارويو په روزلو سره کرنه پياوړې کېږي، او د کرنې د
 سکتور عايد لوړېږي. د دغه لوړ عايد يوه لويه برخه بيرته په کرنه لگېږي
 چې د لوړه پانگه د کرنې اکر دوه درې ځله نور هم ښه کوي نو له همدې امله
 هغه شمېر هېوادونه چې ښه څړځايونه لري ښه گټوره کرنه لري چې د دوی
 ټولې ستونزې، ټولنيز وروسته پاتې والی او آن سياسي ستونزې حلوي د
 بېلگې په توگه د انگلستان د کرنې د سکتور د محصولاتو د ټول ارزښت په
 سلوکې اويا برخې د څارويو له روزنې (په تيره بيا له غواگانو) څخه جوړه
 ده چې دا د ښو څړځايونو له امله ده. په ايټاليا کې همدا اوس ۸،۹ ميليونه
 څاروي تر روزنې لاندې دي، د فنلنډ د شمالي سيمو په څړ ځايونو کې
 د څارويو روزنې لوی لوی فارمونه شته، چې محصولات يې د دغه هېواد په
 اقتصاد کې پوره ونډه لري. د امريکا په متحده ايالاتو کې له ۱۱۰ ميليونو
 څخه زيات څاروي تر روزنې لاندې دي، په استراليا او برازيل کې له ټولو
 کرنيزو ځمکو څخه يوازې په سلوکې ۳،۵ کرل کېږي نورې يې ټولې څړ
 ځايونه او ځنگلونه دي، د استراليا د کرنې د سکتور په سلوکې ۵۵ برخه
 څاروي روزنه جوړوي، چې د پسونو په روزنه کې لومړی نړيوال ځای لري، د
 ټولې نړۍ نيمايي وړۍ همدلته توليدېږي او بيا نړيوالو مارکيتونو ته په
 ډېره ښه بيه استول کېږي. دلته يوازې د پسونو شمېر ۱۸۰ ميليونو ته
 رسېږي چې پنځه لويې کمپنۍ يوازې د پسونو روزنه ترسره کوي، نو
 زيلاند هسپانيا او ايټاليا هم د ښو څړځايونو په لرلو سره د پسونو روزلو
 څخه لوړې گټې تر لاسه کوي د امريکا په متحده ايالاتو کې زيات شمېر
 ادارې، څيړنيز منځي او علمي بنسټونه د کرنې، څارويو روزنې، څړځای
 ساتنې او ځنگلونو په برخه کې بوخت دي، دوی د ښو څړځايونو په لرلو سره

او په علمي ډول هغوته په ودې وړ کولو سره د ټيکنر لرونکو څارويو په روزنه کې لوړ نړيوال ځای نيولی، آلمان د ۵،۵ ميليونو غواوو په لرلو سره د غواوو په روزلو کې دويم ځای لري چې د کرنې د سکتور د محصولاتو په سلو کې ۲۶ يې د شيدو صادرات جوړوي. په ارجنټاين کې څرځايونه د دغه هېواد په ملي اقتصاد کې بنسټيزه ونډه لري چې ۶۰ ميليونه څاروي په کې روزل کېږي، په تيره بيا د دغه هېواد د پامپا سيمه د غوره څرځايونو د لرلو له کبله د څارويو په روزنه کې نړيوال نوم لري چې دلته آسونه، کچرې، پسونه، وزې او غواوې ډېرې روزل کېږي، له همدې امله ارجنټاين د څرمينو توکيو په جوړولو او د څرمو په صادرولو کې نامتو دی (۲۰) پورتنۍ بېلگې ددې لپاره راوړل شوي چې آن په پرمختللو اروپايي هېوادو کې د څرځايونو غوره ارزښت څرگند شي او دا چې په پرمختيايي او وروسته پاتې هېوادو کې څومره ارزښت لري دا خوښکاره خبره ده. د نړۍ په ټولو سيمو او هېوادونو کې څرځايونه دوه ډوله دي:

(۱) طبيعي څرځايونه: دا هغه پراخه هواړې سيمې دي چې د ښه اورښت او مناسب اقليم د لرلو له کبله د ډېرو وښو، کبلي يا خشبي (لرگينو) بوټو لرونکې وي. دغه سيمې پرته د وگړو له کار او هڅو څخه او پرته له پانگې لگولو، ډېر ښه څرځای او غوره پنځيزه شتمني وي. ددې ډول څرځايونو بېلگې په استراليا، ارجنټاين، د امريکا متحده ايالاتو او يو شمېر آسيايي هېوادو کې ليدل کېږي. زموږ د هېواد مرکزي لوړې سيمې (د غزني ناور، د باميانو ځينې ولسوالۍ مارگو او نورې هواړې سيمې) او د جنوب، جنوب غرب سيمې دی چې داوړي ډېر ښه طبيعي څرځايونه شمېرل کېږي.

(۲) مصنوعي څرځايونه: دا هغه ځمکې دي چې کله کله او يا هم تل د

نورو کرنیزو بوتو (غلو ، دانو ، سبواو نورو) د کرلو لپاره د بېلابېلو ستونزو له مخې برابرې نه وي ، نو د تخم شیندلو ، مصنوعي باران ، اوبه کولو ، پانګې او زیار په ګاللو د څارویو لپاره څرخای ته برابرېږي . د بېلګې په توګه د فنلنډ د هېواد یو زیات شمېر څرخایونه مصنوعي جوړ شوي . همدا چې وینو مصنوعي څرخای جوړېږي او پانګه او کار پکې لګول کېږي دا په خپله د څرخای ارزښت او هغو ته اړتیا جوتوي .

د افغانستان څرخایونه

په ګران افغانستان کې پخوا هم ډېر شمېر وګړي په کرنه او مالدارۍ بوخت وو او دې او اوس هم له دې لارې یې باعزته ، پتمن او له برکته ډک ژوند لري ، دوی په خپلو څارویو نه یوازې ځان ته د ډېر عالي کیفیت ، صحي او کافي خواړه برابر کړي ، له دې سره یې خپلې سیمې شنې ښایسته او پاکې ساتلي ، د شمېرنو له مخې همدا اوس زموږ د خلکو څه ناڅه په سلو کې ۸۵ په سیده او ناسیده توګه د کرنې په سکتور کې بوخت دي ، چې څاروي لکه غواوې ، پسونه ، وزې ، مرکب (خر) ، آس ، کچراو نور روزي . د شمېرنو له مخې زموږ د هېواد نږدې ۵ ، ۱ - ۲ میلیونه وګړي کوچیانې ژوند لري چې اړتیاوې یې نیغ په نیغه د څارویو له روزنې څخه پورته کېږي د همدغو شمېرنو له مخې د کورنیو څارویو شمېر څه ناڅه ۲۸۰۹۹ بېلابېل کورني څاروی اټکل شوی . په افغانستان کې څاروي روزنه ، په تېره بیا په هغو سیمو کې چې پراخه ورشوګانې ، شنې د غرو لمنې او څرخایونه لري ، تر سره کېږي . د بېلګې په توګه د هېواد پراخ څرخایونه په هلمند ، هرات ، غور ، فراه ، کندهار او بدخشان کې دي . د یوې کتنې له مخې په هلمند کې

۳۱۵۰۰۰۰ هکتاره ، ، په فراه کې ۲۶۱۰۰۰۰ هکتاره ، په هرات کې
 ۲۵۵۰۰۰۰ هکتاره ، په غور کې ۲۱۹۰۰۰۰ ، په بدخشان کې
 ۲۱۰۰۰۰۰ او په کندهار کې ۲۵۲۰۰۰۰ هکتاره څرخایونه لرو .
 دافغانستان څرخایونه په دوو برخو ویشلای شو: د اوږي څرخایونه او د ژمي
 څرخایونه چې د څرنګوالي له پلوه بیا په درې برخو ویشل شوي:

لومړۍ درجه څرخایونه: دا څرخایونه ټول ۱۲۰۰۰۰ هکتارو ته
 رسېږي چې ۸۰۰۰۰ هکتاره یې ژمني او ۴۰۰۰۰ هکتاره یې داوړي
 څرخایونه دي.

دویمه درجه څرخایونه: دغه څرخایونه د ټولو څرخایونو په سلو کې ۷۶
 برخه جوړوي اوزیاتره له سمندر څخه ۳۰۰۰-۴۵۰۰ مترو په لوړو سیمو
 کې په غرونو او د غرونو لمنو کې دي.

درېیمه درجه څرخایونه: دغه برخه په تیتو سیمو کې دي. د دغو
 څرخایونو د ودې (دوښودلو لپاره) دوره ډېره لنډه او د تولید قدرت
 یې لږ دی.

په هېواد کې د څرخایونو ټول پراخوالی ۳۰۰۰۰۰۰۰ هکتارو ته
 رسېږي چې د ټول هېواد څه ناڅه په سلو کې ۴۶ برخه نیسي. له څرخایونو
 څخه نه یوازې د څارویو خواړه برابریږي ، آن دا چې یو شمېر طبیعي او
 صنعتي بوټي هم لري.

(۸) لښتلیک: په بېلابېلو ولایاتو کې د څرخایونو اندازه (په هکتارو)

ولایتونه	د خرڅای اندازه سلواله (د ټولو خرڅایونو په پرتله)	
کابل	۹۳.۰۰۰	۳.۱
پروان	۴۲.۰۰۰	۱.۴
کاپيسا: د کاپيسا خلک څارويو ته اوږی رشقه او شوتله کړي او ژمی د غنمو سپين بوس ورکوي.		
وردگی دوردگو څاروي روزنکي // // // // //		
لوگر دلوگر څاروي روزنکي اوږی او ژمی د غنمو بوس او ټانټې ورکوي.		
غزني	۱۴۱.۰۰۰	۴.۷
پکتيا	۶۹.۰۰۰	۲.۳
ننګرهار	۱۸.۰۰۰	۰.۶
لغمان	۶.۰۰۰	۰.۲
کونړ	۵۴.۰۰۰	۱.۸
بدخشان	۲۱.۰۰۰	۷.۰
تخار	۳۹.۰۰۰	۱.۳
بغلان	۸۴.۰۰۰	۲.۸
کنډز	۲۷.۰۰۰	۰.۹
سمنګان	۷۲.۰۰۰	۲.۴
بلخ	۳۲.۰۰۰	۱.۱
جوزجان	۱۰۵.۰۰۰	۳.۵
فارياب	۶۹.۰۰۰	۲.۳
بادغيس	۱۳۲.۰۰۰	۴.۴
هرات	۲۵۵.۰۰۰	۸.۵
فراه	۲۶۱.۰۰۰	۸.۷
نيمروز	۱۷۷.۰۰۰	۵.۹
هلمند	۳۲۵.۰۰۰	۱۰.۵
کندهار	۲۵۲.۰۰۰	۸.۴
زابل	۸۷.۰۰۰	۳.۰
ارزګان	۱۳۲.۰۰۰	۴.۴
غور	۲۱۹.۰۰۰	۷.۳
باميان	۱۰۲.۰۰۰	۳.۴
پکتيا	۶.۰۰۰	۰.۲
ټول	۳۰.۰۰۰	۱.۰

مخکې تردې چې دنوي کېدونکو سرچينو څپرکی پای ته ورسېږي او

دنه تمامیدونکو شتمنیو (سرچینو) خپرکی پیل شي ، ښه به وي د هغو شتمنیو یادونه هم وشي چې یا د کرنې لپاره ضرور دي او ښه یا بده اغېزه پرې لري او یا هم په سیده توگه له خړخایونو او غنګلونو سره اړیکي لري. له دې څخه یو دلمروړانگې دي. دلمروړانگې د ۱۵۰۰۰۰۰۰ کیلومترو له واټن څخه دځمکې پر شنه فرش (ونو، بوټو) خپرېږي او په بوټو او ونو کې د فوټو سنتز د پړاوونو په تېرولو د بیوسفیر په ټول پراخ چاپیریال کې د فوټوسنتیک پر پور باندې انرژي تولیدوي چې بشريت تر اوسه پورې له دغې انرژیکي سرچینې پرته بله سرچینه نه ده موندلې (باید وویل شي چې له بایوسفیر څخه بهر د اتم انرژیکي سرچینه موندل شوې خو محدوده ده او بیه یې ډېره لوړه او د ټولو هېوادو په واک کې نه ده). له نیکه مرغه زموږ په هېواد کې د لمر پوره وړانگې شته ، دځینو څیړنو له مخې زموږ په هېواد کې د لمرورځې په یوه کال کې تر ۲۷۰ پورې رسېږي چې په اوږو کې لمر په ۷۸ درجو او ۵۷ دقیقو زاوې سره په پسرلي او مني کې په ۳۸ درجو او ۱۲ دقیقو زاوې سره او د ژمي په درې میاشتو کې ۳۲ درجو ته کمېږي ، د کال په اوږدو کې تر ۹۵ ورځو پورې ورځ وي ، پورتنی شمېر ته د لمر د پوره وړانگو او تودوخې څرگندونه کوي.

د باد جریان هغه سرچینه ده چې انسانانو له پخوا څخه د بادي ژړندو ، د توغ لرونکو بهیرو ، په بادبانو سره د بهیرو د تگلارې د لارښوونې ، د درموندنو د وچولو او بادولو او په نورو برخو کې کار اخیست . د باد لگیدل له یوه بوټې بل بوټې ته د گردې (Pollen) په وړلو او د تخم په جوړولو کې اغېز لري. باد په خپله په اتوموسفیر کې . په تیره بیا تیتو پوریو (تروپو سفیر) کې د تودې او سړې هوا د فشار د توپیر او دځمکې د جاذبې (راینکون) تر اغېزې لاندې د هوا د یوې غټې برخې خوځیدل او له یوې خوا

بل لوري ته تلل دي چې د چټکوالي، لوري او خپوله پلوه توپیر مومي. هغه باد چې له ۱-۵ درجو وي، یعنې چټکوالی یې په یوه ثانیه کې ۱، ۲، ۳-۷، ۸ تر مترو پورې (یوه گری کې له ۳، ۴-۳۱ کیلو مترو) وي ډېر وړانوونکی نه وي، نوموړ خلک په بېلابېلو چارو کې ورڅخه ښه گټه اخلي، خوله دې څخه چټک او توپاني بادونه زیان اړوي چې له نیکه مرغه زموږ په هېواد کې دا بادونه نشته، یعنې هېواد له جغرافیایي پلوه د ډېرو توندو توپانونو په مخه کې نه دی. باد هم یوه نه تمامیدونکې سرچینه ده (زموږ داوسنۍ پوهې له مخې).

وحشي ژوي (حيات وحش Wild Life) هغه با ارزښته شتمني ده چې انسانانو ته له خو پلوه ارزښت لري. ددوی ژوند نېغ په نېغه په ځنگلونو او څړځایونو پورې تړلی. دغه ژوي ځینې د خوراکي توکیو په تولید (لکه غوښه) غرځي، سویان ځینې ښکار کېدونکي الوتونکي، ځینې بیا دهغوی د ښکو، غاښونو، پوستکو، هډوکو، د وزرونو د شپیلو ډوله هډوکو، ځینې یې د زهر او نورو غدوي افرازاتو له مخې موږ ته غذايي، طبي، صنعتي او نور ارزښتونه لري. وحشي ژوي د ځینو نورو ټکو له پلوه هم ارزښت لري چې هغه دادي:

۱) یوشمېر وحشي ژوي د اهلي (کورنيو) څارویو دنسل د اصلاح او ښه کولو لپاره ډېر غوره بریښي چې ښه جنیتکي بانک یا زېرمې Genetic bank بلل کېږي.

۲) وحشي ژوي دایکوسیسټم دغذایي زنځیر یوه غوره کړۍ ده چې دهغو په زیانمن کېدو سره دغه پنځیزه تله گډه وده او د طبیعت توازن ته زیان رسېږي.

۳) وحشي ژوي اود هغو چاپیریال د تفریحي ارزښت لرونکی دی، د

بېلگې په توگه زموږ په هېواد کې د توريزم لپاره ښه د گټې وټې سرچينه وه ، د طبيعي منابعو او د چاپيريال ساتنې نړيوال سازمان (IUCN) راپور ورکړی چې له بده مرغه د چاپيريال په وړاندې د ناوړه چلند له کبله ۷۴ ډوله الوتونکي او ۶۳ ډوله نور ژوي ورک او دځمکې له مخې يې ښې له منځه تللي ، يعنې نسل يې انقراض کړی. د D.Fisher له څيړنې سره سم ؛ وحشي ژويو ته د انسان له لوري څلور گواښونه ور پېښيدای شي :

(۱) دښکار له امله

(۲) دهغوی د ژوند د چاپيريال د خرابولو له امله (لکه د ځنگلونو اوڅرخايونو ويجاړول او پرې کول)

(۳) د کيمياوي موادو غير فني او بې کچه کارول.

(۴) د وحشي ژويو د ژوند په سيمو کې د کورنېو څارويو دروزلو کاروبار پيل کول ، له دې سره يوځای ځينې نور گواښونه هم شته چې هغه ناڅاپي او کله کله پېښېږي لکه غرونو ، ځنگلونو او د وحشي ژويو د ژوند په سيمو کې د انسانانو د جنگونو پېښيدل ؛ ، د ماشينونو ، تراکتور او کمبايز سره د کرنيزو چارو تر سره کول له موټرو ، الوتکو او اورگاډيو سره د وحشي ژويو لگيدل او نور گواښونه . د J.Vincent ، D.Fisher او N.Simon د څيړنوله مخې د وحشي ژويو بېلابېل ډولونه له منځه تللي . د امريکا د متحده ايالاتو د red book په نوم کتاب کې د سلگونو ژويو نومونه شته چې له منځه تللي دي .

زموږ په هېواد کې ۱۱۹ ډوله وحشي ژوي او بېلابېل نادراو کمياب الوتونکي شته چې دا ټول ملي ثروت او غوره شتمني بلل کېږي چې د بایوسفیر او ایکو سیسټم د زنجیر با ارزښته برخه ده .

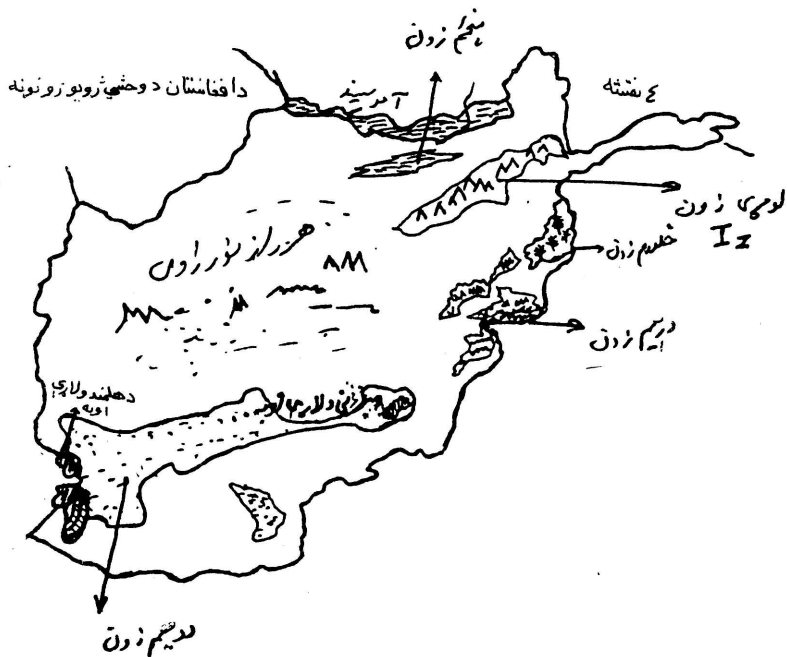
ژوي د نورو ارزښتونو سربېره په ځنگلونو او څرخايونو غوره اغېزه هم

لري، د بېلگې په توگه د دوی یو شمېر يې دونو تخمونه (داني) د خپل حوراک د زېرمه کولو په موخه د کال په بېلابېلو وختونو کې تر خاورو لاندې کوي چې همدا داني بيا د پسرلي په وخت کې راشنې کېږي او د نويو ځنگلونو د پراختيا لامل گرځي، يا یو شمېر الوتونکي او ژوي له ځنگلونو او څرخايونو څخه زيان رسوونکي حشرات او پريشي او د ناروغيو خپرونکي ورکوي او ټولوي يې. په دې توگه ليدل کېږي چې ځينې شتمني او طبيعي منابع يو پر بل غوره اغېزه لري او دايکوسيستم بېلابېلې سره تړلې کړی يې جوړې کړي چې د برابر انډول لرونکې دي. دا ددې غوښتنه کوي چې ځينې ځنگلونه، ولاړې اوبه، باطلاقونه او هغه ډنډونه چې ژوي لري، جبه زارونه، نيزارونه او نورو د ژويو د زېرمتون Reservier يا Reservation area په توگه وساتو. د وحشي ژويو د اوسيدو ځايونه چې له گواښ سره مخامخ وي يا خالي او پټ ځايونه Protected area بايد ويجاړ او زيانمن نه کړای شي لکه د غرونو سمخې، د زروونو ډنډونه د لوبو پرېشو په منځ کې سوري او نور چې دا ټول د ژويو پنا ځايونه Sancturary بلل کېږي.

د ژويو د ښې ساتنې لپاره د ملي پارکونو په نښه کول او رامنځ ته کول او بيا د هغو په کلکه څارنه لويه اړتيا بلل کېږي.

د هېواد مرکزي لوړې څوکې داسې ژوي لري، چې په زياترو هېوادو کې يې ساري نه شته، د بېلگې په توگه مارکوپولو پسونه يا غرڅې، واورين پړانگ، غزگاو، وندک ژوي، يورال غرڅې، پړانگ، لېسه، گيدر، شاهينونه، گوربت، کارغه، زرک، کوترې، ميش مرغ او کرښې لرونکې قاز لري. د هېواد د وحشي ژويو بل زون د ښتې او غونډۍ لرونکې او شگلنې سيمې دي، چې يو شمېر واښه او بوټي هم لري او آن دا چې په ځينو دغو سيمو کې ولاړې اوبه او ډنډونه هم شته چې دلته زيات شمېر الوتونکي

موندل کيږي لکه د بکوا، کارگو، نيمروز، د لارام او ناور د بښتي او د غزني
 هلمند، پوزک، صابري او ريگستان ولاړې اوبه او ډنډونه چې راز راز ژوي
 بتکې، قاز او زانې لري. د همدغه زون وچې سيمې د بښتي آهو، ليوه،
 گيدر، سورلنډي، سوي، بابښې، زرکان، مېز، سيسی او نور ژوي او
 الوتونکي لري. يووخت همدغو سيمو چيتا (تازي پرانگ)، آسيابي خره
 او گوره خره هم درلودل چې د ښکار او نورو گواښونو له امله ورک شوي.
 د وحشي ژويو د ژوند بل زون د نيمه استوايي اقليم لرونکې سيمې دي لکه
 د سپين غره لمنې، د جلال آباد او خوست شاوخوا چې دلته تورې بلبلې،
 شوپرکان، سويان، شين تاغي او يوشمېر نور ژوي لري چې د *palearctic*
 او *Oriental* اقليم ځانگړي ژوي دي. دغه راز د هېواد ځانگړي ځنگلي
 سيمې چې د گڼو ځنگلونو په منځ کې يې ډول ډول سرخسونه، گلشنگونه (د
 تيزو شني چناسې) او نور بشته پوښونه شته د بيزوگانو تور غوري
 (سياگوش)، ريزوس بيز، پرانگ، مارخور آهو، تورې پيږي، ختن آهو،
 ځنگلي پيشوگانې، بنگالي پيشوگانې، توتي، بلبل، ځنگلي چرگان،
 زرکانو او نورو لرونکي دي. د هېواد د وحشي ژويو پنځم مهم زون د آمو د
 غاړې چمنونه او نيزارونه دي، لکه درقد، امام صاحب، د آمو د سين ټوله
 غاړه، او د پلخمرې غېښې سيمې. دې جبهه زارونو کې گوزن، غزال، خوگ
 (پير)، ببر، د بښتي، چرگان او زيات شمېر بتکې (مرغاوی) موندل کيږي.
 خوزيات شمېر مرغاوی حسيني قاز او يوشمېر نور الوتونکي د غزني په
 ولاړو اوبو کې ژوند تېروي.

الف) د ولایتونو د موندلو لپاره دې (۳ نقشه) د کتاب درېم خپرکی له (۱- نقشه) سره پرتله شی.

شپږم خپرکی

اوبه

اوبو ته د ژوند د حیاتي مادې نوم ورکړل شوی ، هېڅ عالي ژوندی موجود تريوې ټاکلې مودې وروسته پرته له اوبو ژوندی نه شي پاتې کېدای . هم ژوي او هم بوټي دخپل ميتابوليزم لپاره اوبو ته اړتيا لري. د بوټو ، ونو او څارويو ارگانېزم په بېلابېلو سلوالو اوبه لري ، د ونو ، بوټو زياته برخه اوبيا دهرې برخې (رېښې ، ميوې ، گل او نور) د اوبو سلواله توپير کوي . اوبه نه يوازې د څښلو ، مينځلو او کرنې لپاره پکارېږي. آن داچې بېړۍ چلولو ، کب نيولو صنعتي چارو او نورو کې هم ارزښت لري. د کرنې په سکتور کې اوبه په زياتو برخو کې لکه دکروندو، اوبه کولو ، دژويو او څارويو د څښلو او نورو موخو لپاره کارول کېږي. سمندرونه پرته له نباتاتو نور بيولوژيکي منابع (لکه اسفنج سمندري ستوري ، مرجانونه ، اوېرۍ يو شمېر ژوي) هم لري.

په کروندو کې اوبه بهول او ونو ، بوټو ته د هغو رسول ، څرخايونو ، يا حيواني فارمونو ته د څاروي د څښاک لپاره د اوبو رسول او مصرفول ، دکرنې د سکتور لپاره د اوبو د اړتيا په نوم يادېږي.

په چاپیریال کې اوبه په ډېره زیاته اندازه او په بهلابېلو بڼو شته دي، د اوبو دغه ټولې بڼې او شته والي د هایدروسفر Hydrosphere په نوم یادېږي چې په دې کې ترځمکې لاندې اوبه، د ځمکې پرمخ؛ د ویاکو، سیندونو، لویو سمندرونو، سمندرګیو، په هوا کې رطوبت (moisture) او براس (Vapour)، د کنگل په بڼه او آن دا چې د غجنې خاورې په بڼه اوبه راځي، خو هغه اندازه اوبه چې انسان ته د پاملرنې وړ دی، د کرنې لپاره یې کاروي، ځینې یې، څارویو ته یې ورکوي، د تازه او خوړو اوبو freshwater په نوم یادېږي. سره له دې چې دغه تازه او خوړې اوبه د ټول هایدروسفر ډېره لږ برخه جوړوي، خو د انسان د حیاتي او اقتصادي کارونې لپاره پوره بس دي. د طبیعي منابعو په اقتصاد (د پنځیزو شتمنیو وټپوهنه) کې اوبه نه تمامیدونکو سرچینو Inexhaustible resource کې شمېرل کېږي. د دغې سرچینې کتنه هم د ټولې ځمکې پرمخ او هم د هغې د اتموسفیر (براس، نم، زیم او څاڅکو په بڼه)، هم د کوچنیو جغرافیاوي پولو لکه د براعظمونو (لویو وچو)، هېوادونو آن دا چې د کلیو او نورو په پولو کې ترسره کېدای شي او په نړیواله کچه هم خپرل کېدای شي. داوږد اقتصادي ارزښت په هکله په ۱۹۹۹ ز کال کې د دوېلین په نړیوال کنفرانس کې د (اوبو اقتصاد) تر سرلیک لاندې په نړیواله کچه خبرې اترې او فیصلې وشوې او دا سکالو د یوویشتمې پېړۍ په اجندا کې شامله شوه (لکه د چاپیریال د ستونزې، د پرمختللو او وروسته پاتې هېوادو تر منځ دواټن، د بشر حقوق، تروریزم او نورو په شان) دغه کنفرانس د رایو په یوالي دا پریکړې وکړه چې اوبه یو اقتصادي توکی دی (۱۹).

د نورو شتمنیو (ځمکې، ځنگل، څرخای، کان، ژوي) په توپیر سره؛ اوبه او اغېزې یې له سیاسي پلوه هم لیدل کېږي. د بېلګې په توګه د

سپندونو بهیر په زیات واټن کې وي چې آن له خوڅو هېوادو څخه تیریږي. په کرڼه کې هغه اندازه اوبه چې د نبات (ونو، بوټو) د ودې لپاره په کار کې، د نباتاتو د اوبې لگښت Consumptive use یا تبخیر او تعرق (Evaporation) په نوم یادېږي.

کروندې ته په ښه ډول اوبه رسول، داوبو لړ له لاسه وتل (کم ضایعات)، د بیخایه جذب او تبخیر مخنیوی او د اصلي نبات د اړتیا لپاره کافي اوبه برابرول، داوبو د اقتصادي کار اخیستنې په مانا ده، چې دلته د کروندې لپاره د انرژي په کارولو (د تیلو یا بریښنا یا آن د انسان د فزیکي هلو ځلو لکه له شاخه څخه اوبه کښل) په قوه لرونکو واټر پمپونو سره د اوبو چمتو کولو یا د ډېر لگښت لرونکو شبکو، کانالونو، ویالو کیندل، داوبو د چمتو کولو لگښت بلل کېږي، چې د لگښت په صورت کې داوبو اقتصاد او اقتصادي کارول نور هم ارزښت پیدا کوي، چې داوبو د اقتصاد له نظره د دغه ډول اوبه لگولو اغېزمنتوب داسې سنجول کېږي:

ضایعات - په کار وړل شوې اوبه

د کروندې داوبو لگولو اغېزمنتیا = $\frac{\text{ضایعات - په کار وړل شوې اوبه}}{\text{ټولې په کار شوې یا کروندې ته رسول شوې اوبه}}$

د کروندې لپاره د اړتیا وړ اوبو اندازه داسې سنجول کېږي:

تبخیر - اغېزمن ارزښت (یا چمتو اوبه)

د یوې کروندې لپاره د اړتیا وړ اوبه = $\frac{\text{تبخیر - اغېزمن ارزښت (یا چمتو اوبه)}}{\text{د کروندې داوبو لگولو اغېزمنتیا}}$

په پورته ډول د ضایعاتو په ټیټ برید کې داوبو لگولو پارې سرته رسول زموږ موخه ده. ځینې وخت اوبه اضافي شبکو، ویالو د ځمکې چاودو ته ننوزي، یا هم په کروندو کې اضافي بوټي (پرتله له اصلي بوټي هر زه یا وې) هغه مصرفوي، نو د کروندې د اوبو لگولو په اغېزمنتیا کې د ضایعاتو کمول او په ښه ډول کروندې ته د اوبو رسولو ته پاملرنه په کار ده.

کله چې موږ په هایډروسفیر کې د اوبو د لږ مقدار یا ټولې مجموعې ته گورو، نو د اوبو بېلابېلې جولې خپرو؛ هغه اوبه چې کروندې ته په کارېږي، ډېره کمه برخه جوړوي او د کروندو او فابریکو لپاره د اوبو مطالعه د هایډروسفیر د ټولیزې خپرې یا د انجنیرۍ لخوا تمیزاتو له پاره د اوبو رسولو Water supply یا صنعت ته د اوبو له رسولو سره له بنسټه توپیر لري چې دا د کرنیز اقتصاد (Agricultural Economic) د کروندې تنظیم (Farm managment) اوبه نورو پوهنیزو څانگو کې ارزښت لري، د کروندې لپاره د اړتیا وړ اوبه د ټول هایډروسفیر ډېره لږه برخه جوړوي، خو مهمه خبره داده چې دغه اوبه باید په منظمه توګه د جریان موندلو اوبه کانالونو او شبکو کې کروندو ته ورسول شي. له همدې امله په نړۍ کې زیات شمېر کرنې ته برابري ځمکې چې ډېره ښه - ناښه اوبه اقلیم لري. خو د دې ډول اوبو د نشتوالی له امله بې کرنې او شاړې پاتې دي. دوه تنو پوهانو Pearson او Harpar د ځمکې د غونډارې پر مخ د کرنې وړ خاورو او ځمکو او هغو ته د اورښت او اوبو د چمتووالي په هکله په زړه پورې څېړنې کړي. دوی وایي چې د ځمکې د مخ په سلو کې ۴۶ د اوبو، بوټو د کرلو لپاره برابره خاوره لري، خوله دې نه پرته د نورې پاتې خاورې شرایط هم بدلون مومي. د بېلګې په توګه د خاورو زیات شمېر کمبودات د کیمیاوي سرو، ډایران د کارولو، د حاصل خیزه کونکو پرمختګونو، زابر کیندلو او له نورو هلوځلو سره اصلاح کېدای شي. په دې توګه پورتنۍ سلواله نوره هم لوړېږي.

د ځمکې د مخ یوازې په سلو کې ۲۴ برخه برابر او پوره باران لري د ډاډ وړ اوبو د چمتووالي په اړه باید وویل شي چې له ټولې ځمکې څخه یوازې ۲۰۰ میلیونه ایکړه ځمکه د ډاډ وړ چمتو اوبه لري، چې وروستی عدد د

ټولې ځمکې ايله په سلو کې يوه برخه جوړوي، چې نورې ځمکې ته په هلو ځلو سره ويالې، کانالونه او شبکې کښه کول شوي يا هم په مصنوعي باران اوبه کېږي او يا په للمي Dry forming لارول کرل کېږي. له همدې امله کرنې ته د اوبو چمتو کول يوه اړتيا ده.

په نړۍ کې دا اوبو زېرمې

اوبه زمور چاپېريال کې د زياتوالي، کموالي، ژوروالي، دبهيړ د چټکتيا او بېلابېلو بڼوله پلوه توپير لري. د لويو سمندرونو Oceans، سمندر گيو seas، سيندونو rivers ولاړو اوبو Lakes تر څمکې لاندې اوبو (تحت الارض) ټولې مجموعې ته هايډروسفير ويل کېږي. دا بيا په بېلابېلو بڼو لکه عادي سمندر، لوی کنگلونه يا (يخچالونه icefloes)، په خاوره کې درطوبت (نم) په بڼه (in the form of misture) او په اتوموسفير کې د پراس (atmospheric vapaur) په شکلونو شته دي. په زړه پورې ده چې ووايو: د ځمکې پرمخ د اوبو اندازه ۱۴۰۰ ميليون کيلومتر مکعبه ده، چې دهغو نژدې په سلو کې ۹۴ په لويو سمندرونو کې دي، يوه برخه يې د کنگلونو په بڼه، يوه برخه يې په خاورو کې دنم په بڼه او يوه برخه يې اتوموسفير کې د پراس په بڼه ده. لاندنی لښتليک د اوبو ټوله اندازه او بېلابېلې بڼې څه ناڅه ښکاره کولای شي:

(۹) لښتليک : په يووخت کې دټول هايډروسفير د بېلابېلو برخو اوږه

د هايډروسفير د اوږه	زړه متره مکعبه	سلواله
سمندرونه	۱۳۷.۴۲۳	۹۳,۸
تر ځمکې لاندې اوږه	۶۰۰۰۰	۴,۱
کنګلونه (لوی يخچالونه)	۲۹۰۰۰	۲,۰
سمندري او ولاړ لوی ډنډونه	۷۵۰	۰,۰۵
په خاورو کې د نم په بڼه	۷۵	۰,۰۰۵
په اتموسفير کې پراسونه	۱۴	۰,۰۰۱
د سيندونو اوږه	۱,۲	۰,۰۰۰۱

د نړۍ دټولو سيندونو کلنی جريان په ثانيه کې ۳۷۳۱۷ زرو کيلو مترو مکعبو ته رسېږي چې له هغې څخه په آسپا او آيلند کې د سيندونو کلنی جريان په ثانيه کې ۱۲۸۵۰ زره کيلو متر مکعبه، جنوبي امريکا کې ۷۹۰۴، په شمالي امريکا کې او په مرکزي امريکا کې ۹۰۸۷، په افريقا کې ۴۶۵۷، په اروپا کې ۲۸۴۴ په آسټراليا کې ۱۹۱۹ او په انټرکټيکا کې په يوه ثانيه کې ۱۰۵۶ زره کيلو مترو مکعبو ته رسېږي.

لکه چې ليدل کېږي د هايډروسفير زياته برخه اوږه په سمندرونو کې دي. د ځمکې د غونډاري دمخ په سلو کې ۲۹ برخه وچه او پاتې نوره ټوله اوږه نيولې، په دې توگه دټولې ځمکې دمخ په سلو کې ۷۱ برخه اوږه ده. په دې ټولو کې سمندرونه ډېرې اوږه لري او پراخوالی يې هم ډېر زيات دی، د بېلگې په ډول آرام سمندر ۱۶۵۰۰۰۰۰۰ مربع کيلو متره، د اطلس (انتلاټيک) سمندر ۸۱۵۰۰۰۰۰۰ مربع کيلو متره او د هند سمندر ۷۳۵۰۰۰۰۰۰ مربع کيلو متره پراخوالی لري! په دغو سمندرونو کې ځينې برخې ډېرې ژورې دي د بېلگې په توگه د (مريانا ټرينج) ژوروالی

۱۱۵۲۰ متره دی! نو پورتنی اندازه پراخوالی چې یوولس زره متره ژور والی ولري نوڅومره زیاتې اوبه پکې ځایيږي؟!

لکه چې وویل شو هغه اوبه چې د وگړو ، کرنې او څارویو لپاره گټورې دي دڅورو او تازه ، اوبو په نوم یادېږي چې هغه د ټول هایډروسفیر یوازې په سلو کې دوه برخې دي! خو دا هم څه کمې اوبه نه دي ، دانږدې ۲۸ میلیون کیلومتر مکعب اوبه دي! خوستونزه داده چې د کارولو وړ اوبه دځمکې په بېلابېلو برخو کې خپرې ، زېرمه اوویشل شوي دي چې ځینې وخت د گټې اخیستو لپاره په آساني نه شي تر لاسه کېدای ، نو ځکه بشریت د تاریخ په اوږدو کې دکانالونو ، ویالو او بندونو جوړولو ته اړ شوی دی.

دانساني ټولنو تاریخ په تیره بیا دهغو پنځیدل او میشتیدل دابنبي چې تل د نفوسو زیات شمېر په هغو ځایونو کې میشت شوی چې هلته دگټې اخیستنې وړ اوبه چمتو وي ، نو ځکه یې دروانو سیندونو تر غاړو ژوند غوره کړی. باید دا په زړه پورې خبره هم وکړو ، چې لرغوني مدنیتونه د لویو سیندونو تر غاړو زیږیدلی (لکه نیل) او دال له منطق څخه لرې خبره نه ده. د سیندونو سرچینه تر ځمکې لاندې اوبو Under ground water زېرمې دي. دغه زېرمې له اورښت (واورې ، باران اوړلی) څخه تغذیه کېږي ، په ښه تغذیه کې تر ځمکې لاندې اوبه لرونکې پورونه کافي غني او له اوبو ډک وي. گرونتي اوبه (د خاورو دننه اوبه) زیاتره وخت د ځمکې په پوړونو پورې تړلې چې په بېلابېلو سیمو او پوړونو کې تشکیل او زېرمه کېږي ، دغه اوبه بیا د ژورو څاگانو کاریزونو یا چینو په ښه د ځمکې مخ ته راوځي ، د لوړو غرونو د څوکو د واورو زېرمې ورو ورو ویلې کېږي او د اوړي په وخت کې د واورو اوږدو تربل فصل پورې د سیندونو سرچینه جوړوي. په دې

وتلو لاره نه لري او د کال په اوږدو کې په همدې يوه سيمه کې ولاړې وي، د دغو ولاړو اوبو سطحه نهر تاً د کال په ټاکلو موسمو کې لږ څه لوړه شي پاتې په خپل حال وي زموريه هېواد کې ددې ښه مثالونه د غزني ولاړې اوبه او د هېواد په لويديځ کې ولاړې اوبه دي. د غزني ولاړې اوبه چې د غزني د ښار جنوب خواته په ۱۳۰ کيلومتري کې موقعيت لري ټوله ۱۳۵۰۰۰ جريبه ځمکه يې نيولې. او د يو شمېر الوتونکو مرغانو لکه سپينوزاغو، حسيني قاز او وحشي مرغانو د ژوند لپاره مساعد ځای دی. د غه راز د امير بند هم چې د باميانو د ښار ۷۵ کيلومتري کې د يکاولنک په سيمه کې پروت دی يو ښکلی جهيل گڼل کېږي (۶) همدارنگه د هېواد په لويديځ کې د ايران سرحد ته نږدې دوه د ولاړو اوبو جهيلونه د ولاړو اوبو بل مثال دی چې د سيستان د هامون په نوم يادېږي. د غه راز د کودزري جهيل، په بدخشان کې د شيوا جهيل، د زرقون جهيل، د چقمقين جهيل او د هرات د نکسار جهيلونه هم په افغانستان کې د ولاړو اوبو مثالونه دي.

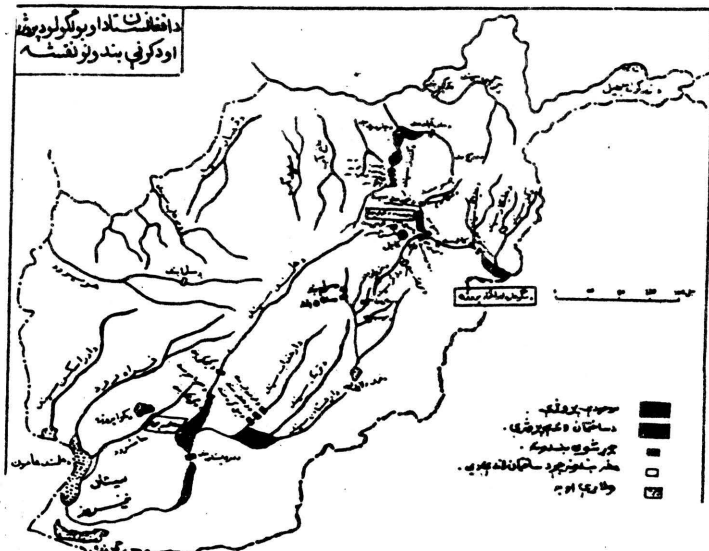
د افغانستان مهم سيندونه

د ټولو هايډروسفير له جملې څخه خورې او تازه اوبه چې د ټولو اوبو د مجموعي ډېره کمه فيصدي تشکيلوي په سيندونو کې بهېږي. همدا اوبه د کروندې د کرنيز استعمال لپاره په آسانۍ د لاسبري وړ دي. يو شمېر خيرنې ښيي چې په افغانستان کې نظر د اوبو نورو منابعو ته زياته برخه اوبه له سيندونو او کانالونو څخه تر استفادې لاندې نيول کېږي. د ارقامو له مخې د اوبو لگولو د سيستم ۸۴ فيصده برخه سيندونه او کانالونه، ۸ فيصده چينې، ۷ فيصده کاريزونه او ۱ فيصده څاگاني او ارهټ جوړوي. دا چې د

هېواد له ټول مساحت څخه ۲۵، ۳۲۴۰ زره هکتاره ځمکه ترکړنې لاندې ده له دې جملې څخه ۲۵، ۲۱۴۹ زره هکتاره اوبه له نیمایي څخه لږ زیاته کرنیزه آبی ځمکه Irrigated Land او ۱۰۹۱ زره هکتاره نوره للمي (Dryforming) کړنه ده چې همدا د آبي کړنې زیاته برخه له سیندونو څخه اوبه کېږي. ویل کېدای شي چې دهېواد سیندونو debit ډېر په زړه پورې او د خوښۍ وړ دي. د شمېر نو له مخې دهېواد د سیندونو کلنی مجموعي جريان ۵۰-۵۵ ملېاردو مکعب مترو ته رسیږي. په ډاډ سره ویل کېدای شي چې دا یوه زیاته اندازه اوبه دي، چې په ډېرو هېوادو کې یې ساری نه شته. دهېواد اوبه په ډېرې چټکۍ او په کم وخت کې له سپندونو څخه وځي، چې بیا په دښتو کې وچېږي او یا هم دهېواد له پولو وځي ددې لامل دادی، چې سپندونه له سرچینې بیا دهېواد څخه د وتلو تر بریده په ډېر ځوړ (میلان) لرونکیو سېمو کې تیرېږي د بېلگې په توگه د کابل سپند له خپلې سرچینې (اونې درې) څخه بیا دهېواد تر پولو نږدې ۶۰۰ متره د لوړوالي له پلوه توپیر لري چې ددې اندازه ځوړوالی یو ډېر زیات نشیب دی، نو ځکه یې داوبو سرعت زیات دی او ژر له لاسه وځي. دهېواد له ټولو اوبو څخه په اوسني وخت کې په سلو کې دیر شو څخه گټه اخېستل کېږي، له نورو اوبو څخه د کار اخیستو لازمي لارې چارې نه دي ترسره شوي.

د افغانستان د سیندونو پادشوی Debit داوبو پوره اندازه، ښکاره کوي، د بېلگې په ډول یوازې د آمو سیند په یو ثانیه کې ۲۰۰۰ مکعب متره اوبه، د کونړ سپند په یوه ثانیه کې ۳۷۳ مکعب متره اوبه، د هلمند سیند په یوه ثانیه کې ۲۰۰ مکعب متره اوبه لري. دهېواد د لوړو او مشهورو سیندونو شمېر تر ۲۵ هم زیات دی چې نامتو سیندونه: د کابل سیند، کونړ، آمو، هلمند، لوگر، علیشنگ، الینگار، پنجشیر، فراه رود،

د افغانستان د اوبو کولو د پرمختیا
اود کونې بندونو نقشه

همداراز په هغوکې دشتو ، سرورزو له امله هم دی. همدا اوس هم له یوشمېر دغو سیندونو څخه گټه پورته کېږي د بېلگې په توگه د نغلو ، سروبي ، ماهیپر او د درونټې د بریښنا د تولید بېلابېل ظرفیتونه لري. دغه راز یوشمېر نور د بریښنا د ترلاسه کولو بندونه چې کجکي ، چک ، جبل السراج او پلخمرې په سیمو کې جوړ شوي . دغه راز له دغو سیندونو څخه د کرنیزو پروژو د اوبه کولو لپاره کانا لونه کیندل شوي. (۶) نقشه دافغانستان د اوبو د بندونو ځایونه په ښه او ځینې کرنیزې پروژې ښکاره کوي:

له دغو بندونو څخه ډېر لوی بې چې خورا اقتصادي ارزښت لري، د نغلو بند دی چې د ۵۳۰ میلیون مکعب مترو اوبو د ذخیرې اوزېرمه کولو وس لري او د ۱۶ مربع کېلومترو شاوخوا پراخوالی لري ددغه بند د بریښنا د تولید فابریکه په ۲۴ ساعتونو کې تر ۷۵-۸۵ زرو کیلوواتو پورې بریښنا تولیدوي چې د کابل د ښار زیاته برخه روښانه کوي او ددغه ښار زیات شمېر اړتیاوې پوره کوي. د نغلو د بند کار د کابل له سیند څخه د گټې

اخیستنې په خاطر د هېواد د لومړي پنځه کلن پلان (۱۳۳۵-۱۳۴۰ لمريز) په ترڅ کې پیل او په ۱۳۴۶ لمريز کال کې بشپړ شو او رسماً یې په گټه اخیستنه پیل وشو. د هېواد د اوبو له منبع څخه د اقتصادي گټې اخیستنې بل مهم بند د درونټې په سېمه کې د درونټې د بریښنا د تولید بند دی: چې د دریو توربینونو په لرلو سره د ۱۲۰۰۰ کیلوواتو شاوخوا بریښنا ورڅخه تر لاسه کېږي او له همدې بند څخه له کیندل شوي کانال څخه څلور مهمو لویو فارمونو ته اوبه رسوي، چې ۳۲۵۰۰ جریبه کرنیزه ځمکه هم څړوبوي. د دغه کانال له کیندلو څخه مخکې دغه ځمکې ټولې شاړې وې او دغه څلور فارمونه هم نه وو. سربېره پر دې په همدغه بند کې د چین د هېواد د متخصصینو په مرسته د کبانو روزنې یوه پروژه هم پیل شوې وه، چې هر کال یې زیاته اندازه د کبانو غوښه تر لاسه کوله. د جبل السراج د بریښنا فابریکه چې درې توربینونه لري د ۱۵۰۰ کیلوواتو بریښنا، د چک د بریښنا د تولید بند د دریو توربینو په لرلو د ۲۳۰۰ کیلوواتو، د پلخمرې فابریکه د دریو توربینونو په لرلو د ۴۸۰۰ کیلوواتو او د سروبي فابریکه د دوو توربینونو په لرلو د ۲۲۰۰ کیلوواتو بریښنا د تر لاسه کولو سره هم د یادولو وړ دی. د کجکي بند د ۱۲۰ زرو کیلوواتو بریښنا د تر لاسه کولو ظرفیت لري، د پروان د بریښنا د تولید فابریکه چې د پنجشیر پر سره سوږه شوې ټوله د ۲۴۰۰ کیلوواتو شاوخوا بریښنا ورڅخه تر لاسه کېږي. پورتني شمېرنې د سیندونو په اوبو د یو څه لاسبري او له هغو څخه د کار اخیستنې ښوونه کوي، خو د افغانستان له سیندونو څخه تر دې هم د زیاتې ډگنې وټې د تر لاسه کولو کیدون شته.

د افغانستان د یو شمېر سیندونو گټه د هغو زر مینځه کې هم ده: د بهلگې په توگه د کوکچې لاسیند څخه دهغه ځای خلک هر کال په ډېرو

لومړنيو لارو چارو پوره اندازه سره زر تر لاسه کوي چې دهغه ځای د خلکو په وټيزه اکريې غوره اغېزه کړي. پرته له دې گټو وټو، زموږ خلک د ځنگلونو روزنه هم د سيندونو پر غاړو ترسره کوي، په تيره بيا په مرکزي ولاياتو کې پانيزي ونې لکه چنار ونه او توت همدا د سيندونو د غاړو په اوږدو کې روزل کېږي. د بېلگې په توگه د لوگر او وردگ په ولايتونو کې زيات د چنار لرگي د سيندونو په غاړو کې تر لاسه کېږي. زموږ د هېواد په ځينو سيمو کې د سيندونو له اوبو څخه په ترانسپورټ کې هم کار اخيستل کېږي د بېلگې په توگه د کونړ خلک په ځينو سيمو کې لرگي د سيندونو په اوبو له يوې سېمې تر بلې پورې وړي، په پخوا وختونو کې چې لوبو لارو پراختيا نه وه موندلې د لوگر خلکو خپل د چنار لرگي او تيران تر کابل پورې د سيند په اوبو کې راوړل او بيا يې ښار ته نږدې له سيند څخه را ايستل او پلورل يې. له اوبو څخه يوه بله په زړه پورې گټه اخيسته د ژرندو او د شولو د پښولو ځايونو (پايکوگانو) کې ده، دا ټول زموږ په هېواد کې له اوبو څخه دگټې وټې تر لاسه کولو بېلگې دي.

دافغانستان د اوبو لگولو حوزې

د اقتصاد په علم کې د سرچينو پېژندنه او دهغو زون بندي يا په حوزو باندې ويش ډېر دود دی موږ په تيرو برخو کې دهېواد ځنگلونه، د وحشي ژويو د اوسيدو ځايونه، څړځايونه اونورې سرچينې د همدې موخې لپاره په زونونو ويشلي وي. دهېواد د اوبو سرچينې اوسيندونه هم په بېلابېلو برخو ويشلي شو. دغه وېشنه د اقتصادي پلانونو په جوړونه کې ډېره اسانتيا پيښوي، دا څيړونکي په دې لاسبري کوي چې بېلابېلې

پنځيزي شتمنۍ ډېرې ښې وپېژني او په آسانه يې په گروپونو وويشلاى شي او دهغو پر بنسټ درغاونې او گټې اخيستنې چارې سمبالې کړي. دا چې په افغانستان کې کرنيزې ځمکې له سيندونو څخه اوبه کېږي، نو په هېواد کې د کرنيزو ځمکو د سيندونو شاوخوا او د سيندونو په تگلوري کې وده موندلې د هېواد د کرنيزو برخو ډېر حاصل ورکونکې ځمکې له همدغو سيندونو سره پرتې دي.

د سيندونو او کرنيزو ځمکو دغه ارتباط او تړلتيا د اوبو لگولو حوزې را

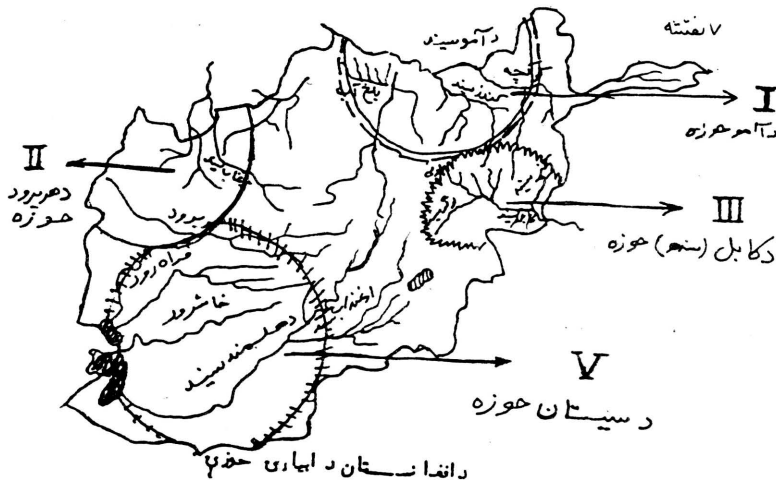
منع ته کړي.

سره له دې چې د پوهاند حميد الله «امين» په وينا: له بده مرغه د افغانستان سيندونه په پوره اندازه نه دي مطالعه شوي او د هغو په هکله پوره څيړنې نه دي شوي (۱) خو بيا هم هغه پوهنيزې څيړنې چې د F.A.O له خوا د افغانستان د اوبو د سرچينو په هکله د (Survey of Land and water resources of Afghanistan) په نوم تر سره شوي، د هغو په درېيم ټوک کې د هېواد د اوبو لگولو حوزې ښوول شوي. په زياترو څيړنو او کتنو کې دغه حوزې په درې برخو ويشل شوي: دامو حوزه، د سندر (يا د کابل د سيند) حوزه او د سيستان (هلمند) حوزه. خو د پخوا د لايلو له مخې ويلای شو چې د هېواد د اوبو خلوړمه حوزه بايد د هريرو د اود هغه د مرستيالانو حوزو وي، دا ځکه چې هريرو د ځانگړي سيند دی، سرچينه يې بېله ده او تگلور يې هم بيل دی او تر اوبو لگولو لاندې ځمکې يې هم بيلې او د هېواد په سويل لويديځ کې دي، نو ځکه دا د هېواد په سويل لويديزه سيمه کې ځانگړې حوزه ده. يوبل لامل چې دا خلوړمه حوزه کېدای شي دادی چې دغه سيند نه له آمو سره، نه د کابل له سيند سره او نه هم د هلمند له سيند سره گډېږي، نو ځکه به ښه دا وي چې د هېواد د اوبو لگولو

ټولې حوزې په لاندې ډول ویشل شي:

(۱) **دامو حوزه:** هغه سیندونه چې دهندو کش دغرونو له لږې شمال اوشمال ختیزو خوړونو کې پیل شوي ټول دامو حوزې کې ګډوي. داد کوکچې، کندز، واخان او د بلخ سیندونه، داندخوی او یو شمېر نور کوچني سیندونه دي. سره له دې چې دغه ټول سیندونه له آموسره نه ګډېږي. ځینې یې په بېلابېلو برخو کې په ویالو کې ورګډ او وچيږي، خو ټول دامو په حوزې کې راځي. دغه حوزې ټولې د ۱۵۸۶۰۰ مربع کیلومترو په پراخوالي سره کرنیزې ځمکې ترخړوبولو لاندې راولي.

(۲) **دهریرود حوزې:** په دغه حوزې کې په خپله دهریرود سیند او دمرغاب سیند او د هغو څو کوچني مرستیالان راځي. ددغو سیندونو د اوبو لګولو او خړوبولو ټولې ځمکې نږدې ۷۵۸۰۰ مربع کیلومتره کيږي.

(۳) **دکابل د سیند حوزې:** دا حوزې د کابل، پنجشیر، لوګر، الینگار، الیشنگ، کونړ، سره رود او یو شمېر پسرلني خوړونه او نور کوچني سیندونه را اخلې چې د کرنیزو ځمکو د خړوبولو لپاره ورڅخه ګټه اخیستل

کهرې پردې سیند د هېواد زیاتره د بریښنا د ترلاسه کولو فابریکې جوړې شوې دي....

٤) د سیستان (هلمند) حوزه: په دې حوزه کې د جنوب او د هېواد د لویدیځو سیمو سیندونه لکه فرارود، ارغنداب، ترنک، ارغستان، خاشرود، اور تسکن، چگای، د غزني سیند او نور سیندونه راځي، د دغو سیندونو د خړوبولو د ځمکو پراختیا ۳۴۰۰۰۰ کیلومترو ته رسېږي. تر اوسه پورې په دغو ټولو سیندونو پاڅه اولوی بندونه او سربندونه نه دي جوړ شوي، نو ځکه له هغو څخه پوره، مناسبه او ډاډتیا وړ ارزانه گټه نه ده اخیستل شوې، د دغو سیندونو په سلو کې ۷۰-۷۵ برخې اوبه ټولې بې گټې بهیږي او له هېواد څخه بهر وځي. یو شمېر نورې اوبه بې گټې شگلنو خاورو کې ننوزي. د دغو سیندونو داوبو کلنی جریان تر ۵۵ میلیارډو مکعب مترو رسېږي. که چیرې زموږ له اټکل سره سم د هر هکتار ځمکې لپاره په کال کې ۱۰۰۰۰ مکعب متره اوبه په کار وي، نو پورته ذکر شوي سیندونه لږ تر لږه (۵۵) میلیونو هکتارو ځمکې ته کافي اوبه دي!

په منځنۍ آسیا کې کم شمېر هېوادونه دومره د گټې وړ سیندونه لري. د نورو هېوادو سیندونه دا توپیر لري، چې هغه څه ناڅه هوارو ځمکو کې غزیدلي نو داوبو بهیر یې ډېر په ځنډ دی، آن دا چې ډېر ورو لکه ولاړې اوبه، خوزموږ په هېواد کې سیندونه د ډېرو څوړونو له کبله په ډېره چټکتیا بهیږي.

اووم خپرکی

کانونه

کانونه د پنځیزو سرچینو ډېره ارزښتمنه او قیمتي شتمني ده. کانونه او دهغو را ایستنه په اوسني وخت کې د هېوادونو په اقتصادي وده کې ټاکونکې ونډه لري. کانونه د طبیعي منابعو د اقتصاد د (پنځیزې وټپوهنې) په وېشنه کې د نه سوې کیدونکې سرچینې **non-Reproducible resources** کې شمېرل کېږي. دغه سرچینې او شتمني تر څمکې لاندې زیرمو په نوم هم یاد ولای شو. کانونه د خپلو ځانګړتیاوو له مخې په بېلابېلو برخو لکه د فلزي ډبرو **Metallicores** (اوسپنه، جست، کرومین، منګنیز، مس، المونیم، سرپ، سره زر، سپین زر او نور)، غیر فلزي ډبرو **non-metalic ores** (تالک، بیرایت، سلفر، مالګې، د شاه مقصود ډبرې، گچ، قیمتي او ښکلې ډبرې لکه لاجیر، یاقوت، لال او نورو) او دسون عضوي موادو **Fossil Fuel** (لکه ډډبرو سکارو) باندې وېشل کېږي.

دغو شتمنیو تل له ټولنو تیز پلوه دوګړو په ژوند، سوکالۍ، پرمختیا او هوساینه اغېره لرلې او لري یې. آن دا چې د بشري ټولنو د تاریخ پړاوونه له همدغه سرچینو سره پېژندل کېږي. دهغو درابرسېره کولو او کارولو پر

بنسټ ویشل شوي، د بېلگې په توگه د تیږې دوره، د مفرغ دوره، د اوسپنې دوره او نورې دورې. خومره چې انسان له دغو شتمنیو او سرچینو سره پېژندنه ترلاسه کړې، خومره چې دهغو په رابرسېره کولو او را ایستلو بریالی شوی، خومره یې چې هغه کارولي، نو هومره یې پرمختیا کړې، په ځان ویساشوي، مترقي او متمدن او د نېه اقتصاد لرونکی بلل شوی.

نن ورځ په اقتصادي علایمو، اقتصادي پلانونو او اقتصادي پالیسي جوړولو کې د کانونو را ایستنه (استخراج extraction) ته ځانگړې پاملرنه کېږي او لکه د جوړښتونو، صنعت، سوداگري او نورو برخو په شان او آن تردې چې له هغو څخه هم زیات ارزښت ورکول کېږي.

د بخار د ماشین له رامنځ ته کېدو څخه وروسته بشر د پرمختیا یوه نوي پړاو ته ورسید. د ماشین رامنځ ته کېدو د انرژي اوسون توکیو ته اړتیا له پخوا څخه څو څو ځلې زیاته کړه. په شلمه زیږدې پېړۍ کې دساینس او ټکنالوژۍ په مرسته بشر نور هم دغو سرچینو ته ځیر شو او پام یې ورته زیات شو، هغو ته یې پراختیا ورکړه چې هغه وخت داسرچینې (د نويو را پیدا شویو شتمنیو The new-fongleod Source of wealth) په نوم ونومول شوی، آن دا چې د ښکیلاک او نوي ښکیلاک مفکورې د همدې ارزښتمنو سرچینو، زېرمو او شتمنیو د لاندې کولو لپاره رامنځ ته شوې او هر هغه هېواد چې دغه سرچینې ډېرې لرلې او هغه یې ښې وکارولې شوې بډای او (مقتدر) وبلل شو. ډېر ژر نورو هېوادو هم ځان ته دا بریالیتوب وگاڼه چې خپلې تر ځمکې لاندې زېرمې او کانونه وپېژني، تر کار لاندې یې راوړي او خپرنې پرې سرته ورسوي. په تیره بیا دغو سرچینو هم د جوړښتونو (د ساختمانونو سکتور) هم په صنعت او هم په کرنه کې زښته زیاته ونډه درلوده او اوس (په یوویستمه پېړۍ کې) یې هم لري.

په اوسني وخت کې هر کال له ۱۰۰۰۰۰۰ ميليون ټنو څخه زياتې ډول ډول کاني ډبرې له ځمکې څخه را ايستل کېږي او بشریت دغو بې عوضويانه بدليدونکو سرچينو (irreplaceable resources) ته نور هم زيات ضرورت او اړتيا لري، په تيره بيا فلزي ډبرو او دسون کاني توکيو ته زياته اړتيا ليدل کېږي. دځينو څيړنو له مخې که چيرې دفلزاتو دکانونو را ايستل همداسې روان وي، نو داوسنيو پلټل شويو کانونو المونيم به تر ۵۷۰ کلونو پورې، اوسپنه به تر ۲۵۰ کلونو پورې، جست (zn) به تر ۲۳ کلونو مس (cu) به تر ۲۹ کلونو، سرپ به تر ۱۹ کلونو او قلعې به تر ۳۵ نورو کلونو پورې دوام وکړي، بيا به بشر دنورو کانونو په لټه کې شي، يا به دعناصرو تعويض (بدلولو) ته ملاوتري يا به يې له نورو ستورو څخه راوړل پيل کړي. په بوشمېر هېوادونو کې دغه سرچينې بالکل پوښلې (دست ناخوړده Virgin State) حالت کې دي، ځينې پوهان وايي چې اوسني تر کار لاندي کانونه او دعناصرو زېرمې به تر ۲۵۰۰ زېږدي کال پورې تشې شي. اوس مهال کې دسربو (pb) جستو (zn)، قلعي، پلاتينوم، سروزرو او سپينو زرو، نکل، مولبيديم اومسو کانونه له کمښت سره مخامخ دي. دمنگان کوبالت او المونيم کانونه هم لږ دي.

له وسپنيزو ډبرو څخه چې تير شو؛ د کانونو بله برخه انرژيکي سرچينې دي. گڼو هېوادو کې د تيلو بيه لوړه ده او نوره هم لوړېږي، آن دا چې په پرمختيايي هېوادو کې دغې سوځيدونکې مادې ته اړتيا ورځ په ورځ زياتېږي او بيه يې ورته ډېره گرانه لويږي. په دې برخه کې د پنځېزو شتمنيو وټپوهان وايي چې زموږ ځمکه پوره اندازه انرژيکي سرچينې لري او دکيمياوي سون مواد هم پريمانه شته. زموږ او سمهالې پوهه او معلومات د دغو سرچينو ټوله اندازه د ۱۲۸۰۰۰۰۰ ميليونو ټنو شاوخوا

اتهکلوې (دلته به دسون توکیو داندازه کولو لپاره ستنېږد ټن Ton of Standard Fuel یا نړیوال تولترازو کاروو) چې له پورتنی شمېر څخه یې سکاره 1120000 million TSF ، تیل 740000 million TSF او طبیعي گاز د 640000 million TSF په شاوخوا کې کېږي ، ددغو سرچینو اوسنی د ایستلو وړ اندازه څه ناڅه 3800000 million TSF کېږي چې له دې شمېر څخه 2900000 million TSF (د اټکل شوې زېرمې څلورمه برخه) د ډبرو سکاره ، 370000 million TSF (د اټکل شوي زېرمې نیمایي برخه) تیل او 500000 million TSF یا د اټکل شوې زېرمې درې پر څلورمه برخه) یې گاز دي.

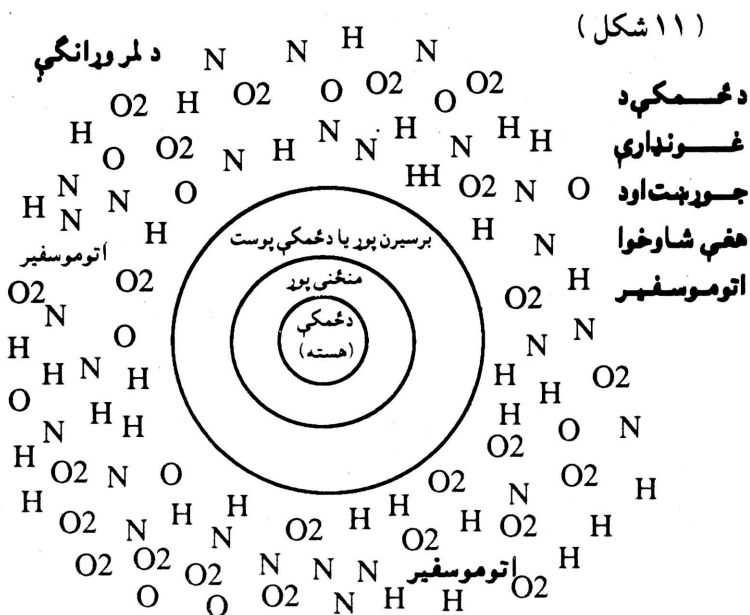
دا چې بشریت په هر کال کې پخوا څومره دغه ذکر شوي دسون توکي لگول او اوس څومره ته اړتیا ده ، یوه بېلگه به راوړو: که په ۱۹۷۰ کال کې (۳۰ کاله مخکې) په ټوله نړۍ کې 9000 million TSF دسون توکي یو کال کې لگېدل اوس (د ۲۱ پېړۍ په پیل کې) دغه لگښت په یو کال کې 25000 million TSF ته لوړ شوی!

دسون توکیو ، په تیره بیا تیلو او گازو ته په پرمختیا یې هېوادو کې اړتیا مخ پر زیاتېدو ده. همدا اوس د پورتنیو بېلابېلو سون توکیو له ډلې دا اړتیا وړ سون انرژي په سلو کې ۴۴ یې د تیلو ، په سلو کې ۱۸ یې له گازو او په سلو کې ۳۵ یې د ډبرو له سکرو څخه پوره کېږي. په یو شمېر وروسته پاتې هېوادو کې دسون مواد د دوی د ځنګلونو لرګي ، د څرخایونو بوتی او رینې او آن دا چې د کورنیو څارویو خوشایي دي. چې دا دنړۍ د ټولو سون توکیو ډېره لږه برخه جوړوي په دې توګه وروسته پاتې هېوادونه د انرژي په لګښت کې وروستی ځای لري ځکه صنعت یې ډېر وروسته پاتې او د کورنیو لوازم یې ابتدایي او د ژوند سطحه یې ټیټه ده. د کاني سون توکیو زیات لګښت د

ژوند د لوړې سطحې ښوونه کوي . په دې ډول اوسمهالي کاني توکي د ژوند بنسټيزه اړتيا ده .

پوڻتنه به وشي ڇي دغه ڪاني توکي ڇي وويل شول چيري او دڄمکي په
کوم پور کي موندل کيري؟

دلته به دځمکې دغونډارې بېلابېل پورته دهغو له ژوروالي سره وگورو:

کاني مراد، عناصر او دسون وړتو کي دځمکې په بېلابېلو پوړيو او برخو کې شته دي. ځينې يې ډېر برسېرن دي، آن دا چې په هغو تيوړو کې چې گډې د تيوړو له رنگ څخه يې پېژندل کيږي لکه اوسپنه او مس. ځينې په ژورو برخو کې دي لکه ډيبرو سکاره، گاز اونور. ددې لپاره چې دا خبره لږ څه نور هم روښانه شي، دځمکې پورتنۍ پوړ به وڅيړو:

د ځمکې د برسیرن پور (پوست) پر پړوالی ۵-۵۰ کیلومتره

رسپري چې له خاورو، عادي ډبرو، بېلابېلو فلز لرونکو ډبرو او ډبرو لږ عضوي موادو څخه جوړ شوی. د ځمکې د دغه پور (پوست يا برسپرن پور) ډبرې لوړې برخې همدا د ځمکې پر مخ پراته غرونه دي، چې مورې يې وينو. لږ څه وچې پراخې هواړې برخې يې همدا براعظمونه دي چې مور ژوند په کې کوو. خود ځمکې ريستي پور (قشر يا پوست) لږ څه په ژورو کې اوبه ښکوي (سمندرونه او سمندرگي). د ځمکې برسپرن پور (پوست) لاندې دويم يا منځنی پور دی، چې د دغه پور پر پيرالي ۲۹۰۰ کيلومتره اټکل شوی چې په جوړښت کې يې زياتره سلکيت، اوسپنه او منگنيزيم دي، تودوخه يې د سانتي گريد ۱۶۰۰ درجې ښوول شوی، درېيم پور يا د ځمکې په منځ کې (هسته) ده چې ۲۱۰۰ کيلومتره پر پيروالي لري او دا اټکل له مخې له اوسپنې او ويلې نکل څخه جوړه ده چې تودوخه يې د سانتي گريد ۲۰۰۰-۵۰۰۰ درجې اټکل شوې په دې کې بېلابېل اکسايډونه هم شته، خود ځمکې گرد چاپيره هوا ده چې په لاندې برخه کې (ځمکې ته نږدې) زياته برخه داوکسيجن غاز، نايټروجن، هايډروجن او يوشمېر نور گازونه هم شته. لږ پورته اکسيجن کميږي. (د هغه د دروندوالي له کبله). بيا هم وايو چې د ځمکې له مخ څخه پورته بېلابېلو غازات دي. دغه هوا تر ۲۰۰۰ کيلومترو پورې اتوموسفير بلل کېږي. دا توموسفير پور له ځمکې سره يوځای وضعي او انتقالي حرکت کوي. دا توموسفير د گازاتو سلواله په دې ډول ده:

ځمکې ته نږدې تر ۸۰ کيلومترو د هوا په جوړښت کې په سلو کې ۷۸ نايټروجن، په سلو کې ۲۱ اکسيجن، په سلو کې له يو څخه کم ارگون او ډېر لږ يې کاربونيک غازونه، نيون، هيليم، ميتان، کريټون او نور يې ډري او د ورې aerosols دي.

دلر د وړانگو انرژي Solar energy دشعاع (بنګړو) په بڼه له اتوموسفیر څخه تهریږي او د ځمکې پر مخ لوېږي. ونې، بوټي او د ځمکې د مخ ټول شین پوښښ له دغه وړانگو څخه د فوتوسنتز په ترس کولو ګټه اخلي. لمر له ځمکې څخه په ۱۴۹۵۹۷۸۹۲ کیلومتره واټن لري، چې وروسته تر دوو نورو غونډارو ځمکه په ټول شمسي نظام کې لمر ته درېیم نږدې غونډاری دی. د لمر وړانګې د ځمکې پر مخ ژویو، بوټو، ونو، مایکرو ژوند ژونکو، ژویو ته حیاتي ارزښت لري. د ځمکې د اتوموسفیر غازونه، په تیره بیا اکسیجن د تنفس او ګڼ شمېر تعاملونو او نایتروجن د عضوي مرکباتو، د ونو بوټو د ژوند، ودې. میوه نیولو او نورو لپاره او ګڼ شمېر نور غازونه د بېلابېلو اړتیاوو لپاره ارزښت لري.

له هوا څخه به بیرته د ځمکې پورونو ته راوگرځو: د ځمکې د پوست (برسیرن قشر) عناصر اوسرچینې بېلابېلې بڼې لري: ځینې جامدې، ځینې مایع ځینې د گازونو په بڼه دي. د بېلګې په توګه اوسپنه او ډیرو سکاره: لمد، نفت په اوبلن او د سون گاز د غاز په بڼه دي. دا ټول د ګټې وټې لپاره له ځمکې څخه ایستل کېږي. په دې ډول اتوموسفیر، هایدروسفیر او په خپله د ځمکې بېلابېل پورونه د منابعو د ظرفیت حدود دي.

د کانونو وېش

تر ځمکې لاندې هغه پنځیزې شتمني، سرچینې او ګټور توکي چې له اقتصادي پلوه موږ ته ارزښت لري او د هغو استخراج، تصفیې (چاپ) او په هغو د پروسس (صنعت) د پړاوونو تر سره کولو ته کلکه اړتیا لیدل کېږي، په بېلابېلو ګروپونو وېشل کېدای شي چې په لاندې ډول ور څخه یادونه کوو:

(۱) د سوځېدونکو ګټورو توکیو کانونه: په دې کې ډیرو سکاره، نفت

او گاز راځي چې ټول د سون توکي دي.

۲) د فلزي گټورو توکيو کانونه : په دې کې هغه فلزي عناصر راځي

چې په صنعت ، جوړښتونو ، ماشين جوړولو ، گانو ، اسبابونو جوړولو او نورو کې کار ور څخه اخيستل کېږي لکه اوسپنه ، سره زر ، مس او نور .

۳) د نا فلزي توکيو کانونه : په دې کې هغه کاني توکي چې فلزات نه

دي ، راځي ، دا هم لکه نور کاني توکي د کارولو او ارزښت له مخې د ډېرې اړتيا وړ دي . چې ځينې صنعت کې لکه بنسټيزه په جوړولو کې ځينې جوړښتونو ته لکه گچ ، ځينې يې په خوړو کې لکه مالگه ، ځينې يې په کرنيزو سرونو کې لکه د سلفيتر مرکبات او بېلابېلو نورو اړتياوې په کار ځي .

۴) د ساختماني (ودانيو) چارو لپاره د نا فلزي توکيو کانونه : دا دخپلې

بيې له پلوه د نورو هغو په پرتله ټيټې دي ، آن دا چې ځينې يې ډېر پريمانه دي ، خو د کارولو اندازه يې ډېره زياته ده . لکه عادي تېري . مرمرو او نور . دا کاني او توکي پوره اندازه هر ځای د ځمکې په برسيرن پور کې موندل کېږي . خو ځينې يې لږ څه کم موندل کېږي لکه گچ ، د سرخاوره ، رخام او نور ، دغه وروستي گڼل شوي توکي په ودانيو کې ډېر ارزښت لري .

۵- د قيمتي او ښکلو ناوسپنيزو ډبرو (توکيو) کانونه : دغه توکي

د خپل ارزښت له پلوه د لوړې بيې لرونکي دي ، ځينې يې په کم شمېر موندل کېږي لکه لاجبر ، زمرود ، لال او باقوت خو ځينې يې بيا پريمانه دي لکه بيريل او تور مالين ، شا مقصود ډبرې ، سپين رنگه ډبرې او ځينې ارزان بيه لاجبرونه .

په اوسنۍ پېړۍ کې د کانونو اقتصادي

ارزښت ته کتنه

په یوویشتمې پېړۍ کې بشر د پوهې په برخه کې لازيات بریالیتوبونه لري، دا پېړۍ له همدا اوس څخه د (کمپیوټر د پېړۍ) په نامه نومول شوې. په دې کلونو کې به پوهنیزې څېړنې نورې هم پراخه شي. په تېره بیا کیهاني څېړنو ته به ډېر پام وساتل شي. په کیهاني څېړنو کې نویو ټکنالوژیو، اسبابونو او توکیو ته اړتیا ده. دغه اړتیاوې ټولې باید تر لاسه شي بشر د هغو د تر لاسه کولو لپاره کانونو ته مخ وړاوي. لکه د فضايي سفینو، له لرې څخه د فلم او عکس اخیستو اسبابونو، دانرژي سرچینو او په نورو برخو کې. نو کله چې مور وایو (اوسنۍ پېړۍ) نوزموړ موخه له هغو بشري سترو پرمختگونو څخه ده چې د ډېرو نویو پوهنیزو څانگو په مرسته یې صنعت، ودانې جوړولو، بیړۍ چلولو او د ژوند په نورو ټولو ډګرونو کې تر لاسه شوي. د همدغو کاني توکیو د لازياتې پلټنې او را ایستنې له امله ټولنو ته د لازيات پرمختګ لاره هواره شوه. په تېره بیا چې ځینې له دې څخه د ترقۍ په لاره کې د انرژیکي سرچینو په توګه کارول کيږي.

صنعتي هېوادونو وکړای شول چې له کاني توکیو څخه په کار اخیستنې سره خپل اقتصاد ته پوره وده ورکړي، اوس وخت همدا صنعتي پرمختللي هېوادونه دي چې تر ځمکې لاندې سرچینو ډېره زیاته برخه لګوي. د بېلګې په توګه هر کال صنعتي هېوادونو ته په منځنۍ توګه ۱۵۰۰ میلیون ټنه تیل وړل کيږي، د شمېرنو له مخې د ټولې نړۍ د تیلو او ګازو د

لگښت په سلو کې ۷۷ برخه د امریکا په متحده ایالاتو کې کېږي. دغربي یاخليج هېوادو ټوله پانگه د دوی له همدې کاني سرچینې (تیلو) څخه ده. سعودي عربستان چې بډای هېواد دی د ټولې نړۍ په سلو کې ۹ برخې نفت ترلاسه او بیا یې پلوري همدارنگه د امریکا متحده ایالات او دغربي اروپا یو شمېر هېوادونه چې دنړۍ د پرمختللو هېوادونو او پرمختللي اقتصاد لرونکي شمېرل کېږي. د ډېرو سکرو په استخراج او استعمال کې هم دنړۍ تر ټولو لوړ ردیف کې راځي. د ارقامو له مخې په همدغو هېوادو کې په ۴۶۵ میلیارد تنو شاوخوا د ډېرو سکراړه څانگړي شوي، چې له دې څخه تقریباً ۴۷٪ شمالي امریکا او ۲۰٪ غربي اروپا کې دي د امریکا متحده ایالات د ډېرو سکرو دنړۍ تر ټولو لوی صادرونکی هېواد دی، چې زیات شمېر یې جاپان، شرقي کاناډا او غربي اروپا ته صادروي، چې یوه زیاته اندازه پانگه د امریکا متحده ایالاتو ته جمع کېږي. د فلزي ډبرو په استخراج او مصرف کې هم صنعتي پرمختللي هېوادونه لوړ مقام لري مثلاً د ۱۹۷۹ کال د ارقامو له مخې دغه هېواد ۴۹۴ میلیون تنه فولاد تولید او په صنایعو کې یې مصرف کړي. سویډن هر کال د ۱۶-۱۸ میلیونو تنو اوسپنه صادروي برازیل هر کال ۸۰ میلیون تنه اوسپنه صادروي ورپسې روسیه، ایټالیا، استرالیا، کاناډا، هند لایبریا، دورتیانیا، انګولا او ونیزیل د اوسپنې د زیاتو کانونو لرونکي دي. د نکل له پلوه کاناډا ډېر غني هېواد دی او ورپسې استرالیا، کولمبیا، اندونیزیا، فلپین او یو شمېر نور راځي. کاناډا او د امریکا متحده ایالاتو او فرانسوي (لي نکل) کمپنیو د دغې مادې استخراج او صدور په غاړه اخیستی، چې ډېره لوړه پانگه لري. د فولادو لوړې درجه صادرونکی هېوادونه په نړۍ کې جاپان (کال کې ۳۰-۳۵ میلیون تنو)، المان، بلجیم، نیدرلند، لوکزامبورګ،

ایټالیا، فرانسه او اسپانیا دی، چې دا ټول د نړۍ بډای هېوادونه تشکیلوي. همدارنگه په کاني موادو کې بله قیمتي المونیم دی، چې په تیره بیا نن ورځ د الوتکو ټانکرونو، پوښونو او په نورو صنایعو کې چې لوړ اقتصادي ارزښت لري، استعمالیږي، دغه ماده هم د لویو پانگوالو هېوادو په لاس کې ده. مثلاً د امریکا د متحده ایالاتو (الکوي) (زینلویې متالس) سویس (الیوسویس) کمپني په دې برخه کې لوی امتیاز لري. داتیایمې لسيزې په ترڅ کې د نړۍ د بوکسیت د استخراج له پنځو برخو څخه درې برخې همدې انحصاراتو تر سره کاوه، مسوهم د یو شمېر هېوادونو په اقتصاد کې فوق العاده رول لوبولای مثلاً امریکا یې «اسارکو» کنیکات، فلپس، مگما کوپراو آناکونداي کمپنۍ گانو پکې ډېره ونډه لري. حال دا چې پرمختیايي هېوادونه د نړۍ نیمایي مس هم نه تولیدوي. دلته باعزت دادی چې بې وزلې هېوادونه یا اصلاً دغسې کانونه نه لري او یا هم تراوسه د هغو په استخراج او تفحص کې ډېر وروسته پاتې دي او لاسبري لاندې یې نه دي راوستي تر ډېره وخته د افریقایي هېوادونو کانونه د فرانسې، پرتغال او انگلستان له خوا استخراج او گټه یې د هغو په جیب کې لويده. د استعمار په دوره کې د گڼو آسیایي هېوادونو کانونه هم د همدغو استعماري هېوادو په واسطه استخراج کېدل. د جستو او سربو زېرمې او کانونه هم لکه نور فلزات په صنعت او د اقتصاد په وده کې مهم رول لري له دې پلوه یو شمېر هېوادونه لکه کاناډا د امریکا متحده ایالات، پېرو، استرالیا او مکسیکو له نورو ډېر مخکې دي د ۱۹۸۳ کال دارقاسو له مخې دغه کال کې ۴، ۴ میلیون ټنه جست او ۳، ۸ میلیون ټنه سرب استخراج او تولید کړي وو، چې د نورو هېوادو ښځلورمې برخې په اندازه و او په ټوله نړۍ کې یې لومړي مقام گټلی و. په دې پېښې جست په المان،

سويډن ، ايرلنډ ، مکسيکو جنوبي افريقا او جاپان کې زيات استخراجيږي .
جاپان د جستو په توليد کې لومړی مقام لري .

د سربو په هکله هم صنعتي پر مختللي هېوادونه لکه دنورو کافي موادو په شان حالت لري مثلاً امريکا متحده ايالات دنړۍ ۳۰٪ سرب توليد وي . المان ، انگلستان ، جاپان او استراليا په ترتيب دويم ، درېيم ، او څلورم مقامونه لري . يوشمېر پانگوالي هېوادونه لکه بلجيم چې ځينې کاني مواد نه لري نو هغوی بيا ددغو موادو په ذوب او غني کولو بوخت دي او له دې لارې لوړ عوايد ترلاسه کوي .

د قلعي په برخه کې برخلاف ، د آسيا جنوب ختيځ هېوادونه مخکې دي . لکه ددې پر درېيمه برخه دنړۍ ټول قلعي چې په کال کې ۱۹۰۰۰-۲۰۰۰۰ تنو ته رسېږي ماليزيا کې استخراجيږي ، همدارنگه په دې پسې بوليويا د قلعي لوی استخراج کوونکی هېوادو چې دوی دواړو هېوادو په اقتصاد کې دغې مادې ډېر رول لوبولی او ددې دغه کانونه له بحري معادنو استخراجوي . په ماليزيا کې له جاپان سره په گډه پانگه قلعي استخراج او بيا يې په صنعت کې کاروي ، انگلستان هم د قلعي په استخراج کې نامتو هېواد دی ، خوا امريکا د خپل صنعت لپاره له نورو هېوادو څخه قلعي واردوي حتی دنړۍ نيم قلعي ، د امريکا په متحده ايالاتو کې په صنعت کې استعمالېږي په دې توگه ليدل کېږي چې هغه شمېر هېوادونه چې په اقتصاد کې يې کاني مواد مهم رول لري ، نو که خپله ځينې کاني مواد نه لري له بهر څخه يې واردوي او بيا يې په صنعت کې استعمال او خپل دغه صنعتي محصولات بيا صادروي چې په دې شکل کې هم ددوی په اقتصاد کې ستر رول لوبوي پر مختللي صنعتي هېوادونه فلزات يا په ورقه يي شکل (په تېره بيا اوسپنه) يا په ميله يي شکل

(په تیره بیا فولاد) وروسته پاتې او پرمختیایي هېوادو ته هم صادروي چې طبعاً له پرمختیایي او وروسته پاتې هېوادو څخه زیات اسعار ورتړلاسه کيږي. سربېره پردې دوی د ماشین جوړولو یا ثقیله صنایعو کارخانې د ترکټورنو، ترانسپورتي وسایلو، په واسطه وسایل تولید او بیا هغه بهر ته صادروي چې ددوی عمده پیروونکي همدا وروسته پاتې او پرمختیایي هېوادونه دي لکه د امریکا د متحده ایالاتو انټرنشنل کمپنۍ موټر، د فورد کمپنۍ موټر یا د روسیې زیل، گاز، او نورې فابریکې او د جرمني بنز کمپنۍ چې دخپلو فولادو د کلکوالي د درجې له مخې یې نړیوال شهرت موندلی او ډېر صادرات لري. همدارنگه جاپان هم هغه هېواد دی چې د وارداتو په مقایسه یې د ماشین آلاتو صادرات زیات دي. پرته له څو محدودو لږ پر مختللو هېوادو لکه هندوستان، برازیل، ارجنتاین، مکسیکو، جنوبی کوریا او سنگاپور نور ټول عمده ماشین الات او د فلزي پرزو تولیدونکي هېوادونه پر مختللي صنعتي هېوادونه لکه د غربي اروپا هېوادونه، د امریکا متحده ایالات کاناډا او انگلستان دي چې په پیمانه د کانونو په استخراج او بهرې برداري کې ډېر پر مختللي. آن تردې چې له لسو برخو څخه ۹ د فلزو د پروسس د تجهیزاتو تولید د غربي اروپا هېوادو شمالي امریکا او په جاپان کې کيږي. په دې برخه کې د دغو هېوادو تر منځ نن زیات رقابت هم موجود دی. د فلزي موادو د کانونو د استخراج سربېره په دغو تولیدي برخو کې تخنیکي، رېډیو، بشپړې جوړولو صنعت هم وده کړې چې دا هم په خپله د کاني موادو پیداوار پورې اړه لري. د دغو هېوادو د همدغه صنعت له برکته و چې د صادراتو ځانګړیو ماشین آلاتو او فلزي پرزو صادرو لپاره چې اوچت شول لکه جاپان په ۱۹۸۳ کال کې ۱۱ میلیونه بار بری او ۷ میلیونه تیز رفتار موټر صادر کړي وروسته تر، جاپان،

فرانسه او جرمني درېيم او څلورم درجه د موټرو توليدونکي هېوادونه دي وروسته تر هغو انگلستان ، ايتاليا او کاناډا دغه راز روسيه هم د موټرو او تخنيکي پرزو تراکتوراو کمباين لوی توليدونکی هېواد دی. کاني فلزي مواد په هوايي او کيهاني راکتي وسايلو کې هم د استعمال پراخ ځای لري چې په دې کې د امريکا متحده ايالات ، روسيه او درې نور پرمختللي هېوادونه لوړ مقام لري.

یوشمېر ناوسپنيز طبيعي مواد او توکي چې په تېره بيا له پطروسيمي صنايعو څخه د دضمني محصولاتو په توگه تر لاسه کېږي هم نن په صنعت کې د انرژيکي منبع په توگه په کار ځي مثلاً ايتان ، پردپان او پوتان چې دا هم غوره اقتصادي اهميت لري. دغه راز امونيا کروهيليم د طبيعي گازو له کانو تر لاسه کېږي چې بيا په ځينو کيمياوي صنايعو او په تېره د کرنې لپاره له کيمياوي سرو کې استعمالېږي په دې توگه يوشمېر کاني غير فلزي مواد د کرنې سکتور د ترقي لپاره پکارېږي چې دا د کرنې او کاني زېرمو اړيکي زياتوي . سلفر چې يوه بله مهمه کاني ماده ده ، چې په نړۍ کې هر کال ۳۰-۳۵ ميليون ټنه توليديږي عمده توليدونکي يې متحده ايالات (يو په دويمه برخه) کاناډا (يو په پنځمه برخه) جاپان ، فرانسه مکسيکو ، جرمني او روسيه دي ، حتی کاناډا هر کال ۷۰ ميلېون ټنه سلفر بهر ته صادروي چې په اقتصادي عوايدو کې يې ستر رول لري ، چې دا بيا د گوگړو د تيزاب د لاس ته راوړنې لپاره پکارېږي او يوه برخه يې کيمياوي سرې ته پکارېږي. دغه راز په ناوسپنيزو کاني توکيو کې مالگه هم راځي چې دا هم په زباته پيمانه د امريکا متحده ايالاتو ، آلمان ، انگلستان ، فرانسه ، کاناډا ، مکسيکو ، آسټراليا او نيوزرلنډ دی. چې سربېره په خوراکي مالگې د سودا ، سړيم بای کاربونيت او کلورين د لاسته راوړلو

لپاره هم پکارېږي چې په اوسمهالي صنايع کې غوره ونډه لري. نړۍ په کال کې ۱۰۰ ميليون ټنه فاسفوريت مصرفوي، چې دا هم زياته برخه د متحده ايالاتو، مراکش، تونس، الجزاير، سينګال، او په بنين کې استخراجېږي. لندن او اسرائيل هم دغه کانونه لري. په دې توګه ليدل کېږي چې د معاصرې نړۍ د پرمختللو هېوادو په تېره بيا د صنعتي پرمختللو هېوادو اقتصادي تخنیکي، صنعتي وده او هغوی پر طبيعي منابعو او کاني موادو باندې استواره ده. دغو هېوادو له خپلو طبيعي ترڅمکې لاندې زېرمو سره د خپل کار ځواک، مهارت، ټکنالوژي او منجمنې يوځای کړاون ورځ د ترقي لوړو پوړيو ته رسېدلي. يوشمېر پرمختيايي هېوادونه هم په کافي اندازه کانونه لري حتی يوشمېر لکه د لاتيني امريکا، افريقا او جنوبي آسيا هېوادونه د خپلو زېرميني زېرمو له کبله ډېر شتمن هېوادونه بلل شوي، چې دوی هم اوس د خپلې اقتصادي ودې لپاره د دغه کانو لټون او را ايستنې ته متوجه شوي او ځينو هېوادو لکه هندوستان، ايران، قزاقستان، ازبکستان، پاکستان، مراکش، الجزاير او کاناډا په دې وروستيو کې د خپلو کانونو په استخراج او دهغو پواساس داخلي صنايعو ته په ودې ورکولو سره خپل اقتصاد کې يو قوي تحرک را منځ ته کړی يوشمېر له دې هېواد څخه د کاني موادو او له هغو څخه پروسس شوي صنعتي املاکو مهم صادرونکي هم دي. د هېوادونو د ملي اقتصاد د اړتيا له مخې نن ورځ د کانونو په برخه کې د ملي کدرونو روزنې او د دغو کانونو پلټنې ته زياته توجه کېږي.

د افغانستان پلټل شوي او پېژندل شوي کانونه

له بده مرغه افغانستان د جيولوجيکي يا ځمکپوهنې د څېړنو له پلوه

ډېر وروسته تر مطالعې او کتنې لاندې نيول شوی. که چېرې په هېواد کې
 که د ځمکپوهنيزو څېړنو شاليد ته وگورو، نو آن تر ۱۹۵۴ زېږدي کال پورې
 په ملي او نړيواله کچه کوم څېړنيز کارونه نه دي شوي، تر همدې کاله
 جیولوجيکي نقشو افغانستان سپين پرېښي او د کاني پلټنو علایم پکې
 نه و ثبت، سره له دې چې په لومړنۍ بڼه ځينې څېړنې او کتنې شوې وې، د
 بېلگې په ډول د ۱۹۲۶-۱۹۵۱ ز کلونو تر منځ يو ځل يو فرانسوي
 جیولوجيست (فيورون) او يو شمېر نورو د کابل ولايت يوه کوچنۍ سيمه په
 تجربوي ډول تر کتنې لاندې نيولې وه، خو کومې جوتې پايلې يې نه وې
 موندلې، نو ځکه تر دې وخته د ځمکپوهنيزو څېړنو کار ډېر د ستاينې او
 يادونې وړ نه دی کوموسويديني پوهانو چې د سرپل د انگوت په سيمه کې
 څېړنې کړې وې هغه هم نيمگړې وې انگريز ځمکپوهانو (کريز باخ) او
 (هايدن) هم څه څېړنې کړې دي، خو چندان د پام وړ نه دي او نه يې مثبت
 نتايج درلودل وروسته تر ۱۹۵۵ ز په دې برخه کې ژورې څېړنې پيل شوې،
 همدا وخت پدې څانگه کې دولتي ادارې جوړې او په علمي ډول د ځمکپوهنې
 او کانونو د پلټلو کار له ۱۹۵۵ ز کال څخه را په دې خوا په کابل کې (د
 نفت او گازو د څانگې) له رامنځ ته کېدو سره سم پيل شو. سره له دې چې په
 بدخشان کې له ډېرو لرغونو زمانو څخه را په دې خوا لاجورد پېژندل شوي او
 ايستل شوي و، مالگه هم چې کاني توکي دي له ډېر پخوا پېژندل شوې او
 کارول کېده خو دا په لومړني شکل و. همدارنگه زموږ خلکو په ځينو
 سيمو کې کاني تيزې او خاورې لکه د سرمينځلو خاوره او گچ هم را ايستل
 او کارول يې خو دا نارسمي، عنعنوي او لومړني کارونه وو.

کله چې په ۱۹۵۵ ز کې د نفت او گازو رياست رسماً جوړ شو
 د افغانستان رسمي پاليسي په دې برخه کې وټاکل شوه او اړوندو څانگو

لازمه پاملرنه ورته واړوله. په ۱۹۵۸ ز کال کې د هېواد په شمال کې د نفت او گازو د پلټلو او خپرېدو کار په علمي، مستدله او فني توګه پیل شو. داهغې د ځمکپوهنیز جوړښت له هراړخیزو څېړنو او اړوندو نقشو جوړولو سره یوځای پرمخ لاړې. له ۱۹۵۸ ز نه تر ۱۹۵۹ ز کال پورې په کابل کې فرانسوي پوهانو (منیسیه) او (لاپاران) ځمکنۍ نقشي وکښلې، چې ځینې کاني سیمې په کې اټکلي وښوول شوې. په ۱۹۵۹ ز کال کې جرمني کارپوهانو هم هغې وګړې څو کار یې ډېر په ځنډ روان و. د کانونو د پلټنو په برخه کې بنسټیز کارونه په ۱۹۶۰ ز کال کې پیل شول دا وخت روسي کارپوهان هم د افغانستان د کانو او صنایعو د اداراتو د قرارداد له مخې هېواد ته راغلي وو. په ۱۹۶۵ ز کال کې په افغانستان کې «د کانو او ځمکپوهنې څانګه» را منځ ته شوه چې پوره فني پرسونل یې ومونده او خپل پام یې تر ځمکې لاندې زېرمو ته واړاوه. همدا وخت د ډېرو سکرو، اوسپنې، سرو زرو او لاجوردو څېړنې په بنسټیزه توګه پیل شوې، چې د همدې هڅو په پای کې د حاجیګګ د اوسپنې کان وموندل شو. دا د نړۍ تر ټولو لومړنی کان دی چې په سلو کې پنځه شپيته (۶۵٪) سوچه اوسپنه لري. دا وخت د هېواد په شمال کې له پلخمرې څخه تر هرات پورې په ټوله پراخه ساحه کې د ډېرو د سکرو پلټل ترسره شول، د بریلوم او باریت زېرمې هم وپېژندل شوې او د سرو زرو مهم کانونه کشف شول. دغو څېړنو وښوده چې افغانستان د پنځیزو سرچینو له پلوه ډېر شتمن هېواد دی. له ۱۹۶۵ ز کال را په دې خوا په افغانستان کې سرب، جست، سره زر، مس، باریت، ابرک، سلفر، فاسفوریت، د ډبرو سکاره، کاني منرالي، اوبه چې شمېر یې ۱۱۲ چينو ته رسېږي. مالګه اوزیات شمېر غیر فلزي او د سون مایع کاني توکي لکه نفت او طبیعي ګاز تر ارزښتمنو ځمکپوهنیزو څېړنو لاندې ونهول شول او څرک یې ولګول سو. په دې لړ کې په ۱۹۷۳ ز کال کې د

هېواد په شمال لويديځ اوڅه هم لويديزو پراخو دښتو کې دارکونيت لوی کان وموندل شو او دهرات په شمال کې د بارت کان وسپړل شو. په ۱۹۷۴ ز کال کې د مسو يو لوی کان په لوگر (عينک) کې وپېژندل شو او کار پرې پيل

۵- ددېروسکاره

۵- گاز

۵- مالګه تېل

۵- قيمتي ډبرې لکه لاجير (لاجورد)

۵- رارتي

۵- برېښنا (انرژيکي

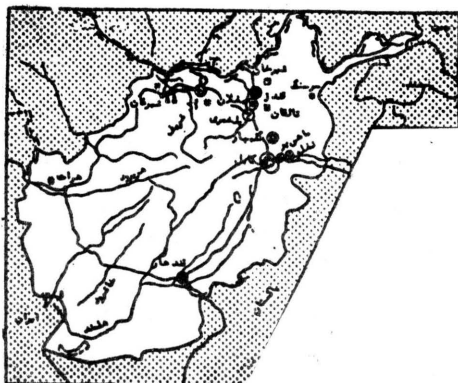
سرچينه)

۵- د اوبو برېښنا (انرژيکي

سرچينه)

۵- صنعتي مراکز ته کښل

شوي پايپ لاین

۵- ماشين جوړونه (پوه د جنگلک فابريکه په کابل کې او بل عصري ورکشاپ په جلال آباد کې

۵- کيمياوي سرې اوله هغې سره يوځای نور جوړېدونکي توکي لکه گاز

۵- سمنټ

شو. همدا وخت د ټول افغانستان لپاره د کاني توکيو د پلټلو بشپړې

نقشې وايستل شوې، چې په ځمکپوهنيزو څېړنو کې خورا ارزښت لري په

دې توگه د هېواد د کاني پنځيزو سرچينو د سپړنې، څېړنې او پېژندنې په

بهير کې د ۱۹۵۵ ز ۱۹۷۵ ز پورې چې شل کاله کېږي ډېر د قدر وړ کار

وشو. همدا هڅې وې چې ايله د هېواد دغه مهم کانونه وپېژندل شول، آن

دا چې په سلو کې ۶۵ سوچه اوسپنې او د ډبرزيات گاز لرونکو کانونو

سپړنې نړيوال هک پک کړل او دې کار د يوزيات شمېر هېوادو پاملرنه

افغانستان ته راواړوله.

تراوسه پورې د پنځيزو سرچينو د پلټلو په ترڅ کې په افغانستان کې

د لاندنيو توکيو کانونه پېژندل شوي دي:

- دسون وړ توکي لکه د ډبرو سکاره ، نفت ، گاز ، تورف ، نسواري
رنگه سکاره او سوځيدونکي سلانسونه .

- فلزي عناصر لکه اوسپنه ، مس ، منگنيز ، کرومين ، سرب ، جست ،
المونيم ، مولبديم ، ويلفرام ، قلعي ، بيسموت ، ارسنيک ، رانجه .

- ډګران بيه عناصر لکه بريليوم ، ليتيم ، سيزيوم ، روبيديم ، تاشاليم ،
نيوبي ، کاديوم ، يورانيم او توريوم .

- نجيبه عناصر لکه سره زر ، سپين زر او پلاتين .

- غير فلزي مفيده عناصر لکه سلفر ، فلورايت ، باريټ ، سلتين ،
فاسفورس او اپاتيت .

- ارزښتمنې ساختماني او نا ساختماني نافلزي ډبرې لکه مرمر ، ابرک
، سوبه لي (تالک) ، لاجورد سرپانتين ، غرنی بلور ، سلاندي او داسې نور

له دغو شتمنيو او کاني زېرمو څخه ځينې يې د بېلابېلو ځمکنيو
پوړونو د جوړيدو او رسوبي دورو په ترڅ کې جوړ شوي ، د بېلګې په توګه
دارخين ، پاليوزويک ، کمبرين او سليورين ، ترسبات ، د ديونين ، پيرمين
، کاربن ، ترپاسيک ، جوراسيک ، تباشير ، نيوجن ، پاليزجن ، انټروپوجن او
سينيوزويک ترسبات ، ځينې يې بيا ډېرې ژورې ډبرې (انټروزيغي تيرې)
دي چې هغه يو څه په ژورو پوړونو کې دي ، حال دا چې بدلیدونکې ډبرې
بيا ډېرې برسیرنې اود ځمکې پرسردي .

د افغانستان د کانونو ډولونه :

خرنگه چې د کانونو د پېژندنې په برخه کې وویل شول؛ کاني توکي په بېلابېلو برخو ویشل شوي وو. دلته به د افغانستان کانونه د همدغو تقسیماتو او ویشنې په رڼا کې ذکر کړو:

(۱) د سون توکي:

- د ډبرو سکاره: په افغانستان کې د ډبرو د سکرو په اړه څېړنې لومړی ځل په ۱۳۲۰ لمريز کال کې د هندوستاني ځمکپوهانو له خوا د کهمرد، اش پستي، صوف درې او برفک په سیمو کې پیل شوي، وروسته د غورا بر سیره کولو دوام وموند. د جیولوجیکي څېړنو له مخې د هېواد د ډبرو سکاره زباتره د جیوراسېک په پوړونو کې دي. د سکرو د ساحې پراخوالی ټول ټال پینځه دیرش زره مربع کبلو متره دی. چې تر اوسه یوولس کانونه پلټل شوي، د سکرو اندازه یې ۳۰۰۰-۵۰۰۰ میلیونو ټنو پورې رسېږي. د ډبرو د سکرو هغه کانونه چې تر اوسه تر گټې اخیستنې لاندې راغلي هغه دادي:

(الف) د صوف درې کان: دا کان په سمنگان کې دی چې د سکرو زېرمه یې ۷۴۰۰۰۰۰ (خلور او یا ملیونو ټنو) ته رسېږي. ددې کان سکاره د خپل څرنگوالي له کبله ډېره لوړ گڼل شوي، په یو کیلو گرامو کې یې د انرژي قدرت یا اندازه ۷۰۰۰-۸۲۰۰ کالوريو پورې رسېږي.

(ب) د اشپتي کان: دا کان په بغلان کې دی چې زېرمې یې ۵۰۰۰۰۰ ټنو ته رسېږي. په یو کیلو گرام کې ۵۸۰۰-۹۰۰۰ کالوري انرژي لري. دا د سکرو د څرنگوالي (کیفیت) له پلوه دویم ځای لري.

پ) کوکران: دا کان د پلخمري ختيځ لوري ته پروت دی، د سکرو ټوله زېرمه يې (د سکرو پوړونه يې ۳ متره ژوروالی (عمق) لري) ۱۵۰۰۰۰۰ (پنځلس ميليونه) تنه کبيري په يو کيلو گرام کې يې ۵۶۰۰-۶۵۰۰ کالوري انرژي شته. د نړيوالو معيارونو له مخې د څرنګوالي له مخې لوړ ارزيايي کبيري. دغه کان صنعتي مرکزونه او د هېواد لويو لارو ته د نږدېوالي له امله په هېواد کې د برزيات اقتصادي ارزښت لري. د جنگونو له توندېدو څخه مخکې له دې کانونو څخه هره ورځ په منځني ډول تر ۳۰۰ ټنو پورې سکاره تر لاسه کيدل.

ت) د مسجد چوبي او سبزګان: دا کان د هرات ختيځ لوري ته په ۱۸۰ کيلومتره واټن کې پروت دی. له ۱۳۲۳ لمريز کال څخه را په دې خوا سکاره ورڅخه ايستل کېږي. ټوله زېرمه يې نهه نيم ميليون تنه ده او په يو کيلو گرام کې يې د انرژۍ اندازه ۷۷۷۳ کالوري ده دا هم له نړيوالو معيارونو سره سم، د لوړ کيفيت سکاره بلل کېږي. د مسجد چوبي له کان سره يو ځای د سبزګ په سيمه کې هم يو د سکرو کان شته چې زېرمه يې پنځه ميليونه تنه ښوول شوې او په هر کيلو گرام کې ۷۰۰۰ کالوري انرژي لري. پر يادو شويو کانونو سربېره د افغانستان په ځينو نورو ولايتونو او سيمو کې هم د ډبرو سکرو پوره اندازه کانونه شته لکه ګرديز، ننگرهار، خوست، غوربند، کرمان، (په تيره د ننگرهار، په هسکه مينه او کوټ کې) چې دغه کانونه لا تر اوسه نه دي پلټل شوي او وړ پاملرنه ورته نه ده شوی. آن دا چې د هغو د نقشه ايستني علمي پلټلو، اټکلونو او د څرنګوالي جوټولو ته يې هم پام نه دی شوی.

نفت اوګاز

داهم د سون په کاني توکيو کې راځي چې وروسته د ډبرو له سکرو زموږ په هېواد کې دويمه درجه اقتصادي ارزښت لري، خود کارولو او آسانتياوو له کبله د ډبرو د سکرو په پرتله ځينې بڼيګنې لري. د بېلګې په توګه: د سړکونو د کښلو پر ځای يوازې پايپ لاین (نل ليکه) غواړي، دايستلو چارې به يې لږ څه لوړه پانګه غواړي، خو لږو کار کوونکو ته اړتيا لري او داسې نورې بڼيګنې.

په هېواد کې د نفتو او ګازو جيولوجيکي پلټنې او څېړنې له ۱۳۱۰ لمريز کال څخه را په دې خوا پيل شوي، چې په پای کې يې دا خبره سپينه شوه چې د هېواد په شمال کې د نفتو او ګازو پوره زېرمې شته. لومړی ځل د نفتو د سيمو پلټنه يوې امريکايي جيولوجيکي کمپنۍ په غاړه اخيستې وه، دوی د شبرغان د ښار په لس کيلومتري کې د يتيم تاق سيمه په نښه کړه. ورپسې د سيويډن د هېواد متخصصينو د انګوت په سيمه کې يوه څا وکيندله، خو پایله يې په زړه پورې نه وه، ورپسې د ۱۹۵۸ زېږدي کال د جنوري په درېيمه د پخواني شوروي د تخنواکسپورت له موسسې سره قرار داد وشو. د دغه قرار داد په پایله کې ژورې جيولوجيکي پلټنې وشوې چې لاس ته راوړنې يې په زړه پورې وې. په همدې وخت کې د ۱۹۴۰ او ۲۰۰۰ مترو په ژوروالي ځينې اکتشافاتي څاګانې وکيندل شوې او د جيوراسيک په پورې کې د نفتو زېرمې او د طبيعي ګازو زېرمې تثبيت شوې. د هېواد په لومړني پښخه کلن ټولنوتيز پلان کې (۱۳۳۵-۱۳۴۰ لمريز) د زېرمو د پلټنو او جيولوجيکي چارو کار په نښه توګه پای ته ورسيد. د هېواد دويم ټولنوتيز پښخه کلن پلان کې ۱۸۱ اکتشافاتي څاګانې او ۶۲

استخراجي څاگانې د ۲۰۰ او ۱۴۰۰ مترو په ژوروالي برمه شوې. په همدې توگه په درېيم پلان کې دوه ميليارده متره مکعب تنه استخراج ترسره شو چې په هغې کې پتېرول، د خاورو تيل، ډېزل، مازو (تورتيل) او قير شامل وو. د هېواد د گازو اندازه ۹۰۰-۱۱۰۰ ميلياردو مکعب مترو اټکل شوې وه. په ۱۳۵۴ کال کې چې څه نورې څېړنې هم وشوې، دغه اندازه، نوره هم لوړه وښوول شوه، دا وخت يوه بله زېرمه (داق درياسيمه کې) وموندل شوه چې د طبيعي گازو زېرمه يې ۶۰۲ ميليون تنه اټکل شوی و. دانگوت دکان زېرمه ۷۰۲ ميليون تنه وښوول شوه. د هېواد له شمالي سيمو پرته په جنوبي سيمو کې هم د گازو پوره زېرمې ښوول شوي له همدې امله د کټواو د سيمې د نفتو او گازو د پلټلو قرارداد له يوې فرانسوي توتال کمپنۍ سره ترسره شوی و، خو بيرته وران شو. نو ځکه د دغو زېرمو اندازه معلومه نه شوه. دغه راز د هېواد په لويديځ کې هم د نفتو او گازو زېرمې شته، آن دا چې په ۱۳۴۵ لمريز کال کې يې علمي کارونه پيل شوي هم وو او د تيرپل بای محمد او غوريانو په سيمو کې يې زېرمې تثبیت شوې، خو نور کارونه يې بشپړ نه شول.

۲) د فلزي گټورو توکيو کانونه:

په افغانستان کې د وسپنې زېرمې: وسپنه يو هغه مهم کاني توکی دی چې انسان له ډېرې اوږدې مودې راهيسې هغه پېژندلی او تر کار اخيستنې لاندې يې ده. په منځني ډول هغه وسپنه چې انسان ورڅخه گټه اخلي او کاروي يې پنځوس ځله له مسو څخه زياته ده، په بله وينا دغه فلزي کاني توکي تر نورو فلزاتو د کارولو پراخه ډگر لري. د جيولوجي د پوهنې له مخې د وسپنې پنځيزې زېرمې ډېرې زياتې دي. زموږ په هېواد کې له لسو څخه

زیاتی دوسپنی زېرمې شته. دلته به یې په لنډه توگه نومونه واخلو:

- د بامیانو د حاجي گک دوسپنی کان: دغه کان د بامیان ولایت په سویل کی پروت دی.

(۹) نقشه:

د هېواد حقونه مهم کانونه

چې تر اوسه پېژندل شوي

او خیرل شوی دی .

چې د افغانستان د وسپنې يو لوی کان بلل کېږي. د دغه کان خپرنيز کارونه په ۴۳-۱۳۴۴ لمريز کلونو کې پای ته ورسيدل او ټولې زېرمې يې ۱۰۹ ميليونه ټنه ښوول شوي چې سلواله يې ۶۳ ده.

- د حاجي علم کان: دغه کان دکندهار په شمال کې ددغه ښار په ۱۳۰ کیلومترۍ کې پروت دی چې دکندهار د خاکریز په ولسوالۍ پورې اړه لري. دهغه دوسپنې ډبرې د (مگنا تایت) یا نورو تیزو له ډولونو څخه دی چې د وسپنې ډبرعالي جنس بلل کېږي.

- داسد کلا دوسپنې کان: دغه کان هم دکندهار دښار په شمال کې په ۱۰۰ کیلومتري واټن کې پروت دی، چې دډبرو ډول یې مگنا تایت دی. دهغه ډبرې تر ۶۳٪ سوچه و سپنه لري.

- د پغمان گان: دغه کان د پغمان دلوی بن سویل لویدیځ خواته

پروت دی، ددغه کان درگ اوږدوالی ۱۵۰ متره او سور یې دوه متره دی، ژوروالی یې ۷ مترو ته رسېږي په سلو ې خلور وسپنه لري.

- **د سپاډرې کان:** دغه کان هم د کندهار په ولایت کې دی چې درگ اوږدوالی یې ۳۰۰ متره او سور یې دوه متره او ژوروالی یې ۵۰ مترو ته رسېږي.

- **د چینار درې کان:** دغه کان د کندهار په خاکریز کې دی چې د کندهار له بڼا څخه ۱۲۰ کیلومتره واټن لري. ددغه کان د وسپنې د ډبرو ډول (هماتایت) یا سور ښکته تیري دي.

- **د جبل السراج کان:** دغه کان د جبل السراج ولسوالۍ د (ارگ) شمال لوري ته پروت دی، دهغه د وسپنې سلواله تر ۴۵ رسېږي. ژوروالی یې ۵۰۰ متره او د وسپنې د زیرمې ټوله اندازه یې ۸ میلیونه تنه اټکل شوي ده.

- **د غوړیند د چیلان کان:** دغه کان د غوړیند درې کین لوري ته په ۷ کیلو مټري واټن کې د چیلان په سیمه کې پروت دی د وسپنې ډول یې هमतایت یا سرې ښکته ډبرې دي.

- **د بدخشان د کران درې کان:** دغه کان هم د دهواد د وسپنې یو شتمن کان دی چې په بدخشان کې د لاجوردوله کان سره مخامخ پروت دی، پر یروالی یې په منځني ډول ۱۰ متره او اوږدوالی یې ۲۰۰ متره دی، د ډبرو نوعیت یې (هماتایت) دی. داو کران لویډیز خواته برخه په لوړه سیمه کې پلټل شوی چې د غوړه کیفیت لرونکی دي.

- **د بدخشان د ارغنج خواه کان:** د وسپنې دا کان د بدخشان د بهارک شمال ختیځ لوري ته په پښتانه کیلومترې کې پروت دی، دهغه ښکته وسپنه ۱۰۰۰۰۰ تنو ته رسېږي (۱۳).

- د بدخشان د شغنان کان: دا کان د بدخشان ولایت د شغنان سیمې په ختیځ لوري کې د دوه کیلومترو په واټن پروت دی. اوږدوالی یې یو کیلومتر او پریږوالی یې پینځو مترو ته رسېږي.

د وسپنې له پورتنیو کانونو پرته، زموږ د هېواد په بېلابېلو نورو سیمو کې هم د اوسپنې دکانونو څرک لگیدلی چې هغه د کلات د بایلاخ، د غزني د واغز کان، د اندراب، د پنجشیر درې، غوربند، یکاولنگ، د کندهار د دهلي کان، د هرات ځینې سیمې او د هېواد نور ځایونه دي چې تراوسه یې پوره پلټنه نه دي شوي نو د هغو په هکله څه شمیرنې هم نه شته. په ډاډ سره ویل کېدای شي چې د هېواد په زیاترو سیمو کې د وسپنې زېرمې شته چې تراوسه یې اندازه نه ده ښکاره شوې (۱۳)

مس:

مس هم د فلزي ډبرو کاني توکی دی، چې یوازې نښتمن اقتصادي فلز دی. دغه کاني توکی په تیره بیا په ننني صنعت کې لکه، د بریښنا صنایعو، د لوبڼو جوړولو، فلزي پایپونو، او نورو کې خورا ارزښت لري. له نیکه مرغه زموږ د هېواد په ګڼ شمېر سیمو کې د دغې قیمتي کاني زېرمې شته والی زیات لیدل شوی. د بېلګې په توګه: د لوګر د عینک کان، د پنجشیر د جنگګ کان، د دریند کان، د میدان ولایت د کهنه څار کان، زنان کور، بزګران او د تخته پل له مسو کانونو څخه یادونه کېدای شي.

مس هم لکه د وسپنې په شان یو لرغونی پېژندل شوی توکی دی، آن دا چې دغه توکی او له هغه څخه کار اخیستنه زموږ په هېواد کې ډېره لرغونې تاریخچه لري. هغه مسي لوبڼې چې نجیبو آریایانو د خپلو ورځینو چارو لپاره جوړ کړي و. او تر نن ورځې د تاریخي، فرهنګي میراث

په ډول ارزښت لري، دابښي چې زموږ نيکونو ددغه توکي ايستلو اوله هغه څخه داسبابونو په جوړولو کې مهارت درلود اوله هغه يې رازراز لوبښي جوړول. د بېلگې په ډول تاريخي شواهدزياتوي چې دعينک له مسو څخه څلورزره کاله مخکې کار اخيستل شوی! دغه کان د کابل جنوب لوري ته دلوگر ولايت ختيځ ته پروت دی. تاريخ څېړونکي وايي چې په افغانستان کې له مسو څخه کار اخيستل دبرونز (مفرغ) دورې پورې رسېږي، ځينې پوهان وايي چې دامتل شوې خبره ده چې برونز لومړی ځل همدلته کشف شوی. په لرغونو زمانو کې زموږ په گران هېواد کې مس په سکه وهلو، نيزه جوړولو، دپخولو لوبڼو (دېگ، کاسه، څمڅې) اونورو کې کارول کېدل. په يوه چينايي نسخه کې چې په درېيمې يا څلورمې زېږدي پېړۍ پورې اړه لري دلوگر دمسو دکان يادونه شوې. هغه څېړنې او پايلې چې دعينک دمسو له کان څخه ترلاسه شوي، ښکاره کوي چې دلته هم دمسو خالص منرالونه اوهم دخالکو پيرپيت، بورنيت، خلکوزينس، ملحيت او کوپرېت منرالونه شته چې سلواله يې تردوورسېږي، په تيره ددغه کان لويديځ خوا دخالصو مسو او کوپرېت منرالونه لري. ددغه کان دمسو ژوروالي تر ۳۵۰ يا ۵۰۰ مترورسېږي. داکتشافي څېړنو له مخې دعينکو په مرکزي برخه کې د ۱،۵-۲ ميليونو ټنو دمسو زېرمې شته، خودتولې سېمې اندازه تر ۱۱،۵ ميليون ټنورسېږي، دغه شمېر نه په نړۍ کې د مسو تر ټولو لوی دمسو کان (بينگان) سره دپرتلې وړ ده.

کرومين:

کرومين يوارزښتمن کاني توکی دی چې د لومړۍ درجه فولادو په لاس ته راوړلو کې په کارېږي. لومړۍ درجه فولاد په يوشمېر درنو

ماشینونو او کلکو پرزو کې په کار راځي ، لوړ اقتصادي ارزښت لري. نو ځکه دهغو په جوړولو کې د کرومین په شان ارزښتمن توکي لوړه بیه پیدا کوي. په افغانستان کې د کرومینو کان د لوگر په ولایت کې شته . دغه کان د ۴۲٪ کاني ډبرو په لرلود ۱۸۰ زرو تنو معدني تیرولرونکی کان دی، سره له دې چې جرمني جیولوجستانو دهغه اندازه دوه دوه مېره ښوولي ده .

د سرپ او جستو کانونه :

د سرپو او جستو سرچینې زموږ په هېواد کې زیاتې دي ، دغوربند فرنجل ، د کندهار د بې بې گوهر وکان ، د دره نورد سرپو او جستو کان ، د تولک کان او د دایزنگي د لعل قزل کان ددې بېلگې دي.

یورانیم:

یورانیم په اوسنۍ پېړۍ کې ډېر قیمتي کاني توکی دی، له یورانیم څخه یوه ډېره لویه انرژیکي قوه جوړېږي ، د پنځیزو شتمنیو په وټپوهنه کې دغه توکی د (ډېرې مهمې ستراتیژیکي مادې) په نوم پېژندل کېږي. هغه ستر سټیشنونه چې نن ورځ د بریښنا تولید ته جوړېږي ، هم په یورانیمو سره په کار اچول کېږي ، دغه توکي د کندهار شاوخوا شته.

د سرو زرو اوسپینو زرو کانونه :

د کوکچې د سیند په اوږدو کې په بېلابېلو سیمو کې زر موندل کېږي ، چې پخوا د سیمې د خلکو له خوا په ډېره ابتدایي بڼه تر لاسه کېدل ، آن دا چې ددوی اقتصادي حالت یې ډېر ښه کړی و ، وروسته یې ټولول له (۲۵۰-Dray) ماشینونو سره پیل شول . پردې سربېره د تخار ولایت په

شمال ختيځ کې دنورالله په چينه کې ، په خاکسار چينه او په چل کان چينو کې هم زرشته . دفيض آباد د (کوهي ريشاو) سيمې سره زر هم نوم لري ، د آمو سيند دافغاني غاړې يا جنوبي اړخ خنډوته هم سره زرشته چې دا زياتره رسوبي زردی ، خوله رسوبي زرو خخه تر اوسه گټه نه ده اخيستل شوې . په کندهار کې هم سره زر موندل شوي خو علمي خپرنې يې نه دي بشپړې شوي ، د (زرکشان) د سيند په تگلاره کې پوره اندازه ، زر موندل شوی چې داد کوچنيو پلنو پاڼو په بڼه دي پنجشير او دکندهار په خاکريز کې د سرو زرو کانونه شته پخوا ورخخه زرايستل کېدل . خواوس کار نه ورخخه اخيستل کېږي.

۳- نا فلزي گټورکانونه :

- د افغانستان د تالک کانونه : د تالک له معدني تيوو خخه نن ورځ په ډېرو زياتو ځايونو کې کار اخلي ، د بېلگې په ډول د ماشومانو د پوډرو په جوړولو کې د بنځو لپاره د مخ د پوډرونو په جوړولو کې ، د پايب فلتر کې ، موزائيک خښتو په جوړولو کې په برقي هولډرونو او نورو کې . په افغانستان کې ددغې ډبرې کانونه د ننگرهار په اچين او ماماخيلو کې شته . خه ناخه ۳۵ کاله پخوا دغه کانونه د سيمې دخلکوله خوا په غير فني ډول ايستل کېدل . په بيا يوشمېر پاکستاني دلالانو باندې په ارزانه بيه پلورل کېدل وروسته دافغانستان دولت په هماغه وخت کې پودې کار بنديز ولگاوه او پاکستان ته يې په خرو او کچر په نا قانونه لارو دهغو ليږدول په کلکه بند کړل ، دلته يوشمېر اکتشافی او خپرنيز کارونه پيل شوي وو ، چې ځينې جيولوجيکي نقشي جوړې او د اښکاره شوه چې د اچين په کان کې ددې ډبرو اوږدوالی د ۸۶۰ کيلومترو شاوخوا دی له دې

سره یو ځای دا هم ثابت شوي، چې په همدې سیمه کې ۱۵۰-۸۰۰ مترو په اوږدوالي او د ۲۰-۱۵۰ مترو په پریوالي د منیزیت ډبرې هم شته. د ماما خیلود تالک ډبرې برسیرنې او بریندې دي. خو داچیس د سیمې دغه مهمې کاني ډبرې ژورو په پورونو کې دي چې د فني کیندنو غوښتنه کوي. بیرایت: بیرایت یو مهم صنعتي او اقتصادي توکی دی، دا یوه غیر فلزي تیره ده چې په ږیر جوړولو، رنگ جوړولو، پلاستیک جوړولو، د ژورو څاگانو په کیندنو د چاودیدونکو موادو په جوړولو، په ښیښې جوړولو، صابون جوړولو او یو شمېر نورو صنعتي چارو ته په کار ځي. دا د هرات سنگلان په سیمه کې شته په پخوا کلونو کې دهغې ایستنې پیل شوې وې، د بېلگې په ډول په ۱۳۵۴ کال کې د هرات له سنگلان کان څخه ۵۲۰ ټنه بیرات ایستل شوي وو، یوه اندازه د شمال د گازو او نفتو په څاگانو کې لگیدلي وو نور یې یو تن په ۳۳ امریکایي ډالرو بهر ته صادر شوی و. د بیرات یو د دغه کان زیرمه ۱،۴ میلیون ټنه ښوول شوې. د بیرات یو بل کان د غوربند (پرینجل) کې دی چې تر ۲۰۰۰۰۰ ټنه بیرایت لري.

مالگه: مالگه یوه نامتو غیر فلزي ډبره ده چې له نیکه مرغه زموږ په هېواد کې یې پوره زېرمې شته مالگه د خوراکي توکي: په چرمگري، غوښې سالکو، سودا جوړولو او د کلورین د ترلاسه کولو له پاره په کارېږي. زموږ په هېواد کې مالگه له ډېر پخوا ایستل کېږي ډبرین کانونه یې په تالقانو کې د تاخچه خاني، کلفگان او چان کان دی. په هېواد کې پر ډبرینو کانو سربېره د مالگې رسوبي کانونه هم شته چې د هېواد د مالگې لوی کانونه د نمک آب د سیمې زېرمې دي، چې اندازه یې ۱۳۰۰۰۰۰۰ (یوسل او دیرش میلیون ټنه) ده دغه مالگه تر ۱۳۰۰ کلونو د هېواد ټولې اړتیاوې پوره کولای شي دغه راز اندخوی، سمنگان، تاشقرغان، هرات، هلمند،

چخانسور او د مقر د ملک دین خیلو د سیمې د مالګې کانونه دي له مالګې
څخه د خاڼو په خوراکه کې هم کار اخیستل کېږي. په نافلزي ډبرو کې د
ودانیو د جوړولو ډبرې هم راځي لکه مرمر، رخام، گچ، شګه او نورې.

د افغانستان مرمر ډبر په زړه پورې دي او نړیوال نوم لري. دغه مرمر
بېلابېل رنګونه لري لکه سپین، ګلابي، ژېړ، شین، څر، نسواري او نور
ښکلي رنګونه. دغه ډبرې ډېرې ښې تراشل کېدای شي. د مرمر و کانونه په
هلمند، کندهار، پکتیا، ننگرهار، کابل او یوشمېر نورو سیمو کې په
بېلابېلو رنګونو او اندازه شته، په پخوا کلونو کې د دغې ډبرې څخه د ګټې
اخیستې او په کابل او هلمند کې د تیرو تورلو بشپړې او ډېرې ښې
فابریکې وې، چې فني او لایق کار کوونکي یې لرل د هېواد زیاتره
جوماتونو، لاسونو، دولتي ودانیو د همدغو فابریکو په زیار د هېواد
همدغو کارونو له مرمر جوړې شوي، له دې څخه ډېرو ښکلي اسبابونه،
انتیک باب او زینتي لوازم هم جوړېدل او له هېواده بهر پلورل کېدل چې په
استخدام او صادراتو کې یې غوره رول درلود.

گچ بله تعمیراتي ماده ده چې په ننگرهار او کندهار کې ډېر دي پخوا
دهغو کانونه اجاره لرونکيو ته په اجاره ورکول کېدل او په دولتي عوایدو
کې یې برخه لرله. له دې سره یو ځای د لوگر د اوبازک د سیمې د سرخاوړې
کان او د تلندر د سیمې د سپیني خاورې کانونه هم د یادولو وړ دي دغه
کانونه هم د دولت له خوا د داوطلبې په بڼه په اجاره ورکول کېدل او عواید
یې د دولت په حساب تحویل او په عامه خدماتو کې ورڅخه کار اخیستل
کېده.

ازبسته ډبرې: دې ته سنگ ریشه هم ویل کېږي په صنایعو کې په
کار یې بېښنا او تودوخه ورڅخه نه تېرېږي لوی کانونه یې په پکتیا

ځدرايو او نورو سيمو کې دى.

ايرک: ايرک (مايکا) په صنعتي چارو کې په کارېږي چې سپين او تور ډولونه لري دا د الماس درې، رخه، د ميدان په تکرانه، بدخشان او د کاپيسا بچه غاڼ کې تثبيت شوي.

قيمتي او زينتې ډبرې: د اتول کريمه احجار لکه الماس، لاجورد، لال، زمرد، کونېست، امتيت، ياقوت، فيروزه، تورمالين، بيريل، شاه مقصود ډبرې او نورې را اخلي چې له نېکه مرغه زمور په هېواد کې دغه قيمتي ډبرې له پخوا ز مانو پېژندل شوي او پوره زېرمې يې شته، ځينوي يې نړيوال نوم گټلی دلته به يې ځينې بېلگې راوړو.

لاجورد:

يوه ښکلې ډبره ده، چې د غاړکيو، گوتميو، مريو او د پخوانيو پاچايانو په تاج کې کارول کېدل له پودر څخه يې پوخ رنگ تر لاسه کېږي، چې په انځور گرۍ کې په کارېږي. د لاجوردو سوداگري زرگونو کاله پخوا رواج وه چې هند او بېلستان ته وړل کېدل په لرغونو زمانو کې د افغانستان لاجوردو، مصر، يونان، هندوستان او روم کې ډېر پيريدونکي درلودل. هغه لاجورد چې د مصر د فرعونانو په اهرامونو کې کارول شوي، زمورد هېواد دي، چې له ميلاد څخه مخکې پېړيو کې له بدخشان څخه وړل شوي. په اوسني وخت کې د افغانستان لاجورد نړيوالو مارکيتو کې د ښه رنگ، ښکلا، نرموالي او ځلا له امله ښه نوم لري چې يو کيلو يې تر ۳۰۰ ډالرو بيه لري. د لاجوردو کانونه که د دولت له پلان سره سم په فني توگه استخراج او بهر ته صادري شي نو په ملي اقتصاد کې ډېر غوره اغېزه لرلای شي.

لال (العل):

یوه لومړۍ درجه قیمتي تیره ده ، ځلنده سور رنګ لري ، په تېره د افغانستان د بدخشان لال نړیوال نوم لري. آن مقدوني سکندر له میلاد څخه مخکې زموږ له هېواد څخه لال وړي وو. همدارنګه مشهور ایتالوي نړۍ گرځیدونکی (مارکوپولو) د بدخشان د لال ستاینې کړي. دا دهېواد قیمتي ملي ثروت دی چې په اشکاثم ، بهارک او زردیوسیمو کې یې نامتو کانونه شته.

زمرود :

دا په کریمه احجارو کې نړیوال لوړ ارزښت لرونکی کاني توکی دی ، چې له ګلبهار څخه نیولې بیا د پنجشیر دره او پریان په سیمو کې موندل کیږي.

کونیت:

دا یو ډول قیمتي او کمیابه ډبره ده ، چې دنورستان په کولام کې هم موندل کیږي له بده مرغه په دې هکله ډېرې خبرنې او پلټنې نه دي شوي .

امیتیت:

دې ته بیازي لال هم ویل کېږي ، یوه قیمتي تیره ده په لغمان او کندهار کې موندل کیږي ، تر اوسه فني مطالعات نه دي پرې ترسره شوي او زېرمې یې هم نه دي اټکل شوي.

ياقوت:

دا ديبی له پلوه په دويمو درجو تيرو کې راځي ، خوبيا هم د پنځيزو شتمنيو په اقتصاد کې د اقتصادي توکي په توگه ارزښت لري ، علمي نوم يې (گرانات) دی. زموږ په هېواد کې يې مشهور کان د سروبي ولسوالۍ د جگدلک او ميارسول بابا په سيمو کې ښوول شوی. پوره سروې يې نه ده شوې او زېرمې يې نه دي ښودل شوي.

شاه مقصود دېرې:

دا هم يوه کاني دېره ده ، لومړۍ درجه قيمتي تيرو کې نه راځي ، خوبيا هم د تسپو ، گانوپه جوړولو او نورو برخو کې کار ترې اخيستل کېږي علمي نوم يې (سير پنين) دی ، رنگ يې ژېړ بخن سپين دی تراوسه د کابل ولايت د ماهيپر او دننگرهار ولايت د حصارک په سيمو کې ليدل شوي ، پوره جيولوجيکي څېړنې يې نه دي ترسره شوي نوځکه يې د زېرمو اندازه نه ده معلومه . د دغې تيږې تسپې ښکلی رنگ او ښه بيه لري. د يادو شويو دېرو تر څنگ يوبل ډول تيره چې بيريل نومېږي د کونړ چپه دره کې ليدل شوې . په کونړ کې تور مالين کاني توکي هم ليدل شوي ، خو پوره علمي څېړنې نه دي پرې شوي ، دا دواړه تيږې په احجار نيمه کریمه کې شمېرل کېږي چې حکاکي او صنعت کې په کارېږي.

لکه چې وويل شول زموږ گران هېواد د کاني سرچينو له پلوه شتمن دی . ان دا چې ځينې کاني توکي يې زرگونه کاله مخکې تر کار لاندې نيول شوي وو. چې په دې ډول زياتېږي چې کاني سرچينې د هېواد په اقتصاد کې خورا ارزښت لري ، خوله بدهم رغه يوشمېر لاملونه شته ، چې د کانونو راتلونکې

گټه اخیستنه او په ښه ساتنه کې باید هغو ته پاملرنه وشي. د بېلګې په ډول لکه چې موږ د پنځیزو شتمنیو د پالیسي په هکله د کتاب په لومړي خپرکي کې یادونه کړې وه، چې د پنځیزو سرچینو په هکله پالیسي، د اړونده ادارو او دولتي ارګانو هغه نظرات دي، چې د دغې سرچینې د پرابلمونو په هکله موجود وي. همدارنګه موږ د منجمنت او ادارې په برخه کې ویلي وو، چې باید پنځیزې سرچینې وکتل شي، سروې یې سرته ورسېږي. دهغو په هکله احصائیوي محاسبې موجودې اوسي، دهغو په هکله علمي څیړنه (Research) وشي، بیا ددې څېړنې له تخنیکي اړخونو سره اړه ومومي او داموهم غوره بللې وه، چې ښه به وي چې پنځیزې شتمنۍ، زېرمې او سرچینې د عامه سکتور له خوا اداره شي. دلته به د کانونو په هکله ووايو چې غوره بریښي د افغانستان په شرایطو کې په تېره بیا قیمتي کاني توکي د دولت یا عامه سکتور له خوا پلان، اداره او استخراج شي او له عامه ګټو سره سم یې رهنمائي او کار اخیستنه ترسره شي، باید د کانونو په هکله هر اړخیزې پاملرنې راواړول شي، په دې برخه کې باید لایحې، قوانین، نظامنامې او مقرري وضع او نافذې شي، باید د لاسوهنو، غیر مجازو سوداګریو او خپل سړیو مخه ونیول شي. د کانونو په برخه کې په کلکه سره د اړتیا لیدل کېږي چې ژورې پوهنیزې څېړنې او کتنې (مطالعات) ترسره او دهغو رېښتني زېرمې تثبیت او بیا لازم پلانونه ورته جوړ شي، کېدای شي یو شمېر لږ بیه او پریمانه کاني توکي لکه سپینه خاوره، د سر مینځلو خاوره، گچ، ساختماني ډبرې مرمر او نور په ډېر ښه ډول اجاره دارانو او خصوصي متشبثینو ته وسپارل شي، د قیمتي کاني توکو لپاره دې مناسب نړیوال مارکیتونه په نظر کې ونیول شي. که چیرې یو شمېر کاني توکي د پروسس او صنعتي پړاوونو د تیروولو غوښتنه کوي،

نوبته به وي چې تر هېواد دننه يې چارې پر مخ بوتلل شي . د کانونو په خپل سري ، غير فني ، غير قانوني او غير مجازه کيندنه او سپرنه ، په تيره بيا په کانونو کې د چاودنو تر سره کول او په نامناسبه تکنالوژۍ د هغو ايستل په کلکه منع او پرته له قانوني ، مجازو او فني چارو څخه نور هر راز لاسوهنې پرته د فني چارو او چارواکو ازگانونو نور د هر چا تثبيت يو ناوړه کار گڼل کيږي او آن ملي خيانت شمېرل کيږي . بايد عامه خلکو ته د کانونو او ټولو پنځيزو سرچينو اهميت د ملي ثروت په توگه له هغو څخه عامه بهره برداري او د هغو د نه ضايع کولو په برخه کې معلومات ورکړل شي . د ملي شتمنيو او زېرمو په هکله پاملرنه بايد زموږ د خلکو د ملي شعور جزو گرځي ، کاني سرچينې په تيره هغه چې جرياني ځانگړتيا لري ، بايد تر لازمي پاملرنې لاندې وساتل شي او د له لاسه وتلو مخنيوی يې وشي ، د ضايع کيدو پر ځای بايد هغه ښې وکارول شي او اعظمي او ښه گټه ورڅخه واخيستل شي ، د بېلگې په توگه کاني چينې (جرياني منابع) دي ، داد وگړو دروغتيا لپاره ډېرې گټورې دي او زياتره هېوادونه دا ډول چينې نه لري . ښه به وي هغه په ارزان بيه پلاستيکي کڅوړو يا بوتلونو کې بوتل بندي او بيا بهرنیو مارکيتونو ته د صحي توکي په توگه عرضه شي او هم به ښه وي د گرځندوي د ملي ادارې له خوا د هغو شاوخوا د استراحت مرکزونه هوټلونه ، سناتوريم او نورې آسانتياوې برابرې شي دا د کاني سرچينو په هکله د ښې کار اخيستنې ساده بېلگه وه چې يادونه يې وشوه .

اتم څپرکی

په اقتصادي وده کې د پنځيزو سرچينو ارزښت

ان په کلاسیک اقتصاد کې د پنځیزو شتمنیو او سرچینو ارزښت ته غوڅه نغوته شوې وه. او پنځیزې سرچینې (ثروت) بلل شوې وې، بیا کله چې د انساني ټولنو اړتیاوې زیاتې شوې ورسره نوې پراختیاوې را منځ ته شوې، له دې سره یوځای نویو جنسونو، امتعو، کالیو، توکیو او د چارو سرته رسولو ته اړتیا پېښېده، ورسره د پنځیزو سرچینو ارزښت هم زیاتېده او د دغو شتمنیو وټیزه پرمختیا اسانه او ښه کیدله، له بلې خوا د دغو سرچینو کارول او ورڅخه اړتیا وړ توکیو په را منځ ته کولو کې دهغو سیده لگول ډېر نوي څیزونه را منځ ته کوي چې دا د اقتصادي ودې بنسټیز لامل کیږي.

پنځیزې سرچینې (طبیعي منابع) نه یوازې دا چې لویه پانگه او شتمني ده، آن دا چې د نویو کیدونکو هغو ارزښت یې بیا تر پانگې هم لوړ دی، له دغو سرچینو او شتمنیو څخه یو هم ځمکه ده، سره له دې چې ځمکه د هغې په پراخه مانا پر هغې باندې، تر هغې لاندې او په هغې کې شته ټولې شتمني، زېرمې او سرچینې لکه اوبه، ځنگلونه، څړځایونه، کانونه، وحشي ژوي او نور ټول را اخلي، خو بیا هم په ځانگړي ډول ځمکه د هغې په عام مفهوم وگړو ته دا وسیدو ځای، د گرځیدو او هوساینې سیمه (شنې کروندې، باغونه

او نور هوساينځايونه) او نور برابر وي ، خودلته د طبيعي منابعو د اقتصاد (د پنځيزې سرچينې وټپوهنه) کې هغه موږ ته لومړۍ په کرڼه کې د توليدي عامل (Productive factor) په توگه ارزښت لري، ځکه کرڼه د يو ټاکلي توليدي پروسس په لرلو سره د لمر انرژي د ونو ، بوټو او څارويو د بيولوژيکي ودې له لارې په سيده ډول تر گټې اخيستنې لاندې راولي ، نو د پريزيات شيان ، ان دا چې هر هغه څه چې موږ يې د انرژي او غذا (خوړو) په توگه کاروو د شنو پوښونو (ټول ونې او بوټې) څخه را تر لاسه کېږي ، دا بيا نېغ په نېغه کاروو او زموږ خوراکي توکي جوړوي ، لکه غلې ، دانې ، مېوې ، سابه او نور ، يا يې له يوبيل پړاو څخه وروسته په کار وړو (څاروي روزل ، بيا د هغو له محصولاتو گټه اخيستل چې څاروي په خپله له همدغو بوټو څخه تغذيه کېږي).

دلته د لمر انرژي د فوتوسنتيز د پړاو په تيرولو په ونو او بوټو کې بدلون مومي ، نو د بيوسفير فوتوسنتيک سطحه مخامخ د نباتاتو په کرڼې پورې اړه لري! چې دا په خپله د بې ځاورې (Soil) شته والي پورې تړلی او هېڅوک ددې له ارزښت څخه سترگې نه شي پټولای (۲۷).

د ځمکې پرمخ ونې ، بوټي (Plants) د لمر رڼا (نورې انرژي) په کيمياوي او انرژي (خوړو) باندې بدلوي. وائنه خوړونکي څاروي نېغ په نېغه له همدغو بوټو څخه او وگړي بيا له ژويو او ونو بوټو (نباتاتو) څخه يعنې له دواړو څخه گټه اخلي (۲۰) حال دا چې د کانونو او د ځمکنيو زېرمو او تر ځمکې لاندې گټورو توکيو د اقتصادي گټې اخيستنې لپاره بيا د انسان فعاليت د بيوسفير د مولديت د کيفي بدلونونو تابع دی او دا جيو لوجيکي ځانگړتيا لري. ځمکو او پر ځمکه د کرنيزو فعاليتونو او له هغو څخه د اقتصادي حوايجو پوره کولو انسان دی ته اړ ايستي چې د ځمکې

د مولدیت سطحه تر ممکن حده اوچته کړي . د غلو دانو حاصل چې له ۱۵ پېری څخه تر ۱۸ پېری پورې په یوه هکتار کې ۶۰۰-۷۰۰ کیلوگرامو او اوس په پرمختللو هېوادو کې ۱۶۰۰ کیلوگرامو پورې له یوه هکتار څخه اوچت شوي او تخمین کړي، چې د یو ویشتمې پېری په نیمایي کې به له یوه هکتار څخه ۳۰۰۰-۴۰۰۰ کیلوگرامو پورې دغه حاصل اوچت شي (۲۷) دغه ارقام ښکاره کوي چې طبیعي منابع او له هغې جملې څخه نه یوازې پخوا یا اوس اهمیت درلود او لري یې بلکې اهمیت یې ورځ په ورځ زیاتېږي هم Raligh Barlow د د خپلې څېړنې په نتیجه کې په خپل مشهور اثر (غیر معقوله شتمنې) کې د کاناډا او متحده ایالاتو د ترقي راز د هغو په حاصل خیزو کرنیزو ځمکو کې بولي . هغه شمېر سیمې چې د هر څرخایونه لري درمو او گلو په روزنه کې اغیزناکې بلل شوي . او د مالدارۍ د ترقي سبب شوي مثلاً همدا اوس آسټرالیا د همدې منبع په لرلو سره د ټولې نړۍ نیمایي برخه وړۍ تولید او بهرته لیږي او دغو ښې د تولید له پلوه لوړ مقام لري . دغه راز روسیه هم د کافي مالدارۍ له پلوه دغو ښې مهم تولیدونکی هېواد دی د امریکا متحده ایالات د څرخایونو د لرلو له کبله د ۱۱۰ میلیونو څارویو په لرلو درېیم هېواد بلل کېږي د امریکا د لویدیځ څرخایونو او د سویل ختیځ په څرخایونو کې دغو ښې د تولید خوسکي روزل کېږي د امریکا په څرخایونو کې د تکزاس ، آیووا ، نراسکا او کانزاس د غوا روزلو فارمرنه شهرت لري ، چې په کال کې ۹۴ لیتر ، شیدې تولیدوي چې د نشنل دایرې او بوراني ادارو له خوا کنټرولېږي . د کاناډا مانیتوبا ، ساسکاچیوان ، او البرته سیمې د څرخایونو او زراعتي محصولاتو په لرلو د کاناډا مهمې اقتصادي سیمې دي انگلستان د خپلو پشمي تولیداتو له مخې نړیوال شهرت لري ، چې د دغه هېواد ۷۰ په سلو کې کرنیزې

ځمکې او څرخايونه دي هغه کافي اندازه حيواني خوراک چې له دغو څرخايونو ترلاسه کېږي. د مالداري سکتور ته يې رونق ورکوي همد اوس په انگلستان کې ۱۳ ميليونه غواوې او ۳۴ ميليونه ښو چې لوړې گټې لرونکې دي روزل کېږي چې دا دکافي څرخايونو د دوديت له برکنه ده، چې د دوی په اقتصاد کې ستره ونډه لري. په تېره بيا په اوسني وخت کې چې ځينې حيواني محصولات لکه لبنیات، چرم، غوړه او کولې ډېر لوړ ارزښت لري او يوشمېر حيواني محصولات لکه وړې فوق العاده صنعتي ارزښت لري. د طبيعي منابعو په لړ کې ځنگلونه دغو د لرگيو (خصوصاً د صنعتي لرگيو دارښت) له پلوه خورا ډېر مهم دي. نن ورځ لرگي د هغه داهميت له مخې چې لري يې يوه بار ارزښته ماده بلل کېږي. همدارنگه د صنعت له پرمختگ سره د کاني موادو اقتصادي اهميت فوق العاده لوړ دی. هغو هېوادو چې د کانونو استخراج ته يې وده ورکړې دغه منابع د دوی د اقتصادي ودې غوره توکي بلل شوي په تېره بيا فلزات هغه مهم کاني مواد دي چې هم د هېوادونو ملي محصول او هم په بهرني تجارت کې مهم رول لري چې په نهايت کې د دوی د اقتصادي ودې لامل کېږي، پورتنی مثالونه چې ذکر شول. د نړۍ په پرمختلليو هېوادو کې دي بايد ووايو چې د پرمختيايي هېوادو لپاره د دوی طبيعي منابع د دوی په اقتصادي وده کې لازيات اهميت لري. ځکه چې په دې کې هېڅ شک نشته چې د پرمختيايي هېوادو د صنعتي کولو او اقتصادي ودې ډېر مهم فکتور د موجودو طبيعي منابعو خصوصيت دی. د دغو منابعو اهميت يوازې په دې کې نه دی چې له هغوی څخه په صنعت کې د کار اخيستلو امکانات شته دي، بلکې په دې کې هم دی چې د دوی (احتمالي ماشينونه) هم دي (۲۱) ځکه چې هر پرمختيايي هېواد دخپل وروسته پاتې والي

د درجې له مخې په بېلابېلو اندازو له صنعتي هېوادونو څخه د ماشینونو او تجهیزاتو واردولو ته اړتیا لري او د دغو وارداتو تمویل د اومو موادو د صادراتو د پیسو په واسطه د پرمختیايي هېوادو د اقتصادي اوسیاسي خپلواکۍ له مخې د دوی د صنعتي کیدو په لومړیو پړاوونو کې یو ډېر ناوړه حالت دی ځکه دوی له صادراتو څخه ډېرې لږې پیسې ترلاسه کولای شي مگر په وارداتو باندې ډېر زیات اسعار لگوي ، نو دوی ته یوه مناسبه لاره له خپلو کورنیو منابعو څخه ښه او معقوله استفاده ده .

د افغانستان د ځانګړي جغرافیاوي

موقعیت او ځانګړنو له مخې د طبیعي منابعو

اقتصادي ارزښت

دهېوادونو په اقتصادي رفاه ، وده او حتی سیاسي ، اجتماعي او کولتوري حالت باندې د دوی جغرافیاوي موقعیت اغېز لري . بیا ځای ته د دې چې ویل کېږي چې مثلاً A یا B هېواد نظر یوډېل C هېواد ته د مناسب جغرافیاوي موقعیت له کبله وده موندلې . یوشمېر هېوادونه دخپل جغرافیاوي موقعیت له مخې د تاریخ په بېلابېلو وختونو کې د سوداګرۍ په لارو کې موقعیت درلود چې دغه عامل د دوی په عوایدو او اقتصادي حالت غوره اغېزه لرلی . ځینو هېوادونو مثلاً د سویس او پانامي کانال په څیر یا دمهمو بندري تاسیساتو په لرلو سره مهم عایداتي مدارک لري . ځینې بیا یوازې د یوې طبیعي منبع په لرلو سره خپله اقتصادي وده تامین کړې مثلاً د خلیج هېوادونو د نفتو په را ایستنه او صدور او یوشمېر

افریقایي هېوادونو د قیمتي اڅارو او د نجیبه عناصرو په را ایستنه شهرت گټلی اوددوی په اقتصادي غوره اغیز کړی. زموږ هېواد د خپل جغرافياوي موقعیت او جغرافياوي ځانگړنو له مخې له نیکه مرغه رازراز اقلیم لري اودطبیعي شتمنیو له پلوه شتمن هېواد دی مگر د ترانسپورتي لارو ستونزې لري، له دې کبله چې دوچې په واسطه را چاپیری له بحري ترانسپورت څخه محروم دی، ځمکنی ترانسپورت د نه تېرونکیو غرونو او پېچو موله امله ستونزې لري او هوایي ترانسپورت ډېر گران تمامېږي همدارنگه کوم ځانگړی بندري لاره هم نه لري. له بله پلوه دهېواد اقتصادي جوړوښت داسې دی چې تراوسه پوره واکمن سکتور کړنه ده. له بده مرغه په دغه سکتور کې زیات شمېر وگړي (د ټول نفوس ۸۵٪ برخه د بشري ځواکونو ۸۱٪ برخه) په دې سکتور کې بوخته ده خود ځینو ستونزو له امله نور سکتورونه خورا کمزوري دي زموږ دهېواد اقتصادي ځانگړنه داسې ده:

- د ټولو ملي تولیداتو (G.N.P) ډېره ټیټه سطحه: دملگرو ملتونو د ۱۹۹۶ کال له راپور سره سم، افغانستان دنړۍ ۱۵۰ هېوادونو په ډله کې او دمنځني آسیا د لسو هېوادونو په بېل گروپ کې د ۲۸۰ ډالرو ملي کلني مجموعي تولید په لرلو وروستی ځای لري په ۱۳۵۷ کال کې یې سړی سر کلني عاید ۱۸۰ ډالره ښوول شوي.

- د مارکیټ وروسته پاتې مکانیزم: په ښارونو کې د مارکیټ د میکانیزم یوڅه ښې شته خو هغه لري پرته سیمې، چې د جغرافيايي عواملو له کبله له ښارونو او مارکیټ سره ضعیفې اړیکې لري او دطبیعي عوارضو، او غرونو له کبله اساسي لارې نه دي راغلې، هلته دکالیو تولید او بازار ته د وړاندې کولو په موخه دهغو پروسس ډېر لږ لیدل کېږي حتی

دغو د ښاري عواملو له کبله لري پر توکوښه سیمو کې اوسي هم یو ډول (د طبیعي اقتصاد دورې) واکمن دی.

- یوازې د پروکسور (زراعت): مسلط والی او دملي اقتصاد نا انډوله جوړښت.

- دا چې د پروکسور لپټیف له وینا سره سم د طبیعي منابعو سرچینه جغرافیایي او جیولوژیکي سرچینه لري زموږ هېواد هم کافي رازراز طبیعي منابع لري مگر دغه منابع تر اوسه پوره لاسبري لاندې نه دي راغلي مثلاً له روانو اوبو څخه ۳۰ فیصده گټه هم نه اخیستل کېږي، د خرڅایونو ځنگلونو او ځینې رابرسیره شویو کانونو په تېره بیا د شمال پسیمه کې تر علمي او فني استفادې لاندې نه دي حتی دهغو د تخریب او لوڅیدو خطر موجود دی.

- داغېزمنې او مولدې پانگې لږوالی .

په دې توگه لیدل کېږي چې د هېواد وروسته پاتې حالت د جغرافیایي موقعیت او خصوصیاتو له مخې د ځانگړو تدابیرو په نیولوښه کېدای شي او د طبیعي منابعو تر لاسبري لاندې راوستل او په علمي او فني توگه دهغو اداره او گټه اخیستنې غوره اړتیا ده. د دغو منابعو گټه اخیستنې د اقتصادي جوړښت (Economics Structure) ښه کېدو، د په کار گومارلو د سم مهال را منځته کول، د ټولو جغرافیایي سیمو سم انډوله وده، د مولدو سکتورونو د پرمختگ، کرنې ته د وسایلو او اړتیاو برابرول په بهرني تجارت کې د بېلانس را منځ ته کېدو، د خامو موادو ښه تخصیص، د مولدې او اغېزمنې پانگې د تشکيل او بالاخره د کامل اقتصاد خوځنده او مثبت بدلون لامل کېږي. مثلاً د اوبو د منبع ښه په کار اچونه د پوره ښازې کرنیزو ځمکو د پراختیا، د بریښنا د انرژۍ د زیاتوالي او دکبانو د

روزنې لامل کېدای شي، د کرنیزو وځمکو پراختیا د زراعتي محصولاتو د زیاتوالي لامل کېږي، د بریښنا انرژي ښارونو او هغو سیمو ته چې له دغو روانو سیندونو سره نږدې موقعیت لري د گټې اخیستنې وړ کېږي او خلک د ځنگلونو د لرگیو په مصرف کې کمښت راولي مگر بالمقابل لرې پرتو سیمو ته چې جغرافیاوي موقعیت له امله بریښنا رسول ستونزمن دي نو ایجاب کوي چې د نفتو او گازو د ډبرو د سکرو منابع وپلټل شي. صنعت ته له کرنې سره په سم اندوله ورکولې د لاندنیو دلایلو له مخې ضرور ده.

- د هېواد د ځانگړي جغرافیاوي موقعیت له مخې د زیاترو وارداتي اقلامو بیه ډېره او چته تمامېږي د ځینو اقلامو د ترانسپورت لگښت په خپله د جنس له بېېځه هم لوړ تمامېږي حال دا چې د کانونو په رايستلو سره کېدای شي داسې توکي زیاتره تر هېواد دننه تولید شي ساختماني مواد، مالگه، د سون مواد (د ډبرو سکاره، نفت او گاز)

- د کرنې د سکتور زیاتي اړتیاوې د نورو منابعو په ښه ټاکنه، پلټنه، رايستلو، تنظیم او چمتو کولو سره پوره کېدای شي چې له نیکه مرغه دغه امکان زموږ په هېواد کې شته مثلاً د اوبو د بندونو په جوړولو کرنیزې ځمکې پراختیا موندلای شي، د کاني موادو په رايستلو او د صنعت له پرمختگ سره کرنې ته کیمیاوي سره، درمل، اسباب او وسایل او نور په ښه توگه د هېواد د تولید او عرضه کېدای شي، د ډبرو د سکرو او نفتو په استخراج د ځنگلونو د بیخایه وهلو او د څړځایونو، بوټو د سون مخنیوي کېږي او په نتیجه کې دا د مالدارۍ په برخه کې مثبت رول لوبولای شي او داسې نور مثالونه، برسېره پردې موږ اړ یو د اقتصادي جوړښت د ښه کېدو لپاره صنعت ته کرنې سره په متوازنې توگه وده ورکړو یعنې له طبیعي منابعو څخه اغیزه منه گټه واخلو او د ملي اقتصاد د مناسبې ودې رشد

Balanced growth لامل کېدای شي، چې دلته د هېواد په بېلابېلو سیمو کې بېلابېل انډولونه په عین زمان کې وده کوي او اقتصادي ویش د اقتصادي بېلابېلو مرحلو په ترڅ کې په هماهنگه توګه وده مومي او دا په هېواد کې د جغرافیاوي سیمو د اقتصادي، اجتماعي، کولتوري ودې نا انډوله حالت رفع او متوازنه وده را منځ ته کوي او په پایله کې له ټول تولیداتو سره مرسته کېږي، د کار ښه ویش د تخنیکي، محلي او عضوي مهارتونو څخه د ښې استفادې د خامو موادو ښه کارولو د مارکیتونو د پراختیا د کار له ځواکونو او پانګې څخه ښې بهره برداري سبب کېږي. له طبیعي منابعو څخه په تدریج سره استفاده د تولید حجم زیاتېږي او خارجي اسعارو د جذب زمینه برابره او پانګه تشکیل مومي او په خپله صنعتي پرمختګ ته زمینه برابروي (۲۸) اوله دې سره یوځای د سکتورونو ترمنځ د سرمایې تبادله لوړېږي. او لویې شبکې لکه عامه خدمات او ترانسپورت چې له بده مرغه د ځینو جغرافیاوي مواعوله کېله محدودې وي ښه والی مومي ددې حالت ښه کیدل د دې لامل ګرځي، چې د ښارونو فابریکو تولید شوي توکي له ښار څخه کلیو ته انتقال شي. د نویو منابعو په کار اچونه دهغو اجاره، کرایه، ټکس او نور د دولت دعایداتو د لوړیدو سبب کېږي او دغه عایدات بیا دخلکو په ښوونه روزنه، صحي خدماتو او نورو کې لګېږي په تېره بیا دا په جغرافیاوي سیمو کې د عادلانه ویش امکان برابروي. له طبیعي منابعو څخه د مناسبې ګټې اخیستنې یوه بله ګټه داده چې پانګه را کډه نه پاتې کېږي، یعنې د کومې اقتصادي برخې د پانګې اچونې له پلوه د سیاسي تېریدو رسیږي نواضافي پانګه د نورو طبیعي منابعو په کار اچونه کې لګول کېدای شي او دا په خپله د تولید د لازم انډول لامل کېږي او د اقتصاد ټولو برخو ته خام مواد چمتو

کپړي يعنې د خامو موادو کموالی هم له منځه ځي. د طبيعي منابعو بشپړه په کار اچونه دخلکو په مصرفي توکيو کې رنګارنګي راولي، چې پخوا تر دې د جغرافياوي عواملو له کبله د دغې رنګارنګي امکان موجود نه و، خو د هرې طبيعي منبع له په کار اچونې سره دراز راز محصولاتو توليد او بيا دهغو عرضه دا رنګارنګي ممکنه کوي.

* * * *

د پوهنيزو څېړنو او پلټنو له مخې داسې ښکاري چې زموږ هېواد د طبيعي منابعو د لرلو له مخې ډېر يو شتمن هېواد دی، دا چې تر اوسه دغه منابع په لازمه توګه نه دي پلټل شوي او د پرمختللي او مناسبې ټکنالوژۍ، مهارتونو، او کافي فني کدرونو د پانګې دکمښت له امله بيخي تر کار لاندې نه دي راغلي دا بېله خبره ده. د هېواد د اقتصادي سيمو موقعيت او طبيعي جوړښت داسې دی چې په هغه کې راز راز اقليم لکه ډېرې سړې او لوړې سيمې، معتدلې او د لوند ژمي لرونکې سيمې د لوند اقليم حتی د مديترانه يي ځانګړنو لرونکې سيمې، او د دښتو او لرونکې سيمې، هواره جلګې د هامونونو، څوړ لرونکو سيندونو، کافي د لمر وړانګو او نورو خواص لرونکې سيمې شته. مساعد اقليم د لمر ځلنده وړانګې داوبو کافي کلنی جريان د دې سبب کېدای شي چې راتلونکې کې کرنې ته ښه انکشاف ورکړی شي، که د هېواد له مساحت څخه ۳۹۶۱۰ زره هکتاره د کرنې وړ ځمکه ټوله ترکښت لاندې راشي يعنې د ځمکې اقتصادي چوکاټ تر يوه خده دهغې فزيکي چوکاټ ته نږدې کړای شي او دغه منبسط استعمال د يوې پروسې په توګه ومنو او د خاورې ګټورتيا، دهغې دښې او ډېرې ګټې اخيستنې لپاره هڅې وشي د ډېر لوړ حاصل ته کېدای شي، يعنې دلته لوړې ګټې دفني واحد د حاصلاتو د لوړو په پرتله، د کرنيزو ځمکو لږ اخيا

په نظر کې لرو. اما دغه منبسط استعمال په هېواد کې د څرخايونو او ځنگلونو لږول په کروندو په نظر کې نه بلکې په شاوخوا څمکو کې د افغانستان د ځمکو دراتلونکي پېر په هکله دهغې ساتنه (Conservation of Land Resource) مهمه ده. د ځمکې ساتنه د نڅو ځمکې ساتنې له نظره داده چې دهغې د خاورې له منځه تلل، د خاورو د حاصل سمېدل د باد او سيلاب په واسطه دهغې تخريب او سوليدو مخه ونيول شي او په پراخه مانا ساتنه بله مانا هم لري يعنې د هر استعمال ساتنه. پيل ځای، چې دلته موسساتي، اخلاقي، تفريحي او نور ټول په نظر کې ځول کېږي دا به مناسبه نه وي چې تفريحي ځمکه ترانسپورتي استعمال باندې بدله کړو يا خدماتي ځمکې د تجارت لپاره يا هم کرنيزې ځمکې د موسسونې لپاره غوره شي چې دهغې ناتواني شوی ماهيت او د سم استعمال اجازه خوندي پاتې شي. او راتلونکې نسلونه يې هم د همدې موخو لپاره و کارولای شي د ځمکې په استعمال کې بايد اصلي (لورو) ګټو تر څنګ، غير محسوسې ګټې او فرعي ګټې ټولې په نظر کې ونيول شي يعنې هغه ګټورتياوې چې په ارقامو نشي اړته کېدای او اضافي ارزښتونه هم راواخلې. د ځمکې د دوراني او راتلونکې کارونې لپاره بايد يو ټولنيز علمي دستور پلان موجود وي او د ښارو، سيمو او ناحيو محلاتو د قانون او پلان جوړونو ارګانونه اجازه ورنه کړي چې مثلاً کرنيزې ځمکې د اوسيدو لپاره وکاروي يا د خاورې تخريب پيل شي يا ځنگلونه او څرخايونه تر ډېر استعمال لاندې راشي دا چې د ځمکو کرنيز استعمال په هغو باندې د ساتنې شته کول افاده کوي، نو دلته د ځمکې د منبع کيفيت مهم دی او کيفيت د اقليم، تودوخې، توپوگرافي او اوبو له څرنگوالي څخه عبارت دي له نېکه مرغه د هېواد زياتره ځمکې د اقليم، لازمي تودوخې (د لمر له

وړانگو څخه برخمنې دي مگر داوبو در سولو د شبکو او د اوبخوړ
 سیستم ستونزې دهغو څرنگوالی محدود کړی د چې که چیرې دغې ټولې
 ځمکې ته اوبه ورسول شي نو کرنیز محصولات داوس په پرتله څو څو ځله
 لوړېدای شي. د دې موخې لپاره یو اړین اقدام د اوبو له منابعو څخه
 لازمه استفاده ده. داوبو د منبع د دورني په هکله باید ځینې حقایق له نظره
 تیر کړو. د اوبو منبع د افغانستان د کرنې مالدارۍ په برخه کې زیات رول
 لري دراتلونکې لپاره دهریرود، فراه رود، کوکچې، کونړ، کابل آمو او
 هلمند له سیندونو څخه د ډېرې پراخې استفادې امکان شته چې هم د
 بریښنا په تولید هم د کبانو په روزنې او هم د کرنیزو ځمکو د خړوبولو
 لپاره مهار او تنظیم کېدای شي. دهېواد اوبو د ټول ۵۰-۵۵ میلیارد
 متر مکعب کلني جریان له جملې څخه د آمو سیند $2000\text{m}^2/\text{sec}$ د کونړ
 سیند ۳۷۳ متر مکعبه په یوه ثانیه کې او دهلمند سیند ۲۰۰ متره مکعبه
 اوبه په یوه ثانیه کې لري. د آمو حوزه د ټولې هېواد د اوبو د منابعو ۳۲٪
 برخه د سیستان حوزه یې ۲۴٪ برخه جوړوي. د بلخ او آقچې د سیندونو
 له اوبو څخه په استفادې ۸۰۰۰۰۰ هکتاره نوره د کرنې وړ ځمکه اوبه
 تر لاسه کولای شي، چې تراوسه شاړه ده د آمو له سیند څخه دخوش تپه
 موجوده لامر زوع ځمکې اوبه کېدای شي کوکچه سربېره پردې چې د «سفلا
 کوکچه» په برخه کې د بریښنا د تولید کافي امکان لري. د قلعه تخار د
 بنټې، دارچې د بنټې او شیرماهي سیمې خړوبولای شي. فرار رود ۱،۲
 میلیون متر مکعبه کلنی جریان لري چې ۸۵۰۰۰ هکتاره نورې کرنیزې
 ځمکې په دغو سیمو کې خړوبیدلای شي د فرار رود په سیند باندې د بخش
 اسجار د بند په جوړولو سره د فراه او نیمروز ټولې هموارې ځمکې چې
 زرگونه هکتاره کېږي تر کرنې لاندې راتلای شي، هریرود ۷۳۰۰۰

هکتاره لویه کرنیزه ځمکه ابادولای شي. د هلمند سیند دسترې شتمنۍ آر دادی چې د کمال خان او سیخ سربندونو په جوړلو ډېرې برخې دېستې چې دهېواد په سویل او سویل لویدیزو ولایاتو کې دي په کرنیزو ځمکو بدلوي. آن ددغه سیند اوبه گودزري پورې هم رسول کېدای شي بیا د هلمند او نیمروز پراخې دېستې ابادولای شي. دغه راز که د کونړ او پنجشیر سیمې (خصوصاً له گلبهار څخه یو کیلومتر پورته) اود کابل په سیند بېلابېلو واټنونو کې کانالونه، ویالې او بندونه جوړ شي د څرخایونو تر شپږو کلو او د بریښنا د ارزانی لپاره لازم امکانات برابر وي.

ځنگلونه د هېواد هغه شتمني ده، چې نه یوازې د یو استعمال (لرگیو) له پلوه بلکې له خوځو پلوه فوق العاده اهمیت لري. نورستان، کونړ، ځاخي ارگون ځدراڼ او د پکتیا او د میدان په خوله کې هغه ځنگلونه دي چې د بې میرو ونو له پلوه ډېر غني دي دا ځنگلونه سره له دې چې دخپلو ونو د ترتیب له پلوه اکثراً ګډ دي، مګر د بادغیس ځنگلونه بیا د پستې د تولید له پلوه فوق العاده ارزښت لري، دځینې ولایتونو لکه د ننگرهار، لغمان او پکتیکا ځنگلونو د جلغوزي، بادامو، غموزو او عنابو او نورو له پلوه اهمیت لري په هر ترتیب له بده مرغه د هېواد د ځنگلونو لرلید ته د غیر فني اشخاصو د لرګو د تجارو او بیرحمانه پرې کولو له امله تهدید متوجه دی د پکتیا یو شمېر خلکو د کرنیزو، ځمکو د پیدا کولو لپاره د ځنگلونو پرې کولو ته ملاتړ لې که وغواړو د ځنگلونو د لرلید لپاره د هېواد د محلي اړتیاو په نظر کې نیولو سره لاندې ټکي د پاملرنې وړ دي:

(۱) له ځنگلونو څخه د ګټې اخیستنې په صورت کې باید هغه ونې چې د فني کسانو له نظر نه تیرې شوې دي، پرې او په ځای یې ځنګل ته د بېرته شنه کیدو موقع او د نويو نیالګیو د رسیدلو موقع ورکړی شي. پرته له هغه

بايد د بېرنيو موخو په پرتله داوردې مودې موخو ته لومړيتوب ورکړی شي او د ځنگلونو يوه هدفه استعمال د هغه د خو هدفه استعمال تابع شي.

(۲) بايد د کرنيزو ځمکو، څرخايونو او ځنگلونو د تنظيم ترمنځ برابري اړيکې را منځ ته شي او له لوايحو سره سمې برابري شي.

(۳) دنويو ځنگلونو ا حداث ته کلکه اړتيا ده.

(۴) داچې په هر حالت کې د ځنگلونو لرگيو ته ضرورت شته نو هڅه دې وشي چې له لرگيو څخه په اقتصادي توگه استفاده وشي.

(۵) يوشمېر مسلكي ځنگل ساتونکي وروزل شي او بيا په لازمو ځايو کې استخدام شي.

(۶) د ځنگل او څرخای ساتنو د قوانينو جوړول او نافذول، هغه اقدام دی چې د ځنگلونو او څرخايونو راتلونکی ساتي.

ددې ترڅنگ څرخايونه د هېواد د مالدارۍ په برخه کې مهم اهميت لري که چېرې دهغه په استعمال کې تناوب وساتل شي د بې ځايه للمي کرنې له استعمال څخه وژغورل شي نور راتلونکی يې روښانه ښکاري.

وحشي ژوي د هېواد مهم ثروت دی، چې د خپلو محصولاتو (غوښې، څرمن، ښکرو، ښکو) له مخې او ځينې يې د خپل کميا بې او ښکلا له مخې او ځينې د محلي اهلي ژويو دنسل په ښه کولو او ځينې يې د علمي پوهنيزو څيړنو له مخې ارزښت لري په راتلونکې کې د وحشي ژويو روزنې د هغوی د بيولوژيکي هبیتات ساتنې، دهغو د غير مجاز ښکار مخنيوي، د ځنگلونو او څرخايو ساتنې او په يوشمېر سيمو کې هغو ته د اوبو په برابرولو تضمین کېدای شي. په تيره بيا هغه ژوي چې بلي نوم ژوند لري نو هلته بايد د ايکو او فزيکي سېستم د ټولو اجزاو وړعايت وشي. په ځينو هېوادو کې د دغو ثروتونو (هم ځنگل هم څرخای هم وحشي ژويو) د ساتنې

لپاره ښې سیمې (ملي پارکونو National Parks) په توگه اعلان او هلته د ښکار ، د ونو د وهلو د اهلي ژویو د مضر شخړ د حریق او میشته کیدو ممانعت اعلانېږي. زموږ په هېواد کې د غزني ولاړې اوبه ، لوی پامیر اجرستان ، نورستان ، بندامیر د ملي پارکونو په توگه ښودل شوي دي او دهغو لازم مراقبت به کېده او په هر کال به په زرگونو بهرنیانو له هغو څخه لیدنه او عکس برداري کوله او زموږ یو شمېر هېوادوال به د تفریح لپاره ورتلل. پرمختللي هېوادونه په دې برخه کې ډېر دقت کوي او دخپلو طبیعي شتمنیو ساتلو لپاره کلک قوانین او بې شمېره پوهنیزې او څېړنیزې ادارې لري. مثلاً د امریکا په متحده ایالاتو کې د فدرالي ځمکو او طبیعي زېرمو د ساتنې لپاره خپلواکې لویې ادارې شته ، د بېلگې په توگه د کبانو او وحشي ځناورو د خدماتو اداره ، د وحشي ژویو د ۴۴۲ سیمو ساتنه کوي ، او د ځینې مرغانو د اوسیدلو اوزېږېدنې داوبو د ډنډونو د ۱۵۰ سیمو د وحشي حیواناتو د تکثیر او د کبانو د روزنې او هگۍ اچولو د ډنډونو ساتنه کوي، د ملي پارکونو خدمات له ۳۴۰ څخه د زیاتو ملي پارکونو او تاریخي منظرو ، د سیندونو لارې ، د سمندرونو غاړې ، تفریحي ځایونو او تاریخي منظرو د ساتلو او اداره کولو مسوولیت لري. د ځمکو د ادارې د دفتر له لارې د ځمکو او سرچینو ساتنه کوي همدارنگه د معدنونو تنظیم د منرالونو د منابعو (سرچینو) له لارې کوي (۲۲) په دې توگه د راتلونکي لپاره د هېواد د طبیعي منابعو لرلید له طبیعي منابعو څخه په سمې گټې اخیستنې پورې اړه لري، نه دا چې په خپل حال پرېښودل شي ، باید داسې تدبیرونه وسنډول شي چې طبیعي منابع لکه خاوره نباتات او حیوانات د چاپیریال ککړتیا د ایکولوژیکي کړنلارې له مخې وڅېړل شي د کیمیاوي زهري مرکباتو بې ځایه علاوه کول هم په چاپیریال کې په طبیعي منابعو منفي اغېزه لرلای شي.

نوباید ټول آفت وژونکې صنعتي اضافي مجلولونه، زهري گاځي اونور مسموم کوونکې مرکبات د فني اشخاصو تر نظر لاندې رفع او استعمال شي. دانه یوازې دونو بوتو او دوچې وحشي ژویو په هکله مهمه خبره ده بلکې په راتلونکې کې د کبانو لپاره هم مهمه خبره ده. د راتلونکې لپاره باید د چاپیریال د ساتلو قوانین، د ښکار قانون د ځنگلونو قانون د څړځایونو قانون داوبه خور قانون او داسې نور قوانین ولرو، د هېواد طبیعي منابعو راتلونکې په دی پورې هم اړه لري چې د چاپیریال ککړتیا او د ایکو سیستمونو پرفزیالوجی باندې د هغې اغېزې په علمي ډول په سمه توګه وڅېړل شي. د دولتي ارګانونو، د کرنې وزارت، د ښاروالي ګانې، د پلان وزارت، د هېواد د چاپیریال ساتنې کمیټه (چې په نړۍ کې دغه کمیټه د MAB په نوم یادېږي او دیو نسکود ملي کمیسیون یوه څانګه ده) د ښوونې او روزنې ریاست په دې هکله ځانګړې رسالت اومسولیت لري.

په ځینو سیمو کې د ژورو څاګانو کیندل دغه لرلید نوره هم امیدواره کوونکې کولای شي لکه په سویل او سویل لویدیږو دښتو کې چې کافي ګرونتې زیرمې لري، دا چې له بده مرغه زموږ په هېواد کې هم (د یویشتمې پېړۍ په پیل کې) د انرژي لویه سرچینه د سون لرګي دي او آن ۹۹ فیصده کرکۍ، دروازې او کټارې له لرګي څخه جوړېږي نوباید له هغه تخنیک څخه کار واخلو چې دلرګیو مصرف یې کم وي، یا هم په ډېره اغېزمنه توګه استعمال شي. قوربي او نرسري ګانې د ځنگلونو دښې راتلونکې ضامنې بلل کېږي. دغه راز د هېواد کانونه او معادن هم مهمه شتمني ده، په دې برخه کې له بده مرغه پوهنیزې څېړنې او پلټنې ډېرې ناڅیزه او کمې دي، دغه زیرمې تر هغه څه چې اوس ټاکلې او تخمین شوي خو څو ځله زیاتې دي. له بده مرغه په دې برخه کې اوسنۍ دودیهالو ټکنالوژي وروسته پاتې ده، د افغانستان کانونه د راتلونکې لپاره د لازياتو څېړنو او پرمختللي ټکنالوژۍ او جیولوژیکي څېړنو او شننو غوښتنه کوي.

اخځونه

- ۱- امين ، حميدالله : نظري به جغرافيايي زراعتي افغانستان : د ادبياتو او بشري پوهنو پوهنځی کابل پوهنتون - ۱۳۵۲ لمريز
- ۲- امين ، حميدالله : جغرافيايي صنعتي افغانستان : کابل پوهنتون خپروني - ۱۳۶۰ لمريز
- ۳- امين ، حميدالله او پوهنوال محمد ظريف تنيوال : جغرافيايي اقتصادي افغانستان ، کابل پوهنتون ۱۳۶۵ لمريز
- ۴- حسن يار ، سيد امير شاه : جنگل های طبيعي افغانستان ، د کابل پوهنتون د کرنې پوهنځي ۱۳۶۴ لمريز
- ۵- حسن يار ، سيد امير شاه : اکولوجي افغانستان د کابل پوهنتون د کرنې پوهنځی ۱۳۶۳ لمريز.
- ۶- حسن يار سيد امير شاه : په افغانستان کې د چاپيريال ساتنه (ژباړونکې : لطف الرحمن خاموش) ، د اريک کتاب خپرولو اداره ، پېښور ۱۳۷۸.
- ۷- ځواکمن ، رحمت گل : د ننگرهار ، کرنيزه جغرافيه د افغانستان د علومو اکاډمي ، د کيميا او بيولوژي مرکز ۱۳۶۸ کابل .
- ۸- م . در علم انتي دوربنگ د چاپ او خپرونو دولتي کومېټه ، کال پرله پسې گڼه ۵۷ .

- ۹- دوديال، محمد بشير: (يوويشتمه پېړۍ او ايكولوژيكي ستونزې)
پېغام جريده، خلورم كال، شپږمه گڼه، پرله پسې گڼه ۷۴-۷۵، ۱۳۷۵ د
افغانستان د اسلامي فرهنگي مركز خپرونه .
- ۱۰- دوديال، محمد بشير: (د افغانستان د کرنې په سکتور)
هيله مجله، دويم كال، شپږمه گڼه ۱۳۷۷ پېښور .
- ۱۱- دريغ، امين الله: (د افغانستان د کانونو بيا رغاونه) تعاون
(مجله) د متا خپرونه پنځمه گڼه، شپږم كال پېښور ۱۳۷۷.
- ۱۲- رحمتي، محب الله: جغرافيايي بشري افغانستان کابل پوهنتون
۱۳۶۴.
- ۱۳- زهير، د پلوم انجنير ستانه مير: جنگهای بهت ساله و تباهی ذخاير
معدني افغانستان د افغانستان د مطالعاتو مرکز (A.S.C) ۱۹۹۸ع.
- ۱۴- سرابي، عبدالواحد: تاريخ نظريات اقتصادي اقتصاد پوهنځي
کابل پوهنتون ۱۳۶۳.
- ۱۵- شېبان، محمد انور: تيوريها، عوامل وسياست های انکشاف،
يونين، پېښور ۱۳۷۵.
- ۱۶- صافي، لطف الله: جغرافياي عمومي افغانستان دانش کتابتون،
قصه خواني بازار پېښور، ۱۳۷۷-۱۹۹۸ م.
- ۱۷- ضرابي، محمّد صديق: ابياري روزمين د کابل پوهنتون د کرنې
پوهنځي خپرونې ۱۳۶۷ - کابل.
- ۱۸- فرهنگد، دوکتور حبيب الله: (افغانستان فردا...) آزاد
افغانستان، مجله د افغانستان د مطالعاتو مرکز (A.S.C) پېښور
درېيمه گڼه ۱۳۷۷.

۱۹- کامبیز، غلام دستگیر او یو شمېر نور لیکوال، جغرافیای اقتصادی کشور های سرمایه داری و روبه انکشاف د لوړو زدکړو د موسسو لپاره درسي کتاب، د لوړو زده کړو وزارت چاپ. کابل.

۲۰- گردیوال، شیر احمد: په افغانستان کې چاپیریال ته ورپېښ خطرونه، د افغانستان د مطالعاتو مرکز ۱۳۷۸.

۲۱- یوهان لورنغ شمیت: (ژباړونکي: عبدالروف خېلوک) پر مختیایي هېوادونه، کابل پوهنتون ۱۳۵۹.

۲۲- ... د متحده ایالاتو حکومتی سیستم، د امریکا د فرهنگي خدماتو اداره اباسین پریس، پاکستان، پېښور ۱۹۹۹ م.

۲۳- قانون اساسي جمهوري افغانستان دویم څپرکی ۳۲ ټوک د دولتي چاپخاني چاپ.

۲۴- ... سیمینار ملي انتقال و ترویج تکنالوژي مناسب، لکچرها، د لوړو زده کړو وزارت کابل، قوس ۱۳۶۰.

۲۵- ... سالنامه احصائیوي وزارت احصائیيه مرکزی، کابل ۱۳۶۸.

26- A, Anchishin, National Economic planning progress publishers . 1980.

27- I, Laptev. The world of man in the world of Nature 1979.

28- M.L, Jhingan. The Economios of Development and Planiring. Delhi 1993.

29- Meller, Jhon.w. The Economec of Agricultural Development, Cornell Universituy U.A.A 1969.

30- Raleigh, Bar lowe. Land Resources Economic

(The Economics of Real property), Machigan State University , 1989.

31- Robert, A.Lynn. Basic Economic Principle Mc Graw Hill L, Book Company , New york . 1965.

32- Shvyr kov, M. Centralised Planning of the Economy Progres Publighors. 1980.

33- Snodgraos, Milton and Luther T.wallace. Agri- culture Economic and growth , Meredith Publishing Company, Newyork, 1969.

34- Valentey, Prof. D.I. The theory of popalation , Progress Publishers. 1978.

35- The progress of Nations, Jurnal of UNICEF, 1996.

36-Using Our National Resources. U.S.A 1992.

د اصطلاحاتو د لنډې شرحې ضمیمه

Arable Land: د پنځیزو شتمنیو په وټپوهنه کې د کرنې په سکتور کې هغې د کرنې وړ ځمکې ته ویل کېږي، چې له دايمي څرخایونو او ځنگلونو سره توپیر لري او عموماً تر کرنې لاندې وي یعنې ځینې وخت نه شي کرل کېدای، خو هرو مرو ځنگل یا څرخای هم نه وي.

Biosphere: داد ځمکې پرمخ یوازې هغې برخې ته ویل کېږي، چې د بېلابېلو ژوندیو ژویو د ژوند نښې په کې وي او ژوند په کې تېروي. دا د لیتوسفیر، هایدروسفیر (په سمندرونو او سیندونو کې ژوندي ژوي) او اتوموسفیر (د هوا کوچني موجودات) هم را اخلي یا په بله وینا: د ځمکې حیاتي قشر.

Biom: د ژویو او بوټو ګډ ژوند، طرز اوسیمې لکه په ځنگلو کې د ژویو ژوند.

Climate: په یوه ټاکلي ځای کې په ټاکلي وخت کې ټولې مترو لوجیکي ښکارندې.

Debit: هغه اندازه او په چې په سیند کې بهیږي او دهغو له اړوندې حوزې وځي. دا په یو ثانیه کې په مکعب مترو ښوول کېږي.

Dune: هغه کوچنۍ او لویې شگلنې غونډۍ، چې په دښتو او شگلنو خاورو کې د بادونو د لګیدو له امله جوړېږي.

Erosion: د باد، توند باران، او واورې د شریډو له امله د خاورې ښوییدل، په تېره د کرنیزو خاورو بې ځایه کیدنه یا تر لرې ځایونو دهغې

ليډيډل او په پايله کې ډکرنيزو خاورو له لاسه وتل.

Ground water: هغه تر ځمکې لاندې اوبه چې د اور بښتونو له امله زېرمه کېږي.

Humus: د بوټو او ژويو له نازوندي پاتې شوني، چې کيمياوي بدلونونو له امله گډې وډې شوې وي او له خاورو سره گډې موندل کېږي دا په کرنيزو بوټو غوره اغېزه لري.

Irrigated Land: هغه کرنيزې ځمکې چې ثابته د اوبو منبع لري او د کښت او کرنې له پاره د اوبو له همدې ټاکلې سرچينې څخه خړوبېږي.

Desert: (سارا يا دښته) هغه پراخه ځمکه چې بې وښو، بوټو، ونو او آن دا چې د ژوند لپاره وړتيا نه لري، اورښت يې ډېر لږ او د شپې او ورځې تر منځ يې د تودوخې توپير ډېر وي، ډېر وچ اقليم لري، ځينې وخت ځينې ځانگړې دوچې اغزن ډوله بوټې په کې شنه کېږي.

Dry forming: بې اوبو (للمه) کرنه؛ چې هلته د اوبو کومه ثابته سرچينه لکه سيند، کانال، ويا له کاريز يا نوره وي، يوازې د اورښت په تمه کرل کېږي.

Evaporation: له مایع شکل څخه د بخار په بڼه براس او داوبو له لاسه وتل.

Habitat: د يو ژوندې ژوي د ژوند محيط او چاپيريال.

Hydrospher: د ځمکې د غونډاري اوبلن قشر (پور) يا هغه ټوله

برخه چې اوبه په يوه بڼه نه په يوه بڼه (براس، کنگل، ويلي، نم) په هغې کې وليدل شي.

National Park: هغه پراخه ساحې چې ځانگړي بوټي، ونې او

وحشي ژوي لري اودځانگړي پنځيز يا کولتوري ارزښت درلودونکي وي.
 Research: علمي څېړنه ، د يوې ټاکلې موضوع په باب رښتينې ،
 ژوره او پوهنيزه پلټنه ده ، چې په هغې کې حقايق ، واقعيتونه او مسايل
 تحليل او تفسير کيږي يا د ليکنې د علمي ميتود د تحليل پر بنسټ په دقيق
 او سيستماتيک ډول د وسايلو ښوول او دبېلابېلو ښکارندواړيکي روښانه
 کول.

Steppe : طبيعي چمنزارونه

(پای)

Download From: Aghalibrary.com

Introduction of Natural Resources of Afghanistan

By

Pro. Mohammad Bashir Doodyal

د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه – جرمني

VEREIN ZUR FORDERUNG DER
AFGHANISCHEN KULTUR E . V

د خپرونو لړ: (۱۹)